

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ * SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI PROGRAMI

ŞEYH MUHAMMED FAHRÎ SÜNBLÎ DÎVÂNCESİ

(TENKİTLİ METİN)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

SEVDA ÖZDEN

TEMMUZ - 2009

TRABZON

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ * SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI PROGRAMI

ŞEYH MUHAMMED FAHRÎ SÜNBLÜ DÎVÂNÇESİ

(TENKİTLİ METİN)

Sevda ÖZDEN

Karadeniz Teknik Üniversitesi - Sosyal Bilimler Enstitüsü'nce

Bilim Uzmanı (Türk Dili ve Edebiyatı)

Unvanı Verilmesi İçin Kabul Edilen Tez'dir.

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih : 19.06.2009

Tezin Sözlü Savunma Tarihi : 09.07.2009

Tezin Danışmanı : Prof. Dr. Ahmet DOĞAN

Jüri Üyesi : Prof. Dr. Ali ÇELİK

Jüri Üyesi : Prof. Dr. M. Alaaddin YALÇINKAYA

Enstitü Müdürü : Doç. Dr. Haydar AKYAZI

TEMMUZ - 2009

TRABZON

0. SUNUŞ

00. Önsöz

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, XVIII. yüzyılın başında yaşamış mutasavvıf bir şairdir. Bir tekke şeyhi olan şairin, ilahi tarzında, gazel ve murabba nazım şekilleriyle yazılmış 159 manzumedan oluşan bir divançesi tespit edilmiştir. Gayemiz şairi, eseri ile birlikte gün ışığına çıkarabilmektir. Divançenin, Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü ile Millet Kütüphanesi Ali Emîrî Bölümü'nde kayıtlı bulunan iki nüshasından faydalanarak tenkitli metnini hazırladığımız çalışma dört bölümden oluşmaktadır.

Birinci Bölüm'de kaynaklardan elde ettiğimiz bilgiler ışığında Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin hayatı, tasavvufi şahsiyeti ve tarikatı ile ilgili bilgiler verilmiş, ayrıca 'Eseri' başlığı altında, divançesinin bu kaynaklarda nasıl yer ettiği konusuna değinilmiştir. İkinci Bölüm, şairin edebî şahsiyetinin ele alındığı ve divançesinin şekil, dil, üslup ve muhteva özellikleri bakımından incelendiği bölümdür. Nüsha tanıtlarının yapıldığı üçüncü bölümde tenkitli metnin kurulmasında gözetilen hususlar da ayrı bir başlık hâlinde anlatılmıştır. Çalışmanın esasını teşkil eden dördüncü bölümde transkripsiyonlu olarak hazırlanan tenkitli metin bulunmaktadır. İndeks bölümünden sonra da divançenin nüshalardaki orijinal metinlerinin tıpkıbasımı Ekler Bölümü'ne Ek1 ve Ek 2 adı altında yerleştirilmiştir. Kaynaklardaki bilgiler doğrultusunda İstanbul'da ziyaret etme fırsatı bulduğumuz Pîrî Paşa Tekkesi'nin ve şairin mezarının da içinde bulunduğu tekke haziresinin fotoğrafları da ekler bölümünde sunulmuştur.

Bu çalışmaya kendisiyle başladığım ancak vefatı sebebiyle çalışmayı birlikte tamamlayamadığım hocam A. Hilmi İMAMOĞLU'nu saygı ve rahmetle anar, çalışmamın devamını birlikte yürüttüğüm danışman hocam Prof. Dr. Ahmet DOĞAN'a ve bu süreçte benden yardımlarını eksik etmeyen Mücahit KAÇAR'a teşekkür ederim.

Trabzon, Temmuz 2009

Sevda ÖZDEN

01. İçindekiler

0.SUNUŞ	III
00. Önsöz	III
01. İçindekiler	IV
02. Özet	VII
03. Summary	VIII
04. Transkripsiyon Harfleri	IX
05. Kısaltmalar	X
GİRİŞ	1-5

BİRİNCİ BÖLÜM

1. ŞEYH MUHAMMED FAHRİ SÜNBÜLİ'NİN HAYATI, TASAVVUFİ ŞAHSİYETİ, TARİKATI VE ESERİ

10. Hayatı	6
11. Tasavvufi Şahsiyeti ve Tarikatı	8
110. Tasavvufi Şahsiyeti	8
111. Tarikatı	9
12. Eseri	14

İKİNCİ BÖLÜM

2. ŞEYH MEHMED FAHRİ SÜNBÜLİ' NİN EDEBİ ŞAHSİYETİ VE DİVÂNÇESİ

20.Edebî Şahsiyeti.....	16
21.Divançesi	18
210. Şekil Özellikleri	18
2100. Tertip Şekli	18

2101. Nazım Şekilleri	18
21010. Gazel	19
21011. Murabba	20
2102. Nazım Tekniği	21
21020. Vezin	21
21021. Kafiye ve Redif	22
211. Dil ve Üslup Özellikleri	27
2110. Dil Özellikleri	27
2111. Üslup Özellikleri	30
212. Muhteva Özellikleri	32
2120. Dinî-Tasavvufi Unsurlar ve Şahıslar	33
21200. Dinî Unsurlar	33
21201. Tasavvufi Unsurlar	34
21202. Şahıslar	36

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. NÜSHALARIN TANITIMI VE METNİN KURULMASI HUSUSU

30.Nüshaların Tanıtımı	37
300. Esâd Efendi Nüshası	37
301. Ali Emîrî Nüshası	38
31.Tenkitle Metnin Kurulması Hususunda Gözetilen Esaslar	39

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. ŞEYH MEHMED FAHRÎ SÜNBLÎ'NİN DÎVÂNÇESİ'NİN TENKİTLİ METNİ

40. Gazeller	41
41. Murabbalar	125

5. SONUÇ VE ÖNERİLER 137 |

YARARLANILAN KAYNAKLAR	138
------------------------------	-----

ŞİİR İNDEKSİ.....	141
-------------------	-----

SÖZLÜK	155
EKLER	
ÖZGEÇMİŞ	

02. Özet

Bu çalışma, Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin Divançesi'nin tespit edilen iki nüshadan hareketle tenkitli metnin hazırlanmasından oluşmaktadır. Çalışmada EE ve AE kısaltmalarıyla verilen iki el yazma nüshadan başka nüshaya rastlanmamıştır.

Dört bölümden oluşan çalışmanın girişinde, 18. yüzyılın başında İstanbul'da Koruklu Tekkesi şeyhi olan Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin yaşadığı dönemle ilgili kısaca bilgi verilmiş, kaynaklardan faydalanılarak elde edilen bilgiler doğrultusunda şairin hayatı, tasavvufi yönü ve eseri birinci bölümde incelenmiştir. Divançesi'nin esas alındığı Edebî Şahsiyeti bölümünde eser, şekil, dil ve üslup ile muhteva özellikleri açısından ele alınmıştır. Nüshaların tanıtımı ile metnin kurulmasında gözetilen yöntemler ayrı bir bölümde incelenmiştir.

143 gazel ve 16 murabbadan oluşan 159 manzumelik divançenin tenkitli metni kurulurken nüsha farklılıkları dipnotlarla belirtilmiştir. Çalışmanın sonuna sözlük, şiir indeksi, nüshaların tıpkıbasımları eklenmiştir.

03. Summary

This study consists of the preparation of the editorial critic of Divance of Seyh Muhammed Fahri Sünbülî depending on two copies. There is no another copy on this paper apart from the two handwritings given through the shortening of EE and AE.

At the beginning of the paper consisting of four parts a brief knowledge about the period in which Seyh Muhammed Fahrî Sünbülî, seyh of Koruklu Tekke in the earlies of the 18th century, lived is given. His life, view of sufism and work are examined in the first part by the means of the knowledge attained from the written source of information.. At the part of His Literary Individuality in which his Divance is central, the work is considered through the features of its form, language, style and content. The methods considered or used at the presentation of copies and forming of text are examined at another part.

While forming the editorial text of Divance having 159 poems consisting of 143 gazel and 16 murabba, the differences of copy are clarified by footnote. Vocabulary, index of poem, the printing of copies are attached to the end of the paper.

04. Transkripsiyon Harfleri

I. Arap alfabesinde bulunan alfabemizde bulunmayan harflerin transkripsiyonu

ث	: ṣ Ṣ
ح	: ḥ Ḥ
خ	: ḫ Ḫ
ذ	: ẓ Ẓ
ص	: ṣ Ṣ
ض	: ḍ Ḍ
ط	: ṭ Ṭ
ظ	: ẓ̣ Ẓ̣
ع	: ‘
غ	: ġ Ġ
ق	: ḳ Ḳ
ك	: ñ g k
ء	: ’

II. Arapça ve Farsça’da bulunan uzun ünlüler

ا	: ā Ā
ي	: ī Ī
و	: ū Ū

05. Kısaltmalar

a	: yaprağın sol yüzü
a. g. e.	: adı geçen eser
AE	: Ali Emirî Nüshası
b	: yaprağın sağ yüzü
C	: cilt
EE	: Esad Efendi Nüshası
G	: gazel
Ktp	: kütüphane
Mr	: murabba
Nr	: numara
s	: sayfa
S	: sayı
v	: vefat
vb	: ve benzeri
Y	: yayınları

GİRİŞ

Osmanlı İmparatorluğu, yakınçağlara gelindiğinde sürekli bir gerilemenin içinde bulunuyordu. Bunda devletin malî ve ekonomik yönlerden zayıflaması, devlet örgütlerinin bozulması, ordunun, eğitim kurumlarının kendilerini yenileyememeleri, ulaşım zorlukları gibi nedenler ile Avrupa'nın ekonomik ve siyasî yönlerden gittikçe güçlenmesi, buna karşılık Osmanlı İmparatorluğu'nun hemen her alanında bir duraklama dönemine girmiş bulunması önemli rol oynamaktaydı. Ülke içerisinde meydana gelen iç ayaklanmalar ise devleti gittikçe güçsüz bırakıyor ve devlet merkezi gücünün gittikçe zayıflamasına sebep oluyordu. Bütün bunlar, devletin izlediği dış siyaseti etkileyen unsurlardı.¹

Bu çalışmada ele alınan şairin ölüm tarihi(1148/1735) göz önünde bulundurulduğunda yaşadığı dönem tahminen XVII. yüzyılın ikinci yarısı ile XVIII. yüzyılın ilk yarısıdır. Bu dönem siyasî hayatına baktığımızda, Osmanlı İmparatorluğu'nun duraklamayla birlikte bir arayış dönemi içerisine girdiğini görürüz. Bu arayış dönemine damgasını vuran ise dönemin padişahlarından ziyade uzun süre devletin farklı kademelerinde görev yapan Köprülü vezir ailesidir.

XVII. yüzyılın ortalarında Osmanlı İmparatorluğu çalkantılı bir haldeydi. Sultan İbrahim (1640-1648)'den sonra tahta babaannesi Kösem Sultan'ın vasıtasıyla IV. Mehmed (1648-1687) geçmiş, merkezdeki bu otoritesizlik 1656'da büyük yetkilerle vezir-i âzâm olan Köprülü Mehmed Paşa ile yeni bir dönüm noktası olmuştur. Köprülü Mehmed Paşa 1661'de öldüğünde Girit ve Erdel problemi tam olarak halledilememiş ama devlet otoritesi hem merkezde hem taşrada kurulmuş, Osmanlı siyasî hayatına yeni bir şekil verilerek malî kaynaklar güçlendirilmişti. Bu faaliyetler ile Osmanlılar yeni bir 'ihyâ' dönemine girmiş bulunuyorlardı. Köprülü Mehmed Paşa'nın oğlu Ahmed Paşa'nın sadrazam olmasıyla Osmanlı'da fetih ruhu yeniden canlandı. Bu dönemde Habsburglarla yapılan mücadele sonucunda 1664'te imzalanan Vasvar Antlaşması ile Osmanlı savaş hedeflerini elde etmişti. Köprülü Ahmed Paşa döneminde Avrupa'da kazanılan bu başarılar yeniden bu

¹ UÇARAL, Rifat, Siyasi Tarih 1789-1999, Filiz Kitapevi, İstanbul, 2000.

coğrafyada Türk varlığını hissettirmeye başladı.² Bu durum da Osmanlı İmparatorluğu'nun fetih gücünü yeniden harekete geçirmişti. Köprülü'nün damadı Merzifonlu Kara Mustafa Paşa (1676-1683) döneminde Osmanlı kuzeyde en geniş sınırlara kavuşmuştur. Kazanılan bu zaferlerin etkisiyle, yeniden Viyana'ya fetih düzenleyen Osmanlı 1683'te gerçekleşen bozgunla adım adım Orta Avrupa'da toprak kaybına uğramıştır. Karlofça Antlaşmasıyla sonuçlanan ve on altı yıla sığan büyük hezimet, Osmanlı idarî, malî ve sosyal alanlarda yeni sarsıntılara sebep olmuştur. Köprülülerin vezir-i âzâmlık dönemi, siyasî istikrarın ve askerî kudretin yeniden ortaya çıkmasını sağlayarak Osmanlı sisteminin hala güçlü temellere dayalı olduğunu hissettirmiştir.³

Avrupa karşısında alınan yenilgiler Karlofça'dan sonra Damat İbrahim Paşa'nın Pasorofça Antlaşmasını (1718) imzalamasıyla Osmanlı'da büyük hayal kırıklığı yaratmıştır. Sadrazam ve padişahın kaybedilen toprakları kurtarma hayali kalmamış, Osmanlı erkânı tarihinde ilk defa savaştan çok barışı kurmak ve korumak amacıyla Avrupa siyasetiyle yakından ilgilenmiştir.

XVIII. yüzyılın başlarından itibaren Osmanlılarda sadece siyasî, askerî, ticarî ve iktisadî alanlarda değişim yaşanmamaktaydı. Osmanlıların bazı yönleriyle takip etmeye başladıkları Avrupa da bu yüzyıl içinde büyük bir değişim içindeydi. Bu dönemde sadarete olan Damat İbrahim Paşa Avrupa ülkeleri ile barış siyaseti izlemiş, dönemin padişahı III. Ahmed'in (1703-1730) eğlenceye olan düşkünlüğünden faydalanarak Osmanlı'da yeni bir dönemin -Lale Devri'nin (1718-1730)- açılmasına sebep olmuştur. Özellikle İstanbul'da etkisini gösteren bu devirde sanata, edebiyata ve toplumsal hayata özgün bir anlayış getirilmişti. Lale Devri'nin en önemli icraatlarından olan matbaanın Osmanlı'ya girmesi de sosyal ve kültürel alanlarda yeniliklerin başlamasına vesile olmuştur.

Bu dönem, Osmanlı düşünce uyanışının da başlangıcıydı. Ancak bu uyanış ile Avrupa siyaseti ve kültürüne karşı beliren ilgi küçük bir idareci grup ve zengin zümreler için geçerli olup Osmanlı toplumunun büyük bir kısmına etki edememiştir.

² SANDER, Oral, Siyasi Tarih İlkçağlardan 1918'e, İmge Kitapevi, Ankara, 2003.

³ EMECEN, Feridun, "Kuruluşta Küçük Kaynarca", **Osmanlı Devleti Tarihi**, C.1, İstanbul, 1999.

Lale Devri'nin yaşandığı, siyasi ve malî çöküntünün gitgide daha da hissedilir boyutlara ulaştığı bu dönemde halkın da tarikatlara yöneldiği görülür.

XVII. yüzyılda Anadolu'da tarikatların önceki yüzyıllara göre etkisini artırdığı, değişik yerlerde kurulan kol ve şubelerle bağlarının geniş kitlelere ulaştığı ve mürid halkalarının genişlediği görülmektedir. XVIII. yüzyıla gelindiğinde ise bu tarikatların dönemin siyasi ve sosyal durumunun kötüye gitmesine bağlı olarak daha da etkin hale geldikleri, Anadolu'nun yanı sıra İstanbul'da da faaliyetlerini artırdıkları tespit edilmiştir.

Çalışmamızda kaynaklara ulaşmada bize en fazla yol gösteren bilgilere tarikatler aracılığıyla ulaştığımızdan burada tarikatlar hakkında kısa bilgi vermenin uygun olacağı düşünülmüştür.

Sünbülüye Tarikatı, tasavvuf tarihinde en çok kol ve şubeye sahip olması itibarıyla 'tarikat fabrikası' unvanıyla anılan ve Şeyh Ömer Halveti(v. 750/1349 veya 800/1397-98)'nin kurucusu ve piri olduğu Halvetiyye Tarikatı'ndan⁴ ayrılan 1. Cemaliyye kolunun bir şubesidir.

XVII. ve XVIII. yüzyıllarda geniş faaliyet gösteren Halvetiyye Tarikatinden ayrılan şubeleri ve kurucuları, ortaya çıkış tarihlerine göre şunlardır:

Ruşeniyye şubesi; Dede Ömer Ruşeni (v. 892/ 1486-87)

Cemaliyye şubesi; Cemal Halveti (v. 899/1493-94)

Ahmediyye şubesi: Ahmed Şemseddin b. İsa Marmaravi (V. 910/1504-05)

Şemsiyye şubesi: Şemseddin Ahmed Sivasi (v. 1006/1597-98)

Halvetiyye Tarikatı'nın Ruşeniyye'den sonra ikinci ana kolu, adını kurucusu Cemal Halveti'den alan Cemaliyye'dir. Cemaliyye, kurucusu Cemal Halveti'den sonra bir takım kollara ayrılmıştır. XVII. ve XVIII. yüzyıllarda faaliyet gösteren bu kollar şunlardır:

A. Pir Yusuf Sünbül Sinan Efendi(v.936/1529)ye nisbet edilen Sünbülüye

⁴ YILMAZ, Necdet, Osmanlı Toplumunda Tasavvuf, Sûfîler, Devlet ve Ulema (XVIII. Yüzyıl), Osav Yayınları, 2001, s. 54.

B. Pir Şaban Veli(v. 976/1568)'ye nispet edilen Şabaniyye

Sünbülüyye Tarikatı

Sünbülüyye, Halvetiyye Tarikatının üçüncü ana kolu olan birinci Cemaliyye kolundan ayrılmış,⁵ Sünbül Efendi lakabı ile anılan ve Çelebi Halife'nin 'Halifetü'l- hülefa' sı olduğu kabul edilen Şeyh Yusuf b. Ali b. Kaya Bey (v.926/1529) 'e nisbet edilen, temeli İstanbul'da atılmış olan bir koludur.⁶

Sünbülüyye 'nin kurucusu kabul edilen Sünbül Efendi'nin düşüncelerini dile getiren, tasavvuf konularını içeren şiirlerinin İstanbul'da geniş yankı bulduğu ve bu sayede etrafına mürid topladığı kaynaklarda ifade edilir.⁷Aynı kaynaklarda tarikatın kütüğüne de yer verilmiştir:

- Yahya Şirvani
- Mehmed Pir Erzincânî
- Mehmed Cemaleddin Aksarayi
- Yusuf Sünbül Sinan Merzifoni
- Merkez Musa Muslihiddin
- Şeyh Yakub
- Şeyh Sinan
- Hasan Yümni
- Seyyid Mehmed Eyyübi
- Seyyid Kerimüddin
- Seyyid Alâeddin
- Seyyid Nureddin
- Seyyid Kutbeddin
- Mehmed Vahyüddin
- Birinci Haşim
- İkinci Haşim
- Üçüncü Haşim
- Yıldız Dede
- Razi Efendi
- Rızaüddin
- Mehmed Kutbi Efendi....

⁵ USTAOĞLU, Seyyid Osman, Geçmişten Günümüze Tarikatlar ve Silsileleri, Ankara, 2002, C.3, s. 347.

⁶ YILMAZ, Necdet, a. g. e. , s. 67.

⁷ EYÜBOĞLU, İsmet Zeki, Günün Işığında Tasavvuf, Tarikatlar, Mezhepler Tarihi, Geçit Yay. , İstanbul, 1997, s. 217.

Sünbülüyye, XVII. yüzyılda ve XVIII. yüzyılda İstanbul'da çeşitli tekkelerde faaliyetlerini sürdürmüş, Anadolu'ya yayılma imkânı bulamamıştır. Tarikatın İstanbul'da faaliyet gösterdiği tekkeler Yeşilzade Mehmed Salih'in Rehber-i Tekayâ'sında şu şekilde verilmiştir⁸:

Kara Mehmed Paşa Dergâhı	Aksaray
İbrahim Paşa Dergâhı	Sultanahmed
Sinan Erdebilî Dergâhı	Ayasofya
Tercümân Yunus Dergâhı	Drağman
Sirkeci İsmail Dergâhı	Küçükmustafapaşa
Osman Efendi Dergâhı	Atpazarı
Şâh Sultân Dergâhı	Taşlıburun
Sivas Dergâhı	Otakçılar
Merkez Efendi Dergâhı	Merkezefendi
Mimar Acem Dergâhı	Mevlevihanekapısı
Koca Mustafa Paşa Dergâhı	Kocamustafapaşa
Koruk Dergâhı	Monlagürani
Ramazan Efendi Dergâhı	Kocamustafapaşa
Çayır Dergâhı	Kocamustafapaşa
Hacı Kadın Dergâhı	Kocamustafapaşa
Beşikcizade Dergâhı	Davudpaşa
Mîrahûr Dergâhı	Yedikule
Kulemeydanı Dergâhı	Yedikule
Feyziyye Dergâhı	Kocamustafapaşa
Alemdâr Zaviyesi Dergâhı	Merkezefendi
Cafer Efendi Dergâhı	Fındıklı

⁸ GALİTEKİN, Ahmed Nezih, Osmanlı Kaynaklarına Göre İstanbul Cami, Tekke, Medrese, Mektep, Türbe, Hamam, Kütüphane, Mahalle ve Selâtin İmaretleri (Yeşilzâde Mehmed Salih, Rehber-i Tekayâ Bölümü), İşaret Yay. , İstanbul, 2003.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. ŞEYH MUHAMMED FAHRÎ SÜNBLÛ'NİN HAYATI, TASAVVUFÎ, ŞAHSİYETİ, TARİKATI VE ESERİ

10. Hayatı

Şeyh Muhammed Fahrî Sünblû'nin adı, hayatı ile ilgili bilgiye ulaşabildiğimiz üç farklı kaynaktan Şakaik-i Nûmâniye Zeyilleri'nde⁹ Şeyh Fahreddin Efendi, Sefine-i Evliyâ'da¹⁰ Şeyh Koruklu Muhammed Fahrî Efendi, Vefâyât-ı Ayvansarâyî'nin kaynak gösterildiği Tuhfe-i Nâilî'de¹¹ ise Koruklu Şeyhi Mehmed Fahrî Efendi olarak zikredilir. Şairin divançesinin elimizde bulunan her iki nüshasında da adı, Şeyh Muhammed Fahrî Sünblû şeklinde. Bu bilgilere dayanarak ismi ile ilgili en doğru tespiti yapmaya çalıştığımız Şeyh Muhammed Fahrî Sünblû'nin adının, kaynaklarda tekkesinin adıyla birlikte anıldığı görülmektedir.

Doğum tarihi hakkında bilgiye ulaşamadığımız ancak doğumuyla ilgili Şakaik-i Nûmâniye Zeyilleri'nde¹² *dâr-ı hilâfet-i Seniyyede mütevellid olmuştur* ifadesiyle yer bulan Şeyh Muhammed Fahrî Sünblû'nin Koruk Mahallesi'nde oturduğu ve asıl adı Pîrî Paşa Tekkesi olan tekkenin adının bu sebeple Koruklu Tekkesi olarak anıldığı kaynaklarda özellikle belirtilmiştir. Tuhfe-i Nâilî'nin Fahrî maddesinde yer alan bilgi şu şekildedir: *Koruklu şeyhi Muhammed Fahrî Efendi, Piri Paşa Tekkesi şeyhi, kendüsi Koruk Mahallesi'nde sakin olmagla bu tekkenin dahi sebeb-i şöhreti olmuştur*. Yine Sefine-i

⁹ Fındıklılı İsmet Efendi, Şakaik-i Numaniye ve Zeyilleri, Haz. Abdulkadir Özcan, Çağrı Yay. , İstanbul, 1989, C.5, s. 422.

¹⁰ Vassaf, Osmanzade Hüseyin, Sefine-i Evliya, Haz. Mehmet Akkuş- Ali Yılmaz, Kitabevi Yay. İstanbul, 2006, C. 3, s. 316.

¹¹ Tuman, Mehmed Nail, Tuhfe-i Naili, Haz. Cemal Kurnaz-Mustafa Tatçı, Bizim Büro Yay. İstanbul, 2001, C. 2, s. 701.

¹² Fındıklılı İsmet Efendi, a. g. e. , s. 422.

Evliyâ'da; *Fi'l-asl İstanbul'da Odabaşı'daki Koruk mahallesinde sâkin olmagla bu tekkenin sebab-i şöhreti* olmuştur, denilmektedir. Şakaik-i Nûmâniye Zeyilleri'nde ise *Kadîmen Odabaşı çarşısı, Monla Gürânî civarında ve Koruk mahallesinde sakin olması Koruklu Şeyh Efendi diye şöhret bulmasını mucib olmuştur.*¹³

Nakşî İbrahim'in halifesi olduğuna işaret edilen Fahrî Sünbülî, *Gavs-ı ârifân, Pîr sünbül Sinan kaddesallâhu esrârehul-müsteân hazretlerinin âsitân-ı refîu'l-kadri seccâdenişîn-i kemâlat-güsteri şeyh Alâeddîn Efendi hazretlerinin yetiştirdikleri hulefânın mütecezlerinden ve umde-i ârifinden Şehzâde Câmi-i şerîfinin cedr-i a'zamı Şeyh Nakşî İbrâhim Efendi hazretlerinden nisbet ve tekmil-i tarikat eden zevâtdandır* şeklinde Şakaik-i Nûmâniye Zeyli'nde tarikat silsilesi içinde yer bulur.¹⁴ Fahrî Sünbülî'nin, 1128'de Piri Mehmed Paşa tekkesinin şeyhi Musa Efendizâde İbrahim Efendi vefat edince Koruklu Tekkesine şeyh olarak tayin edildiği, yine bu tekkede yirmi sene boyunca şeyhlik yaptığı bilgisi kaynaklarda yer alır.¹⁵ Şakaik-i Nûmâniye Zeyli'ne; *Şeyh Fahreddin Efendi o dergâh-ı kadîmde tarîk-i sünbülî ayinini âşıkâne ve mürşidâne icrâ iderdi* şeklinde kayıt düşülmüştür. Ölümünden sonra şeyhlik makamı damadı ve halifesi olan Seyyid Muhammed Şeyhî Efendi'ye verilmiş, o da şeyhlik vazifesini ölüm tarihi olan 1189'a kadar devam ettirmiştir.¹⁶

Ailesiyle ilgili fazla bilgiye ulaşamadığımız şairin, yalnız Şakaik-i Nûmâniye Zeyli'nde babası ve damadı ile ilgili bilgi bulunmaktadır. *Turuk-ı aliyyeden birinin meşayih-i zevil-ihtirâmından mazanne-i kerâmet şeyh Mustafa Efendi hazretlerinin veled-i necibleridir.* Seyyid Muhammed Şeyhî isminde bir halifesi ve damadı olduğundan ve Fahrî Sünbülî'nin ölümünden sonra tekkede şeyhlik görevi üstlenip bu görevi kırk yıl boyunca icra ettiğinden bahsedilir.¹⁷

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin ölümü ile ilgili tüm kaynaklar aynı bilgiyi vermektedir. *Tuhfe-i Nâili'de ...vefatı h.1148, m.1735... şeklinde ölüm tarihi verilmektedir.* *Sefine-i Evliyâ ve Şakaik-i Numaniye'de şairin ölümü üzerine düşürülen*

¹³ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 422.

¹⁴ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 422.

¹⁵ Vassaf, Osmanzade Hüseyin, a. g. e. , s. 316.

¹⁶ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 424.

¹⁷ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 422-424.

tarihten yola çıkılarak ölüm tarihi verilmiştir. Sefîne-i Evliyâ'da Ziver Ahmed Efendi isminde bir zatın ölüm tarihini söylediğine işaret edilmiştir. Söz konusu tarih şöyledir:

Vecd-gâh-ı naîme göçdü Fahrî (1148/1735)

Şairin mezarının yeri hakkında bilgiler birbirini doğrulamaktadır. Tuhfe-i Naili'de *mezkur tekyede medfundur* ifadesi, Sefîne-i Evliyâ'da *...irtihalinde bu dergah haziresinde defn olunmuştur* ifadesi kayıtlıdır. Kaynaklarda tekkenin Molla Gürânî civarında bulunduğu¹⁸ belirtilmiş, İstanbul Fındıkzade'de bulunup 927/1521 tesis tarihiyle bahsedilen tekkenin 31 Mayıs 1918'de yandığı ancak günümüzde ibadete açık bir cami olduğu bilgisine yer verilmiştir.¹⁹ Söz konusu tekke Karamânî Pîrî Mehmed Paşa Cami olarak hizmet vermektedir (Ek 3). Şairin mezarı, Sünbülî şeyhlerinin kabirlerinden oluşan tekkenin haziresindedir (Ek 4) ve damadının mezarıyla yan yanadır (Ek 5). Şairin mezar taşında ölümü üzerine Reşid tarafından düşürülen tarih yer almaktadır:

İdüb azm-i bekâ bir şeyh-i kâmil

Tarîk-i sünbülîde ser u dâna

Vedâ itdi cihân-ı bî-bekâyâ

Cemâliyle tecellî ide Mevlâ

Duâ birle Reşîd eyitti târîh

Cinân ola Muhammed Fahrîye câ

11. Tasavvufî Şahsiyeti ve Tarikatı

110. Tasavvufî Şahsiyeti

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, bağlı bulunduğu Sünbülî tarikatı içinde şeyhlik mertebesine yükselmiş, bu görevi yirmi sene boyunca âşıkâne ve mürşidâne icra

¹⁸ GALİTEKİN, Ahmed Nezih, a.g.e. , s. 243.

¹⁹ İŞLİ, Esin Demirel, İstanbul Tekkeleri Mimarisi Eklentileri ve Restorasyonu, Yayınlanmamış Doktora Tezi, YTÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 1998, s. 88.

etmiş,²⁰ tasavvuf ehli bir şairdir. Çalışmamıza kaynaklık eden divançesinde bulunan şiirlerden yola çıkarak tasavvufi yönünü değerlendirdiğimiz şairin, duru bir tasavvuf anlayışına sahip olduğu ve bunu şiirleriyle ortaya koyduğu gözlenmektedir. Kendisini *bende, bi-çare, nâçiz, günahkâr, kemter, derd-mend, yüzi kara, pir u âciz, âvâre* gibi sıfatlarla ifade eden Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin şiirlerinde derin bir aşkla Allah'a bağlı olduğu ve O'na sürekli yakarış hâlinde bulunduğu görülmektedir. Şairin, tasavvufun derinliklerine inmeden, içinden geldiği gibi yazdığı şiirlerinde ayet ve hadislerle yapılan iktibaslar ile *dünya ve ukba, cennet- cehennem, ruz-ı ceza, zikr, evliya vü enbiya, can u dil, âşık u sadık, siva-hubbi, ehl-i tevhid* gibi ifadelerle yer verdiği de görülür. Tasavvufu anlatmaktan ziyade etrafındaki insanları bu yola çağırmaya yönelik şiirler yazdığı söylenebilir.

Kaynaklarda şairin tasavvufi yönü, eserindeki şiirlerden çok, Koruklu Tekkesi'ndeki şeyhlik göreviyle bilinmektedir.

111. Tarikatı

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, hakkında bilgi bulabildiğimiz kaynakların tümünde tarikatıyla birlikte anılmıştır. Halvetiye Tarikatının, Cemaliye Kolunun Sünbülüyye şubesine mensup olan Fahrî Sünbülî, hayatı kısmında da ifade edildiği üzere Koruklu Tekkesi'nde şeyhlik görevi icra etmiştir. Şeyhi Nakşî İbrahim'in 1128'de vefat etmesiyle bu göreve gelmiş ve yirmi sene şeyh olup vefatına kadar tarikatına bağlılığını sürdürmüştür. İsmi de tarikatının adıyla birlikte anılan şairin tarikata intisabı hakkında bilgi bulunmamaktadır. Kendisi bu tarikata bağlı bulunduğunu divançesinde bulunan iki gazelle de dile getirmiştir:

Tâ dil virelden sünbüle Sünbülîler dirler bize
Meyl itmeziz gayrı güle Sünbülîler dirler bize

Bu gülşeniñ kimi gülün sever kimisi bülbülün
Aldıq hemân biz sünbülün Sünbülîler dirler bize

²⁰ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 423.

Bağ verd-i bāğ ezhārına sünbüldeki ezkārına
Vākıf olan esrārına Sünbülîler dirler bize

İrişdi sem‘a bir şadā ins ü melek ider nidā
Mümkün midir şükrin edā Sünbülîler dirler bize

Ol sünbüle irmezse el Faḥri āña çekme kesel
Besdir dile Nakşî bedel Sünbülîler dirler bize (G. 45)

Şairin bağlı bulunduğu tarikatın adını zikrettiği diğer bir gazeli de şudur:

Hağ luṭfuna mazhar olan Sünbülîler dirler bize
‘Āşıklara rehber olan Sünbülîler dirler bize

Keşretten el çeküb kaçan vahdet şarābından içen
Varlık hicābından geçen Sünbülîler dirler bize

Fāni cihān devletine zıll u hayāl ‘izzetine
Aldanmayan şöhretine Sünbülîler dirler bize

Bakmaz fenā gülşenine ne bülbül ü ne güline
İren Hudā sünbülüne Sünbülîler dirler bize

Bu luṭf-ı Hağğa şubḥ u şām şükrin edādayuz müdām
Ey Faḥriyā hāş-ile ‘ām Sünbülîler dirler bize (G.46)

Tuhfe-i Naili’de tarikatı hakkında bilgi bulunmayan şairin, Sefine-i Evliyâ’da *Nakşî Sünbülî hazretlerinin halifesi*²¹ olduğuna işaret edilir. Şakaîk-i Nûmâniye Zeyli’nde ise; *Gavs-ı ârifân, Pîr Sünbül Sinan kaddesallâhu esrârehul-müsteân hazretlerinin âsitân-ı refîu’l-kadri seccâde-nişîn-i kemâlat-güsteri şeyh Alâeddîn Efendi hazretlerinin yetiştirdikleri hulefânın mütecezlerinden ve umde-i ârifinden Şehzâde Câmi-i şerîfinin cedr-i a’zâmı Şeyh Nakşî İbrâhim Efendi hazretlerinden nisbet ve tekmil-i tarikat eden zevâtdandır* bilgisine yer verilir.

²¹ Vassaf, Osmanzade Hüseyin, a. g. e. , s. 316.

Halvetî şeyhlerinden olan mutasavvıf şair Nakşî İbrahim'in²² halifesi olan Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, mürşidine bağlılığını şiirlerinde de ifade etmektedir. Divançesinde mürşidi Nakşî Efendi ile ilgili şiirlerinden iki tanesinde şeyhini tanıtmış, onun nasıl bir mürşid olduğu konusuna değinmiştir.

‘Azîzimidir benim Nakşî Efendi
Daği hem mürşidim Nakşî Efendi

Sülûk ehlin ulaştırırdı Hakkâ
Nazar itse idi Nakşî Efendi

Ulaştırdı Resûlullahâ daği
Nice sâlikleri Nakşî Efendi

Cemi‘-i enbiyâ vü evliyâyâ
İderdi âşinâ Nakşî Efendi

Teveccüh itse ‘âşıklar seherde
Olurdu reh-nümâ Nakşî Efendi

Gice gündüz iderler idi zârı
Añub luğf-ı Hakkı Nakşî Efendi

Bihamdillah nazar itdi fakîre
Hakkıñ luğfi ile Nakşî Efendi

Nefes idüb izin virdi du‘âya
Bu kemter Fahriye Nakşî Efendi

(G. 63)

* * *

Bihamdillah bu halk içre ‘azîzim Hâzret-i Nakşî
‘Aceb zât-ı şerîf idi ‘azîzim Hâzret-i Nakşî

Buluşdurur sülûk ehlin Resûlullahâ her demde
Resûla âşinâ idi ‘azîzim Hâzret-i Nakşî

²² GÖKSOY, Gül, Nakşî İbrahim Divanı (Gazeller) İnceleme- Metin, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa, 1998, s. 8.

Gürüh-1 ehl-i tevḥīde ānı kılmışdı Ḥaḵ mürşid
Anunçün reh-nümā idi ‘azīzim Ḥazret-i Nakşī

Seḥerlerde ānıñ sırrı sülük ehline keşf olur
Celīs-i aşfiyā idi ‘azīzim Ḥazret-i Nakşī

Dile envār-1 esmā görünür rüh-1 şerīfinden
Baña nūr-1 cilā idi ‘azīzim Ḥazret-i Nakşī

Derūnum mahz-1 envār oldı rüh-1 şerīfinden
Baña şems (ü) duhā idi ‘azīzim Ḥazret-i Nakşī

Cenāb-1 Ḥaḵ ide rahmet ‘azīziñ rüh-1 pākine
Reis-i evliyā idi ‘azīzim Ḥazret-i Nakşī

Bu Faḥri-i günehkāra biḥamdillah naẓar itdi
‘Azīzim mürşidim şeyhim efendim Ḥazret-i Nakşī (G. 66)

Mürşidinden bahsettiği diğeri bir şiirinde, tasavvuf yoluna girenlerin Hazret-i Nakşī Efendi’ye intisab etmeleri gerektiğinden söz eder:

Luṭf-1 Ḥaḵḵa mazhar olam dir iseñ her şubḥ u şām
Kıl teveccüh Ḥazret-i Nakşī Efendiye müdām

Åşinā olmaḵ dilerseñ seyyidü’l-kevneyn ile
Kıl teveccüh Ḥazret-i Nakşī Efendiye müdām

Ḥazret-i sultān Üveysiñ sırrını ister iseñ
Kıl teveccüh Ḥazret-i Nakşī Efendiye müdām

Nūr-1 esmā-i ilahī eylesün dirsens zuhūr
Kıl teveccüh Ḥazret-i Nakşī Efendiye müdām

Ehl-i ḥālīñ eşrefdir ḥāla şimdi dünyede
Kıl teveccüh Ḥazret-i Nakşī Efendiye müdām

Faḥri-āsā vecd ü ḥālāṭ-ile memlū olmağa
 Kıl teveccüh Ḥazret-i Nakşî Efendiye müdām (G. 85)

Şair, mürşidi Nakşî İbrahim'in ölümü üzerine de bir murabba yazmış, ona olan vefa ve bağlılığını, dualar eşliğinde dile getirmiştir:

Beni yaqđın firāk-ile 'azîzim
 'Azîzim mürşidim şeyḥim efendim
 Cihānıñ nehri taldı gözyaşıyla
 'Azîzim mürşidim şeyḥim efendim

Alub Seyyîd 'Alâeddînden ezkâr
 İderdik zıkr-i Ḥaḳkı dilde tekrâr
 Anünçün bāğ-ı ḳalbiñ oldı gülzâr
 'Azîzim mürşidim şeyḥim efendim

'Azîzim sırr-ı Ḥaḳқа maḫhar idi
 Derünî zıkr-i Ḥaḳla enver idi
 Gurūh-ı ehl-i 'aşқа rehber idi
 'Azîzim mürşidim şeyḥim efendim

Ḥudā rūh-ı şerîfiñ ide ḥandân
 Enîsiñ ola dâ'im nūr-ı Kur'ân
 Ola ḳabriñ hemîşe bāğ-ı Rıdvân
 'Azîzim mürşidim şeyḥim efendim

Civâr-ı Ḥaḳқа itdikde 'azîmet
 Bu Faḥri derd-mendi itdi da'vet
 Diyüb Allah o demde itdi riḫlet
 'Azîzim mürşidim şeyḥim efendim (Mr. 10)

Ayrıca dikkati çeken bir husus da şairin eserinin ilk beytine, şeyhinin eserinin ilk beytindeki tamlamayla başlamasıdır. Şeyhi Nakşî İbrahim'in eserinin ilk beyti;

*Nūr-ı fahrü'l-kâinâtun râyigân oldı bana
Gûşe-i ebrûları râz-ı nihân oldı bana*

Fahrî Sünbülî'nin ilk beyti;

*Nūr-ı fahr-i kâ'inātuñ virir ebşâre cilâ
Anuñiçün Hâk Te'âla kıldı ânı muqtedâ*

şeklindedir.

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, Sünbülüyye Tarikatının silsilesinin verildiği kaynaklarda yer almamaktadır. Ancak tekkesi Sünbülü Tarikatı tekkeleri sıralanırken bazı kaynaklarda yer bulmuştur.

12. Eseri

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin günümüze ulaşan ve kaynaklarda belirtilen Divançesi'nden başka bir eseri henüz tespit edilememiştir. Münacaat ve naatlardan oluşan, gazel ve murabba nazım şekilleriyle kaleme alınmış müretteb olmayan Divançesi hakkında kaynaklarda da bilgi bulunmaktadır. Bu kaynaklardan Tuhfe-i Nailî, Vefâyât-ı Ayvansarâyî'yi kaynak göstererek divan nüshalarının bulunduğu kütüphanelere işaret etmiştir.²³ Sefine-i Evliyâ'da mürettep divanı olduğundan bahsedilmiş ve:

Ez-cân u dil peygâmbere 'âşık isen şallu 'aleyh

Şâhib çıkar rûz-ı cezâ şekk itme gel şallu 'aleyh

beyti verilerek *na't-ı şerifi onundur* ifadesi kullanılmıştır.²⁴ Şakaik-i Numaniye'de ise daha detaylı bilgiye ulaşılır. *Fahrî mahlasıyla ârifâne münacat nuut-ı ilahiyâtı yâd-gârdır. Eser-i âşıkânelerinde nazm olan na't-ı şeriflerindedir:*

²³ Tuman, Mehmed Nail, a.g.e. , s. 701,

²⁴ Vassaf, Osmanzade Hüseyin, a. g. e. , s. 316.

Cümle nebîler efdâli âhîr zamân peygamberi

İtdi bizi ümmet aña Haqqâ şükür şallu ‘aleyh

Ta ‘zîm ile terkîm ile leyl ü nehâr hem şevk ile

Ey Fahrîyâ her hâl ile ez-cân u dil şallu ‘aleyh

iş bu na’-t-ı şerîfî erbâb-ı mûsikî ser-amedânından ve tarîk-i Halvetî eşher-i meşayihinden olub dar’üs-saltanada Cağaloğlu’nda Çalazâde tekyesinin şeyhi Çalazâde Şeyh Mustafa Efendi ebyâtı makamında tarz-ı dilşîn üzerine beste etmiştir, şeklinde divanından ziyade na’tıyla ilgili uzun bir bilgiye yer verilmiştir.²⁵

Biri Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü, 2709/2 numarada kayıtlı, diğeri Millet Kütüphanesi, Ali Emiri Manzum Bölümü’nde, 324 numarada kayıtlı olan iki nüshasını tespit ettiğimiz divançenin, kaynaklarda belirtildiği gibi mürettep bir divan olduğu söylenemez. Mürettep bir divan düzeninde kaside, kıta, tahmis, muhammes vb. nazım şekilleri bulunur. Ancak eserde sadece gazel ve murabba nazım şekilleri mevcut olup bunlar da karışık verilmiştir.

Kaynaklarda divan olarak geçen eser, iki nüshanın girişinde de Dîvânçe-i Şeyh Muhammed Fahrî olarak tanıtılmıştır. Çalışmada da bu bilgilerden yola çıkarak eserin divançe olarak değerlendirilmesinin uygun olacağı kanaatindeyiz.

143 gazel ve 16 murabbadan oluşan eserde şiirler içerik olarak dua şeklindedir.

²⁵ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 423-424.

İKİNCİ BÖLÜM

2. ŞEYH MUHAMMED FAHRÎ SÜNBLÜ'NİN EDEBÎ ŞAHSİYETİ VE DİVANÇESİ

20. Edebî Şahsiyeti

Divan Edebiyatı'nda şairler kendi edebî kişiliklerini ortaya koymak ya da muhataplarına kendi sanatkâr yönlerini hatırlatmak amacıyla kaside nazım biçiminin Fahrîye bölümlerinde kendilerini överler.²⁶ Şeyh Muhammed Fahrî Sünblü'nin Divançesi'nde kaside bölümü bulunmamaktadır. Bu sebeple şairin şiirlerinde edebî yönüyle ilgili bilgi bulmak pek mümkün değildir. Kimi şairlerin gazellerinde yine bu tarzda ifadeler kullandığını düşünerek şairin gazelleri ele alındığında da bu yönde bilgiye rastlamak mümkün olmamıştır, zira şair şiirlerini büyük bir tevazu ile yakarış hâlinde yazmış, kendisini sadece *bî-çare*, *bende*, *nâçiz* gibi ifadelerle tasavvufî yönden değerlendirmiştir.

Şeyh Muhammed Fahrî Sünblü, XVIII. yüzyıl başlarında, bir tarikat şeyhi ve mutasavvıf bir şair olarak şiirler kaleme almıştır. Onun edebî şahsiyeti, yaşadığı dönem ve şeyhliği de göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir. Hem halkın içinde hem de kendi dünyasında yaşayan şairin tarikat içinde belli bir mertebede olması da şiirlerinin ifade tarzını etkilemiş olmalıdır. Tasavvufun içinde olan şair, şiirlerini tasavvufun en duru biçimini kullanarak yazmış, sözün özünü söylemiş, süsten ve abartıdan uzak üslubu tercih etmiştir. Zira, Sünblü tarikatının kurucusu kabul edilen Sünblü Efendi'nin düşüncelerini dile getiren, tasavvuf konularını işleyen şiirleri vasıtasıyla İstanbul'da geniş bir etki alanı sağladığı ve bu sayede etrafına müridler topladığı bilgisi göz önünde bulundurulursa²⁷ Şeyh Muhammed Fahrî Sünblü'nin de şiirlerini halkı aydınlatmak ve Allah yoluna davet etmek için bir vasıta olarak kullandığını düşünülebilir. Bu duruma örnek olarak

²⁶ SARAÇ, M. A. Yekta, Klasik Edebiyat Bilgisi, Biçim, Ölçü, Kafiye, 3F Yayınevi, İstanbul, 2007.

²⁷ EYÜBOĞLU, İsmet Zeki, a. g. e. , s. 216.

gösterilebilecek Yesevilik Tarikatının kurucusu olan Ahmet Yesevi'nin şiirleri de sanat kaygısından çok, halkı aydınlatmak ve onlara doğru yolu göstermek amacıyla bir araç olarak görülen şiirlerdir. Kitleleri yönlendirebilecek durumda olan şeyh-şair sıfatındaki şairlerin sanat kaygısı gözetmeden şiirler söylemelerini onların şairliklerinin zayıflığı şeklinde yorumlamak doğru değildir.

159 şiirden oluşan gayr-ı mürettep divanında şair, gazel ve murabba nazım biçimlerini kullanmış, şiirlerin tamamını aruz vezni ile yazmıştır. Bu şiirlerde aruzun kullanımı konusunda şairin ne çok usta olduğu ne de yetersiz olduğu söylenebilir. Divançesinin büyük bölümünü 776 beyit tutarındaki gazeller oluşturmaktadır. Bu bilgiden hareketle onun bir gazel şairi olduğunu söylemek mümkündür. Gazel, divan şairlerinin en fazla itibar ettikleri ve en fazla kullandıkları nazım biçimidir. Bir şairin edebî şahsiyetinin en rahat görüldüğü, onun sanatındaki kabiliyetini ortaya koyduğu türdür.²⁸ Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin de eserinin büyük bölümünde gazel nazım biçimini kullanması onun edebî kişiliğine ışık tutar.

Şairin hayatı hakkında bilgi bulunan kaynaklarda onun edebî kişiliğine dair çok az bilgiye ulaşılabilmektedir. Yalnız Şakaik-i Numâniye Zeyilleri'nde eseriyle ilgili bilgi verilirken *Fahrî mahlasıyla ârifâne münacat nuut-ı ilahiyâtı yâd-gârdır. Eseri âşıkânelerinde nazm olan naat-ı şerifindedir* ifadesi kullanılıp 'sallu aleyh' redifli naatından iki beyte yer verilmiştir²⁹. Sefîne-i Evliyâ'da ise sadece yukarıda adı geçen naatın ilk beytine yer verilmiş ve bu naatın onun olduğuna işaret edilmiştir.³⁰

Şiirlerinde sade ve anlaşılır bir dil kullanan şair, sık sık kullandığı rediflerle şiirde ahengi sağlamış, Farsça tamlamaların yanı sıra Türkçe tamlamalara da yer vermiştir. Hitap ettiği kesim düşünüldüğünde Fahrî Sünbülî'nin abartıdan ve süsten uzak, etrafındakileri doğru yola sevk etmek amacıyla bu tarzı kullandığı söylenebilir.

Şairin edebi kişiliği divançesinin incelendiği bölümde daha detaylı ele alınacaktır.

²⁸ SARAÇ, M. A. Yekta, a.g.e. , s. 50.

²⁹ Fındıklılı İsmet Efendi, a.g.e. , s. 423.

³⁰ Vassaf, Osmanzade Hüseyin, a. g. e. , s. 316.

21. Divançesi

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin Divançesi'nin iki yazma nüshası tespit edilmiştir. Bu bölümde Divançe'nin şekil özellikleri, dil ve üslup özellikleri ile kısaca muhteva özellikleri hakkında bilgi verilecektir.

210. Şekil Özellikleri

Divanın dış yapısının ele alındığı şekil özelliklerinde, divanın tertip şekli, içinde yer alan nazım şekilleri ve türleri, şiirlerde kullanılan vezin kafiye ve redif incelenecektir.

2100. Tertip Şekli

Divan Edebiyatı metinlerinde genel olarak kabul edilen ve şairlerin uymaya çalıştıkları bir divan tertip şekli vardır. Bu tertibe göre besmele ile başlayan eserde sırasıyla kaside, terci-i bend, terkib-i bend, küçük mesneviler, tarih manzumeleri, musammatlar, şarkılar, gazeller, mukattaatlar (rubai, kıta, nazım, tuyuğ) yer alırlar. Genelde bu şekil üzere tanzim edilen divanlar bazen farklı şekillerde de tertip edilebilir. Bu yapı eserin mürettep olduğunu gösterir. Ancak Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin eserinde bu tertibe uyulmamıştır. Divançede sadece gazel ve murabba nazım biçimini kullanan şairin eserini bu sebeple gayr-ı mürettep olarak değerlendirmek uygun olabilir kanaatindeyiz.

Tertip bakımından farklılık göstermeyen Divançe nüshalarında şiirler 'Besmele' ile başlatılmış ve Arap alfabe sistemine göre kafiyeleniş sırasına konmuştur. 'ā' harfi kafiyesiyle başlayan şiirler 'y' harfiyle son bulur. Şiirler gazel ve murabba olarak ayrıca tasnif edilmemiş, kafiye sırasına göre karışık yazılmıştır. Şairin, Arap alfabesindeki tüm harfleri kullanarak yazdığı şiirlerde göz için kafiye kullandığı da görülmektedir.

2101. Nazım Şekilleri

Klasik Edebiyat nazım biçimlerinin tamamını eserinde bulundurmayan şair, 159 şiirinin 143'ünü gazel nazım biçimiyle, 16'sını murabba nazım biçimiyle kaleme almıştır.

21010. Gazel

Edebî şahsiyeti bölümünde de zikredildiği üzere eserde en fazla yekûnu 776 beyitle gazeller tutmaktadır. 143 gazelin yüz biri 5, otuz ikisi 6, üçü 7, üçü 8, üçü 4, biri 22 beyitten meydana gelmektedir. Şair, dört mefailün ve dört müstef'ilün vezinlerinde aruz cüzünün tekrarlanmasıyla yapılan, ilk beyitlerin dörtlük hâline gelebildiği ve iç kafiye bulundurduğu için ahenk bakımından daha etkileyici olan musammat gazellere de yer vermiştir. 19, 28, 32, 45, 46, 51, 54, 55, 76, 79, 93,97, 101, 125, 143 numaralı gazeller buna örnek gösterilebilir.

Murādımız viren sensin şükür yā Rab yā Rab
Müdām ihsān iden sensin şükür yā Rab yā Rab (G. 19/1)

Şairin kaynaklarda geçen ve büyük ihtimalle yaşadığı dönemde de itibar gören naat-ı şerifi de gazelleri arasındadır:

Ez-cān u dil peygambere ‘āşık isen şallu ‘aleyh
Şāhib çıkar rüz-ı cezā şek itme gel şallu ‘aleyh

Sünnetini peygamberiñ icrā ider iseñ eğer
Nā'il olursın luţfuna peygamberiñ şallu ‘aleyh

Her kim şerī'at üzredir kurbıyyete başa kadem
Mażhar olur Hāq luţfuna hiç şübhe yok şallu ‘aleyh

Cümle nebīler efdāli āhir zamān peygamberi
İtdi bizi ümmet aña Hāqqa şükür şallu ‘aleyh

Ta'zīm ile terkīm ile leyl ü nehār hem şevk ile
Ey Faḥriyā her ḥāl ile ez-cān u dil şallu ‘aleyh (G. 58/1-5)

Gazel nazım biçimiyle yazılan şiirler konuları bakımından fazla farklılık göstermemektedir. Samimi ve sade bir üslupla söylenen gazellerde hep bir dua içeriği göze çarpar. Bu gazellerden 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 28, 29, 40, 47, 50, 51, 56, 57, 60, 64, 67, 73, 74, 89, 90, 91, 92, 99, 105, 109, 110, 127, 129, 130, 131, 137, 139 ve 142 numaralı manzumelerde şair Allah'a seslenmiş, farklı isimleriyle samimi bir

biçimde dua etmiştir. 18, 26, 27, 36, 37, 38, 39, 41, 52, 53, 54, 55, 58, 107, 124, 126, ve 143. gazellerde de Peygambere seslenmiş, kendisine şefaet etmesini dilemiştir. 63, 66 ve 85 ve 141. şiirlerde şeyhi Nakşi İbrahim'den bahsetmiştir. 45 ve 46. gazellerde Sünbülî tarikatıyla ilgilidir. Bunun dışında kalan gazellerde şair âşıklara, sadıklara ve gönlüne seslenmiştir.

Fahrî mahlasını kullanan şair yalnız 35 numaralı gazelinde farklı bir mahlas kullanarak kendisine Derviş Muhammed Halvetî demiştir:

Derviş Muḥammed Ḥalvetî Ḥaḫdan bilür bu ‘izzeti
Cümle Muḥammed ümmeti devrân iderler hû ile (G. 35/4)

21011. Murabba

Murabba, Türk edebiyatında musammatlar arasında en fazla tutulan nazım biçimidir. Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî de Divançesinde gazel dışında yalnız murabba nazım şeklini tercih etmiştir. 159 şiirin 16 tanesi bu nazım biçiminde yazılmıştır. 16 murabbadan altı tanesi 5’li, beş tanesi 4’lü, beş tanesi ise 3’lü dörtlükten meydana gelmiştir. Şair bu nazım biçiminde de ahengi sağlamak için mısra tekrarı yöntemini kullanmış ve murabba-ı mütekerrir olarak adlandırılan manzumeler kaleme almıştır.

Murabbalar da konu itibarıyla dua tarzındadır ve bunlardan ikisinin kafiyelenişi Arapça dua ile yapılmıştır:

Ḳıl müyesser yâ ilahî ‘usretimiz ola ḫayr
Rabbi yessir lâ-tu’assir rabbi temmim bil-ḫayr
Mü’minîniñ ‘âkıbeti dâ’imâ ola ḫayır
Rabbi yessir lâ-tu’assir rabbi temmim bil-ḫayr (Mr. 12/1)

Ey Ḥudāvendim bize eyle ‘aṭā
Rabbenā fāḡfirlenā verhem lenā
Raḫmetinden luṭf idüp itme cüdā
Rabbenā fāḡfirlenā verhem lenā (Mr. 3/1)

2102. Nazım Tekniği

21020. Vezin

Aruz vezni divan edebiyatında ahengi sağlayan ve şairlerin tercih ettiği vezin türüdür. Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî de tespit ettiğimiz 159 şiirinin –kalıbı bulunamayan 33. şiir hariç- tamamında aruz veznini kullanmıştır. Akıcılığı ve kolay uygulamasıyla şairlerin tercih ettiği hecez ve remel bahirlerini şiirlerine uygulayan şair, en çok 87 gazel ve 2 murabbadan oluşmak üzere remel bahrinin *fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün* kalıbını kullanmıştır. İkinci olarak 23 gazelde kullandığı hecez bahrinin *mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün* kalıbı gelir. 10 gazel ve 10 murabbada kullanılan yine hecez bahrinin *mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün* kalıbı en çok kullanılan üçüncü kalıptır. Hecez bahrinin *mef'ülü mefâ'ilün mef'ülü mefâ'ilün* kalıbından ve *mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün* kalıbından da 1'er gazel yazan şair hecez bahrinde başka şiir yazmamıştır. 3 gazel ve 3 murabba kaleme aldığı *fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün* kalıbı ve 1 gazel yazdığı *fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün* kalıbı da yine remel bahrindedir. Bu iki bahrin dışında şair, recez bahrinden *müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün* ile 16 gazel; *müstef'ilün müstef'ilün* ile 1 murabba yazmayı tercih etmiştir. Şairin Divançede kullandığı aruz kalıplarını şu şekilde şema halinde gösterebiliriz:

BAHR	KALIP	G.	Mr.	Sayı
Hecez	<i>mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün</i>	23	-	23
	<i>mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün</i>	10	10	20
	<i>mef'ülü mefâ'ilün mef'ülü mefâ'ilün</i>	1	-	1
	<i>mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün</i>	1	-	1
Recez	<i>müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün</i>	16	-	16
	<i>müstef'ilün müstef'ilün</i>	-	1	1
Remel	<i>fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün</i>	87	2	89
	<i>fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün</i>	3	3	6
	<i>fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün</i>	1	-	1

Şair şiirlerinde dokuz farklı aruz kalıbı kullanmıştır. Ancak şairin kalıba uymayan mısraları da mevcuttur. 15-1, 15-4, 23-2, 26-1, 27-10, 66-6, 102-5, 110-5, 137-1,138-4 birinci mısraları ile 49-1 ikinci mısrasının kalıba uymadığı tespit edilmiştir. Bunun dışında Türkçe kelimelerde med yapan şairin aruzu kullanırken kimi zaman hataya düştüğü görülmektedir:

Kıdretim yitdikçe Hakkın emrini arar men
 Her bilenlerden Hudānıñ emrini şorar men (G. 102/1)

21021. Kafiye ve Redif

Kafiye

Klasik edebiyat bilgisine göre dört çeşit kafiye vardır. Bunlar mücerred, mürdef, müesses ve mukayyed kafiyelerdir. Fahrî Sünbülî'nin şiirlerini kafiye açısından incelediğimizde şairin, bu kafiyelerden sadece mücerred ve mürdef kafiye çeşidini kullandığı görülmektedir. Müesses ve mukayyed kafiyelerden örnek vermeyen şair, şiirlerinin çoğunda da kafiye kullanmamıştır. Özellikle kalıp halinde tekrarlanan redifin kullanıldığı şiirlerde kafiye bulunmamaktadır. Redife sıklıkla yer veren şairin kafiyeye aynı yoğunluğu göstermediği, ses benzerliğini redifle karşıladığı görülmektedir.

Mücerred Kâfiye:

Kafiyede sadece bir harfte tekrarlanma olmasıdır. Bu harf revidir. Revi kafiyenin ilk harfidir.

Nūr-ı fahr-i kā'inātuñ virir ebşāre cilā
 Anuñiçün Hakk Te'āla kıldı ānı muḫtedā (G. 1/1)

* * *

Yā ilahī biz günahkār ḫullarıña ḫıl kerem
 Rūz-ı maḫşerde ḫacīl itme beni beyne'l-ümem

Ḥaḳḳ-ı Kerim hem ‘alîmsin ḳullarınıñ ḥāline
Mağfîret(e) eyle bizi luḳfuñ ile dem-be-dem

Enbiyā vü evliyānıñ ḥürmetine yā İlah
Zerre denlü bâña ‘aşḳıñ ile iḥsân ḳıl kerem (G. 88/1-3)

* * *

Baḥr-ı vaḥdet sâḥiline uğradı benim yolum
Ḥızr-ı tevḫîḳ-i İlahî irişüb tıtdı elim

Luḳf idüb vaşḫıñ o baḥrıñ eyledi bir bir ‘ayān
Sem‘-i cānım işidüben eyledi iḳrār dilim

Bāğ-ı vaḥdet güllerin seyrān iderken nāgehān
‘Aşḳ u şevḳle cūşa gelüb söyledi cān bülbülüm

Luḳf idüb Mevlā-yı Raḥmān bu za‘îf bîçāreye
Faḥr-ı ‘ālem ḥürmetine ide ‘ālî menzilim

Ḥamdülilah himmet-i pîr ile ey Faḥri benim
Bāğ-ı ḳalimde açıldı tāze tāze sünbülüm (G. 94/1-5)

* * *

Dā’imā gül-zār-ı cennetden nesîm-i ‘aşḳ eser
Virir ‘uşşāk-ı Ḥudāya sırr-ı esmādan ḥaber (G. 115/1)

* * *

Nūr-ı zıkrullah ile ḳalbiñ münevver ide gör
Mā-sivā naḳşından evşāf(1) mutahhar ide gör

Emr ü nehye imtişāl ile ḳişi ma‘mūr olur
Rūḥ-ı nefis üzre çalış dā’im muḳaffer ide gör (G.121/1,2)

Mürdef Kafiye:

Ridf harfinin bulunduğu kafiyedir. Yani revî harfinden önceki illet harflerinden (ى, و, ا) birinin kafiyede tekrarlanmasıdır. Revi kafiyenin ilk harfidir.

Haḡ Te'āla cümle müşkilleri āsān eyleye
Mü'minīn u mü'minātı şād u ḡandān eyleye (G.42/1)

* * *

Hasta-i 'aşkıñla dā'im kıl vişāliñle 'ilāc
Şerbet-i vaşlıñ ile dā'im ola sıḡhat-mizāc (G.25/1)

* * *

Ehline devrān ḡelāldir hem mübāḡ
Nā-ehil olanlara olmaz mübāḡ

Ne içün olmaz dir iseñ sen aḡı
Ehl-i devrānda gerek ḡāyet şalāḡ

İtme inkār müttakī devrānını
Bulmaḡ isterseñ dü-'ālemde felāḡ

Zühd ile taḡva ile olanlara
Hergiz olur anlara devrān mübāḡ (G. 49/1-4)

* * *

Mā-sivā ḡubbın derūndan zā'il iden şād olur
Şübhe itme ḡurb-ı Mevlā ḡaşıl iden şād olur

Mā-sivā ḡubbı ḡudādan kişiyi ider ba'īd
Gice gündüz āniñ işi dā'imā feryād olur

ḡubb-ı ḡaḡla ḡalbini memlū iden her rüz u şeb
Zāhir u bāḡında hem rüz-ı cezāda şād olur

Emr ü nehye imtişāl ile kişi ma'mūr olur
İmtişāl itmeyeniñ ḡālī müdām berbād olur (G. 122/1-4)

* * *

Çün ene'l-Haḡ sırrını bilmez nice Mañşūr olur
Cām-ı 'aşkı nüş iden 'aşık nice maḡmūr olur

Dünye vü 'uḡbāyı ta'mīr eylemekden geçmeyen
Bu vücūduñ şehri ey 'aşık nice ma'mūr olur (G.123/1,2)

* * *

‘Aceb hālet fezādır sırr-ı tevḥīd
 Ḥudā-yı lem-yezele dāhi temcīd
 Muḥakḳak bil feraḥdır ḳalb-i taḥmīd
 Diyelim dā’imā Elḥamdülillah (Mr. 6/3)

Redif

Fahrî Sünbülî, neredeyse tüm şiirlerde redife yer vermiş, redif çeşitlerinin tamamını şiirlerinde kullanmıştır. Özellikle kelime grubu redif çeşidini fazlaca kullanan şair, ses benzerliğini sağlamak için kafiye den ziyade redif kullanmayı tercih etmiştir.

Ek redif:

Vücūduñ raḥmet oldı mü’minīne
 Şefā‘at eyle luḫ it müznibīne (G.41/1)
 * * *

Efendim Ḥālīḳim Perverdigārım
 Yüzüm ḳara ḳatı coḳdur günāhım (G.90/1)

Ek grubu redif:

Ḥad ü ḥaşri yoḳdurur iḥsānınuñ
 Ğāyeti yoḳ baḫr-i bī-pāyānınuñ (G.110/1)
 * * *

Sende şād ider Ḥudā mü’minleri
 Merḫabā ey māh-ı raḥmet merḫabā
 Sende ‘afv ider Ḥudā müznibleri
 Merḫabā ey şehri-i raḥmet merḫabā (Mr. 1/1)

Kelime redif:

Ehline hergiz ḫelāldir hem mübāḫ devrān semā‘
 Nā-ehil olanlara hergiz mübāḫ olmaz semā‘ (G. 5/1)
 * * *

Ḥamdülillah maḫzar itdiñ bu faḳīri luḫfiña
 Maḫzar itdiñ hemdaḫi dostıñ Muhammed luḫfiña (G. 17/1)
 * * *

Yā Resūlullah şefā‘at eyle kemter bendeñe
Merhamet itmez iseñ müşkil olur ben bendeñe (G. 37/1)

Kelime grubu redif:

Qalbiñi pür-nür idersen zıkr-i Haqla dā'imā
Cümle müşkil olur āsān luṭf-ı Haqla dā'imā (G. 6/1)
* * *

Cümleniñ Hāliki sensin cümlemiz muḥtāc saña
Raḥmetine maẓhar eyle cümlemiz muḥtāc saña (G. 12/1)
* * *

Mü'min-i kāmil olanlar Haq hū dirler rüz u şeb
Ehl-i sünnetden olanlar Haq hū dirler rüz u şeb (G. 24/1)
* * *

Ey Vāhid u Ferd ü Aḥad senden meded senden meded
Ey Kādir u Ḥayy u Şamed senden meded senden meded (G. 28/1)

Ek-kelime redif:

Vücūduñ bā'ış-i kevn-i mekāndır yā Resūlullah
Zāhirin bā'ış nazm-ı cihāndır yā Resūlullah (G. 53/1)
* * *

'Azīzimidir benim Naqşī Efendi
Daḥi hem mürşidim Naqşī Efendi (G. 63/1)

Şiirlerinde fazlaca redif kullanan şairin bazı şiirlerinde kafiye kullanmadığı görülmüştür. Bu durum, ses benzerliği yönünden tercih edilen redifin, kafiye yerine kullanılmasının bir sonucu olarak değerlendirilebilir.

Mü'minini maẓhar-ı nūr-ı cemāl itdi Hudā
Qalblerin itdi münevver nūr-ı zıkr ile Hudā (G. 2/1)
* * *

Nūr-ı tevḥīd ile memlū ola qalbin dā'imā
Gice gündüz eyle iksār zıkr-i Haqqı dā'imā (G. 7/1)
* * *

Ḥamdülillah maẓhar itdiñ bu faķīri luṭfiña
Maẓhar itdiñ hem-daḥi dostiñ Muhammed luṭfiña (G. 17/1)

* * *

Sivā-ḥubbın ḥicāb itme derūn-ı ‘āşıķa yā Rab
İrişmez maķşūda hergiz kerem eyle meded yā Rab (G. 20/1)

* * *

Mü’min-i kāmil olanlar Ḥaķ hū dirler rüz u şeb
Ehl-i sünnetden olanlar Ḥaķ hū dirler rüz u şeb (G. 24/1)

* * *

Luṭfiña ḥad yok efendim vir bize dā’im neşāt
Zikr ü fikriñle münevver eyle ḳalbim vir neşāt (G. 130/1)

Kafiye Örgüsü:

Klasik edebiyat nazım biçimlerinden olan gazel aa / ba / ca / da şeklinde kafiyeleşir. Dîvânçede gazeller bu kurala uygun olarak kafiyeleştiği halde bazı gazellerde bu kurala uyulmamıştır:

Vaḥdet bāğınıñ bülbüliñ gūş eylemek ister iseñ
Ṭut mürşid-i kāmil elin tevḥīde gel tevḥīde gel (G.78/1)

Gazellerin dışında kalan ve dörtlüklerden oluşan on altı şiirin on iki tanesi a b a b / c c c b şeklinde, bir tanesi a a b a / c c c a şeklinde, bir tanesi a a b a / c a a a şeklinde, bir tanesi a a b a / c a c a şeklinde, bir tanesi de a a b a / c a d a şeklindedir.

211. Dil ve Üslup Özellikleri

2110. Dil Özellikleri

Şairin dili genellikle sade olmakla birlikte bazı şiirlerde ikili hatta üçlü terkiplere yer verdiği görülmektedir:

Nūr-ı faḥr-i kā’inātuñ virir ebşāre cilā
Anuñiçün Ḥaķ Te’āla kıldı ānı muḳtedā (G. 1/1)

Bi-ḥaḳḳ-ı sūre-i ihlāş kerem it yā Resūlullah
Şefā‘at eyle luḫf eyle bu Faḫri-i gūnahkāra (G. 18/5)

* * *

Vücūduñ bā‘iş-i kevn-i mekāndır yā Resūlullah
Zāhirin bā‘iş nazm-ı cihāndır yā Resūlullah (G. 53/1)

* * *

Nūr-ı himmetle ‘azīzim ḳalbim iḫyā eyledi
Mecma‘-ı ḫālet-i ‘irfān eyle ḳalbim yā Laṭīf (G. 47/3)

Şair günümüzde kullanılmayan kelimeler ve şekilleri de şiirlerinde kullanmıştır:

āña: ona

Ol sūnbüle irmezse el Faḫri āña çekme kesel
Besdir dile Naḳşī bedel Sūnbülīler dirler bize (G. 45/5)

birle: ile

Sivā hubbı ile ḳalbim pūr oldı hem ḫased birle
Yine senden olur çāre efendim ḳıl devā baña (G. 10/4)

çü: çünkü

Bu pīr u ‘āciziñ ḳalbin sivā ḫubbından ‘ārī ḳıl
Hekim-i ‘ālem-i dānā çü sensin ḳıl ‘aṭā baña (G. 10/5)

içre: içinde

Pādişāh-ı mülk-i faḫrım gerçi ‘anḳa meşrebim
‘Ālem içre itmeyem hiç ḡayra ‘arz u ihtiyāc (G. 25/5)

irgürmek: eren, ulaşan, yetişen

‘Āşık u şādıklar matlūbına
İrgüren tevḫīd-i Ḥaḳdır dā’imā (G. 8/3)

kaçan: zaman

İder ‘ālemleri pür-nür kaçan ‘arz-ı cemāl itseñ
Göñül ol nūra müştâkdir keremler eyle yâ Rab (G. 20/3)

kanda: nerde

Nār-ı ‘aşka yanmayan sūzān bilmez қandadır
Baħr-ı ‘aşka ıalmayan ‘ummān bilmez қandadır (G. 117/1)

key: çok

Ey göñül tenbellik itme key şağın eyle hāzer
Haққа қulluқ idelim gel luғ idüb ol yār men (G. 102/2)

kimesne: kimse

Kim ne aşğa ider ise Haқ sözi hiç şübhe yok
Luғ-ı Haққа mazħar olur ol kimesne ey göñül (G. 82/4)

ol: o

‘Alleme’l-esmā rumūzın ādeme keşf eyledi
Ol tecellīye melā’ik kıldılar cümle ıaña (G. 2/3)

Şiirlerde görülen ve günümüz yazı dilinde kullanılmayan birkaç eki de şu şekilde sıralayabiliriz:

-durur: -dır, -dir, dur, -dür

İhsan idüb didiñ bize lā-taқneıü min raħmeti
Ümmīdimi kaı‘ itmezem gerçekdurur yâ Rabbenā (G. 16/3)

-uban, -üben: -ıp, -ip; -arak, -erek

‘Aşk-ı Hâkla gice gündüz yanuben biryân olâ
Mâh ü encüm gibi seyyārân-ı ‘aşka eşşalâ (G. 4/2)
* * *
Kuluna itse tecellî nūr-ı zâtıyla eğer
Pāk ü t̄ahir oluben āyinesi bulur cilâ (G. 2/4)

Şair, günümüzde farklı şekillerde kullanılan bazı kelimelere de yer vermiştir. Aşağıda ele aldığımız örneklerde ‘bulavuz’ ifadesi ‘buluruz’ şekline, ‘itmeziz’ kelimesi ‘itmeyiz’ şekline girmiştir; üçüncü beyitte geçen ‘olalar’ ifadesi ‘olurlar’ şeklinde, dördüncü beyitteki ‘virelden’ ifadesi ‘veriliğinden beri’ şeklinde kullanılmaktadır.

Bu kemter Faḥriye yār ol bize Raḥmān ide raḥmet
Ki tā kim bulavuz cennet gönül dā’im seniñ ile (G. 32/5)
* * *
Luṭf idüb bize didiñ lā-taḫnetü min raḥmeti
Kaṭ’-ı ümmîd itmeziz biz dā’imā yā Rabbenā (G. 13/4)
* * *
O sırra vāḳıf olayım diyenler
Çalışsunlar olalar ehl-i tevḥîd (G. 30/2)
* * *
Tā dil virelden sünbüle Sünbülîler dirler bize
Meyl itmeziz ğayrı güle Sünbülîler dirler bize (G. 45/1)

2111. Üslup Özellikleri

Edebî sanatlar

teşbih:

Şiirlerde sıklıkla görülen edebî sanatların başında teşbih gelmektedir. Türkçe ve yabancı asıllı kelimelerle ve edatlarla yapılan teşbihler anlamı güçlendirmiştir.

Türkçe benzetme edatları ile yapılanlar:

gibi:

- ‘Aşk-ı Hâkla gice gündüz yanuben biryân olâ
Mâh ü encüm gibi seyyārân-ı ‘aşka eşşalâ (G. 4/2)
* * *
- Terk idüb nâmus u ‘ârı Hâk için Edhem gibi
Tâc u tahtıñ terk iden hâkân-ı ‘aşka eşşalâ (G. 4/5)

Yabancı asıllı kelimelerle yapılanlar:

veş:

- Gülşen-i vahdetde dâ’im bülbül-i şūrīde-veş
Âh u efgân eyleyüb nālân olan añlar bizi (G. 68/2)
* * *
- Seng-i hārâ gibidir münkir-velī eflāk-veş
Zıkr-ı Hâkla devr ider ‘uşşâk her şâm u seher (G. 115/4)

telmih:

Klasik edebiyatta en fazla kullanılan sanatlardan olan telmihe Fahrî Sünbülî’nin şiirlerinde çok az rastlanmaktadır.

- Terk idüb nâmus u ‘ârı Hâk için Edhem gibi
Tâc u tahtıñ terk iden hâkân-ı ‘aşka eşşalâ (G. 4/5)
* * *
- Çün ene’l-Hâk sırrını bilmez nice Manşūr olur
Câm-ı ‘aşkı nüş iden ‘âşık nice maḥmūr olur (G.123/1)

iştikak:

- Kim itse hışn-ı tevḥīde taḥaşşun
Necâta vâşıl olur budur âhbâr (G.112/2)

tenasüp:

- Nâr-ı ‘aşka yan yakıl pervâne gibi ey gönül
Duzaḥīler gördüğün görmezsin aşla rüz u şeb (G.23/4)

* * *

Bāğ-ı ƣalbim himmet-i pīr ile oldu gūl‘izār
Ol vecihden hū diyūb feryād ider dā‘im hezār (G.113/1)

tezat:

Fezkirullah emri ile ideriz Hāƣƣı zikir
Geh ƣıyāmen geh ƣu‘ūden ideriz Hāƣƣı zikir (G.120/1)

* * *

Pirlik gelüp gitdi Őebāb tevbe idüb gel ‘isyana
Tevbe idenler Őübhesiz görür cemāl inŐāfa gel (G.75/2)

iktibas:

İhŐan idüb didiñ bize *lā-taƣneŐü min raħmeti*
Ümmīdimi ƣaŐ‘ itmezem gerĥekdurur yā Rabbenā (G.16/3)

* * *

‘*Alleme‘l-esmā* rumūzın ādeme keŐf eyledi
Ol tecellīye melā‘ik kıldılar cümle Őaña (G.2/3)

* * *

Küntü kenzen sırrına vāƣıf olam dirseñ eğer
İde gör Őevƣ ile ey yār zıkr-i Hāƣƣı dā‘imā (G.7/4)

212. Muhteva Özellikleri

Őeyh Muhammed Fahrī Sünbūlī’nin Őiirlerini incelediğimizde ilk göze ƣarpan onun bu Őiirleri dua tarzında söylediğidir. Őiirler, Allah’a yakarıŐ, O’na iyi bir kul olabilme, günahların ve suçların bağıŐlanmasını dileme ve tasavvuf yoluna yeni girenlere yol gösterme gibi belli başlı konulardan oluŐmuŐtur. Mutasavvıf bir Őair olan Fahrī Sünbūlī’nin gazelleri ve murabaları İlahi aŐk ile söylenmiŐ manzumelerdir.

2120. Dinî-Tasavvufi Unsurlar

Şiirlerde dini tasavvufi unsurların sade ve samimi bir biçimde, divan şiirine nispeten daha az süslü ve daha az sanatlı, girift mazmunlardan oluşmayan, bu anlamda hitap ettiği kesimin rahatça anlayabileceği konulardan oluştuğu görülmektedir.

21200. Dinî Unsurlar

Şairin münacaat konulu şiirlerinde Allah; Zāt-ı Bārī, Hakk, Hudā, Rahim, Alim, Basir, ‘Azīm, Kerīm, Rabbenā, Kerem-kānı Hudā, Vāhid, Ferd, Ahad, Kādir, Hayy, Samed, Rahimullah, Mevlā, Latif, Zü’l-celāl Allah, Cenāb-ı Kibriyā, Fettāh, Semī‘, Muğis, Rezzāk, Allahü’s-samed, Perverdigār, Müste‘ān, Mu’in, Feyyāz, Hafiz gibi pek çok isimle anılmış, sıfatlarla ve tamlamalarla bu örnekler çoğaltılmıştır.

Ey Vāhid (u) Ferd (ü) Ahad senden meded senden meded
 Ey Kādir u Hayy u Şamed senden meded senden meded (G.28/1)
 * * *

Bize dā’im ola nāşır o Hayy (ü) Zü’l-celāl Allah
 Kamū şey’e odur Kādir o Hayy (ü) Zü’l-celāl Allah (G.51/1)

Peygamberler; şiirlerde yalnız Hz. Muhammed’e yer verilmiş, şefaahat talep edilen peygamber, Mustafa, Ahmed, Muhammed, Resül-i Kibriyā, Resülullah isimleriyle anılmıştır.

Kalb-i mü’min beyt-i Haqdır gir ānı eyle tavāf
 Çün bunu böyle haber virdi Resül-i Kibriyā (G.2/2)
 * * *

Hamdülillah mazhar itdiñ bu faķiri luţfiña
 Mazhar itdiñ hem-daħi dostiñ Muħammed luţfiña (G.17/1)
 * * *

Habibiñ Muştafa Haķķı ħalāş eyle bu ‘āşīyi
 Hevā-yı nefse ġāyetde esir ü hem giriftārim (G.91/4)

Kur'an-ı Kerîm:

Bizi ur'an-ı Kerîmiñ hürmetine yâ Semî'
Şerm-sâr itme habîbiñ hürmetine yâ Semî' (G.64/1)

'ukba:

Dünye vü 'uqbâda Hakkı zikr iden bulur felâh
Didi ur'an içre böyle ol Kerîm (ü) Müste'an (G. 96/3)

maşer:

Yevm-i maşerde livâ'ü'l-hamd tahtında haşir
Lutfuñ-ile eyle yâ Rab cümlemiz muhtâc saña (G.12/4)

duzâh:

Sen şefâ'at itmez iseñ olurum ben düzañı
Düzañıden olmayayım kıl şefâ'at bendeñe (G.38/4)

sema':

Ehline hergiz helâldir hem mübâh devrân semâ'
Nâ-ehil olanlara hergiz mübâh olmaz semâ' (G.5/1)

zikir:

Nür-ı Hakkâ mü'mini vâsıl iden hû zikridir
Hem-sarây-ı vañdete dâhil iden hû zikridir (G.119/1)

21201. Tasavvufî Unsurlar

'aşk: Şiirlerde aşk Allah aşkı, aşk ateşi, âşık olanlar, aşk yoluna girenler şeklinde yer bulur.

Ğarîk-i bahr-i 'aşk olub dür-i maşşudı bulursan
Cenâb-ı kuds-ı aqdesden bulursın feyz sen ey ardâş (G.128/4)

Nār-ı ‘aşka yanmayan sūzān bilmez kıadadır
Baħr-ı ‘aşka ıalmayan ‘ummān bilmez kıadadır (G.117/1)

vahdet:

Vahdet meyiniñ cür‘asın nūş eyleyen ‘āşıqlarıñ
Leyl ü nehār esrükleri ayılmaz ol ‘āşıqlarıñ (G. 105/1)

* * *

Baħr-ı vahdet sāhiline uğradı benim yolum
Hızr-ı tevfiķ-i İlahī irişüb tıtdı elim (G.94/1)

ma-siva:

Nūr-ı zıkrullah ile kıalbiñ münevver ide gör
Mā-sivā naķşından evşāf-ı muıahhar ide gör (G.121/1)

nefs:

Esīr-i nefis olub her ān yeter itdik Hāķa ‘işyān
Bulalım tevbe-i Ğufrān göñül dā’im seniñ ile (G.32/4)

tecelli:

Nūr-ı zıkr-ile münevver itdiñ ise kıalbiñi
Zāt-ı Bārīden tecellīye irersiñ Fahriya (G.2/6)

gayb:

Sırr-ı ğayb’ül-ğaybe vāķıf olmaķ isterseñ göñül
Hāķ virüb cümle murādın şād u ğandān eyleye (G.43/2)

Ene’l-Hak: Şair şiirlerinde telmihe çok az yer vermesine rağmen Ene’l-Hak ifadesini kullanmıştır.

Eğer senlik eğer benlik gider ise ara yerden
Ene’l-Hāķ sırrı bī-şübhe zıhur ider dilā sende (G. 100/1)

emmare: Nefse yenik düşmemek için çareler arayan şair nefsi emmareye atıfta bulunmuştur.

Eğer emmāreye gālib olam dirseñ eyā şādık
Müdāmi zikre meşgūl ol seni Manşūr ider Feyyāz (G.137/2)

zahid: Klasik edebiyatta hemen her şairin kullandığı aşık-zahid atışmasını şair şiirlerinde kullanmıştır.

Ol haber birle gelür ‘uşşāka her dem vecd-i hāl
Zāhid-i hod-bīni gör kim ‘aşq-ı Hāqdan bī-haber (G.115/2)

mağfiret:

Mevc-i baħr-i mağfıret cümle ‘uşātı cezb ider
Fahriyā hān-ı Hudāda kimseler hiç kıalmaz ac (G.25/6)

21202. Şahıslar

Şiirlerinde mutasavvıf şahıslara çok az yer veren şair, sadece Edhem ve Mansur örneklerini şiirine yerleştirmiştir.

Edhem: Şair, tacını, tahtını, malını mülkünü Allah için terk eden Edhem’in kıssasına telmihte bulunmuştur.

Terk idüb nāmus (u) ‘ārı Hāq için Edhem gibi
Tāc u tahtıñ terk iden hāqān-ı ‘aşqa eşşalā (G.4/5)

Mansur: Enel-Hak sırrını bilmeden hakiki âşık olunamayacağını Mansur’dan örnek göstererek kıssaya telmih yapmıştır.

Çün ene’l-Hāq sırrını bilmez nice Manşūr olur
Cām-ı ‘aşkı nūş iden ‘aşık nice maħmūr olur (G.123/1)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. NÜSHALARIN TANITIMI VE METNİN KURULMASI HUSUSU

30. Nüshaların Tanıtımı

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin divançesinin nüshaları Vefayât-ı Ayvansarâyî'nin kaynak gösterildiği Tuhfe-i Nâîlî'nin Fahrî maddesinde zikredilmiştir.³¹ Divançenin, iki nüshasının bulunduğu işaret eden kaynakta, bu nüshaların birinin Millet Kütüphanesi, Emirî Efendi kısmında 324 numarada kayıtlı olduğu; diğerinin Süleymâniye Kütüphanesi, Esad Efendi kısmında 2709 numarada kayıtlı olduğuna dair bilgi yer alır.

Bu bilgiler ışığında tespit elden nüshalar incelendiğinde, eserin 159 şiirden oluştuğu, bunlardan 143'ünün beyitler halinde, 16'sının ise dörtlükler hâlinde kaleme alındığı görülmüştür. Her iki nüshada da şiir sayısı aynı şekil ve düzendedir.

Nüshalarda, şiirlerin kaleme alınışları ile ilgili herhangi bir tarih veya bilgiye rastlanmamıştır. Hangi nüshanın daha önce yazıldığı hususunda karalamalar, der-kenarlar, gramer ve yazım eksiklikleri, düzeltmeler gibi metnin düzeni ile ilgili konulardan yola çıkarak bir tespit yapmaya çalışılmıştır.

Çalışmada EE ve AE kısaltmalarıyla verilen nüshaların tanıtımı şu şekildedir.

300. Esad Efendi Nüshası (EE)

Eser, Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü, 2709/2 numarada kayıtlı olup etrafı ve üstü ebru kağıt kaplı ciltle kaplanmış, kalın aharlı yaprağa nesih yazıyla yazılmıştır. Dîvânçe, münferit bir mecmuada toplanmamıştır. 201 yapraklık mecmuanın 78-117. yaprakları arasında yer alan Fahrî Dîvânçesi'nden başka bu mecmuanın 1-76.

³¹ Tuman, Mehmed Nail, a.g.e. , s. 701.

yaprakları arasında Nakşî İbrahim Divanı, 118-181. yaprakları arasında Yunus Emre Divanı, 182-185. yapraklar boş, 186-191. yapraklar arasında Celvetî-i Halvetî, 191-201. yapraklar arasında Şeyh Sünbül Sinan, Şeyh Merkez, Adlî ve Kerimüddin Efendi'ye ait ilahiler bulunmaktadır.³²

Nüsha başta, ortada ve sonda eksiksizdir. Eserin başında 77b'de *Divânçe-i Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî rihlet 1148* (M.1725) şeklinde kayıt vardır. Şiirler 78a'dan başlayıp 116a'da bitmektedir. Sayfa numaraları Latince'dir ve sonradan verilmiştir.

Tamamı harekesiz olan nüshada karalamalar ve düzeltmeler, sayfa kenarlarında düzeltilen beyitler bulunmaktadır.

Nüşanın başlangıç beyti:

Nür-ı fahr-i kâ'inātuñ virir ebşâre cilâ

Anuñiçün Hâk Te'âla kıldı ânı muqtedâ

son beyti:

'Âlem-i 'aşkı tecellî eyledikde Fahriyâ

Vâşıl-ı Hâk olmuşuz tâlîb olan gelsün beri

şeklindedir ve *temmem* ifadesiyle son bulur.

301. Ali Emîrî Nüşası (AE)

Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî Manzum Bölümü'nde, 324 numarada kayıtlı olan eser, ebru kağıt kaplı ciltle kaplanmış, Avrupa kağıt özelliğinde yaprağa nesih yazıyla yazılmıştır. Ayrı bir hâlde ciltlenmiş olan bu eserin sayfa numaraları 202'den başladığına göre bu nüshanın bir mecmuadan çıkarılıp ayrı bir eser haline getirilmiş olduğu düşünülmektedir.³³

³² İstanbul Kitaplıkları, Türkçe Yazma Divanlar Katoloğu, Meb Yay. İstanbul, 1947, C. 3, s. 685.

³³ İstanbul Kitaplıkları, a. g. e. , 1947, s. 686.

Başta, ortada ve sonda eksiksiz olan metnin tamamı harekesizdir. Eser, *Divānçe-i Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî rihlet 1148 (M.1725) 'Bismillahirrahmanirrahim'* ile başlar ve hemen ardından şiirlere geçilir. Şiirler 202'den başlayıp 266'da son bulur. Sayfa numaraları Arapçadır ve metni yazan kişi tarafından verilmiştir.

Şiirlere geçilirken diğer nüshadan farklı olarak kafiye harfleri her harfe geçildiğinde belirtilmiştir (harf'ül-ba, harf'ül-ta, harf'ül-se vb.).

Nüshada karalamalar ya da eklemeler yoktur. Temiz bir yazıyla sanki karalama bir eseri temize çeker gibi yazılmıştır. Şiirlerin yazımında göz estetiğine de önem verilmiş, şiirler sayfaya düzenli bir biçimde yerleştirilmiştir.

Nüshanın başında Ali Emirî Efendi'nin vakıf mührü vardır. Yine eserin başında ve sonunda kütüphanenin resmi damgası ve mührü bulunmaktadır.

Eserin ilk beyti:

Nür-ı fahr-i kâ'inātuñ virir ebşäre cilâ

Anuñiçün Hâk Te'âla kıldı ânı muqtedâ

son beyti:

'Âlem-i 'aşkı tecellî eyledikde Fahriyâ

Vâşıl-ı Hâk olmuşuz t̄alib olan gelsün beri

şeklindedir.

31. Tenkitli Metnin Kurulması Hususunda Gözetilen Esaslar

1. Tenkitli metnin kurulmasında elde bulunan EE ve AE nüshaları karşılaştırarak okunmuş, EE nüshasının, şairin kaleminden çıktığı sonucuna ulaşılmasa da, daha eski bir nüsha olduğu, AE nüshasına göre daha fazla der-kenar, karalama ve düzeltme içerdiği göz önünde bulundurularak bu nüsha esas alınmış, ancak farklılıklar belirtilirken Fahrî Sünbülî'nin şiirinin özellikleri dikkate alınmış, vezin ve anlam bakımından hangi nüsha

uygun bulundursa o nüshadaki yazım metnin içerisine yerleştirilmiş, nüsha farklılıkları dipnotta belirtilmiştir.

2. Nüsha farkı belirtilirken, önce şiir numarası ardından beyit veya dörtlük numarası verilmiş ardından farklılık bulunan kısmın kurulan metnin içindeki şekli yazılıp “:” işareti konulduktan sonra diğer nüshadaki farkı belirtilmiş ve hemen yanına da, öncelik EE nüshasında olmak üzere, nüshanın kısaltması yazılmıştır.

3. Nüsha farkları gösterilirken aynı beytin bir mısrasındaki birden fazla değişikliği göstermek için ‘/’ işareti; mısralar arasındaki farklılıkları belirtmek için ise ‘//’ işareti konulmuştur.

4. Divançe’de Arap alfabe sistemine göre kafiyelenen ve nazım biçimi gözetilmeksizin karışık yazılan şiirler, günümüz Türkçesi alfabe sistemine göre yeniden düzenlenmiş, gazel ve murabba nazım biçimi olarak ayrılmıştır. Çalışmada, şiir sıra numaralarının yanına orijinal metindeki şiirin nüshalardaki sayfa numaraları verilmiş ve şiir sıra numarasının altına manzumenin kalıbı yazılmıştır.

5. Metinde karşılaşılan metin bozuklukları anlam, vezin ve dil özelliği dikkate alınarak düzeltilmeye çalışılmış; eklenen ses, hece ve kelimeler ‘()’ içinde metne konmuştur.

6. Ayetler, transkripsiyonlu olarak ve eğik(italik) yazı biçimiyle verilmiş, anlamı, sure ve ayet numaraları dipnotta belirtilmiştir.

7. Farsça ve Arapça ifadeler transkripsiyonlu olarak yazılmış, anlamı dipnotta verilmiştir.

8. Metnin kuruluşunda, tenkitli basım yapılan ilmi eserlerde kullanılan transkripsiyon sistemi kullanılmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. ŞEYH MEHMED FAHRÎ SÜNBLÜ'NİN DÎVÂNÇESİ'NİN TENKİTLİ METNİ

40.Gazeller

	<u>EE</u>	<u>AE</u>	
1	78a	202	
<i>fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün</i>			
1.	Nür-ı fahr-i kâ'inātuñ virir ebşâre cilâ Anuñiçün Hâk Te'âla kıldı ânı muqtedâ Dünye vü 'uqbâda râhat olur ol kim şübhesiz Sünnetine cân u dilden ide ânıñ iktidâ 'Arşa teşrîf ile buldı nüh felek 'izz ü şeref Ol vecihden qadri 'âlî oldı beyne'l-enbiyâ Evvelîn ü âhirîn eyler şahâdet şıdık ile <i>Rahmeten lil- 'âlemînsin</i> ey Resül-i Kibriyâ		
5.	Yâ Resûlullah şefâ'at eyle Fahrî bendeñe Olmaya beyne'l-çalâyıq rû-siyeh rûz-ı cezâ		
2	79a	204	
<i>fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün</i>			
1.	Mü'minîni maẓhar-ı nür-ı cemâl itdi Hudâ Qalblerin itdi münevver nür-ı zıkr-ile Hudâ Qalb-i mü'min beyt-i Hâkdır gir ânı eyle tavâf Çün bunı böyle haber virdi Resül-i Kibriyâ		

1-2 dünye: dünyâ AE. // sünnetine: EE'de ikinci 'nun' yazılmamıştır.

1-4 "(Resûlüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." Enbiyâ, 107.ayet.

1-5 siyeh: siyâh AE.

‘*Alleme’l-esmā* rumūzın ādeme keşf eyledi
Ol tecellīye melā’ik qaldılar cümle taña

Quluna itse tecellī nūr-ı zātıyla eđer
Pāk ü t̄ahir oluben āyinesi bulur cilā

5. Nefs-i şūma kim olursa tābī‘ (ü) fermān-ber
Dünye vü ‘uqbāda rüsvā olur ol ādem dilā

6. Nūr-ı zıkr-ile münevver itdiñ ise qalbiñi
Zāt-ı Bārīden tecellīye irersiñ Fahrīya

3

114b

261

mef’ülü mef’ailün mef’ülü mef’ailün

1. Ey ‘āşık-ı şādıklar yalvaralım Allaha
‘Aşq odına yanıklar yalvaralım Allaha

‘Aybımızı setr eyle cürmümüzü ‘afv eyle
Her dem bize luţf eyle yalvaralım Allaha

İhsānı anıñ çoqdur elţāfına had yoqdur
Baħr-ı keremi boldur yalvaralım Allaha

Her şām u seher ihsān ide bize ol sulţān
Müşkiller ola āsān yalvaralım Allaha

5. Virāne ola ābād ‘āsīler ola āzād
Fahrī ola her dem şād yalvaralım Allaha

4

81a

207

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Eşşelā gelsün gelen meydān-ı ‘aşqa eşşalā
Başını tob eyleyen meydān-ı ‘aşqa eşşalā

2-3 “Allah, Adem'e bütün isimleri öğretti.” Bakara, 31.ayet. // ādeme: ademe AE.

2-5 dünye: dünyā AE. / rüsvā: rüsvāy AE.

4-1 EE'de beytin ikinci mısrası sayfa altına “Başını tob eyleyüb çevgān-ı aşqa eşşelā” şeklinde tekrar yazılmıştır.

‘Aşq-ı Hâkla gice gündüz yanuben biryân olâ
Mâh (ü) encüm gibi seyyârân-ı ‘aşka eşşalâ

Nefs-i aġvâsına tâbi‘ olmayan leyl ü nehâr
Taht-ı ‘aşqda oturan hünkâr-ı ‘aşka eşşalâ

Her dem ü her lahza Hâkķıñ emri üzre yürüyüp
Nâr-ı ‘aşqda kâl olan merdân-ı ‘aşka eşşalâ

5. Terk idüb nâmus (u) ‘ârı Hâk için Edhem gibi
Tâc u tahtıñ terk iden hâkân-ı ‘aşka eşşalâ
6. Bâb-ı Hâkda Fahrîyâ her rûz (u) şeb nâlân olub
‘Aşık u şâdıķ olan süzân-ı ‘aşka eşşalâ

5

96a

231

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

1. Ehline hergiz helâldir hem mübâh devrân semâ‘
Nâ-ehil olanlara hergiz mübâh olmaz semâ‘

Niçün olmaz dir iseñ sen ey birâder şöyle bil
Ehl-i devrânda gerek zühd ger mübâh ola semâ‘

İtme inkâr muttaķi olanlarıñ devrânını
Kurb-ı Mevlâ ister iseñ eyle devrân-ı semâ‘

Zühd ile taķva ile olanlara daħl eyleme
Hergiz olur anlara devrân helâl hem semâ‘

5. Müttaķinden olur iseñ Fahrîyâ sende eġer
Saña da devrân helâl olur daħi hem semâ‘

4-6 Hâkda: Hâkdan AE.

5-2 sen: her iki nüshada da ‘siz’ şeklinde kayıtlıdır.

5-4 İkinci mısra kalıba uymuyor. Hergiz kelimesini şair anlamı dışında kullanmış olabilir.

5-5 müttaķinden: müttaķından EE, AE. // hem: EE’de ‘be’ye benzeyen silik bir yazı bulunmaktadır. // İkinci mısra kalıba uymuyor.

6

82a

208

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

1. K̄albiñi pür-nür idersen z̄ikr-i H̄aḳla dā'imā
Cümle müşkil olur āsān luṭf-i H̄aḳla dā'imā

Emr ü nehye inḳıyādla cān u dil pür-nür olur
Cevher-i z̄ikr-i H̄udā-yı lem-yezelle dā'imā

Allah Allah diyelüm yād idelüm H̄aḳḳı müdām
Cān u dilden gice gündüz 'aşḳ-ıla (hem) dā'imā

Enbiyā vü evliyānıñ h̄ürmetine cümleyi
Luṭfuñ-ile eyle mesrūr maḡfiretle dā'imā

5. Maḗhar olursun H̄udānıñ dā'imā sen luṭfuna
Faḗr-ı 'ālem sünnetine imtişalle dā'imā

6. Dünye vü 'uḳbāda bī-çāre günahkār Faḗriyi
Şād u ḡandān eyle yā Rab maḡfiretle dā'ima

7

78b

203

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

1. Nür-ı tevḡid ile memlū ola ḳalbiñ dā'imā
Gice gündüz eyle ikşār z̄ikr-i H̄aḳḳı dā'imā

Māsivā ḡubbı ḡöñülden gider aşla şüphe yok
İder iseñ dilde tekrār z̄ikr-i H̄aḳḳı dā'imā

Bulmaḳ isterseñ eger bu dükenmez devleti
Eyle iḡlāş ile izḡār z̄ikr-i H̄aḳḳı dā'imā

6-2 cān u dil: ḡane-i dil AE. (EE'de de sayfa kenarında 'ḡane-i dil' şeklinde kayıtlıdır.)

6-4 luṭfuñ-ile: luṭfuñ ile AE.

6-6 dñnye: dñnyā AE.

7-3 dükenmez: tükenmez AE. / Birinci mısra kalıba uymuyor. // iḡlāş ile: iḡlāşla AE.

Küntü kenzen sırrına vâkıf olam dirseñ eğer
İde gör şevk-ile ey yâr zıkr-i Hâkķı dâ'imā

5. Dem-be-dem ey Fahrî sa'y it sen de şādıklar gibi
'Aşk u şevkle eyle ikşâr zıkr-i Hâkķı dâ'imā

8

80b

206

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Hâkķıñ ihsânına had yok(dur) dilā
Emrine münkād olursan dâ'imā

Nehy-i Hâkdan ictināb ider iseñ
Mazhar-ı elţāf-ı Hâksın dâ'imā

'Aşık u şādıklar matlūbına
İrgüren tevḥīd-i Hâkdır dâ'imā

Gice gündüz Allah Allah diyeni
Şerm-sār itmez Hudā rüz-ı cezā

5. Vāşıl-ı Hâk olmak isterseñ eğer
Cân u dilden zıkre şuğl it Fahrîyā

9

79b

204

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

1. Kerem-kānı Hudāsın sen İlahā
Bizi 'afv eyle luţfuñla Raḥīmā

Seniñ emrine münkādız her anda
Daḥi nehyine rāzıyuz 'Alimā

7-4 "Ben gizli bir hazineydim, bilinmeyi murat ettim." Aclünî, Keşfü'l-Hafâ, C. II, Beyrut 1351(M.1932), (Üçüncü baskı), s. 132. / küntü kenzen: küntü kenzen EE, AE'de tenvin yoktur.

9-1 ilahā: ilahî AE. // luţfuñla: luţfuñla ey EE.

9-2 emriñe: emrine EE. // nehyiñe: nehyine EE. // rāzıyuz: rāzıyuz AE.

Bizi luṭfuñla ṣād eyle dem-ā-dem
Derün mülkün nazargāh it Baṣīrā

Kerem it faḥr-i ‘ālem ḥürmetine
Bizi luṭfuña mazḥar it ‘Azīmā

5. Maṣūn it cümle iḥvānı kederden
Daḥi bī-çāre Faḥrīyi Kerīmā

10

78a

202

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün

1. Günāhım ḥadden efzūndur ne yüz ile varam saña
Seniñ luṭfuña ḥad yoḳdur kıl kerem dā’im baña

Yüzüm ḳarasına baḳma kerem eyle bu bendeñe
Baḡısla cürmümi ‘afv it efendim kıl kerem baña

Bu ‘abd-i ‘ācizi hergiz ḥacīl eyleme maḥşerde
Gice gündüz a sulṭānım niyāzım budurur saña

Sivā hubbı ile ḳalbim pür oldı hem ḥased birle
Yine senden olur çāre efendim kıl devā baña

5. Bu pīr (u) ‘āciziñ ḳalbin sivā ḥubbından ‘ārī kıl
Ḥakīm-i ‘ālem-i dānā çü sensin kıl ‘aṭā baña

6. Bu kemter Faḥrī ḳulunuñ günāhı çoḳdurur ḡāyet
‘Afüv itmezseñ Allahım ḳatı müşkil olur baña

9-4 it: eyle AE.

10-1 yüz ile: yüz-ile EE.

10-3 budurur: budur AE / ḥacīl: ha(h) ile yazılmıştır (bütün ḥacīl kelimeleri aynı şekilde yazılmıştır).

11

81a

207

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Şuğl it 'âşık zıkr-i Hakkı gerek ise sen saña
Bağma münkir sözüne yazık idersin sen saña

Mü'miniñ imānı tevḥīd ile bulur çün kemāl
Âteş-i tevḥīde yan (ger) 'âşık isen sen saña

Ehl-i tevḥīd meclisine dā'imā raḥmet iner
Dāhil olmak ister iseñ Hakk ider raḥmet saña

Zıkr-i Hakkā şuğl idenler irdiler maṭlūbına
Eyle ikşār zıkr-i Hakkı feth ola maṭlūb saña

5. Fahrīyā sen-daḥi şuğl it zıkr-i Hakkā dā'imā
Zāhir ü bāṭın murādıñ Hakk ider ihsān saña

12

81a

206

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Cümleñiñ Hāliki sensin cümlemiz muḥtāc saña
Raḥmetine mazhar eyle cümlemiz muḥtāc saña

Ḥamdülillah bizi ümmet eylediñ sen dostuña
Evvelīn ü āḥirīn heb cümlemiz muḥtāc saña

Zāhir ü bāṭında senden ğayrı yoğdur Tañrımız
Bizi ḳulluğa ḳabül it cümlemiz muḥtāc saña

Yevm-i maḥşerde livā'ü'l-ḥamd taḥtında ḥaşir
Lutfuñ-ile eyle yâ Rab cümlemiz muḥtāc saña

11-1 ise: iseñ AE.

11-2 iseñ: EE'de yoktur.

12-4 ḥamd: ḥamdi EE, AE. / ḥaşir: ḥaşri AE. // lutfuñ ile: lutfuñla EE, AE.

5. Cümle mü'min kullarıyla Faḥrī-i nāçiziñi
Eyleme maḥşerde rüsvā cümlemiz muḥtāc saña

13

81b

208

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Mücrim (ü) 'āşī kuluñum ben seniñ yā Rabbenā
Bağma yüzüm karasına luḥf idüb yā Rabbenā

Senden olmazsa 'ināyet ḥālimiz müşkil olur
Ḥızr-ı tevfiķiñ irişdir cümleye yā Rabbenā

Rüz-ı maḥşerde ḥacīl itme bu 'āşī bendeñi
Budurur senden niyāzım rüz (u) şeb yā Rabbenā

Luḥf idüb bize didiñ *lā-taknetü min raḥmeti*
Kaṭ'-ı ümmīd itmeziz biz dā'imā yā Rabbenā

5. Çok luḥflar eylediñ hergiz bu 'āşī bendeñe
Ḥamdülillah Faḥrī-i nāçiziñe yā Rabbenā

14

78b

203

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Şem'i cemāle cem' olan 'āşıklara yā Rabbenā
Göster cemāliñ anlara luḥfuñ ile yā Rabbenā

Vaḥdet meyinden nüş idüb sekrān olan 'āşıklarıñ
Feryād iderler hū deyü leyl ü nehār yā Rabbenā

Eksikleriñ eyle tamām müşkilleriñ ḥall eyle gel
Luḥfuñ ile 'āşıkların rüz (u) leyāl yā Rabbenā

12-5 nāçiz: nāçiz AE.

13-2 ḥızr-ı: ḥazret-i AE.

13-4 "Rahmetimden ümidinizi kesmeyin." Zümer, 53. ayet. (Şair, ayeti dua şeklinde kullanmıştır.)

13-5 nāçiziñe yā: nāçiziñe her dem yā EE, AE.

Tevhīdiniñ nūri ile āyine-i ḳalbimizi
Eyle mūnevver luṭf idūb faẓlıñ ile yā Rabbenā

5. Bu derd-mend Faḫrī kuluñ eyler cenābıñdan niyāz
İmān ile Kur’ān ile göçür bizi yā Rabbenā

15

81b

208

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

1. Saña tefvīz eyledim cümle umurum yā Rabbenā
Kimseyi kimseye muḫtāc eyleme yā Rabbenā

Bu günahkār ḳuluñuñ hiç kimse bilmez ḫālını
Sen bilürsin her dem ü her laḫzada yā Rabbenā

Luṭfuña ḫad yoḫ efendim dā’imā eyle kerem
Çār yār-ı bā-şafā ḫürmetine yā Rabbenā

Ḥızr-ı tevḫīkiñ yetiştir luṭf idūb
‘*Alleme’l-esmā* rumūzın keşf idūb yā Rabbenā

5. Ḳurretü’l-‘ayneyn olan devletlüler ḫürmetine
Luṭf idūb itme ḫacīl rüz-ı cezā yā Rabbenā

Ḥadden efzūndur günāhım hem-daḫi ḳara yüzüm
Baḫma yüzüm ḳarasına’afv ḳıl yā Rabbenā

7. Yüzi ḳara pīr u ‘āciz Faḫrī-i nāçiziñi
Eyle tevḫīḳ-i şerīfiñi refīḳ yā Rabbenā

14-4 tevḫīdiniñ: tevḫīdiniñ EE.

14-5 Kur’ān ile: Kur’ānla EE.

15-1 Birinci mısra kalıba uymuyor.

15-2 ḳuluñuñ: ḳulunuñ EE, AE. // bilürsin: bilürsiñ AE.

15-3 çār: cihar EE, çihar AE.

15-4 Birinci mısra kalıba uymuyor. / ḫızr-ı: ḫazret-i AE. // “Allah Adem'e bütün isimleri, öğretti.”
Bakara, 31.ayet.

15-7 nāçiziñi: nāçiziñi AE.

16

78b

203

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Olmaz ise senden kerem hâlim n'ola yâ Rabbenâ
Bu 'âşî vü mücrim kula eyle kerem yâ Rabbenâ

Luṭf eyleyüb rûz-ı cezâ ben kuluñı itme hacîl
Şâh-ı Rûsûl hürmetine luṭf eyle gel yâ Rabbenâ

İhsan idüb didiñ bize *lâ-taknetü min rahmeti*
Ümmîdimi kaṭ' itmezem gerçekdurur yâ Rabbenâ

Her dem dilimden zikriñi dūr eyleme fazlıñ ile
Cümle nebîler şâhıñ 'izzetine yâ Rabbenâ

5. Bu Faḥrî-i nâçiziñiñ bakma yüzi karasına
Cürm ü ḥaṭâm ḥadden füzün 'afv eyle gel yâ Rabbenâ

17

108b

251

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Ḥamdülillah maḫhar itdiñ bu faḫîri luṭfiña
Maḫhar itdiñ hem-daḫi dostıñ Muḫammed luṭfiña

Bu günahkâr pîr ü 'âciz bendeñi yâ Rabbenâ
Dünye vü 'uḫbâda hergiz maḫhar eyle luṭfiña

Bî-kes ü dermânda ḫaldım yâ ilahe'l-'âlemîn
Zâhir ü bâtında dâ'im maḫhar eyle luṭfiña

Bu günehkâr kuluñı beyne'l-ümem itme hacîl
Eyleme maḫşerde rüsvâ maḫhar eyle luṭfiña

16-3 “ Rahmetimden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53. ayet. (Şair, ayeti dua şeklinde kullanmıştır.)

16-5 Faḥrî-i: Faḥri EE, AE. / nâçiziñiñ: nâçiziniñ EE; nâçiziniñ AE.

17-2 dünye: dünyâ AE.

5. Yār olursañ ey gönül Faḥrî-i nâçize ger
Haḡ Te‘āla seni dā'im mazḡar ider luṡfuña

18

110a

254

mefā'îlün mefā'îlün mefā'îlün mefā'îlün

1. Şefā'at eyle sulṡānım ben ‘āşī vü günehkāra
Ki zirā yā Resūlullah şuçum çoḡdur yüzim ḡara

Şefī'im yā Resūlullah benim sensin hemān ancaḡ
Keremler eyle her demde Ḥudā ḡaḡḡı bu nāçāra

Ġam-ı ‘aşḡıñla sulṡānım ciger pür-ḡün gözüm pür-nem
Hemān luṡfuña ḡalmışım cihānda oldum āvāre

Seniñ ‘aşḡıñla ‘aşḡıklar bulur ‘izzet du-‘ālemde
Daḡi zāhirde bāṡında gönül derdine hem çāre

5. Bi-ḡaḡḡ-ı sūre-i ihlāş kerem it yā Resūlullah
Şefā'at eyle luṡf eyle bu Faḥrî-i günehkāra

19

82b

209

mefā'îlün mefā'îlün mefā'îlün mefā'îlün

1. Murādımız viren sensin şükür yā Rab yā Rab
Müdām ihşān iden sensin şükür yā Rab yā Rab

Eḡer zāhir eḡer bāṡın keremler eylediñ dā'im
Bizi mesrūr iden sensin şükür yā Rab yā Rab

‘Ademden bizi vār idüb getürdüñ ‘ālem-i cisme
Bizi kāmil iden sensin şükür yā Rab yā Rab

Muşaddaḡ eyleyüb her dem bize envā'-i luṡfuñla
Muvahḡid eyleyen sensin şükür yā Rab yā Rab

17-5 nāçize: nāçize AE.

18-3 ciger: çiger AE.

5. Nebîler şâhına yâ Rab bu Faḥri derd-mendiñi
Âña ümmet iden sensin şükür yâ Rab yâ Rab

20

83a

210

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

1. Sivâ ḥubbın ḥicâb itme derûn-ı 'âşîka yâ Rab
İrişmez maqşada hergiz kerem eyle meded yâ Rab

Münevver ola 'aşkıñla derûn-ı 'âşîkân dâ'im
Şafâ-kesb ideler her dem kerem eyle meded yâ Rab

İder 'âlemleri pür-nür kaçan 'arz-ı cemâl itseñ
Gönül ol nûra müştâkdır kerem eyle (meded) yâ Rab

Dilin aḥz eyley 'uşşâkın şafâlar baḥş idüb her dem
Cemâliñ nûrınıñ fikri kerem eyle meded yâ Rab

5. Hümâ-yı fikrimi dâ'im muḥabbet şöyle mest itdi
Ayılmaz zerrece 'aşqdan kerem eyle meded yâ Rab

6. Ḥayâliñ ile mest oldı dil ü canım ider feryâd
Tecellî eyle Faḥrîye kerem eyle meded yâ Rab

21

82b

209

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ülün

1. Kerem eyle bize luṭfuñla yâ Rab
Ḥacîl itme beni maḥşerde yâ Rab

Seniñ luṭfuña qalmış bir ğarîbim
Beni luṭfuñla mesrûr eyle yâ Rab

20-1 Ya Rab: Beytin ikinci mısrasında 'ya Rab' ifadesi, 'senden' ifadesi karalanarak üzerine yazılmıştır.
20-3 kerem eyle meded: keremler eyle EE, AE.
20-4 cemâliñ: cemâlin EE.

Günāhım ḥadden efzūndur efendim
Beni luṭfun ile ‘afv eyle yā Rab

Didiñ *lā-taknetü min raḥmetillah*
Bize Qur’ānda luṭfuñ ile yā Rab

5. Cenābıñdan ricām budur müdāmī
Beni imān ile ḥatm eyle yā Rab
6. Kerem-kānı Ḥudāsın sen bilā-şek
Bu Faḥrīye keremler eyle yā Rab

22

83a

210

mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün

1. Günāhım çok yüzüm kara beni ‘afv eyle yā Rab
Kerem idüb ḥacīl itme beni maḥşerde yā Rab

Ümīdiñ kesme raḥmetden didiñ Qur’ānda luṭfuñla
Ümīdim kesmezem hergiz beni şād eyle yā Rab

Kerem-kānı Ḥudāsın sen seniñ luṭfuña hiç ḥad yok
Eğer dünyā vü ‘uqbāda bize luṭf eyle yā Rab

Olunca ‘ömrümüz āḥir bizi zıkrinden ayırma
Münevver eyle ḳalbimiz seniñ zıkrıñle yā Rab

5. Bu Faḥrī-i günehkāra keremler eyle luṭf idüb
Dilimden itme red zıkrıñ dem-i āḥirde yā Rab

23

83b

210

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ḥaḳḳıñ iḥsānına şükr eyle gönül sen rüz (u) şeb
İder iḥsānın ziyāde şükr idersen rüz (u) şeb

21-3 luṭfun ile: luṭfuñla EE, AE.

21-4 “Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53. ayet.

22-3 Ḥudāsın sen: Ḥudā sensin AE.

Didi bize ur'anda a viridiime Őukr iden
Ni'metin ider ziyade Őukr idersen ruz (u) Őeb

Mazhar itdi lufuna bizi Hudayı lem-yezel
Lufunı ider ziyade Őukr idersen ruz (u) Őeb

Nar-ı aŐka yan yaıl pervane gibi ey gönül
Duzahiler gordügun görmezsin aŐla ruz (u) Őeb

5. Bu günehkär pır ü 'aciz Fahrıye yär ol gönül
Mazhar ider lufuna seni dā'im(ā) ruz (u) Őeb

24

83b

211

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Mü'min-i kāmil olanlar a hū dirler ruz (u) Őeb
Ehl-i sünnetden olanlar a hū dirler ruz (u) Őeb

Mü'minīn (ü) mü'mināti zıkr-i aa andırır
Mü'min-i Őadık olanlar a hū dirler ruz (u) Őeb

Gice gündüz zıkr-i aa sa'y iden ez-cān u dil
Tevbede Őābit olanlar a hū dirler ruz (u) Őeb

Her açan cehr ile tevħid itse bir 'aŐık müdām
Āñada hem-dem olanlar a hū dirler ruz (u) Őeb

5. Fahrı-i nāize yär ol ey gönül ruz (u) leyāl
Zıkr-i aa Őuql idenler a hū dirler ruz (u) Őeb

23-2 Birinci mısra kalıba uymuyor.

23-4 ey gönül: EE'de metinde 'daima' Őeklinde kayıtlı olup sayfa kenarında 'ey gönül'Őeklinde kayıtlıdır.

24-2 mü'minīn ü: mü'minīni AE.

24-3 ez-cān u dil: ez-cān dil EE.

24-4 bir: bu AE.

24-5 nāize: nāize AE. / ol: EE'de yoktur. / ruz (u): ruzı EE.

25

85b

214

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Hastayım 'aşkıñla dâ'im kıl vişâliñle 'ilâc
Şerbet-i vaşlñ ile dâ'im ola sıhhat-mizâc

Mağsadı 'aşıklarıñ heb nūr-ı zâtıñdır seniñ
Küşe-i külhanla birdir 'aşığa kaşr-ı zücâc

Bizi dergâhında maqbül eyleyüb luftuñ ile
İdelim nūr-ı şifâtıñla gürüh-ı intihâc

Küntü kenziñ râzına şalbimi mahrem kıl müdâm
Nūr-ı şevkiñle derūnum eylemişdir imtizâc

5. Pâdişâh-ı mülk-i fakrım gerçi 'anka-meşrebim
'Âlem içre itmeyem hiç ğayra 'arz-ı ihtiyâc
6. Mevc-i baħr-i mağfîret cümle 'uşâtı cezb ider
Fahriyâ hân-ı Hudâda kimseler hiç qalmaz ac

26

86b

216

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Şefâ'at eyle yâ Resûlullah maşşerde meded
Hadden efzün oldı cürmüm eyle maşşerde meded

Şâh-ı iklim-i risâletsin sen ey maħbüb-ı Hâk
Rahmeten lil-âlemînsin eyle maşşerde meded

Hâlimiz müşkil olur senden kerem olmaz ise
Ğayra muhtâc itme bizi eyle maşşerde meded

25-1 ğastayım: ğasta-yı EE.

25-3 gürüh-ı: gürühı EE.

25-4 "Ben gizli bir hazineydim, bilinmeyi murat ettim." Aclünî, a.g.e. , C. II, s. 132. / küntü kenziñ: küntü kenzen EE, AE'de tenvin işareti yoktur.

25-5 itmeyem: itmem AE.

26-1 Birinci mısra kalıba uymuyor.

26-2 "(Resûlüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." Enbiyâ, 107.ayet.

Enbiyā vü mürselīniñ efđalisin şübhesiz
Luţf u ihsān u kerem it eyle maḥşerde meded

5. Ümmetiñden yā Resūlullah ben ‘āşī bendeñe
Kıl şefā‘at luţfuñ-ile eyle maḥşerde meded
6. Fahrī-i bī-çāreñe eyle şefā‘at luţf idüb
Şerm-sār itme efendim eyle maḥşerde meded

27

88b

219

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Bī-kes ü dermānda qaldım yā Resūlullah meded
Cürmüm efzün kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Ümmet-i aşḥābıñ içre rüz-ı maḥşerde beni
İtme maḥzün kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

İki ‘ālem şāhı sensin ey ḥabīb-i muḥterem
Ben ğarībe kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Bī-kes ü dermānda kāniñ melce’isin şübhe yoq
Mücrimīne kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

5. Ḥadden efzündür günāhım bī-kıyās cürmüm daḥī
Luţfuñ ile kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Evvelīn ü āḥirīniñ sensin ancaq eşfa’ı
Cümlemize kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Cümle maḥlūq seniñ için ḥalq olındı lā-cerem
Ben za’īfe kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Görmez oldum zātıñı seyrimde sultānım meded
Ḥayli demdir kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Nūr-ı zātın hürmetiçün ol sa'âdet sırrına
Vâşıl eyle kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

10. Ol mübârek ravzaña dâ'imâ yüz sürmege
Da'vet eyle kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

Fahr-ı 'âlem şâh-ı sulţân-ı Rüsül virâneyim
Eyle ma'mûr kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

Enbiyâ vü evliyânın aşkına ğam-hânemi
Eyle mesrûr kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

Lî-meallah tahtınıñ sulţânısın yok şübhemiz
Kulñım ben kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

Rahmeten lil-'âlemînsin ey Resûl'ul-hâfikeyn
Derd-mendim kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

15. Sen şefî'-i kâ'inâtsın luţf idüb 'afv oluna
Cümle cürmüm kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

Hadden aşdı sehv-ile cürm (ü) günâhım bî-'aded
Luţf idüb eyle şefâ'at yâ Resûlullah meded

Nūr-ı 'âlem ol iki şehzâde aşhâb-ı güzîn
Hürmetine kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

Çâr yârınñ âl u evlâd-ı kirâm hürmetine
Bî-kesim ben kıl şefâ'at yâ Resûlullah meded

27-10 Birinci mısra kalıba uymuyor. / ol mübârek: ol-mübârek AE.

27-12 ğam-hânemi: ğam- hânını EE.

27-13 “Allah ile beraber olduğum öyle bir vaktim vardır ki, orada büyük melekler ve herhangi bir peygamber bulunmaz.” Aclünî, a.g.e. , C.II, s. 173.

27-14 “(Resûlüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.” Enbiyâ, 107.ayet. / hâfikeyn: hâfikeyn EE, AE.

27-16 sehv-ile: sehve EE, AE.

27-17 iki: EE'de metnin içinde yoktur, sayfa kenarında kayıtlıdır.

Ġaflet-ile geçdi ‘ömrüm çün günāh deryāsına
Dalmışam ben kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

20. Kūy-ı ‘aşkıñ bir tecellī-i Ĥudādır ‘āşıka
‘Āşıkımın kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

Bende-i dergāhıñım luṭf eyle hergiz vechiñi
Bāña göster kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

22. Ümmetiñden derd-mendiñ Faḥrī-i bī-çāreñe
Eyle şefkat kıl şefā‘at yā Resūlullah meded

28

87b

217

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

1. Ey Vāhid (u) Ferd (ü) Aḥad senden meded senden meded
Ey Kādir u Ḥayy u Şamed senden meded senden meded

Ḥadden füzün cürmüm benim ‘işyāndurur işim benim
Ma‘lüm saña ḥālīm benim senden meded senden meded

Dā’im işim sehv (ü) ḥaṭā itmez isen ‘afv (u) ‘aṭā
Ḥālīm n’ola rüz-ı cezā senden meded senden meded

Ḥubb-ı sivā ṭoldı dile ḥıkd u ḥased daḥi bile
Ḳurtar beni luṭfuñ ile senden meded senden meded

5. Bu Faḥrī-i bī-çāreye ‘aşkıñ ile āvāreye
Derdıñ ile pür-yāreye senden meded senden meded

29

88a

218

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ḥālīk u Rezzāk u Ma’būd sensin Allahü’ş-şamed
Cümle maḥlūk sāña muḥtāc sensin Allahü’ş-şamed

27-22 ümmetiñden: ümmetinden EE.

28-4 daḥi: EE’de elifle, AE’de elifsiz yazılmıştır.

Bî-şebîh bî-nazîrsin lâ-şerîksin şübhe yok
Cümle noqşāndan munezzeh sensin Allahü'ş-şamed

Vār idersin cümleyi ketm-i 'ademden şübhesiz
Luţfuña had yok efendim sensin Allahü'ş-şamed

Dünye vü 'uqbāda hergiz luţf idüb ihsān iden
Mü'minîn (ü) mü'mināta sensin Allahü'ş-şamed

5. Zāhir ü bātında Faḥrî bendeñe luţf eyleyüb
Dā'imā viren murādın sensin Allahü'ş-şamed

30

88a

218

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

1. Semādan nāzil oldı sırr-ı tevḥīd
O sırra vāqıf oldı ehl-i tevḥīd

O sırra vāqıf olayım diyenler
Çalışsunlar olalar ehl-i tevḥīd

Taḥaşşün itse 'āşık zıkr-i Ḥaḳḳa
Olur vāşıl necāta ehl-i tevḥīd

Mülāzım olsa 'āşık zıkr-i Ḥaḳḳı
Ḥaḳīkat üzre odur ehl-i tevḥīd
5. Bir 'āşık cehren itse zıkr-i Ḥaḳḳa
Melekler dirler āña ehl-i tevḥīd
6. Yeter keşf itme ey Faḥrî bu rāzı
Sülük ehline dirler ehl-i tevḥīd

29-3 luţfuña: luţfuna EE, AE.

29-4 dünye: dünyā AE.

30-5 cehren: AE'de tenvin işareti yoktur.

31

86b

216

mefā'īlün mefā'īlün fe'ülün

1. Nüzül itdi semādan sırr-ı tevḥīd
O sırta vāşıl oldu ehl-i tevḥīd

Dilerseñ sırr-ı tevḥīde vuşūli
Āyā ṭālib ola gör ehl-i tevḥīd

Sañā daḥl eyler ise ehl-i inkār
Kulak ṭutma şaşın ol ehl-i tevḥīd

Olur āyine-i ḳalbiñ muşaffa
Eğer olur iseñ sen ehl-i tevḥīd

5. Yarın 'arş gölgesinde gölgelenmek
Diler iseñ eğer ol ehl-i tevḥīd

6. Bilā-şübhe ḥuzūr-ı Ḥaḳda Faḥrī
Mu'azzedir gürūh-ı ehl-i tevḥīd

32

109a

252

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

1. Teveccüh idelim Ḥaḳḳa gönül dā'im seniñ ile
Dökelim zār ile yaşı gönül dā'im seniñ ile

Gice gündüz idüb 'işyān ğarīḳ-i baḥr-i cürm olduḳ
Derünī idelim tevbe gönül dā'im seniñ ile

Ḥudāniñ emrine her dem itā'at idelim ey yār
Olaydıḳ luṭfuna ḳābil gönül dā'im seniñ ile

Esīr-i nefis olub her ān yeter itdik Ḥaḳa 'işyān
Bulalım tevbe-i Ğufrān gönül dā'im seniñ ile

31-5 diler iseñ: dilersen AE.

32-1 zār ile: zār-ile EE.

32-2 olduḳ: oldum AE.

5. Bu kemter Faḥrīye yār ol bize Raḥmān ide raḥmet
Ki tā kim bulavuz cennet gönül dā'im seniñ ile

33

112b

258

1. Mir'āt-ı ḳalb ile mücellā sa'y eyle dā'im nūr-ı zıkr-ile
Her neye olsa bilki muḳābil görünür anda nūr-ı zıkr-ile

Görmek isterseñ Ḥaḳḳıñ cemālin dā'im ola gör zıkre mülāzım
Şekk-i derūndan ide gör iḥrāc sende görürsün nūr-ı zıkr-ile

Nār-ı caḥīmi görmeyim dırsen zıkre mülāzım ol yūri her ān
Görmez inşallah zākirīn nārı söñdürür ānı nūr-ı zıkr-ile

Ḥaḳḳın emriyle zıkre müdāvim olursañ rüz-ı leyālīñde
Hiç şübeh yoḳ cümle müşkiller olur āsān nūr-ı zıkr-ile

5. İmtişāl eyle Ḥaḳḳıñ emrine ey Faḥrī sende zıkre şuḡl idüb
Ḥāne-i ḳalbi pūr-ziyā eyle dā'imā sa'y it nūr-ı zıkr-ile

34

108a

251

mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün mefā'ılün

1. Ḥaḳıñ zıkrine şuḡl iden müdām ḳalb-i ḥāş-ile
Murādına olur nā'il müdām ḳalb-i ḥāş-ile

Ḥudānıñ zıkrı pāk ider derūn-ı mü'mini dā'im
Şeb (u) rüz zıkre şuḡl eyle müdām ḳalb-i ḥāş-ile

Siler ḳalbiñdeki pāsı Ḥudānıñ zıkrı ey 'āşıḳ
Bu söz Ḥaḳdır inān āña müdām ḳalb-i ḥāş-ile

32-5 bulavuz: bulayuz EE.

33/1-5 Şiirin kalıbı bulunamamıştır.

33-2 isterseñ: istersen EE.

33-4 Bu beyit EE'de metnin içinde yoktur, sayfa kenarında kayıtlıdır. / olursañ: olursan EE. // olur: olur EE. // āsān: lisān EE.

33-5 EE'de beytin ilk mısrasındaki 'ile' kelimesi karalanmış, yerine 'idüb' yazılmıştır.

34-1 ḥaş-ile: ḥaşla EE, AE. (Gazelin tamamında 'ḥaşla' şeklindedir.)

34-2 şeb u rüz: rüz u şeb AE.

Ḥaḳıñ dergāhına dā'im teveccüh it hülüş-ile
Dile Ḥaḳdan murādıñı müdām ḳalb-i ḥāş-ile

5. Ḥaḳıñ iḥsānına mazḥarsın ey Fahrī her anda sen
Derūnī Ḥaḳḳa şükr eyle müdām ḳalb-i ḥāş-ile

35

115a

262

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Dīdār-ı Ḥaḳ ḫālibleri devrān iderler hū ile
'İyd-i vişāl 'āşıḳları devrān iderler hū ile

Ḳalb pāsını pāk itmeğe dīdār-ı Ḥaḳḳı görmeğe
Esrār-ı Ḥaḳḳa irmeğe devrān iderler hū ile

Her kim ider zıkr-i Ḥudā dilden gider ḥubb-ı sivā
Anuniçün şubḫ u mesā devrān iderler hū ile

4. Derviş Muḥammed Ḥalvetī Ḥaḳdan bilür bu 'izzeti
Cümle Muḥammed ümmeti devrān iderler hū ile

36

110b

254

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

1. Ben 'āşī vü günehkāra şefā'at it kerem eyle
Ḥimāyet eyle maḥşerde şefā'at it kerem eyle

Didi *lev lāke lev lāk* Ḥudā şānında sulṫānım
Bu kemter bendeñe luṫf it şefā'at it kerem eyle

Cemi'-i enbiyānıñ şāhısın taḫt-ı risāletde
A sulṫānım şefī'imsin şefā'at it kerem eyle

—

34-4 hülüş-ile: hülüşla AE.

34-5 sen: EE'de çok silik görünmektedir. // derūnī: derūn-ı AE.

35-3 şubḫ u: şubḫ EE.

36-1 'āşī vü günehkār: 'āşī-i günehkār AE.

36-2 "Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım." Aclūnī, a.g.e. , C. II, s. 104. // bendeñe: kelime sonundaki 'h' yazılmamıştır.

Habībisin Hudānıñ itmişiz taşdıķ (ü) imānı
Luţuf eyle Hudā haķķı şefā‘at it kerem eyle

5. Bu ‘āciz Fahrīyi maḥşerde sulţānım hacīl itme
Bi-haķķ-ı sūre-i ihlāş şefā‘at it kerem eyle

37

111a

255

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Yā Resūlullah şefā‘at eyle kemter bendeñe
Merḥamet itmez iseñ müşkil olur ben bendeñe

Çār yār u hem imāmeyn hürmetine el-amān
Merḥamet it ‘arşa-i maḥşerde hergiz bendeñe

Rüz-ı maḥşerde şefā‘at eyle sulţānım meded
Luţf idüb eyle kerem beyne’l-ümem ben bendeñe

Evvelīn ü āhirīniñ melce’isin şübhesiz
Raḥmet itdi Haķ seni luţfuyla kemter bendeñe

5. Ümmetiñden rü-siyeh Fahrīye eyle merḥamet
Dā’imā göster cemāliñ luţf idüb ben bendeñe

38

110a

253

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Yā Resūlullah kerem eyle bu ‘āşi bendeñe
Eyleme maḥşerde rüsvā kııl şefā‘at bendeñe

Ümmetiñden pīr ü ‘āciz bir günehkār mücrimim
Luţf idüb Haķdan recā eyle şefā‘at bendeñe

37-2 çār-ı yār u: çār-ı yār AE.

37-3 ben: biz EE, AE.

37-5 ümmetiñden: ümmetinden EE, AE. // ben: biz EE, AE.

Ḳurret'ül-'ayneyn olan devletlüler hürmetine
'Āciz ü dermānda aldım ıl Őefā'at bendeñe

Sen Őefā'at itmez iseñ olurum ben dūzahī
Dūzahīden olmayayım ıl Őefā'at bendeñe

5. Bu günehkār Faḥrīyi itme ḥacīl rūz-ı cezā
Ḷār yāriñ hürmetine ıl Őefā'at bendeñe

39

113b

260

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Ey Resūl-ı Ḥazret-i Ḥaḳ ıl Őefā'at bendeñe
Vey ḥabīb-i zāt-ı Muṭlāk ıl Őefā'at bendeñe

Ümmetiñden bir günehkār mücrim-i 'āsī benim
Zāt-ı Bāri ḥaḳḳı için ıl Őefā'at bendeñe

Cürmüm eفزün bī-ıyāsdır luṭfuña yokdur Őümār
El meded ey faḥr-ı 'ālem ıl Őefā'at bendeñe

Nüh-felek zāt-ı Őerīfiñle iderler iḳtibās

Rahmeten lil-'ālemīnsin ıl Őefā'at bendeñe

Ol mübārek maḳdemiñle buldı hem 'arŐ 'izzeti
'İzz ü Őāniñ hürmetine ıl Őefā'at bendeñe

5. Enbiyā ü mürselīne muḳtedāsın Őübhesiz
Hem Őefīü'l-müznibīnsin ıl Őefā'at bendeñe

38-3 bendeñe: kelime sonundaki 'h' yazılmamıştır.

38-4 dūzahī: beyitte geçen her iki kullanımda da 'ḥ' ile yazılmıştır.

39-1 ıl Őefā'at: AE'de Őefā'at ıl Őeklinde olup yer deęiřtirmesi gerektięi Őeklinde düzeltme yapılmıştır.

39-2 ḥaḳḳı için: ḥaḳḳı-ün AE.

39-3 el: her iki nüshada da medli elif ile yazılmıştır.

39-4 "(Resūlüm!) Biz seni ancak ālemlere rahmet olarak gönderdik." Enbiyā, 107.ayet. / 'ālemīnsin: 'ālemīnsiñ AE.

6. Rüz-ı maḥşerde günehkâr Fahrîyi luṭfuñ ile
Şerm-sâr itme efendim kıl şefâ‘at bendeñe

40

112b

258

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

1. Dertliyim dermâna geldim yâ İlahî kapuña
Luṭf idüb eyle ‘inâyet bu za‘îf bî-çäreñe

Sen Kerîmsin hem Raḥîmsin kullarıña yâ İlah
Dünye vü ‘uqbâda bizi mazhar it elṭâfiña

Luṭf idüb eyle kerem itme hâcîl beyne‘l-ümem
Mazhar eyle rüz-ı maḥşerde bizi gufrâniña

Hâliğim sensin efendim ğayra muhtâc eyleme
Zâhir ü bâṭında mazhar kıl bizi ihsânıña

5. Bî-şümâr luṭfuña had yok dâ‘imâ Rabbim seniñ
Luṭf (u) ihsân eyle hergiz bu za‘îf nâçarıña
6. Bu siyeh-rû Fahrî-i nâçiziñe eyle kerem
Arz-ı hâcât iderek geldi seniñ dergâhıña

41

111a

255

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

1. Vücüduñ raḥmet oldı mü‘minîne
Şefâ‘at eyle luṭf it müznibîne

Şeb-i mi‘râcda aṣlâ şübhemiz yok
İmâm oldıñ gürüh-ı mürselîne

Kerem it rüz-ı maḥşerde ‘usâta
Ki zirâ sensin erḥam mü‘minîne

40-2 dünye: dünyâ AE.

40-5 luṭfuña: luṭfuna EE, AE. // nâçarıña: nâçäreñe EE.

40-6 nâçiziñe: nâciziñe AE.

Saḥā tābī‘ olan kimse müdāmi
Yapışur şübhe yok ḥabl-ı metīne

5. Bu ‘āciz Fahrīye eyle şefā‘at
Kerem it ism-i ā‘zam ḥürmetine

42

112a

257

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ḥaḳ Te‘āla cümle müşkilleri āsān eyleye
Mü’minīn (ü) mü’minātı şād u ḥandān eyleye

Luṭf idüb beyne’l-ümem bu ‘abd-ı ‘āciz bendesin
Rūz-ı maḥşerde ḥacīl itmeye iḥsān eyleye

Cümle mü’min kullarıyla cennet-i firdevsde hem
Ol Kerīm u ol Raḥimullah iskān eyleye

Şerr-i şeyṭāndan bizi ḥıfz eyleyüb luṭfi ile
Şoñ nefesde bize Ḥaḳ Qur’ānı yoldāş eyleye

5. Rūz (u) şeb zıkr-i Ḥaḳka şuḡl idelim ey ‘āşıkān
Ol sebīl-i cennetine bizi fermān eyleye

6. Ḥaḳ Te‘āla Fahrī-i kemter ḳulunı da’imā
Luṭfi ile her dem ü her laḥza şādān eyleye

43

113a

259

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ḥaḳ Te‘āla cümlemizi şād u ḥandān eyleye
Ḳabrimizde daḥi dā’im şād u ḥandān eyleye

42-1 mü’minīn (ü): mü’minīni AE.

42-3 Kerīm u: Kerīm EE.

42-5 ‘āşıkān: ‘āşıkūn EE.

42-6 her laḥza: laḥza AE.

43-1 ḳabrimizde: ḳabrimizi AE. / daḥi: EE’de elifle yazılmıştır.

Sırr-ı ğayb'ül-ğaybe vâkıf olmak isterseñ gönül
Hâk virüb cümle murâdın şâd u handân eyleye

'Alleme'l-esmâ rumûzın fehm idem dirseñ eğer
Himmet-i pîr ile Mevlâ şâd u handân eyleye

'Âlem-i lâhûta pervâz itmek isterseñ eğer
Anda Bâri Hâk Te'âla şâd u handân eyleye

5. Hızr-ı tevfiğ-i İlahî irişür 'âşıklara
Âniñ-ile hem-dem ol kim şâd u handân eyleye
6. Cümle mü'minler ile bu Fahrî-i nâçiziñi
Hâk Te'âla dünye vü 'uqbâda şâd u handân eyleye

44

113a

259

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Hâk Te'âla cümlemize şihhat ihsân eyleye
Zâhir ü bâtında dâ'im râhat ihsân eyleye

Zâhir ü bâtında râhat ne durur dirseñ eğer
Emr-i Hâkka imtişâlle 'izzet ihsân eyleye

Men 'aref sırrına vâkıf olmak isterseñ eğer
Nehy-i Hâkdan ictinâbdır rahmet ihsân eyleye

'Allem'el-esmâ rumûzın fehm idem dirseñ gönül
Muştafanıñ sünnetiyle cennet ihsân eyleye

43-3 "Allah Adem'e bütün isimleri, öğretti." Bakara, 31.ayet.

43-5 âniñ-ile: âniñ ile AE.

43-6 nâçiziñi: nâçiziñi AE. // dünye: dünyâ AE. // şâd u handân: şâdân EE.

44-2 imtişâlle: imtişâl ile AE.

44-3 "Nefsini bilen Rabbini bilir." Aclünî, a.g.e. , C. II, s. 262. (Aslı 'men 'aref' şeklinde olup metnin tamamındaki kullanımlarda kalıba uyması için 'men 'aref' şeklinde değiştirilmiştir.)

44-4 "Allah Adem'e bütün isimleri, öğretti." Bakara, 31.ayet.

5. Yüzü kara pîr ü ‘âciz Faḥrî-i nâçiziñi
Cennet-i dâr-ı na‘îmde vuşlat iḥsân eyleye

45

114b

262

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

1. Tâ dil virelden sünbüle Sünbülîler dirler bize
Meyl itmeziz ğayrı güle Sünbülîler dirler bize

Bu gülşeniñ kimi gülün sever kimisi bülbülün
Aldıķ hemân biz sünbülün Sünbülîler dirler bize

Baķ verd-i bâĝ ezhârına sünbüldeki ezkârına
Vâķıf olan esrârına Sünbülîler dirler bize

İrişdi sem‘a bir şadâ ins ü melek ider nidâ
Mümkün midir şükrin edâ Sünbülîler dirler bize

5. Ol sünbüle irmezse el Faḥrî âña çekme kesel
Besdir dile Naķşî bedel Sünbülîler dirler bize

46

114b

261

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

1. Hâķ luḥfuna mażhar olan Sünbülîler dirler bize
‘Âşıklara rehber olan Sünbülîler dirler bize

Keşretten el çeküb kaçan vaḥdet şarâbından içen
Varlık hicâbından geçen Sünbülîler dirler bize

Fâni cihân devletine zıll u ḥayâl ‘izzetine
Aldanmayan şöhretine Sünbülîler dirler bize

44-5 nâçiziñi: nâciziñi AE.

45-1 itmeziz: itmeyiz AE.// güle: EE’de ‘vav’ ile yazılmıştır.

45-2 bülbülün: bülbülün EE.

46-5 zıll u: zıll EE.

Bakmaz fenā gülşenine ne bülbül ü ne güline
İren Hudā sünbüline Sünbülîler dirler bize

5. Bu luṭf-ı Hâkka şubḥ u şâm şükrin edâdayuz müdâm
Ey Fahrîyâ hâş-ile ‘âm Sünbülîler dirler bize

47

96b

232

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Mâ-sivâ ḥubbından ‘arî eyle qalbim yâ Laṭîf
Kendü ḥubbiñ ile memlû eyle qalbim yâ Laṭîf

Cürmüm ‘afv it fazlñ ile itme maḥşerde ḥacîl
‘Arz-ı dîdâr ile mesrûr eyle qalbim yâ Laṭîf

Nûr-ı himmetle ‘azîzim qalbim ihyâ eyledi
Mecma‘-ı ḥâlât-ı ‘irfân eyle qalbim yâ Laṭîf

Hân-kâh olsun derûnım mülket-i ‘âşıqlara
Gülşen-i sırr-ı muḥabbet eyle qalbim yâ Laṭîf

5. Zevk-i revḥâniyyet iḥsân eyle iklim-i dîle
Pâdişâh-ı ‘aşka mev‘â eyle qalbim yâ Laṭîf

48

96b

231

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Ḥamdülillah zıkr-i Hâkla yandı qalbimde çerâğ
Umarım ki iki ‘âlemde yüzümüz ola âğ

Zıkr-i Hâk mü'minleriñ her dem şi‘ârındandırır
Anuniçün zıkr-i Hâkka hergiz itmezler yasağ

46-4 güline: EE'de 'vav' ile yazılmıştır.

46-5 luṭf-ı Hâk: luṭf u Hâk AE. // hâş-ile: hâşla AE. // şubḥ u: şubḥ EE.

47-1 kendü: kendi AE.

47-4 gülşen-i: gülşeni EE.

47-5 Şirde mahlas kullanılmamıştır.

48-1 ki: EE'de 'y' ile yazılmıştır.

48-2 şi‘ârındandırır: şi‘ârındandır AE.

Kim iderse zıkr-i Hakkı bulur elbetde necāt
Zıkr-i Haq nār-ı cahīmden mü'mini ider ırāğ

'Akıl iseñ zıkr-i Hakkı itme diliñden cüdā
Zıkr-i Haqla dā'imā kâ'imdurur şahrā vü tığ

5. Sa'y ide gör zıkr-i Haqqa Fahrīyā leyl ü nehār
Haqqıñ ihsānıyla dā'im dünyede oldukça şağ

49

86a

215

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Ehline devrān helāldir hem mübāh
Nā-ehil olanlara hergiz olmaz mübāh

Ne içün olmaz dir iseñ sen ağı
Ehl-i devrānda gerek gāyet şalāh

İtme inkār müttakī devrānını
Bulmağ isterseñ dū-'ālemde felāh

Zühd ile taqva ile olanlara
Hergiz olur anlara devrān mübāh

5. Müttakīden ger olursan Fahrīyā
Saña da devrān olur her dem mübāh

50

108b

251

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

1. Göñül evi ola pür-nür seniñ zikriñle yā Allah
Dağı dil hānesi memlū ola fikriñle yā Allah

48-4 diliñden: dilinden EE, AE.

48-5 dünyede: EE'de dünya kelimesindeki 'h' harfi yazılmamıştır. / dünyede oldukça: oldukça dünyāda AE.

49-1 İkinci mısra kalıba uymuyor.

49-3 inkār müttakī: inkār dā'imā sen müttakī EE, AE.

49-5 müttakīden: müttakīnden EE, AE.

Muvaḥḥid kullarıñ hergiz seniñ luṭfuña maḥhardır
Bizi ḥaşr eyle her demde muvaḥḥidlerle yâ Allah

Muvaḥḥid kullarıñ seniñ ‘azîmü’ş-şân kullarıñdır
Bizi de anlara her demde idḥâl eyle yâ Allah

Seniñ zikriñ idenlere ‘adâvet ideniñ her ân
Keremler eyle luṭf eyle murâdın virme yâ Allah

5. Ṭarîḳ ehline buğz iden olur maḥhūr eyâ Faḥrî
Muḥibb olanı luṭfuñla mu‘ammer eyle yâ Allah

51

114a

261

mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün

1. Bize dâ’im ola nâşır o Ḥayy (ü) Zü’l-celâl Allah
Ḳamū şey’e odur Ḳâdir o Ḥayy (ü) Zü’l-celâl Allah

Derünî idelim tevbe ki yoḳdur anda hiç şübhe
Muvaḥḥid ḳalbine nâzır o Ḥayy (ü) Zü’l-celâl Allah

Serây-ı vaḥdete yol yoḳ ḳomazlar anda aḡyârı
Ki zîrâ ḥâzır u nâzır o Ḥayy (ü) Zü’l-celâl Allah

Ḥulûş-ile eḡer ‘âşık ider iseñ eḡer tevbe
Zünübüñdan ider ṭâhir o Ḥayy (ü) Zü’l-celâl Allah

5. Gel ey Faḥrî niyâz eyle derünî derdiñi Ḥaḳḳa
İde luṭfi dem-i âḥir o Ḥayy (ü) Zü’l-celâl Allah

50-2 luṭfuña: luṭfuna EE, AE.

51-2 anda: AE’de yoktur.

51-4 ḥulûş-ile: ḥulûşla AE.

51-5 derün derdiñi: deründür ki EE, AE.

52

110b

254

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

1. Hābībisin Cenāb-ı Kibriyānıñ yā Resūlullah
Şefi'isin cemi' 'āşiyānıñ yā Resūlullah

Gürüh-ı mürselīniñ şāhısın sen iki 'ālemde
İmāmısın cemi'-i enbiyānıñ yā Resūlullah

Mübarek maḳdemiñ 'arşa irişdi ān-ı vaḫidde
Anunçün berter oldı ḫāl ü şānıñ yā Resūlullah

Hudā medh eyleyüb zātıñ didi *lev lāk* şānında
Sen olduñ 'illeti kevn ü mekānıñ yā Resūlullah

5. Şalāt-ile selām olsun zamān-ı ḫaşre dek biñ biñ
Nişār-ı ravza-i cennet nişānıñ yā Resūlullah
6. Bu Faḫrī-i günehkāra şefā'at eyle maḫşerde
Çü red olmaz kelām-ı dūr-feşānıñ yā Resūlullah

53

109b

252

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

1. Vücüduñ bā'ış-i kevn (ü) mekāndır yā Resūlullah
Zuhūruñ bā'ış nazm-ı cihāndır yā Resūlullah

Bu keşret 'ālemi olmazdı peydā olmasaydıñ sen
Seniñle cümle mevcūdāt 'ayāndır yā Resūlullah

Ser-ā-ser 'ālem ü ādem senin nūrıñla ḫa'imdir
Bu esrār çeşm-i mahcūba nihāndır yā Resūlullah

Cemāliñ gülsitānından cüdā düşdi hezārān-dil
Anunçün dā'imā kārı fiğāndır yā Resūlullah

5. Sen ol ‘anķā-yı bi-hemtā vü bī-pervā-durursun kim
Saña fevķa’l-semā ‘arş āşiyāndır yā Resūlullah
6. Bu Fahrī bendeñe eyle şefā‘at tā ola yahşı
Anñ derd-i derūnı pek yamāndır yā Resūlullah

54

113b

260

mefā’īlūn mefā’īlūn mefā’īlūn mefā’īlūn

1. Günāhim çok yüzüm ķara şefā‘at yā Resūlullah
Baña senden olur çāre şefā‘at yā Resūlullah

Gice gündüz işim ‘işyān ne yüz ile varam Hāķķa
Bu ‘āciz pīr ü nāçāra şefā‘at yā Resūlullah

Kerem eyle a sulţānım kerem-kānı efendimsin
İşim ‘işyān yüzüm ķara şefā‘at yā Resūlullah

Vücūd iķlimine geldik sebeb sensin a sulţānım
Kerem eyle günehkāra şefā‘at yā Resūlullah

5. Bu Fahrīyi hacīl itme efendim rüz-ı maşşerde
Günāhim çok yüzüm ķara şefā‘at yā Resūlullah

55

113b

259

mefā’īlūn mefā’īlūn mefā’īlūn mefā’īlūn

1. Ben ‘āşī vü günehkārım şefā‘at yā Resūlullah
Dem-ā-dem luţfuñ umarım şefā‘at yā Resūlullah

İşim cümle haţādır heb kerem it rüz-I maşşerde
Ki ben ‘āciz ü nāçārım şefā‘at yā Resūlullah

53-6 bendeñe: EE’de ‘bende’ kelimesindeki ‘h’ harfi yazılmamıştır.

54-2 yüz ile: yüz-ile EE.

55-1 ‘āşī vü günehkār: ‘āşī-i günehkār AE. / ‘āşī: AE’de ‘y’ harfi üzerine terkip hemzesi konulmuştur.

Şeniñ luţfuña almıřım ki zirā cürmüm eözündur
Ĝarık-i baħr-i ‘iřyanım řefā‘at yā Resülullah

Bi-ħaķķ-ı sūre-i ihlāř kerem eyle bu ‘āřiye
Hevā-yı nefse münķādım řefā‘at yā Resülullah

5. Bu Faħrī-i siyeh-rūya kerem it yā Resülullah
Saña ğayetde muħtācım řefā‘at yā Resülullah

56

109a

252

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Cürmümize tevbe yā Rab eyledik bī-ħad ğünāħ
Raħmet-i ğufrānıñı itdik Kerīmā biz penāħ

‘Afv (u) ihřān oldı her demde Cenābıñdan ümīd
Yād idüb her dem ħařāmız ideriz āħ-ile vāħ

Ola istiğfārımız maķbül-ı dergāhıñ müdām
Fażl u ihřānıña dā’im eyledik biz ‘azm-i rāħ

Ma‘řiyetle hem-dem olduķ bezm-i ‘ālemde müdām
Defter-i ā‘mālimiz itdik cihānda biz siyāħ

5. Fażl-ı luţfuñla ķabül eyle du‘āmız ey Ĥudā
Dergeh-i ā‘lāñı itdik biz niyāza ķibleğāħ
6. Nār-ı ķahrıñdan řığındıķ biz Ĥaķķım ey Faħrīyā
Sāye-i luţf-ı Ĥudāyı eyledik biz bārgāħ

55-3 luţfuña: luţfuna EE, AE.

55-5 siyeh: siyāħ AE.

56-1 ğufrānıñı: ğufrānımı EE, AE.

56-2 Cenābıñdan: Cenābıñdan EE, AE.

56-3 ihřānıña: ihřānına EE, AE.

56-6 ķahrıñdan: ķahrından EE, AE. // luţf-ı: luţf u AE.

57

86a

215

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

1. Cemâliñ nûrıyla her dem tecellî eyle yâ Fettâh
Ola cânım müdâm mesrûr vişâliñ ile yâ Fettâh

Ser-â-ser 'âlem-i ma'na münevver nûr-ı 'aşkıñla
Vişâliñ nûrı mağz itsün derûn-ı mülki yâ Fettâh

Cemâliñ nûrını añub aqıtsam dîdeden yaşlar
Açılır tâze sünbüller gönül bâğında yâ Fettâh

Küşâd olsun gül (ü) sünbül hemîşe gülşen-i dilde
Dil-i virân(ı) ma'mûr it müdâm luţfuñla yâ Fettâh

5. Ğubâr-ı mâ-sivâdan heb olub âyine-i dil pâk
Ola ħubbiñ ile memlû derûn-ı Faħrî yâ Fettâh

58

109b

253

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Ez-cân u dil peygâmbere 'âşık isen şallu 'aleyh
Şâhib çıkar rûz-ı cezâ şekk itme gel şallu 'aleyh

Sünnetini peygamberiñ icrâ ider iseñ eğer
Nâ'il olursın luţfuna peygamberiñ şallu 'aleyh

Her kim şerî'at üzredir ħurbiyyete başar ħadem
Mağhar olur Ħağ luţfuna hiç şübhe yoğ şallu 'aleyh

Cümle nebîler efdali âħir zamân peygamberi
İtdi bizi ümmet aña Ħağğâ şükür şallu 'aleyh

5. Ta'zîm ile tekrîm ile leyl ü nehâr hem şevğ-ile
Ey Faħrîyâ her ħâl ile ez-cân u dil şallu 'aleyh

57-1 nûrıyla: nûrı ile EE, AE.

58-2 olursın: olursıñ AE.

59

86a

215

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

1. Bulmak isterseñ derünuñda müdām envār-ı şeyḥ
Zıkr-i Ḥaḫḫa şuğl idersen bulunur envār-ı şeyḥ

Ṭutar iseñ bir vücūd-ı kāmiliñ dāmānını
'Avn-ı Ḥaḫḫa saña da keşf olısar etvār-ı şeyḥ

Lî-meallah sırrına mevķūf olırsan şübhe yoķ
Gün gibi zāhir olur sende daḫi esrār-ı şeyḥ

Mā-sivā ḥubbın derünuñdan cüdā ider iseñ
Luṭf-ı Ḥaḫḫ-ile zuhūr ider saña eşer-i şeyḥ

5. Gülşen-i vaḫdetde bülbül nālesin itdikde gūş
Zevķ idüb Faḫrī daḫi çün eyledi ikrār-ı şeyḥ

60

116a

264

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

1. Meded senden meded senden İlahī
Ki sensin pādişāhlar pādişāhı

Getürdiñ bizi iķlīm-i vücūda
Naşīb itdiñ bize islām İlahī

Āniñ şükriñ edā itmek ḫatı güç
Bizi şükre muvaffaķ ḫıl İlahī

Bu pīr ü 'ācizi maḫşer gününde
Ḥacīl itme kerem eyle İlahī

59-1 derünuñda: derünunda EE, AE. // idersen: idersin AE.

59-3 "Allah ile beraber olduğum öyle bir vaktim vardır ki, orada büyük melekler ve herhangi bir peygamber bulunmaz." Aclünī, a.g.e. , C.II, s. 173.

59-4 derünuñdan: derünundan EE, AE. // luṭf-ı Ḥaḫḫ-ile: luṭf-ı Ḥaḫḫa AE.

60-2 iķlīm-i: iķlīm ü EE, AE.

5. Bu Faḥrī ḳulunuñ her dem günāhın
Bāğışla cürmüni ‘afv it İlahī

61

116b

264

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

1. Tevḥīd iden ‘āşıklara Ḥaḳ gösterir dīdārını
Tevḥīde gel dā’im görem dırsen Ḥaḳḳın dīdārını

Nefse uyub her-bār sen itme şaḳın sū-i ‘amel
Şālih ‘amel idenlere Ḥaḳ gösterir dīdārını

Terk eyleme zıkr-i Ḥaḳḳı münḳād iseñ Ḥaḳ emrine
Zıkr-i Ḥaḳḳı men‘ eyleyen görmez Ḥaḳḳıñ dīdārını

Cümle nebīler geldiler tevḥīde da‘vet itdiler
Ol da‘vete uyanlara Ḥaḳ gösterir dīdārını

5. Ey Faḥrī-i bī-çāre sen zıkr-i Ḥaḳḳı dilden ḳoma
Sāña daḥi şekk eyleme Ḥaḳ gösterir dīdārını

62

116a

264

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Emrine fermān-ber olan Ḥaḳḳıñ ider rāḥatı
Olmayanlar dünya vü ‘uḳbāda itmez rāḥatı

Fezḳurūnī didi Ḥaḳ Ḳur’ānda bize şübhe yoḳ
Ḥaḳḳı zıkr iden ḳişiler bulur elbet rāḥatı

Ehl-i tevḥīde şaḳın daḥl eyleme sen ey göñül
Anlara daḥl eyleyenler bulmaz aşla rāḥatı

60-5 her dem: dā’im AE. (EE’de ‘her dem’ kelimesinin altında ‘dā’im’ ifadesi kayıtlıdır.)

61-5 daḥi: EE’de elifle yazılmıştır.

62-1 dünya: dünyā AE.

62-2 “ Beni anın ki, ben de sizi anayım” Bakara, 2/152. ayet.

Ehl-i tevḥīd olmak istersen birāder sen-daḥi
Cān u dilden Ḥaḥḥı zıkr eyle bulursun rāḥatı

5. Gel gönül Faḥrīye yār ol dün ü gün her māh u sāl
Bulmak istersen dün ü gün Ḥaḥ ḥatında rāḥatı

63

115b

263

mefā'ılün mefā'ılün fe'ülün

1. 'Azīzimidir benim Naḥḥı Efendi
Daḥi hem mürşidim Naḥḥı Efendi

Sülük ehlin ulaştırırdı Ḥaḥḥa
Nazar itse idi Naḥḥı Efendi

Ulaştırdı Resūlullaha daḥi
Nice sālikleri Naḥḥı Efendi

Cemi'-i enbiyā vü evliyāya
İderdi āşinā Naḥḥı Efendi

5. Teveccüh itse 'āşıklar seḥerde
Olurdu reh-nümā Naḥḥı Efendi

Gice gündüz iderler idi zārı
Añub luḥf-ı Ḥaḥḥı Naḥḥı Efendi

Bıḥamdillah nazar itdi faḥıre
Ḥaḥḥıñ luḥfi ile Naḥḥı Efendi

8. Nefes idüb izin virdi du'āya
Bu kemter Faḥrīye Naḥḥı Efendi

62-5 dün ü: dünü EE. (Her iki mısradaki kullanımda aynı şekildedir.)

63-3 ulaştırdı: ulaştırırdı AE. / daḥi: EE'de elifle yazılmıştır.

63-8 izin: zel(z) ile yazılmıştır EE, AE.

64

96a

231

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Bizi Qur'ân-ı Kerîmiñ hürmetine yâ Semî'
Şerm-sâr itme habîbiñ hürmetine yâ Semî'

Luţf idüb itme hacîl beyne'l-ümem rûz-ı cezâ
Enbiyâ vü evliyânıñ hürmetine yâ Semî'

Dâ'ima şihhat u selâmetle mesrûr it bizi
Fazlıñ ile ism-i pâkiñ hürmetine yâ Semî'

Şoñ nefesde kıl müyesser bize hüsni-î hâtime
Luţfuñ ile zât-ı pâkiñ hürmetine yâ Semî'

5. Luţf u ihsânına mazhar eyle Faḥrî bendeñi
Dâ'ima ümmü'l-kitâbiñ hürmetine yâ Semî'

65

117a

266

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Vâşıl-ı sırr-ı Hudâ olam diyen gelsün beri
Tâlib-i nûr-ı liķâ olam diyen gelsün beri

Şüretin ma'nâya tebdîl eyleyen nefsin bilür
Zâhidâ müşkil-küşâ olam diyen gelsün beri

Nûr-ı Aḥmedle dem-â-dem âşinâ olmaḫdayuz
Her demim cümle şafâ olsun diyen gelsün beri

'Âşık u şâdıķ olan tãliblere itdik şalâ
Nûr-ı zikre âşinâ olam diyen gelsün beri

5. 'Âlem-i 'aşkı tecellî eyledikde Faḥrîyâ
Vâşıl-ı Ḥaķ olmuşuz tãlib olan gelsün beri

64-3 şihhat u: şihhat EE. / selâmetle: selâmet ile EE, AE.

64-5 luţf u: luţf EE.

66

115a

263

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

1. Biḥamdillah bu ḥalk içre 'azîzim Ḥazret-i Nakşî
'Aceb zât-ı şerîf idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

Buluşdurur sülük ehlin Resûlullaha her demde
Resûla âşinâ idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

Gürüh-ı ehl-i tevḥîde ânı kılmışdı Ḥaḳ mürşid
Anunçün reh-nümâ idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

Şehirlerde ânıñ sırrı sülük ehline keşf olur
Celîs-i aşfiyâ idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

5. Dile envâr-ı esmâ görünür rûḥ-ı şerîfinden
Baña nûr-ı cilâ idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

Derûnum mahz-ı envâr oldı rûḥ-ı şerîfinden
Baña şems (ü) ḍuhâ idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

Cenâb-ı Ḥaḳ ide rahmet 'azîziñ rûḥ-ı pâkine
Reis-i evliyâ idi 'azîzim Ḥazret-i Nakşî

8. Bu Faḥrî-i günehkâra biḥamdillah nazar itdi
'Azîzim mürşidim şeyhim efendim Ḥazret-i Nakşî

67

117a

265

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Dünyâdan 'uqbâya imânla göçür Rabbim bizi
Şoñ nefesde mekr-i iblîsden emîn eyle bizi

Mağfiretle eyle mesrûr cümlemizi yâ Muğış
Raḥmetinden dūr (u) mehcür eyleme yâ Rab bizi

66-2 buluşdurur: buluşdırır AE.

66-6 Birinci mısra kalıba uymuyor.

Vāhid ü Ferd ü Ehādsın daḥi Allahü’ş-şamed
Luṭfuñ ile rüz-ı maḥşerde ḥacīl itme bizi

Cümlemiziñ ol Mu‘ini faḫlıñ ile luṭf idüb
Merde vü nāmerde muḥtāc itme Rezzākım bizi

5. Fahrī-i nāçiziñiñ eyle niyāzını ḳabūl
Cennet-i firdevsde sükkān eyle sultānım bizi

68

116b

265

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ḥubb-ı dünyādan tearrīde olan añlar bizi
Dā’imā Ḥaḳ zıkrine meşğūl olan añlar bizi

Gülşen-i vaḥdetde dā’im bülbül-i şūrīde-veş
Āh u fiğān eyleyüb nālān olan añlar bizi

Püte-i ‘aşḳda vücūdın ḳāl idüb iksīr iden
Giceler tā şubḫa dek bīdār olan añlar bizi

Şāh-ı sultān-ı Rūsūl sünnetin(i) icrā iden
Āteş-i tevḥīd ile püryān olan añlar bizi

5. ‘Ālem-i lāhūta pervāz etmeyenler añlamaz
Ḳabe-ḳavseyn sırrına mevḳūf olan añlar bizi

Kendüzin bilmek dileyen rüz (u) şeb ider fiğān
Bildığinden geçübün ‘ārif olan añlar bizi

67-3 daḥi: EE’de elifle yazılmıştır.

67-5 nāçiziñiñ: nāçiziñiñ AE.

68-1 ḥubb-ı ...bizi: ḥubb-ı dünyā ile ālūde olan anlamaz bizi (EE’de mısra üzerindeki düzeltmede ‘ḥubb-ı dünyādan tearrīde olan añlar bizi’ şeklinde kayıt vardır.)

68-2 āh u: āh AE; fiğān: efgān EE.

68-3 iden: olan EE. (EE’de ‘olan’ kelimesinin altında ‘iden’ ifadesi kayıtlıdır.)

68-5 etmeyenler: eyleyenler EE, AE.

68-5 “Onunla arasındaki mesafe, iki yay kadar yahut daha da az kaldı.” Necm, 9.ayet.

Hāne-i albin sivā ubbundan ‘ārī eyleyüb
Gice gündüz ālib-i dīdār olan añlar bizi

8. Sırr-ı aybü’l-aybe vāşıl oluben ey Farīyā
Rüz (u) Őeb a lufına mazar olan añlar bizi

69

98a

234

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Mü’miniñ albin münevver ider Allah hū demek
Hem oñül levin mücellā ider Allah hū demek

Gice gündüz Allah Allah diyelüm siziñ ile
Cümle müşkilleri āsān ider Allah hū demek

Zıkr-i aa Őul iderseñ dā’imā hiç Őübhe yok
Dünye vü ‘ubāñı ma‘mür ider Allah hū demek

Hāne-i dilden sivā-ubbını hem irāc ider
ubb-ı aı albe idāl ider Allah hū demek

5. Sünnet-i peyamberi icrā idersen Farīyā
Rüz-ı maşerde yüzün ā ider Allah hū demek

70

97a

233

mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün

1. Nuūş-ı mā-sivā lillahdan kesel ıl ey ‘āşık
Mücellā olur āyineñ bulursın Őafvet ey ‘āşık

Fenā barine avvāş ol bula ör devlet-i bāı
Nice bu fāniye rabet nice bir aflet ey ‘āşık

69-3 dūnye: dūnyā AE.

69-4 hem: AE’de yoktur.

70-1 kıl: kıl ‘uzlet EE, AE. // bulursın: bulursıñ AE.

Bu fāni ‘izzete bakma haķiķat ‘izzetin bul kim
İki ‘ālemdē şübhesiz bulasın devlet ey ‘āşık

Nuķūş-ı ‘āleme her kim baķub almaz ise ‘ibret
Bu fānīde vü bāķīde bulamaz ‘izzet ey ‘āşık

5. Teveccüh eyle dergāha saña keşf ola tā esrār
Naşīhat al bu Fahrīden ide gör himmet ey ‘āşık

71

97a

233

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Bāde-i bezm-i elestden nūş iden aķrār-ı ‘aşķ
Na’re-i hevāyla eyler kendüyi izhār-ı ‘aşķ

‘Ālem-i lāhūta pervāz itmek-iķün rüz (u) şeb
Bāl ü perrin ‘aşķla eyler küşāde ebrār-ı ‘aşķ

Gice gündüz her nefesde Allah Allah diyeniñ
Vech-i pākinde zuhūr ider aniñ envār-ı ‘aşķ

Kim iderse hışn-ı tevħīde taķaşşun da’imā
Baķr-i ķalbede mevc urur bil şübhesiz enhār-ı ‘aşķ

5. Fahrīyā zıkr ü devām şuĝl iderseñ rüz (u) şeb
Şübhe itme saña daķi keşf olur esrār-ı ‘aşķ

72

96b

232

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Bu vücūd şehrini ta’mīr eyledi mi’mār-ı ‘aşķ
Hem göñül levħine taşvīr eyledi ruhsār-ı ‘aşķ

70-3 bul kim: bul-kim EE.

71-2 küşāde: küşād EE.

71-5 daķi: EE’de elifle yazılmıştır.

Bülbül-i dil nağme eylerse ‘aceb mi zāhidā
Bāğ-ı kalbim himmet-i pīr eyledi gül-zār-ı ‘aşk

Nāle vü efgān ile feryādıma dahl eyleme
Bu dil-i mecrūha te’şīr eyledi āşār-ı ‘aşk

Cezbe-i Hağ yār-ı gārımdır benim leyl ü nehār
Hān-kāh-ı dilde tezkīr eyledi ezkār-ı ‘aşk

5. Zīkr-i Hağ mīrāt-ı kalbe dā’imā virir cilā
Anuñ-içün hüsünün izhār eyledi didār-ı ‘aşk
6. Fahrīyā itdiñ teşebbüş bir ‘azīz-i kāmile
Hamdülillah saña taqrīr eyledi eṭvār-ı ‘aşk

73

100b

238

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Luṭf idüb sulṭān-ı kevneyn hürmetine Zü’l-celāl
‘Afv ide luṭfiyla cürmüm eyleye ‘arz-ı cemāl

Sırr-ı tevḥīd ile kalbim eyle memlū yā Kerīm
Dā’imā feyzini ihsān eyle her rüz (u) leyāl

‘Ālem-i lāḥūta pervāz itmek ister cān u dil
Fazlıñ ile bu kuluña eyle a’ṭā perr u bāl

Lī-meallah sırrın eyle bu za‘ife āşikār
Luṭfuñ ile her dem eyle bendeñi şāḥib-kemāl

5. Bāğ-ı vaḥdet gülleridir şübhesiz ‘uşşak-ı Hağ
Bülbül-āsā hū deyüb iderler ümmīd-i vişāl

72-3 efgān ile: efgānla EE, AE.

72-4 tezkir: EE’de ze (z) ile yazılmıştır.

73-4 “Allah ile beraber olduğum öyle bir vaktim vardır ki, orada büyük melekler ve herhangi bir peygamber bulunmaz.” Aclūnī, a.g.e. , C.II, s. 173. // luṭfuñ ile: luṭfuñ-ile EE.

6. El-emān senden meded ey Rab (ü) Raḥmān el-emān
Eyle iḥsān (u) kerem Faḥrīye her dem ḥüsn-i ḥāl

74

101a

238

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Sensin Allahü'ş-şamed ey pādişāh-ı lā-yezāl
Daḥi Vāḥid hem Aḥad ey pādişāh-ı lā-yezāl

Lem-yelid ve lem-yüled sensin ancaḳ şübhesiz
Lem-yekün küfven eḥad ey pādişāh-ı lā-yezāl

Senden olmazsa 'ināyet ḳullara müşkil olur
Luṭf idüb eyle meded ey pādişāh-ı lā-yezāl

'Āşīyāniñ cümlesiniñ hem-daḥi ben ḳuluñuñ
Tevbemizi itme redd ey pādişāh-ı lā-yezāl

5. Bu günehkār yüzi ḳara Faḥrīniñ 'işyānını
Raḥmetiñe itme sedd ey pādişāh-ı lā-yezāl

75

99a

236

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Ey nefsi-şüm itdiñ yeter sehv (ü) zeled inşāfa gel
Bir gün gelür görmez göziñ añsız ecel inşāfa gel

Pirlik gelüp gitdi şebāb tevbe idüb gel 'isyana
Tevbe idenler şübhesiz görür cemāl inşāfa gel

Emr-i Ḥaḳḳa münḳād iseñ rāzı olur senden Ḥudā
İtdiñ yeter ey nefsi-şüm emel inşāfa gel

74-1 daḥi: EE'de elifle yazılmıştır.

74-2 "(O), doğurmadı ve doğurulmadı." İhlâs, 3. ayet. / Birinci mısra kalıba uymuyor. // "Hiçbir şey O'nun dengi(ve benzeri)değildir." İhlâs, 4. ayet. // küfven: AE'de tenvin işareti kullanılmamıştır. (Aslı 'küfüven' olan ifade kalıba uyması için 'küfven' şeklinde söylenmiştir.)

75-2 idüb: eyle EE, AE. / işyana: işyanına EE.

Lā-takneṭü min rahmeti didi bize ur'ānda a
Ümmīdimiz a' itmeziz itme cedel inṣāfa gel

5. Dervīṣ Muḥammed Fahrīye münkād olursan ey gönül
İṣleyelüm her rüz (u) Őeb eyü 'amel inṣāfa gel

76

100a

237

müstem'ülün müstem'ülün müstem'ülün müstem'ülün

1. aa eđer 'āṣı iseñ tevḥīde gel tevḥīde gel
'Āṣ odına yanık iseñ tevḥīde gel tevḥīde gel

Her ruz (u) Őeb zıkr-i aa Őuđl ide gör ez-cān u dil
Pür-nür olur dil ḥānesi tevḥīde gel tevḥīde gel

Tevḥīd siler alb pāsını dilden gider ḥubb-ı sivā
a luṭfına mazḥar ider tevḥīde gel tevḥīde gel

Őehr-i vücūd olur emīn mes idemez nār-ı caḥīm
Zıkr-i Ḥudā ider ḥalāṣ tevḥīde gel tevḥīde gel

5. Ey 'āṣık-ı Őadık eđer diñler iseñ bu Őözleri
Fahrī didi bir ḥoŐ ḥaber tevḥīde gel tevḥīde gel

77

99b

237

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Ḥazret-i aa eđer 'āṣık iseñ tevḥīde gel
Sırr-ı 'aṣa nā'il olam dir iseñ tevḥīde gel

Zıkr-i adır nā'il iden 'āṣıı maṣūdına
Nā'il-i maṣūd olayım dir iseñ tevḥīde gel

75-4 "Rahmetimden ümidinizi kesmeyin." Zümer, 53. ayet. (Őair ayeti dua biçiminde söylemiştir.)

76-2 rüz: EE'de ze'nin noktası konmamıŐ. / ez-cān u: ez-cān EE.

76-3 a luṭfına: luṭf-ı aa AE. (EE'de 'a luṭfına' ifadesinin altında 'luṭf-ı aa' ifadesi kayıtlıdır.)

Bāğ-ı vāḥdet bir maḳām-ı ‘ālīdir sende eğer
Bende āña dāḥil olam dir iseñ tevḥīde gel

Gülşen-i vaḥdetde tāze gül küşād olur müdām
Bülbül olub nāle idem dir iseñ tevḥīde gel

5. Güş iderseñ Faḥrī-i biçāreniñ pendin eğer
Fezkurūñī didi Ḥaḳ bilür iseñ tevḥīde gel

78

100a

237

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Vaḥdet bāğınıñ bülbülin güş eylemek ister iseñ
Ṭut mürşid-i kāmīl elin tevḥīde gel tevḥīde gel

Peyğamberiñ sünnetini icrā idersen şübhesiz
Maḳşūdını ḥāşıl ider tevḥīde gel tevḥīde gel

Kim ki Ḥaḳkıñ emr itdüğün işler ise ey zāhida
Taḥşil ider ol kulluğı tevḥīde gel tevḥīde gel

Vaḥdet bağı güllerini şemm eyleyen ‘āşıklara
İḥsān ider Ḥaḳ anlara tevḥīde gel tevḥīde gel

5. Yūnus ile söyleşmişem ma‘nāda bu Faḥrī gibi
Ḥaḳdır anı nuḳḳ itdiren tevḥīde gel tevḥīde gel

79

101a

239

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Mīrāt-ı dil bulsun cilā dirseñ eğer tevḥīde gel
Dil derdine dermān bulam dirseñ eğer tevḥīde gel

77-5 pendin: pendin EE. // “ Beni anın ki, ben de sizi anayım” Bakara, 2/152. ayet.

78-1 bülbülin: bülbülin EE. / Beyitte gazellerin matla beyitlerinin kafiyeleniş biçimi olan ‘aa’ kafiyeleniş biçimine uyulmamıştır.

78-3 zahidā: zahid AE.

Emr-i Hakkā maḳdūrīnı şarf ide gör leyl ü nehār
Hakkā yaḳīn olam müdām dirseñ eđer tevḫīde gel

Hakkıñ vişālī ka‘besin her dem ziyāret itmeđe
Cānım diler her rüz (u) şeb dirseñ eđer tevḫīde gel

‘Arifleriñ ‘ālimleriñ irdikleri menzillere
Nā’il olam her anda ben dirseñ eđer tevḫīde gel

5. Zāhirde vü bātında hem iḫsān-ı Hakk yārī kılub
Āsān ola müşkillerim dirseñ eđer tevḫīde gel
6. Ey ‘aşıḳ-ı şādıḳ eđer bu derd-mend Fahrī gibi
Luṭf-ı Hakkā mazhar olam dirseñ eđer tevḫīde gel

80

101a

239

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. ‘Ālem-i lāhūta pervāz itmek isterseñ gönül
Şuḡl ide gör Hakkıñ emri üzre tevḫīde gönül

Zıkr-i Hakkā şuḡl idersen gice gündüz dā’imā
Vāşıl-ı cānān olursın sende elbetde gönül

Zıkr-i Hakkā şuḡl idenler irdiler maḳşūdına
Sen-daḫi nā’il olursın zıkre şuḡl ile gönül

Emr ü nehye imtişāl idüb Hakkı zıkr ide gör
Küntü kenzin sırtına vāsıl olam dirseñ gönül

5. Olma şaḳın süst ü tenbel Fahrī-i nāçiz gibi
Hakkā maḳbül olur elbet Hakkı zıkr iden gönül

79-2 olam: ola AE.

80-2 idersen: iderseñ AE.

80-3 şuḡl ile: şuḡlla AE.

80-4 ‘Ben gizli bir hazineydim, bilinmeyi murat ettim.’ Aclünī, a.g.e. , C. II, s. 132. / күntü kenzin: AE’de tenvin işareti kullanılmamıştır, EE’de ise hem üstünlü tenvin hem esreli tenvin kullanılmıştır.

81

99b

236

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Gidelim Hâkdan yaña gel seniñ-ile ey gönül
Luţf u ihsân bulalım gel seniñ-ile ey gönül

Pās-bān-ı 'ālem-i lāhūt olam dirseñ müdām
Zākır-i Hâk olalım gel seniñ-ile ey gönül

Fezkurūnī didi Hâk Qur'ānda yoқdur şekkimiz
Emre münkād olalım gel seniñ-ile ey gönül

Emr-i Hâkdan ğayrıya itme şakın hiç iltifāt
Tālīb-i Hâk olalım gel seniñ-ile ey gönül

5. Emr ü nehye inqıyādda Faḥrīye hem-dem olub
Gidelim Hâkdan yaña gel seniñ-ile ey gönül

82

99a

236

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. *Men 'aref* sırrına vāşıl olayım dirseñ gönül
Gice gündüz zıkr-i Hâkқа şuĝl idersin ey gönül

Men ne-dānem dersin almaқ diler iseñ sen eĝer
Ehl-i 'aşqıñ himmetine gice gündüz ey gönül

Mekteb-i 'irfāna dāḥil olayım dirseñ eĝer
Ehl-i hālīñ şoḥbetine dāḥil ol sen ey gönül

Kim ki işĝa ider ise Hâk sözi hiç şübhe yok
Luţf-ı Hâkқа mazḥar olur ol kimesne ey gönül

81-1 seniñ-ile: seniñle EE, AE. (Şiirin tamamında 'seninle' şeklindedir.) // luţf u: luţf EE.

81-3 "Beni anm ki, ben de sizi anayım" Bakara, 2/152. ayet. / didi: EE'de sondaki 'y' harfi yazılmamıştır.

82-1 "Nefsini bilen Rabbini bilir." Aclūnī, a.g.e., C. II, s. 262.

82-2 men ne-dānem: Ben bilmem. / EE'de beş, AE'de dört beyit vardır. İkinci beyit ikinci mısra ile üçüncü beyit birinci mısrası AE'de yoktur. AE'de ikinci beytin birinci mısrası ile üçüncü beytin ikinci mısrası birleştirilip tek beyit haline getirilmiştir.

5. Zāhir ü bā'ında Hāḫḫıñ luḫfına maẓhar olur
Kim iderse Faḫrī ile zıkr-i Hāḫḫı ey göñül

83

100a

238

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. *Men 'aref* sırrına vaḫıf olmaḫ isterseñ göñül
Zıkr-i Hāḫdan olma ḫālī gice gündüz ey göñül

Heb irenler zıkr-i Hāḫla irdiler maḫsūdına
Sen daḫi şuḫl eyle zıkr-i Hāḫḫa dā'im ey göñül

Dünye vü 'uḫbāda Hāḫḫıñ luḫfına maẓhar olur
Kim iderse zıkr-i Hāḫḫa iştigāli ey göñül

Maḫlab-ı a'lā olan dīdāra nā'il olmaḫa
Zıkr-i Hāḫdan ḫayı çāre yoḫdur aña ey göñül

5. Ehl-i ta'nıñ daḫline baḫma şaḫın beyhüdedir
Fezḫirū zıkrēn keşīrā didi Hāḫ bil ey göñül

6. Faḫrīyā leyl ü nehār idüb niyāz u nāleyi
Hāḫḫıñ emri üzre zıkre şuḫl idelim ey göñül

84

103a

242

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Bāḫ-ı vaḫdet bülbülin güş eyleyim diyen müdām
Hāzır olsun ol kimesne ḫalḫa-i zıkre müdām

Bāḫ-ı ḫalbinde açılson dā'imā cennet güli
Diyen 'āşıḫ ḫāzır olsun ḫalḫa-i zıkre müdām

83-1 "Nefsini bilen Rabbini bilir." Aclünī, a.g.e. , C. II, s. 262.

83-3 dünye: dünyā AE.

83-4 dīdāra: dīdār-ı Hāḫḫa AE. aña: EE'de üzeri çizilmiştir, AE'de yoktur.

83-5 "Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin." Ahzab, 41.ayet. / zıkrēn: AE'de tenvin işareti kullanılmamıştır.

83-6 üzre: EE'de zel(z) ile yazılmıştır.

Vākıf olmak ister-iseñ sırr-ı tevḥīde eđer
Hāzır olsun giceler tā şubḥa dek zıkre müdām

Hısn-ı tevḥīde taḥaşşun iden ‘āşık şād olur
Sende olmak diler iseñ hāzır ol zıkre müdām

5. Halka-i tevḥīdde ḥalet çoқdurur ey Faḥrīyā
Ehl-i ḥāl olmak dilerseñ hāzır ol zıkre müdām

85

103a

242

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Luṭf-ı Hākka mazhar olam dir iseñ her şubḥ u şām
Kıl teveccüh Hāzret-i Nakşī Efendiye müdām

Āşinā olmak dilerseñ seyyidü'l-kevneyn ile
Kıl teveccüh Hāzret-i Nakşī Efendiye müdām

Hāzret-i sultān Üveysiñ sırrını ister iseñ
Kıl teveccüh Hāzret-i Nakşī Efendiye müdām

Nūr-ı esmā-i ilahī eylesün dirsens zuhūr
Kıl teveccüh Hāzret-i Nakşī Efendiye müdām

5. Ehl-i ḥālīñ eşrefdir ḥāla şimdi dünyede
Kıl teveccüh Hāzret-i Nakşī Efendiye müdām

6. Faḥrī-āsā vecd ü ḥālāt-ile memlū olmağa
Kıl teveccüh Hāzret-i Nakşī Efendiye müdām

86

104a

244

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Zıkr-i Hākdan gayrı hem-dem bulamaz ‘āşık müdām
Sırr-ı Hākka vāşıl olur zıkr iden ‘āşık müdām

84-3 ister-isen: ister isen AE.

85-5 dünyede: dünyāda AE.

Sırr-1 Hâk-ile gönülde fazl-1 Hâk-ile zühür
Luţf-1 Hâkka muntazır olur ise ‘âşık müdâm

Enbiyâ vü evliyâ bildirdiği sırr-1 Hâka
Nâ’il olur şıdk-ile kulluk iden ‘âşık müdâm

Sünnet-i peygamberi vü farz-1 Hâkka işleyen
Sırr-1 gaybe vâkıf olur şübhesiz ‘âşık müdâm

5. Sırr-1 Hâkdır çün seniñ öziñi taḥrîk eyleyen
Ġâfil olmağ saña lâyıq mıdır ey ‘âşık müdâm

Pâk olursa hâne-i kalb sırr-1 Hâk-ile nüzül
Cümlesi esrâr-1 Hâkkañ luţfidır ‘âşık müdâm

7. Sırr-1 Hâk baḥr-i ‘amîkdir ka’rına ḥad yok velî
Sâhil-i bahre irişür Faḥriyâ ‘âşık müdâm

87

101b

240

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

1. Şâh-1 ‘âlem Muştafaya it şalât-ile selâm
‘Āķıbetiñ ḥayr ider Allah seniñ ve’s-selâm

Gice gündüz eyle ol sulţâna her dem ittibâ‘
Dünye vü ‘uķbâñı ma‘mür ider Allah ve’s-selâm

Kim ider ise şalâtı hem selâmı şübhesiz
Ānı mesrür ider Allah şoñ deminde ve’s-selâm

86-2 sırr-1 Hâk-ile: sırr-1 Hâkla AE.

86-3 şıdk-ile: şıdkla AE.

86-4 olur: EE’de bu kelime mısranın içinde değil hemen üstünde kayıtlıdır.

86-6 Bu beyit EE’de metnin içinde yoktur, sayfa kenarında kayıtlıdır.

87-2 dünye: dünyâ AE.

Siz-daħi peygambere ‘aşıksañız ey ‘aşıqān
Cān u dilden eyleyin sizde şalātı ve’s-selām

5. İşbu sözler nuṭḡ-ı Haḡdır söyleden ey Faħrīyā
İt şalāt-ile selāmı cān u dilden ve’s-selām

88

102a

240

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Yā İlahī biz günehkār ḡullarıña ḡıl kerem
Rüz-ı maḡşerde ḡacīl itme beni beyne’l-ümem

Haḡ Kerim ü hem ‘Alımsin ḡullarıññ ḡāline
Maḡfıret eyle bizi (sen) luṭfuñ ile dem-be-dem

Enbiyā vü evliyāññ ḡürmetine yā İlah
Zerre deñlü bāña ‘aşḡıñ eyle iḡsān ḡıl kerem

Zāt-ı Bī-ḡünī tecellī itdi ḡamd olsun āña
Nār-ı ‘aşḡa ‘aşıqān yandı yaḡıldı dem-be-dem

5. Hızr tevḡıḡ-i ilahī irüşür sālıklere
Himmet-i pır ile Faħrī āññ-ile yek-demim

89

102a

241

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Zāhir ü bātında Rabbim cümleye eyle kerem
Dünye vü ‘uḡbāda daħi cümleye eyle kerem

Nūr-ı tevḡīd ile pür-nūr eyle ḡalb-i ‘aşıḡı
Dā’imā luṭfuñ ile ‘aşıḡlara eyle kerem

87-4 siz-daħi: sen-daħi EE, sizde AE.
87-5 sözler: sözi AE. /söyleden: söyleten AE.
88-2 ḡullarıññ: ḡullarınıñ EE, AE.
88-4 ‘aşıqān: ‘aşıḡün EE.
88-5 hızr-ı: ḡazret-i AE.
89-1 dünye: dünyā AE. / daħi: EE’de elifle yazılmıştır.

Hızr-ı tevfiķiñ refiķ eyle müdām ‘āşıqlara
Her dem ü her lahzada ‘āşıqlara eyle kerem

Luţf u ihsān u kerem olmaz ise senden eğer
Ķatı müşkildir efendim ‘āşıķa eyle kerem

5. Eyle tevfiķiñ refiķ her demde yā Rab sālike
Luţf idüb itme ĥacil rūz-ı cezā eyle kerem
6. Sırr-ı ġayb’ül-ġaybe vāşıl eyle Faĥrī ħuluñı
Derd-mend-i bī-kesim luţfiñ ile eyle kerem

90

103b

243

mefā’ilün mefā’ilün fe’ülün

1. Efendim Ĥalıķım Perverdigārım
Yüzüm ħara ħatı çoķdur ġünāhım

Eğer senden ‘ināyet olmaz ise
Ķatı müşkil olur aĥvāl-i ĥālım

Kerem eyle bu ‘āşīye müdāmi
Seniñ luţfuñdurur dā’im penāhım

Benim Rabbim kerem ħıl her vaķitte
Seniñ zıķriñden ayırma lisānım

5. Ģünāhım çoķ yüzüm ħara İlahī
Baġışla cürmüm ‘afv eyle Allahım
6. Tecelli eyle Faĥrīye efendim
Gice ġündüz budur senden niyāzım

89-3 her lahza: lahza AE.

89-4 luţf u: luţf EE. / ihsān u: ihsān AE.

80-6 luţfiñ ile eyle: luţfiñ ile AE.

90-3 luţfundurur: luţfundur AE. / Üçüncü ve dördüncü beyitler EE’ de birer mısra şeklinde yazılmıştır.

90-5 çoķ: çoķdur AE. // baġışla: EE’de elifle yazılmıştır.

91

102b

241

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

1. Kerem eyle Kerīm Allah ben 'āşī-i günehkārim
 Seniñ luṭfiña ḳalmıſım daḫi 'āciz ü nāçārim
- İſim heb cürm ü 'iſyāndır keremler idüb 'afv eyle
 Gice gündüz döküb yaſı dem-ā-dem 'afvıñ umarım
- Ḳatı mücrim ḳatı 'āşī ḳulıñım ben seniñ yā Rab
 Ki zirā cürmüm efzündür ğarīk-i baḫr-i 'iſyānım
- Ḥabībıñ Muſtafa Ḥaḳḳı ḫalāſ eyle bu 'āşīyi
 Hevā-yı nefse ğāyetde eſir ü hem giriftārim
5. Bu Faḫrī-i günehkāra keremler eyle yā Rab
 Eđer zāhirde bāṭında saña ğāyetde muḫtācım

92

103b

243

mefā'īlün mefā'īlün fe'ülün

1. Ḥudāvendā bize luṭf eyle dā'im
 Dün ü gün luṭf u iḫsān eyle dā'im
- Seniñ luṭfuña ḳalmıſdır iſimiz
 Bize luṭfuñı hem-dem eyle dā'im
- Bu pīr-i nātuvān 'abd-ı za'īfe
 Luṭf idüb bize kerem eyle dā'im
- Günāhım çok yüzüm ḳara Ḥudāyā
 Bağıſla cürmüm(i) 'afv eyle dā'im

91-1 luṭfiña: luṭfına EE, AE. / daḫi: EE'de elifle yazılmıſtır.

91-2 cürm ü: cümle EE. (EE'de 'cümle' kelimesinin altında 'cürm' ifadesi kayıtlıdır.)

92-1 dün ü: düni EE. / luṭf u: luṭf EE.

92-2 luṭfuña: luṭfuna EE, AE.

92-3 kerem: keremler EE, AE.

5. Cemi‘-i mü‘minīn ile İlahā
 uluñ Farīyi mesrūr eyle dā’im

93

104b

245

müstem‘ilün müstem‘ilün müstem‘ilün müstem‘ilün

1. Dīdār-ı Hā alibleri Hāı geliñ zikridelim
 Bezm-i vişāl ‘āşkları Hāı geliñ zikridelim

Kim ki ider zikr-i Hudā dilden gider hubb-ı sivā
 Mirāt-ı dil bulur cilā Hāı geliñ zikridelim

Nutfe iken insān iden atre iken ‘ummān iden
 Dertlilere dermān iden Hāı geliñ zikridelim

Dil hānesi ma‘mūr olur mazūn gōñül mesrūr olur
 Heb zākirīn mebrūr olur Hāı geliñ zikridelim

5. Müznibleri ‘afv eyleyen ‘işıyanları mav eyleyen
 Bu Farīyi şav eyleyen Hāı geliñ zikridelim

94

103a

243

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Bar-ı vadet sāiline uğradı benim yolum
 Hızr-ı tevfi-i İlahī irişüb tıtdı elim

Luf idüb vaşfin o bariñ eyledi bir bir ‘ayān
 Sem‘-i cānım işidüben eyledi irār dilim

Bā-ı vadet güllerin seyrān iderken nāgehān
 ‘Aş (u) şevle cūşa gelüb söyledi cān bülbulüm

92-5 İlahā: İlahī AE.

93-4 gōñül: gōñli AE.

94-1 sāil: sāil EE.

94-2 vaşfin: vaşfiñ EE, AE.

Luṭf idüb Mevlā-yı Raḥmān bu za‘īf bīçāreye
Faḥr-i ‘ālem ḥürmetine ide ‘ālī menzilim

5. Ḥamdülilah himmet-i pīr ile ey Faḥrī benim
Bāğ-ı ḳalbimde açıldı tāze tāze sünbülüm

95

101b

240

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Süretā aḳrān u emşāl arasında aḥḳarım
Ḥamdülilah Ḥaḳ ḳatında ğāyet ile ekremim

Men ne-dānem dersin aldım mekteb-i ‘irfānda çün
Anun-içün Ḥaḳḳıñ esmāsına ḥālā a‘lemim

‘*Allem’el-esmā* rumūzın fehm iden gelsün berü
Vāḳıf oldum *men ‘aref* sırrına ḥālā a‘lemim

Himmet-i pīr ile her dem luṭf-ı Ḥaḳḳa maẓharım
Ḥızr-ı tevḫik-i ilahī ile ḥālā hemdemim

5. Luṭf-ı Ḥaḳḳa ḥamd (ü) şükr it ey gönül Faḥrī ile
Küntü kenze vāşıl oldım ben ṭılısm-ı a‘zamım

96

105b

247

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Luṭf-ı Ḥaḳḳa yok nihāyet şübhesiz ey ‘āşıḳān
Zıkr-i Mevlā ider iseñ rüz (u) şeb ez-dil ü cān

Zıkr-i Ḥaḳḳı eyler iseñ şıdḳ-ile hiç şübhe yok
Ḥışn-ı Ḥaḳḳa dem-be-dem dāḥil olursın bī-gümān

95-3 “Allah Adem’e bütün isimleri, öğretti. Bakara, 31.ayet. // “Nefsini bilen Rabbini bilir.” Aclünī, a.g.e. , C. II, s. 262.

95-4 ḥızr-ı: ḥızret-i AE.

95-5 luṭf-ı Ḥaḳ: luṭf u Ḥaḳ AE. // “Ben gizli bir hazineydim, bilinmeyi murat ettim.” Aclünī, a.g.e. , C. II, s. 132.

96-2 şıdḳ-ile: şıdḳla AE.

Dünye vü ‘uqbâda Hakkı zıkr iden bulur felâh
Didi Qur’ân içre böyle ol Kerîm (ü) Müste‘ân

Haq Te‘âla ol Muhammed hürmetiçün dâ’imâ
Sırr-ı gaybü’l-gaybe bizi irgüre *fi-küllî-ân*

5. Hamdülillah mazhar-ı luḫf-ı Hudâyız rûz (u) şeb
Şükr idelim dâ’imâ Fahrî ile ey şadıkân

97

106b

248

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

1. ‘Âşıqlara luḫf eyleyüb göster cemâliñ râygân
İhsân idüb şadıqlara göster cemâliñ râygañ

Rûz-ı cezâ ‘âşıqları itme hacîl yâ Rabbenâ
Fazlıñ ile beyne’l-ümem göster cemâliñ râygân

Lâ-takneṫü min rahmeti didiñ bize idüb kerem
Ümmîdimiz kaç‘ itmeziz göster cemâliñ râygañ

4. Cümle nebiler serveri hürmetine eyle kerem
Bu Fahrî-i nâçiziñe göster cemâliñ râygañ

98

105b

246

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

1. Söyleyen ol söyleden ol diñleyeñ odur hemân
Bu vücûduñ bir sebebdir kendüni etmiş nihân

Nür ‘aynıñ nür-ı Hakkıdır eyleme şakın cedel
Gösteren oldur saña eşyâyı çün bir bir ‘ayân

96-3 dünye: dünyâ AE.

96-4 “Onlar, her yıl bir veya iki kez (çeşitli belâlarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar.” Tevbe, 126.ayet.

97-3 “Rahmetimden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53. ayet. (Şair ayeti dua biçiminde söylemiştir.)

97-4 nâçiziñe: nâciziñe AE.

98-1 kendüni: kendini AE.

Cümle eşyâ hâlikîdir ol Kerîm ü Zü'l-celâl
Cân göziyle her neye itseñ nazâr olur beyân

Ol Kadîm ü lem-yezeldir cümle eşyâ fer'îdir
Bî-nazîr ü bî-mişâldir eyleme aşla gümân

5. Bu şu'âl-i sözleri ey Faḥrî-i 'âciz saña
Şöyle bîl-kim söyleden oldur saña ez-dil ü cân

99

106a

247

mefâ'îlün mefâ'îlün fe'ülün

1. Kerem eyle bize ey Rab (ü) Raḥmân
Yerimiz olmaya 'uḳbâda nîrân

Meded sulṭân-ı kevneyn ḥürmetine
Bize luṭfuñı eyle dâ'im iḥsân

Münevver ola feyziñ ile 'uṣṣâḳ
İre maṭlûbuna her demde yeksân

Tecellî nûrını ḳıl âşikâra
Olalım zâhir u bâṭında ḥandân

5. Şeri'atde tarîḳatde Kerîmâ
Bizi luṭfuñla dâ'im eyle şadân

6. Ḳuluñ Faḥrî-i bî-çâre güneḳâr
Umar senden İlahî 'afv u gufrân

100

105a

246

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

1. Eḡer senlik eḡer benlik gider ise ara yerden
Ene'l-Ḥaḳ sırrı bî-şübhe zuhur ider dilâ senden

98-5 şu'âl-i: şu'al EE, AE. // ez-dil ü: ez-dil EE.

99-2 eyle dâ'im: dâ'im eyle AE.

Ba'īd itmeye sa'y ider Hūdādan nefsi-pür-telbīs
Niyāz eyle müdām Hāḫḫa ḫalāṣ eyleye mekrinden

Eğer uymaz iseñ nefse ḫaḫīkat sırrı keşf olur
Şeri'atde ṭarīḫatde olursın sen velīlerden

Müdāmī zikre şuḡl eyle bulur mirāt-ı dil şafvet
Olursın luṭf-ı Hāḫ ile ulū'l-ebşār olanlardan

5. Yanarsañ 'aşḫ-ı Hāḫ ile eğer sen-daḫi ey Fahrī
Şaḫın şek itme gel aşlā ḫalāṣ olursın esfelden

101

107a

249

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

1. Yiyüb içüb gezen insan uyar cānıñı ḡafletden
Seḫerde ide gör efgān uyar cānıñı ḡafletden

Yoluñ üzre ṭuzāḡını ecel şayyādı kurmuşdur
Seni avlar o vallahi uyar cānıñı ḡafletden

Niçün böyle olursın sen ne 'ilmiñ var ne ḫod zühdüñ
Gözüñ aç saña gel dirler uyar cānıñı ḡafletden

Emānetdir saña Hāḫdan bu māl (u) mülke gel bakma
Alub senden virir ḡayra uyar cānıñı ḡafletden

5. 'Amel eyle bu sözlerle eyā Fahrī-i bī-çäre
Tecellī eyleye Mevlā uyar cānıñı ḡafletden

100-4 Hāḫ ile: Hāḫ-ile EE.

100-5 yanarsañ: yanarsan AE. / Hāḫ ile: Hāḫ-ile EE. / sen-daḫi: EE'de elifle yazılmıştır.

101-2 şayyādı: şayyād EE. // vallahi: vallah EE.

102

105a

245

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Kudretim yitdikçe Haḫḫın emrini arar men
Her bilenlerden Hudāniñ emrini űorar men
- Ey gönül tenbellik itme key űaḫın eyle hazer
Haḫḫa ḫulluḫ idelim gel luḫ idüb ol yār men
- Gice gündüz Haḫ yolunda idelim sa'y-i belīg
Eyledim bezm-i elestde Haḫḫa çün iḫrār men
- Haḫḫı zıkr iden bulur dünya vü 'uḫbāda felāh
Allah Allah zıkrı oldı rüz (u) űeb ezḫār men
5. Mübtelā-yı derd-i 'iűyānım 'afv ḫıl yā Kerīm
Dā'imā senden umarım maḡfıret umar men
6. Fahrī-i nāçiz gibi olma gönül tenbel ü süst
Gice gündüz āh idüb 'iűyānıma aḫlar men

103

106b

248

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Maḫhar-ı nūr-ı Hudādır dā'im Allah hū diyen
Hem-daḫi maḫbüb-ı Haḫḫdır dā'im Allah hū diyen
- Dünye vü 'uḫbāda rāḫat ider ol kimse müdām
Gice gündüz 'aűḫ-ı Haḫla dā'im Allah hū diyen
- 'Ālem-i lāhūtda hergiz in ü ān olmaz āña
Menba'-ı nūr-ı Hudādır dā'im Allah hū diyen

102-1 Birinci mısra da Türkçe 'arar' kelimesiyle med yapılmıştır. Aynı şekilde űiirde geçen 'sorar, umar, aḫlar' kelimeleriyle de med yapılmıştır.

102-4 dünya: dünyā AE.

102-5 Birinci mısra kalıba uymuyor.

102-6 nāçiz: nāçiz AE.

103-2 dünya: dünyā AE. / ol kimse: ol-kimse EE.

Mekteb-i ‘irfāna girüb *men ‘aref* dersin alan
‘Ālem-i Rabbānī olur dā’im Allah hū diyen

5. Evliyāya hem-dem olan Faḥrīyā leyl ü nehār
Merd-i kāmildir bilā-şek dā’im Allah hū diyen

104

106a

247

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Dāimā ḳalbin münevver ider Allah hū diyen
Vaḥdetiñ zevḳin muḳarrer ider Allah hū diyen

Zāhir u bātında hergiz ‘anberī tevḥīd ile
Ḥāne-i ḳalbin mu‘aṭṭar ider Allah hū diyen

Rūz (u) şeb recs-i vebālden kendüni taṭhīr ider
Nefs ü şeyṭānı mükedder ider Allah hū diyen

Dā’imā ḥubb-ı sivādan ṭāhir iden ḳalbini
Rūḥ-ı nefis üzre muḳaffer ider Allah hū diyen

5. Rāh-ı Ḥaḳda Faḥrīyā sa’y eyleyen leyl ü nehār
Cümle maḳşūdın musahḥar ider Allah hū diyen

105

98b

235

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

1. Vaḥdet meyiniñ cür‘asın nūş eyleyen ‘āşıḳlarıñ
Leyl ü nehār esrükleri ayılmaz ol ‘āşıḳlarıñ

Ḥaḳkıñ cemālin görmeğe feryād iderler hū deyü
Ey zāhidā daḥl eyleme feryādına ‘āşıḳlarıñ

103-4 “Nefsini bilen Rabbini bilir.” Aclūnī, a.g.e. , C. II, s. 262.

103-5 leyl ü: leyl EE.

104-3 kendüni: kendini AE.

105-2 Ey zāhidā daḥl eyleme feryādına ‘āşıḳlarıñ: Ey zāhidā ‘āşıḳlarıñ daḥl eyleme feryādına EE. (EE’de sayfa kenarına düzeltilmiş mısra kaydedilmiştir.)

Peyğambere tâbi‘ olan tevḥīd iderler rûz u şeb
Tevḥīdine daḥl eyleme ey zāhīdā ‘āşıklarıñ

Cümlemiziñ maqşūdına luṭf eyleyüb fazlı ile
Nā’il ide Qādir Ḥudā ḥürmetine ‘āşıklarıñ

5. Bu Faḥrī-i nāçiziñi itme ḥacīl yā Rabbenā
Rûz-ı cezā beyne’l-ümem ḥürmetine ‘āşıklarıñ

106

98b

235

fe’ilātün fe’ilātün fe’ilātün fe’ilün

1. İde gör zıkr-i Ḥudā ola münevver ḳalbiñ
Ref‘ olub ḥubb-ı sivā ola muṭahhar ḳalbiñ

Dilde yaḳ āteş-i tevḥīdi müdām ey ‘āşık
Rûz (u) şeb sa’y ide gör ola mu‘aṭṭar ḳalbiñ

Cümle müşkil olur āsān Ḥaḳḳı zıkr-ile müdām
Faẓl u iḥsān-ı Ḥudāya ola maẓhar ḳalbiñ

Dilde tekrār ide gör zıkr-i Ḥaḳḳı leyl ü nehār
Dā’imā nūr-ı Ḥudāya ola manẓar ḳalbiñ

5. Ḳalb-i ‘āşıḳa tecelli ider Allah Faḥrī
Sende şeyḫiñ gibi sa’y it ola enver ḳalbiñ

107

97b

233

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Vālih ü ḥayrān(ı) oldum ben Resūl-i Ekremiñ
Dilde baḳīdir ḥayāli ol Resūl-i Ekremiñ

105-5 nāçiziñi: nāçiziñi AE.

106-3 faẓl u: faẓl EE.

107-1 ben: ben ol AE.

Her dem ābād eyle yā Rab derūnım mülkini
Fikri ile rüz (u) şeb dā'im Resūl-i Ekremiñ

Rū-siyeh beyne'l-ḥalāyık itme maḥşerde beni
Luṭfiñ-ile ḥürmetine ol Resūl-i Ekremiñ

Ol siyeh gīsū-yı ḥam-ender-ḥamiñ fikri ile
'Āşık-ı şūrīdesi oldım Resūl-i Ekremiñ

5. Yā İlahī bu günehkār Faḥrīyi luṭfiñ ile
Ḥürmetine mağfıret eyle Resūl-i Ekremiñ

108

98a

234

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Dünye vü 'uqbāsı ma'mūr olur Allah diyeniñ
Zāhir ü bātını pür-nūr olur Allah diyeniñ

Ḥaḳ Te'āla müşkilin āsān ider faẓl-ile hem
Nefs-i pür-telbīs(i) maḥhūr olur Allah diyeniñ

Gıce gündüz Allah Allah diyeniñ her vech-ile
Luṭf-ı Ḥaḳla ḳalbi mesrūr olur Allah diyeniñ

Mekteb-i 'irfānda 'ārif meclisine ḥāzır ol
'Ālem içre 'ilmi meşhūr olur Allah diyeniñ

5. Muştafaniñ sünnetine iḳtīdā idenleriñ
Şübhesiz a'māli mebrūr olur Allah diyeniñ

6. Tālib-i sırr-ı ḥaḳıḳat olaniñ Faḥrī hemīn
Rāh-ı Ḥaḳda sa'yi meşkūr olur Allah diyeniñ

108-1 dünye: dünyā AE. // bātını: bātın EE. // pür-nūr: ma'mūr EE. (EE'de 'ma'mūr' kelimesinin altında
'pür-nūr' ifadesi kayıtlıdır.)

108-3 vech-ile: vechle EE, AE.

108-5 'amāli : 'amāl EE.

108-6 sırr-ı: sırrı EE. // sa'yi: sa'y EE.

109

105a

246

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Cümlemize luṭfuñ ile eyle iḥsān yā Mu'īn
Bu huşuşda eyle maḳbül bu du'āmız yā Mu'īn

Sen 'Alīmsin hem Ḥabīrsin ḳullarıññ ḥāline
Ey ıslāḥ luṭfuñ ile 'āşiyānı yā Mu'īn

Ḥālimiz ḡayet mükedder luṭf idüb eyle kerem
Her dem ü her laḫzada sen cümlemize yā Mu'īn

Cürmümüz ḥadden füzündür luṭf idüb itme ḫacīl
Rüz-ı maḫşerde bizi sen luṭfuñ ile yā Mu'īn

5. Bu siyeh-rū Faḫrī-i nāçiziññ ez-cān u dil
Budurur senden niyāzı cürmün 'afv it yā Mu'īn

110

97b

234

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Ḥad ü ḫaşri yoḫdurur iḥsānımuñ
Ġāyeti yoḫ baḫr-i bī-pāyānımuñ

Künhine 'ilmi irişmez kimseniñ
Şun'ına fehmi irişmez kimseniñ

Rāzıḳıdır bende vü āzādeniñ
Dest-ḡiridir ḳamu üftādeniñ

Kibriyāsına göre bu nüh felek
Zerre-i nāçizidir bī-reyb ü şek

109-2 hem: AE'de yoktur. / ḳullarıññ: ḳullarınıñ EE.

109-3 dem ü her: dem ü AE.

109-5 siyeh: siyāh AE. / nāçiziññ: nāciziññ AE.

110-4 nāçizidir: nācizidir AE.

5. Hâlik ü Râzıkıdır ‘âlemin ey Faḥrîyâ
Külli tedbir ü taşarruf heb ânîñ

111

107a

248

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

1. Her kaçan kim Rabbiñe itseñ niyâzı dün (ü) gün
Haḫ kabûl ider niyâzıñ şübhe itme dün (ü) gün

Ol Kerîmdir ḫulların virir murâdın itme şek
Âdem-iseñ cân u dilden ḫıl niyâzı dün (ü) gün

Yüz sürüb dergâhına itseñ niyâzı şöyle bil
Ol Raḫîmdir dergehinden eylemez red dün (ü) gün

Luḫ idüb didi bize *lâ-taḫneṭü min raḫmeti*
Anuniçün ḫaṭ‘-ı ümmîd itmeziz biz dün (ü) gün

5. Dimeyeydi Faḥrîyâ *lâ-taḫneṭü* çünki bize
ḫatı müşkil olur idi ḫâlimiz her dün (ü) gün

112

90b

222

mefâ’ilün mefâ’ilün fe’ülün

1. Semâdan sırr-ı tevḫîd oldı izḫâr
O sırra vâḫıf oldı cümle ebrâr

Kim itse ḫışn-ı tevḫîde taḫaşşun
Necâta vâşıl olur budur âḫbâr

Bir ‘âşık olsa tevḫîde mülâzım
Zuhûr ider anîñ vechinde envâr

110-5 Birinci mısra kalıba uymuyor. / Hâlik: Hâlikî EE.

111-1 dün (ü) : dün EE. (Şiirin tamamında bu şekildedir.)

111-4 “Rahmetimden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53. ayet. (Şair ayeti dua biçiminde söylemiştir.)

111-5 “Rahmetimden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53. ayet.

Kaçan cehr ile tevḥīd itse ‘āşık
Aña hem-dem olur aḥcār ü eşcār

5. Yeter keşf itdiñ ey Fahrī bu rāzı
Sülük ehline keşf olur bu esrār

113

90b

222

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Bāğ-ı kalbim himmet-i pīr ile oldı gül’izār
Ol vecihden hū diyüb feryād ider dā’im hezār

Pādişāh-ı mülket-i ‘aşkıım Hudā emri ile
Emri ta’līm iderem ‘āşıklara leyl ü nehār

Lā vü illā’yı tefekkür eyleyen ez-cān u dil
Zıkr-i Ḥaḫḫa şuğl ider iseñ derūnī bī-şümār

‘*Alleme’l-esmā* rumūzı keşf olur şol ‘āşıka
Terk iderse cān u dilden rüz (u) şeb nāmūs (u) ‘ār

5. Mażhar-ı luṭf-ı Hudāya Fahrīyā mümkün midir
Şükr ü ḥamda şarf iderseñ ‘ömriñi leyl ü nehār

114

90a

221

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ṭālibān-ı Ḥazret-i Allah ile leyl ü nehār
Muntazır olub cemāle ideriz āh-ile zār

Ḥaḫḫ Te‘āla ide nā’il cümleyi maḫşūduna
Fahr-ı ‘ālem ḥürmetine hem bī-ḫaḫḫ-ı çār-yār

113-1 ol vecihden: ol-vecihden AE.

113-3 ider iseñ: iderseñ AE. / bī-şumar: AE’de fazladan ‘bī’ kullanılmıştır.

113-4 “Allah, Ademe bütün isimleri öğretti.” Bakara, 31.ayet.

113-5 luṭf-ı: nūr-ı AE.

114-1 āh ile: āhla AE.

114-2 çār: çihār EE, AE.

Tālib-i Mevlā olan ‘aşıklara lāyık olan
Sa’y idüb dā’im Hudāniñ zikrin ide ihtiyār

Her kimiñ ‘aşk-ı İlahī gönülüne te’sīr ider
Şübhe yoqdur ol gönülde ‘aşk-ı Haq ider qarār

5. ‘Arif oldur Fahrīyā tevḥīd-i Haqqa sa’y ider
Nūr-ı tevḥīd-i İlahī ola dilde yādgār

115

92a

225

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Dā’imā gül-zār-ı cennetden nesīm-i ‘aşk eser
Virir ‘uşşāk-ı Hudāya sırr-ı esmādan ḥaber

Ol ḥaber birle gelür ‘uşşāka her dem vecd-i hāl
Zāhid-i hod-bīni gör kim ‘aşk-ı Haqdan bī-ḥaber

‘Aşk-ı Haqdan ğayrı bir hem-dem bulunmaz ‘aşıka
On sekiz biñ ‘ālemi geşt eyler ise ser-te-ser

Seng-i ḥarā gibidir münkir velī eflāk-veş
Zikr-i Haqla devr ider ‘uşşāk her şām u seḥer

5. Olmağ isterseñ eğer maqbul-ı dergāh-ı Hudā
Rāh-ı Haqda Fahrīyā terk ide gör cān-ile ser

116

90a

221

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Dünya vü ‘uqbāyı ma’mūr eyleyim dirseñ eğer
Nār-ı ‘aşka yan murādım bulayım dirseñ eğer

115-3 eyler ise: eyleseñ AE.

115-5 maqbul: AE’de ‘b’ harfinin noktası konmamıştır.

116-1 dünya: dünyā AE.

Bu vücūduñ varlığını pūte-i ‘aşka koyub
Nār-ı ‘aşka yan müdām kāl olayım dirseñ eğer

Mürşidiñ her ne kim ta‘līm eyler ise ānı tūt
Ehl-i şer‘ (ü) ehl-i Hāğdan olayım dirseñ eğer

Nūr-ı tevḥīdle münevver kālbiñi eyle müdām
Hāğkñ ihsānına mazhar olayım dirseñ eğer

5. Faḥrīyā sa‘y eyleyüb şer‘-i şerīfe pek yapış
Gülşen-i vaḥdetde bülbül olayım dirseñ eğer

117

90a

222

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Nār-ı ‘aşka yanmayan sūzān bilmez kındadır
Baḥr-ı ‘aşka talmayan ‘ummān bilmez kındadır

Rāh-ı Hāğda sa‘y idüb ey tālīb-i dīdār olan
Özin ifnā itmeyen cānān bilmez kındadır

Zīkr-i Hāğka şuğl idersen cān u dil leyl ü nehār
Pāk ü tāhir olmayan imān bilmez kındadır

Hāğka vuşlat diler iseñ şevk-ile gir tā‘ate
Kulluğın bildirmeyen sulṭān bilmez kındadır

5. Ehl-i ‘aşkla hem-nişīn ol tālīb-i Mevlā iseñ
Derd-i ‘aşka düşmeyen dermānı bilmez kındadır

6. Faḥrīyā şeyḥim gibi kāmīl vücūda şıdḳ-ile
Bende teslīm olmayan ‘irfān bilmez kındadır

116-2 müdām: müdāmī EE, AE.

117-2 itmeyen: AE’de elifle yazılmıştır.

117-3 cān u dil: cān u dilden AE. / leyl ü: leyl AE.

118

92a

225

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Aç göziñ(i) cāniñ uyar istediğün sendedir
Bu sözümi diñler iseñ istediğün sendedir

Serseri gezme yabānda kendüñe gel kendüñe
Mürşid-i kāmil elin tut istediğün sendedir

Beyt-i Haqđır qalb-i mü'min bize peygamber didi
Ğill u ğışdan pāk ide gör istediğün sendedir

Yirde gökde her ne ki var mü'min-i kāmilde bul
Mü'min-i kāmil isen (sen) istediğün sendedir

5. Fahrīyā yeter ozanlık eylediñ sen 'aybdır
Aç göziñ(i) cāniñ uyar istediğün sendedir

119

91a

223

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Nūr-ı Haqqa mü'mini vāşıl iden hū zikridir
Hem-sarāy-ı vađdete dāñil iden hū zikridir

Keşf olur sālilere cümle rumūzı hū-ile
Zāhir u bāñında hem kāmil iden hū zikridir

Mekteb-i 'irfāna dā'im girüben gör al sebāk
Her ne oğursañ seni fāzıl iden hū zikridir

Her kaçan ki itse 'āşık bir nazār levḥ-i dile
Cümle müşkillerini zā'il iden hū zikridir

118-4 var: AE'de yoktur.

119-2 cümle: EE'de cim'in noktası konmamıştır.

119-4 ki: Her iki nüshada da 'y' ile yazılmıştır. // zā'il: EE'de zel(z) ile yazılmıştır.

5. Hızr-ı tevfiḳ-i İlahî irişür sâliklere
Fahriyâ bu devlete nâ'il iden hû zikridir

120

89b

221

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. *Fezkurullah* emri ile ideriz Haḳḳı zikir
Geh kıyâmen geh ḳu'üden ideriz Haḳḳı zikir

Emr-i Haḳḳa imtişâl lâzımdurur mü'minlere
Inḳıyâden emr-i Haḳḳa ideriz Haḳḳı zikir

Farz u vâcibdir Hudânıñ zikri her bir mü'mine
Mü'miniz biz ḥamdülillah ideriz Haḳḳı zikir

Levh-i dil pür-nür olur dâ'im Haḳıñ zikri ile
Anuniçün gice gündüz ideriz Haḳḳı zikir

5. Didi Haḳ tevḥîd benim hışnımdurur ey Fahriyâ
Ol hışâra girmek için ideriz Haḳḳı zikir

121

91a

223

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Nür-ı zıkrullah ile ḳalbiñ münevver ide gör
Mâ-sivâ naḳşından evşâf-ı muḫahhar ide gör

Emr ü nehye imtişâl ile ḳişi ma'mür olur
Rûh-ı nefis üzre çalıḫ dâ'im muḫaffer ide gör

Hâb-ı gâfletden uyar cânıñ seherde ḳıl niyâz
Bezm-i vaḫdet zevḳini rûḫa muḳarrer ide gör

119-5 hızr: hışn AE.

120-1 “Ayakta iken Allah'ı anım.” Nisa, 4/ 13. ayet. // geh: gâh AE. // kıyâmen, ḳu'üden: AE'de tenvin işareti kullanılmamıştır.

120-2 inḳıyâden: AE'de tenvin işareti kullanılmamıştır.

120-3 mü'miniz: EE'de sondaki 'z' den önce elif kullanılmıştır.

121-2 ide: ola AE. (AE'de beytin bitişinde sayfa kenarında 'ide' kelimesi kayıtlıdır.)

Mücrim-i albiñ firūzān eyleyüb ihlāş ile
‘Anber-i tevıd ile cānıñ mu‘atar ide gr

5. Saña hsn-i hatime ü ihşān ide dir iseñ Hudā
Zıkr (ü) fikriñ rz (u) şeb dilde mkerrer ide gr

6. Mazar-ı luf-ı Hudā olmak dilerseñ Faryā
İtidā-yı snnet-i pāk-i peyember ide gr

122

91b

224

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilūn

1. Mā-sivā hbbın derūndan zā’il iden şād olur
Şübhe itme urb-ı Mevlā haşıl iden şād olur

Mā-sivā hbbı Hudādan kişiyi ider ba’ıd
Gice gndz ānıñ işı dā’imā feryād olur

Hbb-ı Hala albiñi memlū iden her rz (u) şeb
Zāhir u bāında hem rz-ı cezāda şād olur

Emr ü nehye imtişāl ile kişi ma’mr olur
İmtişāl itmeyeniñ hāli mdām berbād olur

5. Faryā tevıd-i Haa ‘mrini şarf eyleyen
Dnye v ‘ubāda ol kimse mdām şād olur

121-4 mcrim: mcmir EE, AE.

121-5 hsn-i: hsn ü AE. / dir iseñ: dirseñ EE, AE.

122-1 māsivā: AE’de sondaki elif yerine ‘y’ kullanılmıştır. // şād: şādān EE, AE. (Her iki mısradaki yazılış da aynı şekildedir.)

122-2 māsivā: AE’de sondaki elif yerine ‘y’ kullanılmıştır.

122-3 albiñi: albini EE, AE. / her: AE’de yoktur. // bāında hem: bāında v hem EE, AE.

122-4 berbād: EE’de ‘viran’ kelimesi karalanmış, alta ‘berbād’ yazılmıştır. / AE’de ‘imtişāl’ yazılırken ‘’ harfı unutulmuş, kelimenin stne () harfı yapılmış, sayfa kenarına da ‘imtişāl’ yazılıp yine ste ‘’ harfı konmuştur.

122-5 şarf: EE’de kelimeyi ‘dad’ ile yazmıştır. // dnye: dnyā AE.

123

91b

224

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

1. Çün ene'l-Haḳ sırrını bilmez nice Maṣṣūr olur
Cām-ı 'aşıḳı nūş iden 'aşıḳ nice maḥmūr olur

Dünye vü 'uḳbāyı ta'mīr eylemekden geçmeyen
Bu vücūduñ şehri ey 'aşıḳ nice ma'mūr olur

Sālik-i Ḥaḳḳıñ derünunda dūr-i yektā yatur
Bahr-i heft esmā'-i Rabbāni ile meşhūr olur

Nefsi ıṣlāh itmek-içün ara bul bir mürşidi
Nice müddet terbiyetle ḥāk-i gül faḡfūr olur

5. Baş açık yalın ayak varınca dīvān-ı Ḥaḳa
Diyeler yevm-i cezāda Faḥrīyā maḡfūr olur

124

94a

228

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

1. Yā Resūlullah şefā'at it caḥīmden ḳıl ḥalāş
Mübtelā-yı derd-i 'isyānım caḥīmden ḳıl ḥalāş

Kim ki senden isti'ānet diler ise luḡf idüb
'Arşa-i maḥşerde anları caḥīmden ḳıl ḥalāş

Rūz-ı maḥşerde 'uşātı ḥacīl itme ḳıl kerem
Lutf-ı Ḥaḳla anları (nār-ı) caḥīmden ḳıl ḥalāş

Ḥaḳḳıñ iḥsānıyla şāh-ı enbiyānıñ bī-gümān
Müzñibñi luḡf idüb nār-ı caḥīmden ḳıl ḥalāş

5. Yā Resūlullah imāmeyn ḥürmetine Faḥrīyi
Ḥaḳ Te'āladan recā idüb caḥīmden ḳıl ḥalāş

123-2 dünye: dünyā AE.

124-3 maḥşerde: cezāda AE. (EE'de beytin altında 'uşātı' şeklinde kayıt vardır.)

125

94a

227

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

1. Hubb-ı sivādan kalbiñi zıkr-i Hudā ider hālāş
Hıkd u hasedden dađı hem zıkr-i Hudā ider hālāş

Zıkr-i Hađka Őuđl eyleyen Hađ luđfuna mazhar olur
Kađr-ı Hudādan mü'mini zıkr-i Hudā ider hālāş

Zıkr-i Hudā iden kişi Hađka yađın olur müdām
Bu'd-ı Hudādan 'aşıkı zıkr-i Hudā ider hālāş

Zıkr-i Hudā idenleriñ kałbi bulur dā'im cilā
Nār-ı cađımden sāliki zıkr-i Hudā ider hālāş

5. Ey Fađrı-i bī-çāre sen zıkr-i Hađka Őuđl ide gör
Cümle kederden zākiri zıkr-i Hudā ider hālāş

126

93b

227

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Didi Hađ eyleñ habıbmiden Őefā'at iltimās
Emr-i Hađla ideriz her dem Őefā'at iltimās

Luđf idüb eyle Őefā'at yā Resūlullah bize
İderiz dā'im cenābıñdan Őefā'at iltimās

Didi Hađ Őanıñda *lev lāk* Őekkimiz yođdur bizim
Ėayrıardan itmeziz hergiz Őefā'at iltimās

Olmasan sen olmaz idi 'arş (u) kürs levh (ü) kałem
Ümmetiñiñ cümlesi ider Őefā'at iltimās

125-5 dađı: EE'de elifle yazılmıştır.

126-2 cenābıñdan: cenābından EE.

126-3 "Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım." Aclünī, a.g.e. , C. II, s. 104. // hergiz: EE'de 'dem' kelimesinin harfleri arasına 'giz' eklenmiştir.

126-4 ümmetiñiñ: ümmetiniñ EE, AE.

5. ‘Āşıkıñdır tā ezelden Faḥrī bī-çāre seniñ
Şevkiñ-ile iderem dāim şefā‘at iltimās

127

85a

213

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Nūr-ı zıkr ile münevver eyle ıalxim yā Muğış
Mā-sivā ḥubbından ‘ārī eyle ıalxim yā Muğış

Zıkrıñi dā’im lisānımdan benim dūr eyleme
Fıkrıñ ile dem-be-dem pūr eyle ıalxim yā Muğış

Enbiyā vü evliyāñıñ ḥürmetine rüz (u) şeb
Nūr-ı Qur’an-ile pūr-nūr eyle ıalxim yā Muğış

Şāh-ı iklim-i risālet ḥürmetine el-emān
Cümle ğamdan pāk ü ṭāhir eyle ıalxim yā Muğış

5. Faḥrī-i bī-çāreñe luṭfuñla her dem yā Mu‘in
Zıkr ü fıkrıñle münevver eyle ıalxim yā Muğış

128

93b

227

mefā’ılün mefā’ılün mefā’ılün mefā’ılün

1. Sarāy-ı vaḥdete dāḥil olam dirseñ (sen) ey ıardāş
Derünice Ḥaḳḳa yalvar gice gündüz sen ey ıardāş

Bu fāniye niye geldiñ eğer bilür iseñ merdsin
Ḥaḳḳı bilmek için geldiñ muḥaḳḳaḳ bil sen ey ıardāş

Ḳaçan-kim *men ‘aref* sırrı zuḥūr ider ise şek yođ
Vücüd iklimine elbet olursıñ şāh sen ey ıardāş

126-5 şevkiñ-ile: şevkiñle AE.

127-1 zıkr ile: zıkr-ile EE. // mā-sivā: AE’de sondaki elif yerine ‘y’ kullanılmıştır. // ‘ārī: EE’de elifle yazılmıştır.

127-5 zıkr ü: zıkr EE.

128-2 merdsin: merdsiñ AE.

128-3 kaçan-kim: kaçanıñı AE. (EE’de kelimenin altında ‘kaçanıñı’ ifadesi kayıtlıdır.) // ‘‘Nefsini bilen Rabbini bilir.’’ Aclünī, a.g.e. , C. II, s. 262.

Ġarīk-i bahr-i ‘aşq olub dūr-i maqşūdı bulursan
Cenāb-ı quds-ı aqdesden bulursın feyz sen ey qardāş

5. Ene'l-Hağ sırrı ‘āşıkda zuhūr itmek ‘aceb midir
O sırra vākıf olmağa çalış dā'im sen ey qardāş

6. Eđer yār-ı vefādārsan hemişe Faħrī-i zāra
Olursın nā'il elbetde murādıña sen ey qardāş

129

94b

229

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Enbiyā vü evliyānıñ hürmetine vir neşāt
Zıkr-i pākīñle münevver eyle qalbim vir neşāt

Her dem ü her lahza dūr itme dilimden zıkrıñı
Daħi memlü eyle qalbim fikriñ ile vir neşāt

Gice gündüz Allah Allah diyüben zār eylerim
‘Arşa-i maşerde maħzün itme luţf it vir neşāt

Evvel (ü) āħir çü sensin bātın ü zāhir daħi
Zāt-ı pākīñ hürmetine ol Mu'inim vir neşāt

5. Her dem ihsānıña mażhar eyle Faħrī kuluñı
Enbiyā vü evliyānıñ hürmetine vir neşāt

130

95a

229

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Luţfiña had yoğ efendim vir bize dā'im neşāt
Zıkr ü fikriñle münevver eyle qalbim vir neşāt

128-4 dūr-i: dūri EE.

128-6 zārā: EE'de 'z' ile yazılmıştır. // murādıña: murādına EE, AE.

129-2 her lahzā: lahzā AE. // fikriñ ile: fikriñle EE.

129-5 ihsānıña: ihsānına EE.

130-1 luţfiña: luţfına EE, AE.

Rūz-ı maşherde hacīl itme beni beyne'l-ümem
Budurur senden niyāzım gice gündüz vir neşāt

Rahmetimden kaç'-ı ümmīd eylemeñ didiñ bize
Kaç'-ı ümmīd itmeziz biz vir bize Rabbim neşāt

Cümle mü'minler ile bu 'abd-ı 'āciz bendeñe
Hızr-ı tevfiķiñ irişdir vir bize Rabbim neşāt

5. Mü'minīn (ü) mü'mināt ile bu pīr-i 'āciziñ
Vir murādın luţfuñ-ile eyle dā'im pür-neşāt

6. Kullarıñdan rū-siyeh bu Fahrī-i nāçiziñi
*Men 'aref*sırrına vāķıf eyle dā'im vir neşāt

131

95a

229

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Sırr-ı tevhiđ ile Rabbim eyle qalbim pür-neşāt
Dünye vü 'uqbāda Rabbim eyle qalbim pür-neşāt

Luţfiña qalmış bir 'abd-ı 'ācizim eyle kerem
Zāhir ü bātında Rabbim eyle qalbim pür-neşāt

Hızr-ı tevfiķiñ irişdir sālikīne yā İlah
Anlarıñ qalbini Rabbim eyle dā'im pür-neşāt

Nūr-ı esmā ile Rabbim kıl münevver qalbimi
Rūz (u) şeb senden niyāzım eyle qalbim pür-neşāt

130-2 budurur: budur AE.

130-4 hızr-ı: hazret-i AE. // Rabbim: EE'de 'Rabbim' kelimesinin altında 'dā'im' ifadesi kayıtlıdır.

130-5 luţfuñ-ile: luţfuñla AE.

130-6 siyeh: siyāh AE. / nāçiziñi: nāçiziñi AE. // "Nefsini bilen Rabbini bilir." Aclūnī, a.g.e. , C. II, s. 262.

131-1 qalbim: EE'de birinci mısradaki metnin içindeki 'qalbim' kelimesi karalanmış, üzerine AE nüshasındaki şekli gibi düzeltilip kaydedilmiştir. // dünye: dünyā AE.

131-3 hızr: hazret AE. / sālikīn: sālikin AE. // eyle dā'im: dā'im eyle AE.

5. Bi-kes ü dermānda almıř Fāhri-i bī-arene
Eyle Rabbim dā'imā albini anıñ pür-neřat

132

84b

213

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

1. Temāřāgāh-ı 'uřřak-ı Hudādır bāġ-ı vadet
Giren anda bulur cāy-ı řafādır bāġ-ı vadet

Ser-ā-ser izn-i Ha-ile girerler āña 'ařılar
Virir zev-i 'aceb-alet fezādır bāġ-ı vadet

Tecellī nūrı ün anda zuhūr ider bilā-řübhe
O bir vāřı' mekān-ı dil-küřādır bāġ-ı vadet

omazlar anda aġyarı delīli olmadıa hi
Ki ġāyet bir avī mukem binādır bāġ-ı vadet

5. Fāhriyā peyrev olursañ sālīkāna řev ile
Cānib-i Hadan 'aa vü reh-nümādır bāġ-ı vadet

133

107b

249

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Derdleriñ dermānını al eyleyen her demde hū
Zāhir u bāında ġoñül diyelim her demde hū

Hū diyenden rāzı olur Ha Te'āla řübhesiz
Gel ġoñül bizde seniñle diyelim her demde hu

Zıkr-i Hadır tālībi malūbına vāřıl iden
Dünye vü 'ubāda ġoñül diyelim her demde hū

131-5 bīarene: EE'de kelimenin altında 'nāiziñe' ifadesi kayıtlıdır.

132-2 izn: zel (z) ile yazılmıřtır.

133-1 dermānıñ: dermānını EE.

133-3 dünye: dünyā AE.

Fezkirū zikren kesirā didi Hāḡ Kur'ānda çün
Rūz (u) ŧeb gönül seniñle diyelim her demde hū

5. Zikr-i Hāḡdan ġayrı bir yār-ı vefādār bulmadım
Gel gönül Faḡriye yār ol diyelim her demde hū

134

108a

250

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Terk idüb nāmūs (u) 'ārı diyelim Allah hū
Dil olur her demde 'ārı diyelim Allah hū

Maḡv ider zikr-i Hudā dilden sivāyı dem-be-dem
Bez̄l idüb tevḡide vārı diyelim Allah hū

Maḡzar olur evliyā feyz-i Hudāya dā'imā
Bize de luḡf ide Bārı diyelim Allah hū

Fazl-ı Hāḡka yok nihāyet ḡālib iseñ ŧübhesiz
Cümleye iḡsan-ı sārı diyelim Allah hū

5. Nūr-ı zikrullah ile olsun derūnlar pür-ziyā
İdelim ey Faḡrı zārı diyelim Allah hū

135

107b

249

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Ḳalbiñi ma'mūr ider her dem seniñ ezḡār-ı hū
Hem-daḡi pür-nūr ider levḡ-i dili ezḡār-ı hū

Zikr-i tevḡidiñ ŧafāsı dilde bāḡidir müdām
'Āŧıḡına maḡz-ı raḡmetdir dilā ezḡār-ı hū

133-4 "Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin." Ahzab, 41. ayet. / zikren: AE'de tenvin işareti konulmamıştır.

Hū ile ma‘mūr olur dil hānesi şek yokdurur
Sālike virir şafā şubḥ u mesā ezkā-ı hū

Şübhesiz gülzār-ı cennetdir derūn-ı ‘āşıkā
Her dem efġān itdirir bülbülleri ezkā-ı hū

5. Hāzret-i Hāqdan recā it cürmüni ‘afv eyleye
Derd-i ‘işıyāna devādır Faḥrīyā ezkā-ı hū

136

108a

250

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. *Ḳul huvāllāhü eḥad* ey Aḥmed-i Muḥtār be-gū
Didi Rabbü’l-‘ālemīn Ḳur’ān içinde ey ulu

Sen-daḥi birle yūri uy Hāzret-i Peyġambere
Lā-şerīkdir ḳudretiyle cümle ‘ālem ṭopdolu

Zāt-ı Bī-ḳūni münezzehdir neḳā’ışden āniñ
Buña böyle ider iḳrār mü’mīn-i şādık ḳamu

Vāḳıf olur *men ‘aref*sırrına Hāḳḳı zıkr iden
‘Aşḳ-ı Hāḳ eyler derūnunda āniñ dā’im ġulu

5. Faḥrīyā mirāt-ı ḳalbde görinür dīdār-ı yār
Anuñiçün ‘āşıkān şevḳ-ile dirler hū vū hū

137

94b

228

mefā’ılün mefā’ılün mefā’ılün mefā’ılün

1. Ezel bezminde neşr itdi saña feyzini Feyyāz
Muḥāḳḳaḳ bil seni luṭfi ile ma‘mūr ider Feyyāz

135-3 şubḥ u: şubḥ EE.

136-1 ‘De ki: O Allah bir tektir.’ İhlās, 1. ayet. / be-gū: Farsça istek ekiyle birlikte söyle anlamı vermektedir.

136-4 ‘Nefsini bilen Rabbini bilir.’ Aclūnī, a.g.e. , C. II, s. 262.

137-1 Birinci mısra kalıba uymuyor.

Eğer emmāreye gālib olam dirseñ eyā şādık
Müdāmi zikre meşgūl ol seni Mansūr ider Feyyāz

Günāhıñı Hudāvendā ‘afv eylemezse müşkildir
Niyāz eyle gice gündüz seni mağfūr ider Feyyāz

‘Aceb ihsānı vāsi‘dir Hudānıñ kullara her ān
Tecellī eyleyüb her dem seni pūr-nūr ider Feyyāz

5. İdüb ihsānını izhār Hudā-yı lem-yezel Fahrī
Keremler eyleyüb dā‘im seni mesrūr ider Feyyāz

138

95b

230

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

1. Cevher-i zikr-i Hudāyı kalbde iderseñ hıfız
Bil vücūduñ şehriñi a‘dādan idersin hıfız

Kenz-i lā-yefnāya irmek diler iseñ dem-be-dem
Yedi esmā sırrını kalbiñde idersin hıfız

‘Ālem-i lāhūta uçmağ diler iseñ ey gönül
Her vakıtde sünnet-i Aḥmedi idersin hıfız

Pütā-i ‘aşk içre eğer olur iseñ ṭabḥ
Kimyā-yı ma‘nevīyi hergiz idersin hıfız

5. *Men ‘aref* sırrına vākıf olmağ isterseñ eğer
Fahrīyā taqva ile sırrıñı idersin hıfız

137-3 günāhıñı: günāhını EE, günāhımı AE. / Hudāvendā: Hudāvendiñ AE. / eylemezse: eylemezseñ AE, itmezse EE.

137-4 ihsānı: ihsān EE.

138-1 idersin: idersin EE, AE.

138-2 “Kana’at, tükenmez bir hazinedir.” Furkan, 25 / 67. ayet. // idersin: idersin EE, AE.

138-3 diler iseñ: diler isen AE. // idersin: idersin EE, AE.

138-4 Birinci mısra kalıba uymuyor. // idersin: idersin AE.

138-5 “Nefsini bilen Rabbini bilir.” Aclūnī, a.g.e. , C. II, s. 262. // idersin: idersin EE, AE.

139

95b

230

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Cümlemiziñ ol Mu'ini yā Kerīm ü yā Hafız
Dünye vü 'uqbāda qorqudan emīn it yā Hafız

Rüz-1 maşerde hacıl itme bizi lutfuñ ile
Dā'ima lutfiña mazhar eyle bizi yā Hafız

Cürmimiz hadden füzündür saña ma'lüm hālimiz
Yüzimiziñ karasına bakma 'afv it yā Hafız

Bir bölük 'aşīleriz geldik kapuña yā Kerīm
Bizi redd itme efendim eyle ihsān yā Hafız

5. Cümle mü'min kullarıñla Fahrī-i nāçiziñi
Lutf-1 ihsāniña mazhar eyle dā'im yā Hafız

140

92b

225

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Maşhar-1 nūr-1 Hudā-yı lem-yezeldir qalbimiz
Maşzen-i sırr-1 Hudā-yı lem-yezeldir qalbimiz

Nūr-1 imānla münevver qalb-i mü'min dā'imā
Menba'-1 nūr-1 Hudā-yı lem-yezeldir qalbimiz

Zıkr-i Haqqa şuğl ile pür-nūr olur dil hānesi
Maşla'-1 nūr-1 Hudā-yı lem-yezeldir qalbimiz

Sırr-1 ğayb'ül-ğaybe vākıf olur esrār-1 Hudā
Maşrıq-1 nūr-1 Hudā-yı lem-yezeldir qalbimiz

139-1 dünye: dünyā AE.

139-5 nāçiziñi: nāçiziñi AE. // ihsāniña: ihsānna EE, AE.

140-1 EE'de 'mazhar' kelimesi karalanmış, alta 'maşzen' yazılmıştır.

5. Fahrî-i bîçāreye luṭf eyledi Rab (ü) Kerîm
Maẓhar-ı nûr-ı Hüdâ-yı lem-yezeldir ḳalbimiz

141

93a

226

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Maẓhar-ı sırr-ı Hüdâdır ḳuṭb-ı 'âlem şeyhimiz
Hâzret-i Nakşî Efendi oldı cānâ pîrimiz

İdelim şubḫ u mesâ tevḫîd-i Hâḳḳı âşikâr
Nûr-ı zıkr ile münevver ola dâ'im ḳalbimiz

Hâḳḳa-i zıkre girüb gel gör tecellî nûrını
Pür-zîyâ olsun hemîşe zâhir ü bâṭınımız

Hâḳ Te'âla feyz u luṭfun bize hem-râh eyleye
Dünye vü 'uḳbâda her dem budurur maḳşûdımız

5. Açıla gülzâr-ı ṭab'ıñ Fahrîyâ sa'y ide gör
Himmet-i pîr ile taḥsin ideler aḳrânımız

142

93a

226

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

1. Sen âsân eyle yâ Rab yolımız
Şeniñ luṭfına ḳalmışdır işimiz

Münevver eyle nûr-ı zıkrîñ ile
Gice gündüz İlâhi dillerimiz

Daḫi fikriñ ile her dem efendim
Münevver eyle yâ Rab ḳalblerimiz

Yüzüm ḳarasına baḳma Hüdâyâ
Du-'âlemde beyâz eyle yüzümüz

5. Bağışla cürmimi ‘afv it günāhım
Gice gündüz budur senden recāmız

Ġarīk-i bahr-i ‘iṣyānım Kerīmā
Tecāvez eyle ‘afv idüb ũuçumuz

7. Bu Faḥrī-i günehkārıñla yā Rab
Sen āsān eyle cümle müşkilimiz

143

89b

220

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün

1. Ser-efrāzı nebī sensin ũefā‘at idüb eyle ũāz
Çü sulṭān-ı rüsül sensin ũefā‘at idüb eyle ũāz

Nebiyy ü mürselīniñ ũāhı sensin yā Resūlullah
‘Uṣāta merḥamet idüb ũefā‘at idüb eyle ũāz

Sañadır istinādımız eđer zāhir eđer bāṭın
Keremler eyle sulṭānım ũefā‘at idüb eyle ũāz

Dū-‘ālem içre sulṭānım saña muḥtācız ancak biz
ũefīü’l-müznibīn sensin ũefā‘at idüb eyle ũāz

5. Günehkārān-ı ‘āṣīler dem-ā-dem saña muḥtācdır
Bi-haḫḫ-ı sūre-i iḥlāṣ ũefā‘at idüb eyle ũāz

6. Kerem it yā Resūlullah bu Faḥrī-i günehkāra
Yüzi ḫarasına baḫma ũefā‘at idüb eyle ũāz

142-6 eyle: EE’de ‘idüb’ kelimesi karalanmış, alta ‘eyle’ yazılmıştır. / idüb: EE’de ‘eyle’ kelimesi karalanmış, alta ‘idüb’ yazılmıştır.

142-7 Faḥrī-i: Faḥrī AE.

143-2 ũāhı sensin: ũāhısın sen AE.

41.Murabbâlar

1

79b

205

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1. Sende şād ider Hudā mü'minleri
Merhabā ey mäh-ı rahmet merhabā
Sende 'afv ider Hudā müznibleri
Merhabā ey şeh-r-i rahmet merhabā

Kim duhūluñle olursa şād-mān
Luṭf-ı Hākka maẓhar olur bī-gümān
Şübhesiz cennet olur āña mekān
Merhabā ey mäh-ı rahmet merhabā

Sende mağlūk olur ebvāb-ı caḥīm
Sende meftūḥ olur ebvāb-ı na'im
Sende mü'minler ider zevk-i 'azīm
Merhabā ey şeh-r-i rahmet merhabā

Sende şā'im olana rahmet olur
Hem huẓūr-ı Hākda ol 'izzet bulur
Dünye vü 'uqbāda ol devlet bulur
Merhabā ey şeh-r-i rahmet merhabā

5. Mü'minīn (ü) mü'mināta luṭf idüb
Fahri-i nāçize daḥi luṭf idüb
Kıl şefā'at cümlemize luṭf idüb
Merhabā ey şeh-r-i rahmet merhabā

2

80a

205

müstef'ilün müstef'ilün

1. Hākka gönül 'āşık iseñ
Gel gidelim Hākdan yaña

1-3 zevk-i: zevk u EE.
1-4 dünye: dünyā AE.
1-5 nāçize: nāçize AE. / daḥi: EE'de elifle yazılmıştır.

Ḥaḳḳa eđer şādıḳ iseñ
Gel gidelim Ḥaḳdan yaña

Zıkr-i Ḥaḳḳa şuġl ideniñ
Müşkilleri āsān olur
Hem derdine dermān olur
Gel gidelim Ḥaḳdan yaña

Tül-ı emel ile riyā
İder seni Ḥaḳdan cüdā
Cān gözüne gelür ‘amā
Gel gidelim Ḥaḳdan yaña

Rāh-ı Ḥaḳḳa toġrı giden
Luṭf-ı Ḥaḳḳa maẓhar olur
Cān u dili mesrūr olur
Gel gidelim Ḥaḳdan yaña

5. Bu Fahrīniñ Ḥaḳdır sözi
Toġrıdurur Ḥaḳḳa özi
Yalan deġil gerçek sözi
Gel gidelim Ḥaḳdan yaña

3

79a

204

fā’ilātün fā’ilātün fā’ilün

1. Ey Ḥudāvendim bize eyle ‘aṭā
Rabbenā fāġfirlenā verḥam lenā
Raḥmetinden luṭf idüp itme cüdā
Rabbenā fāġfirlenā verḥam lenā

2-3 ‘amā: EE’ de sonda ‘y’ ile yazılmıştır.

3-1 “Artık bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, ruhumuzu iyilerle beraber al, ey Rabbimiz!” (Bu ifade birkaç ayette geçen kelimelerin bir araya getirilmesinden oluşmuştur; Al-i İmran, 193.ayet, Mü’minün, 23/109, Bakara, 2/286, Mümtehine, 60/5. Ayrıca şair aslı ‘verhamna’ olan ifadeyi değiştirmiş ve dua biçiminde söylemiştir.)

Rūz-ı maḥşerde bizi beyne'l-ümem
Mağfiretten itme dūr eyle kerem
Cümleye idüb 'aṭāñ-ile kerem
Rabbenā fāğfirlenā verḥam lenā

3. Hadden efzūndur günāhım bī-'aded
Nādım oldım tevbe itdim itme red
Luṭfuñ ile Faḥrīye eyle meded
Rabbenā fāğfirlenā verḥam lenā

4

87a

217

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Ümmetiñden yüzi ḳara ben za'ife ḳıl meded
Dūr (u) mechūr itme luṭfuñdan beni eyle meded
Dünye vü 'uḳbāda dā'im ben şefā'at-ḥāhıñım
Luṭf idüb eyle şefā'at yā Resūlullah meded

Ümmetiden pīr u 'āciz nā-tüvānım bī-kesim
Āl ü aşḥāb ḥürmetine luṭfuñ ile ḳıl kerem
Şerm-sār itme efendim bendeñi beyne'l-ümem
Luṭf idüb eyle şefā'at yā Resūlullah meded

Ḥamdülillah bizlere Ḥaḳ luṭf idüb itdi kerem
Saña ümmet eyledi itdi 'azīz (ü) muḥterem
Luṭfuña mazḥar idüb her demde ḳıldı muḥterem
Luṭf idüb eyle şefā'at yā Resūlullah meded

4. *Sūre-i seb'a'l-meşāñi* ḥürmetine bendeñe
Ḳıl şefā'at luṭf idüb rūz-ı cezāda bendeñe
Pīr u 'āciz yüzi ḳara derd-mendiñ Faḥrīye
Luṭf idüb eyle şefā'at yā Resūlullah meded

4-1 ümmetiñden: ümmetinden EE, AE. // luṭfuñdan: luṭfundan EE, AE. // dünye: dünyā AE.

4-2 āl ü: āl EE.

4-3 demde: EE'de sondaki'h' harfi yazılmamıştır. / ḳıldı: ḳıl AE.

4-4 ‘‘Andolsun ki, biz sana tekrarlanan yedi āyeti ve yüce Kur'an'ı verdik.’’ Hicr, 87.ayet. (Fatıha suresi kastedilmektedir.)

5

87b

217

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Nūr-ı zātıñla münevverdir cihān
El-emān senden meded Rabbim meded
‘Afv u ğufrānıñ umar cümle ‘uṣāt
El-emān senden meded Rabbim meded

Mazhar-ı ihsānıñ olsun dā'imā
‘Āşık u şādıkların şubḥ u mesā
İki ‘ālemde bize eyle ‘atā
El-emān senden meded Rabbim meded

Sırr-ı tevḥīd ola dā'im āşikār
Zāhir u bātında ey Perverdigār
Feyz-i luṭfuñ bize ola yādigār
El-emān senden meded Rabbim meded

4. Bezm-i vaḥdet şem'iniñ pervānesi
‘Aşq meyiniñ dā'imā mestānesi
Oldı Faḥrī vechiniñ dīvānesi
El-emān senden meded Rabbim meded

6

111b

255

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

1. Tesellī eyledi Qur'ānda Allah
Diyelim dā'imā Elḥamdülillah
Didi *lā-taknetü min raḥmetillah*
Diyelim dā'imā Elḥamdülillah

5-1 ‘afv u: ‘afv EE.

5-2 şādıkların: şādıkların EE.

5-4 vechiniñ: AE'de ‘nun’ un noktası konmamıştır.

6-1 EE'de ve AE'de dörtlük iki mısra halindedir. // “Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.”
Zümer, 53.ayet.

Bizi insān idüb Ḥaḳ virdi iz‘ān
 Daḥi virdi bize İslām ü imān
 İdüb luḫfuyla bize her dem iḥsān
 Diyelim dā’imā Elḥamdülillah

‘Aceb-ḥālet fezādır sırr-ı tevḥīd
 Ḥudā-yı lā-yezāle daḥi temcīd
 Muḥaḳḳaḳ bil feraḥdır ḳalb-i taḥmīd
 Diyelim dā’imā Elḥamdülillah

4. Muḥalled eylemez bizi caḥīmde
 Bize ‘izzet ider Faḥrī na‘īmde
 Gice gündüz Ḥudā şükri dilimde
 Diyelim dā’imā Elḥamdülillah

7

111b

256

mefā’īlün mefā’īlün fe’ulün

1. Ḥudānıñ luḫfi var Elḥamdülillah
 Müdām mü’minlere Elḥamdülillah
 Getürdi bizi şaḥrā-yı ‘ademden
 Vücüd iḳlimine Elḥamdülillah

Bizi İslām ile itdi mu‘azzez
 Daḥi imān ile Elḥamdülillah
 Didi *lā-tāḳneṭü min raḥmetillah*
 Bize luḫfi ile Elḥamdülillah

6-2 daḥi: EE’de elifle yazılmıştır.

6-3 EE’de dörtlük iki mısra halindedir. / daḥi: EE’de elifle yazılmıştır.

6-4 EE’de ve AE’de dörtlük iki mısra halindedir.

7-1 EE’de dörtlük iki mısra halindedir.

7-2 EE’de dörtlük iki mısra halindedir. / itdi: AE’de yoktur. // daḥi: EE’de elifle yazılmıştır. // imān ile: imānla EE, AE. //“Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53.ayet. // luḫfi ile: luḫfuyla AE.

3. Geliñ ihvān siziñ eyle hemīşe
Diyelim rüz (u) şeb Elḥamdülillah
Ḥudāvendim bu Faḥrī kemteriñe
İder en‘ām şükür Elḥamdülillah

8

111b

256

mefā’ilün mefā’ilün fe’ülün

1. Ḥudānıñ lutfi vār Elḥamdülillah
Bize dā’im şükür Elḥamdülillah
Muḥammed ümmetinden itdi bizi
Şükür dā’im şükür Elḥamdülillah

Muḥarrer enbiyā vü evliyâyız
Diriz yā Rab saña Elḥamdülillah
Tecellī nūrınñ mazḥarlarıyuz
Diyelim rüz (u) şeb Elḥamdülillah

3. Eđer serrā vü derrāda hemīşe
Ḥudāvendā diriz Elḥamdülillah
Bu Faḥrī-i günehkār ez-cān u dil
Müdām diriz şükür Elḥamdülillah

9

112a

257

mefā’ilün mefā’ilün fe’ülün

1. Yüzüm qara günāhım çok efendim
Gice gündüz dirim Estağfirullah
Seniñ iḥsānıña ḥad yoq efendim
Gice gündüz dirim Estağfirullah

-
- 7-3 EE’de dörtlük iki mısra halindedir. / hemīşe: ikinci mısranın başında kayıtlıdır. // kemteriñe: kemterine EE, AE.
8-1 EE’de dörtlük iki mısra halindedir. (Şiirin tüm dörtlükleri EE’de aynı şekildedir.)
8-2 muḥarrer: muḥarr ü AE. / enbiyā ü evliyā: enbiyā-i evliyā AE. // mazḥarlarıyuz: mazḥarlarıyız AE.
9-1 EE’de dörtlük iki mısra halindedir. (Şiirin tüm dörtlükleri EE’de aynı şekildedir.) / iḥsānıña: iḥsānına EE.

Kerem eyle hac̣il itme İlahî
Beni rûz-ı cezâ luţfet İlahî
Niyâzım budurur senden İlahî
Gice gündüz dirim Estağfirullah

Çuluñ işi müdâm cürm (ü) haţadır
Saña lâyıķ olan ‘afv (u) ‘aţadır
Efendimsin saña düşen ‘aţadır
Gice gündüz dirim Estağfirullah

Didiñ *lâ-taķnetü min raķmetillah*
Bize luţf eyleyüb Çur’anda vallah
Ümîdim kesmezem her demde vallah
Gice gündüz dirim Estağfirullah

5. Bu Faķrî-i günehkâra kerem it
Günâhını bağışla şuçun ‘afv it
Kerem eyle niyâzını ķabûl it
Gice gündüz dirim Estağfirullah

10

104a

244

mefâ’îlün mefâ’îlün fe’ülün

1. Beni yaķdın firâķ-ile ‘azîzim
‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim
Cihânıñ nehri taldı gözyaşıyla
‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim

Alub seyyîd ‘Alâeddînden ezķâr
İderdik zıkr-i Haķķı dilde tekrâr
Anünçün bâğ-ı ķalbiñ oldu gülzâr
‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim

9-2 Bu beyit EE’de metnin içinde yoktur, sayfa kenarında kayıtlıdır. / budurur: budur AE.

9-4 “Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53.ayet. // luţf: EE’de mısranın üstünde kayıtlıdır.

10-1 EE’de ilk iki mısra tek mısra halindedir. / firâķ-ile ‘azîzim: firâķ-ile EE. // cihânıñ: cihânın AE.

‘Azîzim sırr-ı Hâkka mazhar idi
 Derûnî zıkr-i Hâkla enver idi
 Gürûh-ı ehl-i ‘aşka rehber idi
 ‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim

Hudâ rûh-ı şerîfiñ ide handân
 Enîsiñ ola dâ’im nûr-ı Qur’ân
 Ola kabriñ hemîşe bâğ-ı Rıdvân
 ‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim

5. Civâr-ı Hâkka itdikde ‘azîmet
 Bu Faḥrî derd-mendi itdi da‘vet
 Diyüb Allah o demde itdi rihlet
 ‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim

11

102b

241

mefâ’îlün mefâ’îlün fe’ülün

1. Kerem-kân-ı Hudâsın sen efendim
 Bağışla cürmümi ‘afv it efendim
 İşim cümle günâh cürm (ü) ḥaḫâdır
 Beni ‘afvıña mazhar it efendim

Eğer senden hîdâyet olmaz ise
 Çatı müşkil olur ḫâlim efendim
 Günâhım ḫadden efzûn tevbe yâ Rab
 Ḳabûl eyle rücû‘ itdim efendim

3. Didiñ *lâ-taḫneḫü min raḫmetillah*
 Ümîdim kesmezim hergiz efendim
 Bu kemter Faḥrîyi rûz-ı cezâda
 Kerem eyle ḫacîl itme efendim

10-3 EE’de ilk iki mısra tek beyit halindedir.

10-5 derd-mendi itdi: derd-mendi itdiñ AE.

11-1 EE’de dörtlük iki mısra halindedir. (Şiirin tüm dörtlükleri EE’de aynı şekildedir.)

11-3 “‘Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.” Zümer, 53.ayet.

12

92b

225

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

1. Kıl müyesser yā İlahī 'usretimiz ola hayr
Rabbi yessir lā-tu'assir rabbi temmim bil-hayır
 Mü'mininiñ 'aķıbeti dā'imā ola hayır
Rabbi yessir lā-tu'assir rabbi temmim bil-hayır

Müşkil olan işlerini dā'imā biçāreniñ
 Eyle āsān ol mu'ini dā'imā biçāreniñ
 Luţfuñ-ıla vir murādın dā'imā biçāreniñ
Rabbi yessir lā-tu'assir rabbi temmim bil-hayır

3. Cümlemiz senden umarız fażl u ihsān yā Kerīm
 'Āşiyāna rahmetiñle eyle ğufrān yā Kerīm
 Cümleye eyle müdāmī luţf u ihsān yā Kerīm
Rabbi yessir lā-tu'assir rabbi temmim bil-hayır

13

85a

213

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

1. İlahī nūr-ı zātıñ hürmetiçün
 Haķıķat sırrına kıl bizi vāriş
 O faħr-ı kā'inātiñ hürmetiçün
 Haķıķat sırrına kıl bizi vāriş

Münevver ola dil 'aşkıñla dā'im
 Ola dil derdine vaşlıñ 'ilācım
 Derūnumda ola rüşen sirācım
 Haķıķat sırrına kıl bizi vāriş

- 12-1 “Ey Rabbim işimi kolaylaştır, zorlaştırma ve hayırlı bir sonuca erdir.” (Kalıba uyması için ‘ve’ bağlacı kaldırılmıştır.)
 12-2 luţfuñ-ıla: luţfuñla EE, AE.
 12-3 luţf u: luţf EE.
 13-1 vāriş: EE’de tüm dörtlüklerde ‘maħrem’ kelimesi karalanıp üzerine ‘vāriş’ yazılmıştır.
 13-2 ola: ol AE.

İdüb ‘āşıklara ihsân-ı küllî
 Cemâliñ gösterüb eyle tecellî
 Vişâliñ ile kııl dâ'im tesellî
 Hâķîķat sırrına kııl bizi vâriş

4. Ola bezm-i sa‘âdet içre ihvân
 Şafâ kesb ideler her dem firāvân
 Bu Fahrî kemteriñe eyle ihsân
 Hâķîķat sırrına kııl bizi vâriş

14

83b

211

mefâ’îlün mefâ’îlün fe’ülün

1. Yüzüm kıara günâhım çok (efendim)
 Şefâ‘at eyle sulţânım şefâ‘at
 Seniñ ihsânıña had yok efendim
 Şefâ‘at eyle sulţânım şefâ‘at

Beni luţfuñ ile rûz-ı cezâda
 Hâcîl itme hużûr-ı enbiyâda
 Daħi cümle hużûr-ı evliyâda
 Şefâ‘at eyle sulţânım şefâ‘at

Eğeri itmez iseñ bânâ şefâ‘at
 Kıatı müşkil olur hâlim be-gâyet
 Hakiñ luţfi ile (eyle) himâyet
 Şefâ‘at eyle sulţânım şefâ‘at

Bi-hâķķ-ı sũre-i ihlaş kerem it
 Yüzüm kıarasına bakma kerem it
 Beni luţfuñla mesrũr it kerem it
 Şefâ‘at eyle sulţânım şefâ‘at

14-1 EE’de ve AE’de dõrtlük iki mısra halindedir.(Şiirin tüm dõrtlükleri her iki nüshada da aynı şekildedir.) / ihsânıña: ihsânına EE.

5. Seniñ ihsānıñña yoq had u gāyet
Keremler eyleyüb luṭf eyle baña
Bu Faḥrī-i günehkār faḳīre
Şefā‘at eyle sultānım şefā‘at

15

84a

212

mefā‘ilün mefā‘ilün fe‘ülün

1. Kerīmā Ḳādirā Perverdīgārā
Seniñ ihsānıñña geldik kerem it
Bize luṭfuñı hem-rāh it Raḥīmā
Seniñ ihsānıñña geldik kerem it

Ḥacīl itme bizi rüz-ı cezāda
Ḥuzūr-ı enbiyā vü evliyāda
Kerem bābın eyle bize küşāde
Seniñ ihsānıñña geldik kerem it

Du‘āmız budurur yā Rab hergiz
Ayırma dā‘imā luṭfuñla hergiz
Gürüh-ı şāliḥīnden bizi hergiz
Seniñ ihsānıñña geldik kerem it

4. Bu Faḥrī-i faḳīre kıl hidāyet
Derūnī derdine eyle ‘ināyet
Ḳamu iḥvān ile bulsun selāmet
Seniñ ihsānıñña geldik kerem it

16

84b

212

mefā‘ilün mefā‘ilün fe‘ülün

1. İlahī ism-i pākiñ ḥürmetine
Günāhımı bāğışla şuçum ‘afv it

14-5 ihsānıñña: ihsānına EE, AE. // Faḥrī-i: Faḥrī AE.

15-1 ihsānıñña: ihsānına EE, AE. (Şiirin tamamında aynı şekildedir.)

15-2 eyle bize: bize eyle AE.

15-3 budurur: budur AE. // ayırma: ayır AE. // gürüh-ı: gürühü EE.

Haşam çokdur habîbiñ hürmetine
Günāhımı bāğışla suçum ‘afv it

Meded luţfuñla baña eyle ihsān
Vücūdum ğarķ idüpdür bahr-i ‘işyān
Seherde iderem āh-ile efgān
Günāhımı bāğışla suçum ‘afv it

Kerem eyle efendim baña her dem
Reh-i ‘aşkıñdan ayırma dem-ā-dem
Kuluñum yüzi kara derd-mendem
Günāhımı bāğışla suçum ‘afv it

Sivā-ḥubbı ile ḳalbim pür oldı
Vücūdum mülki cünd-i ğamla ṭoldı
Günehkārlık hemīşe pīşem oldı
Günāhımı bāğışla suçum ‘afv it

5. Yüzüm ḳarasına baḳma Kerīmā
Bağışla suçlarım Perverdigārā
Bu Fahrī derd-mende ḳıl ‘aṭāyā
Günāhımı bāğışla suçum ‘afv it

16-2 āh-ile: āhla AE.

16-3 reh-i: rehi EE. / ‘aşkıñdan: ‘aşḳdan AE.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Mutasavvıf bir şair olan Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî ile ilgili bilgiye ulaşmada bize en çok tarikati ve tekkesi yol gösterici olmuştur. Bu yüzyılda İstanbul'da faaliyet gösteren Sünbülî Tarikatına mensup olan şair, sebab-i şöhreti olduğu Koruklu Tekkesi'nde yirmi yıl boyunca şeyhlik görevinde bulunmuştur. Doğum tarihi tespit edilemeyen şairin 1735'te vefat ettiği hakkındaki bilgi bulunan tüm kaynaklarca doğrulanmıştır.

Edebî şahsiyeti ile ilgili şiirlerinden yola çıkarak hüküm verdiğimiz Fahrî Sünbülî, tekke şeyhi olması hasebiyle de ilahi tarzında münacat ve naatlar söylemiş, Divan şiirinde birinci sınıf sayılamayacak şiirlerinde aruzun dokuz farklı kalıbından faydalanmıştır. Ancak kalıbı bulunamayan mısralar, Türkçe kelimelerde yapılan med gibi şiirlerde karşılaşılan aruz kusurları şairin bu konuda çok yeterli olmadığına işaret eden unsurlardır. Şairin asıl amacının Allah'a yakarmak ve etrafına mürid toplamak olduğu düşünülürse fazla sanat kaygısı gütmeyen bu şiirleri yazdığı sonucuna ulaşılabilir. Şairin iki gazelinin Çalakzâde Mustafa Efendi tarafından bestelendiği kaynaklarda belirtilmiştir. Tasavvufu derinlemesine işlemeyen şair, sade ve muğlâk olmayan ifadelerle şiirlerini yazmıştır.

Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin, Divançe'sinden başka eseri olup olmadığı konusunda kaynaklarda bilgiye rastlanmamıştır. 159 manzumedan oluşan Divançe'nin iki el yazma nüshası bulunmaktadır. Sadece gazel ve murabbalardan oluşan bu eseri ile şair, gazel şairi olarak değerlendirilebilir.

Şairi, eseri ile birlikte gün ışığına çıkarmayı amaç edindiğimiz çalışmanın sonunda birinci sınıf bir şair olarak nitelenemese bile Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî'nin de Eski Türk Edebiyatı sahası içinde bulunduğu ve incelenmeye değer bir şair olduğu kanaatindeyiz.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

a. Kitaplar

- ACLŪNĪ : Keşfü'l-Hafâ, C. II, Beyrut 1351(M.1932).
- DEVELLĪOĐLU, Ferit : Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat, Aydın Kitabevi, Ankara, 2002.
- DOĐAN, Ahmet : Salih Baba (Hayatı, Edebi Şahsiyeti ve Şiirleri), Akçağ Yay. , Ankara, 2002.
- : Açıklamalı ve Örnekli Aruz Bilgisi, Akçağ Yayınları, Ankara, 2005.
- : Kuddûsî Dîvânı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2002.
- : Müştak Baba, Hayatı ve Edebî Şahsiyeti, Akçağ Yayınları, Ankara, 1995.
- EYŪBOĐLU, İsmet Zeki : Günün Işığında Tasavvuf Tarikatlar Mezhepler Tarihi, Geçit Yay. , İstanbul, 1997.
- FINDIKLILI İsmet Efendi, : Şakaik-ı Numaniye ve Zeyilleri, Haz. Abdulkadir Özcan, C.5, Çağrı Yay. , İstanbul,1989.
- GALĪTEKĪN, Ahmed Nezih : Osmanlı Kaynaklarına Göre İstanbul Cami, Tekke, Medrese, Mektep, Türbe, Hamam, Kütüphane, Mahalle ve Selâtin İmaretleri, İşaret Yay. , İstanbul, 2003.
- GÖKSOY, Gül : Nakşî İbrahim Divanı (Gazeller) İnceleme-Metin, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa,1998.

- İPEKTEN, Haluk : Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz, DergâhYay. , İstanbul, 1999.
- İSLAM ANSİKLOPEDİSİ : ‘Sünbülî Maddesi’, C.11, Meb Yay. , İstanbul, 1970.
- İŞLİ DEMİREL, Esin : İstanbul Tekkeleri Mimarisi Eklentileri ve Restorasyonu, Yayınlanmamış Doktora Tezi, YTÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 1998.
- KUR’ÂN-I KERÎM
- KURNAZ, Cemal : Halk Şiiri ve Divan Şiirinin Müşterekleri, Gazi Kitabevi, Ankara, 2005.
- SANDER, Oral : Siyasi Tarih İlkçağlardan 1918’e, İmge Kitapevi, Ankara, 2003.
- SARAÇ, Yekta Saraç : Klasik Edebiyat Bilgisi (Biçim, Ölçü, Kafiye), 3F Yayınevi, İstanbul, 2007.
- : Klasik Edebiyat Bilgisi, Belâgat, 3F Yayınevi, İstanbul, 2007.
- SERİN, Rahmi : Halvetilik ve Halvetiler, Petek Yay. , İstanbul, 1984.
- ŞEMSEDDİN Sâmi : Kâmûs-ı Türkî, Enderun Yayınları, İstanbul, 1899.
- ŞEYH Muhammed Fahrî Sünbülî : Dîvânçe-i Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü, Nr. 2709/2.
- : Dîvânçe-i Şeyh Muhammed Fahrî Sünbülî, Millet Kütüphanesi, Ali Emîrî Manzum Bölümü, Nr. 324.
- TUMAN, Mehmed Nail : Tuhfe-i Naili, Haz. Cemal Kurnaz-Mustafa Tatçı, Bizim Büro Yay. , C. 2, İstanbul, 2001.

- Türkçe Yazma Divanlar Topluluğu : MEB Yay. , C.3, İstanbul, 1947.
- UÇARAL, Rifat : Siyasi Tarih 1789-1999, Filiz Kitapevi, İstanbul, 2000.
- ULUDAĞ, Süleyman : Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, Marifet Yay. ,İstanbul 1995.
- USTAOĞLU, Seyyid Osman : Geçmişten Günümüze Tarikatler ve Silsileleri, C. 2-3, Ankara, 2002.
- VASSAF, Osmanzade Hüseyin : Sefine-İ Evliya, Haz. Mehmet Akkuş- Ali Yılmaz, Kitabevi Yay. , C. 3. İstanbul, 2006.
- Yazım Kılavuzu : Türk Dil Kurumu Yay. , Ankara, 2008.
- YILMAZ, Mehmet : Edebiyatımızda İslamî Kaynaklı Sözler, Ötüken Neşriyat, İstanbul, 1992.
- YILMAZ, Necdet : Osmanlı Toplumunda Tasavvuf, Sufiler, Devlet ve Ulema(17.Yüzyıl), Osav Yayınları, 2001.
- Zakir Şükrü Efendi : İstanbul Tekkeleri Silsile-i Meşâyihî I, Neşre Haz. Şinasi Akbatu, İslam Medeniyeti Mecmuası, C. 4, İstanbul, 1980.

b. Makaleler

- EMECEN, Feridun : “Kuruluştan Küçük Kaynarca”, **Osmanlı Devleti Tarihi**, C.1, İstanbul, 1999.
- KÖKSAL, M. Fatih : “Metin Tamiri(Usul ve Esaslar, Uygulamalar ve Bazı Teklifler)”, **Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi**, S.1, İstanbul, 2008.
- YALÇINKAYA, M. Alaaddin : “XVIII. Yüzyıl: Islahat, Değişim ve Diplomasi Dönemi(1703-1789)”, C.12, **Türkler Ansiklopedisi**, Ankara, 2002.

ŞİİR İNDEKSİ

<u>Sıra</u> <u>No</u>	<u>Siir</u> <u>No</u>		<u>EE</u>	<u>AE</u>	<u>Çalışma</u> <u>Sayfa</u> <u>No</u>
1	Mr. 1	Sende ‘afv ider Hudā müznibleri Merhabā ey şehri-i rahmet merhabā	79b	205	125
2	G.1	Nūr-ı fahr-i kā’inātuñ virir ebşāre cilā Anuñiçün Haq Te‘āla kıldı ānı muqtedā	78a	202	41
3	G.2	Mü’minini mazhar-ı nūr-ı cemāl itdi Hudā Qalblerin itdi münevver nūr-ı zıkr-ile Hudā	79a	204	41
4	G.3	Ey ‘āşık-ı şādıklar yalvaralım Allaha ‘Aşq odına yanıklar yalvaralım Allaha	114b	261	42
5	G.4	Eşşelā gelsün gelen meydān-ı ‘aşqa eşşalā Bāşını tob eyleyen meydān-ı ‘aşqa eşşalā	81a	207	42
6	G.5	Ehline hergiz helāldir hem mübāh devrān semā‘ Nā-ehil olanlara hergiz mübāh olmaz semā‘	96a	231	43
7	G.6	Qalbiñi pür-nūr idersen zıkr-i Haqla dā’imā Cümle müşkil olur āsān luṭf-ı Haqla dā’imā	82a	208	44
8	G.7	Nūr-ı tevḥīd ile memlū ola qalbiñ dā’imā Gice gündüz eyle ikşār zıkr-i Haqqı dā’imā	78b	203	44
9	G.8	Haqqıñ ihsānına ḥad yok(dur) dilā Emrine münkād olursan dā’imā	80b	206	45
10	G.9	Kerem-kānı Hudāsın sen İlahā Bizi ‘afv eyle luṭfuñla Raḥīmā	79b	204	45

11	G.10	Günāhım Һadden efzūndur ne yüz ile varam saña Seniñ luṭfuña Һad yoқdur қıl kerem dā'im baña	78a	202	46
12	G.11	Şuғl it 'āşık zıkr-i Һaққı gerek ise sen saña Baқma münkir sözüne yazıқ idersin sen saña	81a	207	47
13	G.12	Cümleniñ Һāliқи sensin cümlemiz muhtāc saña Raḥmetine mażhar eyle cümlemiz muhtāc saña	81a	206	47
14	Mr.2	Һaққа gönül 'āşık iseñ Gel gidelim Һaқdan yaña	80a	205	125
15	G.13	Mücrim (ü) 'āşī kuluñum ben seniñ yā Rabbenā Baқma yüzüm қarasına luṭf idüb yā Rabbenā	81b	208	48
16	G.14	Şem'i cemāle cem' olan 'āşıklara yā Rabbenā Göster cemāliñ anlara luṭfuñ ile yā Rabbenā	78b	203	48
17	G.15	Saña tefvīz eyledim cümle umurum yā Rabbenā Kimseyi kimseye muhtāc eyleme yā Rabbenā	81b	208	49
18	G.16	Olmaz ise senden kerem Һālim n'ola yā Rabbenā Bu 'āşī vü mücrim қula eyle kerem yā Rabbenā	78b	203	50
19	Mr.3	Raḥmetinden luṭf idüp itme cüdā Rabbenā fāğfirlenā verḥam lenā	79a	204	126
20	G.17	Һamdülillah mażhar itdiñ bu faқīri luṭfiña Mażhar itdiñ hem-daḥi dostıñ Muḥammed luṭfiña	108b	251	50
21	G.18	Şefā'at eyle sulṭānım ben 'āşī vü günehkāra Ki zirā yā Resūlullah şuқum çoқdur yüzim қara	110a	254	51
22	G.19	Murādımız viren sensin şükür yā Rab yā Rab Müdām iḥsān iden sensin şükür yā Rab yā Rab	82b	209	51

23	G.20	Sivā ḥubbın ḥicāb itme derūn-ı ‘āşıkā yā Rab İrişmez maqşada hergiz kerem eyle meded yā Rab	83a	210	52
24	G.21	Kerem eyle bize luṭfuñla yā Rab Ḥacıl itme beni maḥşerde yā Rab	82b	209	52
25	G.22	Günāhım çok yüzüm k̄ara beni ‘afv eyle yā Rab Kerem idüb ḥacıl itme beni maḥşerde yā Rab	83a	210	53
26	G.23	Ḥaqqıñ iḥsānına şükr eyle gönül sen rüz (u) şeb İder iḥsānın ziyāde şükr idersen rüz (u) şeb	83b	210	53
27	G.24	Mü’min-i kāmil olanlar Ḥaḫ hū dirler rüz (u) şeb Ehl-i sünnetden olanlar Ḥaḫ hū dirler rüz (u) şeb	83b	211	54
28	G.25	Ḥastayım ‘aşkıñla dā’im kıl vişāliñle ‘ilāc Şerbet-i vaşlıñ ile dā’im ola sıḥhat-mizāc	85b	214	55
29	G.26	Şefā’at eyle yā Resūlullah maḥşerde meded Ḥadden efzūn oldı cürmüm eyle maḥşerde meded	86b	216	55
30	Mr.4	Dünye vü ‘uqbāda dā’im ben şefā’at-ḥāhıñım Luṭf idüb eyle şefā’at yā Resūlullah meded	87a	217	127
31	G.27	Bī-kes ü dermānda ḫaldım yā Resūlullah meded Cürmüm efzūn kıl şefā’at yā Resūlullah meded	88b	219	56
32	Mr.5	‘Afv u ğufrānıñ umar cümle ‘uşāt El-emān senden meded Rabbim meded	87b	217	128
33	G.28	Ey Vāḥid (u) Ferd (ü) Aḫad senden meded senden meded Ey Ḳādir u Ḥayy u Şamed senden meded senden meded	87b	217	58
34	G.29	Ḥālik u Rezzāk u Ma’būd sensin Allahü’ş-şamed Cümle maḥlūk sāña muḥtāc sensin Allahü’ş-şamed	88a	218	58

35	G.30	Semādan nāzil oldu sırr-ı tevḥīd O sırra vāqıf oldu ehl-i tevḥīd	88a	218	59
36	G.31	Nüzül itdi semādan sırr-ı tevḥīd O sırra vāşıl oldu ehl-i tevḥīd	86b	216	60
37	G.32	Teveccüh idelim Ḥaḳḳa gönül dā'im seniñ ile Dökelim zār ile yaşı gönül dā'im seniñ ile	109a	252	60
38	G.33	Mir'āt-ı ḳalb ile mücellā sa'y eyle dā'im nūr-ı zıkr-ile 112b Her neye olsa bilki muḳābil görünür anda nūr-ı zıkr-ile		258	61
39	G.34	Ḥaḳıñ zıkrine şuğl iden müdām ḳalb-i ḥāş-ile Murādına olur nā'il müdām ḳalb-i ḥāş-ile	108a	251	61
40	G.35	Dīdār-ı Ḥaḳ ḫalibleri devrān iderler hū ile 'İyd-i vişāl 'āşıkları devrān iderler hū ile	115a	262	62
41	G.36	Ben 'āşī vü günehkāra şefā'at it kerem eyle Ḥimāyet eyle maḥşerde şefā'at it kerem eyle	110b	254	62
42	G.37	Yā Resūlullah şefā'at eyle kemter bendeñe Merḫamet itmez iseñ müşkil olur ben bendeñe	111a	255	63
43	G.38	Yā Resūlullah kerem eyle bu 'āşī bendeñe Eyleme maḥşerde rüsvā ḳıl şefā'at bendeñe	110a	253	63
44	G.39	Ey Resūl-ı Ḥazret-i Ḥaḳ ḳıl şefā'at bendeñe Vey ḫabīb-i zāt-ı Muḫlāk ḳıl şefā'at bendeñe	113b	260	64
45	G.40	Dertliyim dermāna geldim yā İlahī ḳapuña Luḫf idüb eyle 'ināyet bu za'īf bī-çäreñe	112b	258	65
46	G.41	Vücūduñ raḫmet oldu mü'minīne Şefā'at eyle luḫf it müznibīne	111a	255	65

47	G.42	Haḡ Te'āla cümle müşkilleri āsān eyleye Mü'minīn (ü) mü'mināti şād u ḡandān eyleye	112a	257	66
48	G.43	Haḡ Te'āla cümlemizi şād u ḡandān eyleye Ḳabrimizde daḡi dā'im şād u ḡandān eyleye	113a	259	66
49	G.44	Haḡ Te'āla cümlemize şihḡat iḡsān eyleye Zāhir ü bāḡında dā'im rāḡat iḡsān eyleye	113a	259	67
50	G.45	Tā dil virelden sünbüle Sünbülīler dirler bize Meyl itmeziz ḡayrı güle Sünbülīler dirler bize	114b	262	68
51	G.46	Haḡ luḡfuna maḡzar olan Sünbülīler dirler bize 'Āşıḡlara rehber olan Sünbülīler dirler bize	114b	261	68
52	G.47	Mā-sivā ḡubbından 'ārī eyle ḡalbim yā Laḡif Kendü ḡubbıñ ile memlü eyle ḡalbim yā Laḡif	96b	232	69
53	G.48	Ḥamdülillah zıkr-i Haḡla yandı ḡalbimde çerāḡ Umarım ki iki 'ālemde yüzümüz ola āḡ	96b	231	69
54	G.49	Ehline devrān ḡelāldir hem mübāḡ Nā-ehil olanlara herḡiz olmaz mübāḡ	86a	215	70
55	G.50	Göñül evi ola pür-nür seniñ zıkrıñle yā Allah Daḡi dil ḡānesi memlü ola fikriñle yā Allah	108b	251	70
56	G.51	Bize dā'im ola nāşır o Ḥayy (ü) Zü'l-celāl Allah Ḳamū şey'e odur Ḳādir o Ḥayy (ü) Zü'l-celāl Allah	114a	261	71
57	Mr.6	Didi lā-taḡneḡü min raḡmetillah Diyelim dā'imā Elḡamdülillah	111b	255	128
58	Mr.7	Getürdi bizi şahrā-yı 'ademden Vücüd iḡlimine Elḡamdülillah	111b	256	129

59	Mr.8	Muḥammed ümmetinden itdi bizi Şükür dā'im şükür Elḥamdülillah	111b	256	130
60	G.52	Ḥabībisin Cenāb-ı Kibriyānıñ yā Resūlullah Şefi'isin cemi' 'āşiyānıñ yā Resūlullah	110b	254	72
61	G.53	Vücūduñ bā'iş-i kevn (ü) mekândır yā Resūlullah Zuhūruñ bā'iş nazm-ı cihândır yā Resūlullah	109b	252	72
62	G.54	Günāhım çok yüzüm kara şefā'at yā Resūlullah Baña senden olur çāre şefā'at yā Resūlullah	113b	260	73
63	G.55	Ben 'āşī vü günehkārım şefā'at yā Resūlullah Dem-ā-dem luḫfuñ umarım şefā'at yā Resūlullah	113b	259	73
64	Mr.9	Seniñ iḥsānıña ḥad yok efendim Gice gündüz dirim Estağfirullah	112a	257	130
65	G.56	Cürmümize tevbe yā Rab eyledik bī-ḥad günāh Raḫmet-i ğufrānıñı itdik Kerimā biz penāh	109a	252	74
66	G.57	Cemālīñ nūrıyla her dem tecellī eyle yā Fettāḥ Ola cānım müdām mesrūr vişālīñ ile yā Fettāḥ	86a	215	75
67	G.58	Ez-cān u dil peygāmbere 'āşık isen şallu 'aleyh Şāhib çıkar rüz-ı cezā şekk itme gel şallu 'aleyh	109b	253	75
68	G.59	Bulmak isterseñ derūnuñda müdām envār-ı şeyḫ Zikr-i Ḥaḫḫa şuğl idersen bulunur envār-ı şeyḫ	86a	215	76
69	G.60	Meded senden meded senden İlahī Ki sensin pādişāhlar pādişāhı	116a	264	76
70	G.61	Tevḫīd iden 'āşıklara Ḥaḫ gösterir didārımı Tevḫīde gel dā'im görem dırsen Ḥaḫḫın dīdārımı	116b	264	77

71	G.62	Emrine fermān-ber olan Hakkıñ ider rāhatı Olmayanlar dünya vü ‘uqbāda itmez rāhatı	116a	264	77
72	G.63	‘Azīzimidir benim Nakşī Efendi Daħi hem mürşidim Nakşī Efendi	115b	263	78
73	G.64	Bizi Qur’ān-ı Kerīmiñ hürmetine yā Semī‘ Şerm-sār itme habībiñ hürmetine yā Semī‘	96a	231	79
74	G.65	Vāşıl-ı sırr-ı Hudā olam diyen gelsün beri Tālib-i nūr-ı liķā olam diyen gelsün beri	117a	266	79
75	G.66	Biħamdillah bu halk içre ‘azīzim Hāzret-i Nakşī ‘Aceb zāt-ı şerīf idi ‘azīzim Hāzret-i Nakşī	115a	263	80
76	G.67	Dünyādan ‘uqbāya imānla göçür Rabbim bizi Şoñ nefesde mekr-i iblīsdan emīn eyle bizi	117a	265	80
77	G.68	Hıbb-ı dünyādan tearrīde olan añlar bizi Dā’imā Hāķ zikrine meşgūl olan añlar bizi	116b	265	81
78	G.69	Mü’miniñ kalbin münevver ider Allah hū demek Hem gönül levhın mücellā ider Allah hū demek	98a	234	82
79	G.70	Nuķūş-ı mā-sivā lillahdan kesel kıl ey ‘āşık Mücellā olur āyineñ bulursın şafvet ey ‘āşık	97a	233	82
80	G.71	Bāde-i bezm-i elestden nūş iden ahrār-ı ‘aşķ Na’re-i hevāyla eyler kendüyi izhār-ı ‘aşķ	97a	233	83
81	G.72	Bu vücūd şehrini ta’mīr eyledi mi‘mār-ı ‘aşķ Hem gönül levhine taşvīr eyledi ruhsār-ı ‘aşķ	96b	232	83
82	G.73	Luţf idüb sulţān-ı kevneyn hürmetine Zü’l-celāl ‘Afv ide luţfiyla cürmüm eyleye ‘arz-ı cemāl	100b	238	84

83	G.74	Sensin Allahü'ş-şamed ey pādişāh-ı lā-yezāl Daḫi Vāḫid hem Aḫad ey pādişāh-ı lā-yezāl	101a	238	85
84	G.75	Ey nefsi-ş ūm itdiñ yeter sehv (ü) zelel inşāfa gel Bir gün gelür görmez göziñ añsız ecel inşāfa gel	99a	236	85
85	G.76	Ḥaḫḫa eđer 'āşık iseñ tevḫīde gel tevḫīde gel 'Āşık odına yanık iseñ tevḫīde gel tevḫīde gel	100a	237	86
86	G.77	Ḥazret-i Ḥaḫḫa eđer 'āşık iseñ tevḫīde gel Sırr-ı 'aşka nā'il olam dir iseñ tevḫīde gel	99b	237	86
87	G.78	Vaḫdet bāğınıñ bülbülin gūş eylemek ister iseñ Ṭut mürşid-i kāmil elin tevḫīde gel tevḫīde gel	100a	237	87
88	G.79	Mīrāt-ı dil bulsun cilā dirseñ eđer tevḫīde gel Dil derdine dermān bulam dirseñ eđer tevḫīde gel	101a	239	87
89	G.80	'Ālem-i lāhūta pervāz itmek isterseñ gönül Şuğl ide gör Ḥaḫḫıñ emri üzre tevḫīde gönül	101a	239	88
90	G.81	Gidelim Ḥaḫdan yaña gel seniñ-ile ey gönül Luṭf u iḫsān bulalım gel seniñ-ile ey gönül	99b	236	89
91	G.82	Men 'aref sırrına vāşıl olayım dirseñ gönül Gice gündüz zıkr-i Ḥaḫḫa şuğl idersin ey gönül	99a	236	89
92	G.83	Men 'aref sırrına vaqıf olmaḫ isterseñ gönül Zıkr-i Ḥaḫdan olma ḫālī gice gündüz ey gönül	100a	238	90
93	G.84	Bāğ-ı vaḫdet bülbülin gūş eyleyim diyen müdām Ḥāzır olsun ol kimesne ḫalka-i zikre müdām	103a	242	90
94	G.85	Luṭf-ı Ḥaḫḫa mazḫar olam dir iseñ her şubḫ u şām Ḳıl teveccüh Ḥazret-i Naḫşī Efendiye müdām	103a	242	91

95	G.86	Zıkr-i Hâkdan ğayrı hem-dem bulamaz ‘âşık müdām Sırr-ı Hâkka vâşıl olur zıkr iden ‘âşık müdām	104a	244	91
96	G.87	Şâh-ı ‘âlem Muştafaya it şalât-ile selâm ‘Âkıbetiñ hayr ider Allah seniñ ve’s-selâm	101b	240	92
97	G.88	Yâ İlahî biz günehkâr kullarıña kı kerem Rüz-ı mahşerde hacıl itme beni beyne’l-ümem	102a	240	93
98	G.89	Zâhir ü bātında Rabbim cümleye eyle kerem Dünye vü ‘uqbâda dañi cümleye eyle kerem	102a	241	93
99	G.90	Efendim Hâlikim Perverdigârim Yüzüm kara katı çokdur günâhım	103b	243	94
100	G.91	Kerem eyle Kerîm Allah ben ‘âşî-i günehkârim Seniñ luḡfiña kalmışım dañi ‘âciz ü nâçârim	102b	241	95
101	G.92	Hudâvendâ bize luḡf eyle dâ’im Dün ü gün luḡf u ihsân eyle dâ’im	103b	243	95
102	Mr.10	Cihâniñ nehri tıoldı gözyaşıyla ‘Azîzim mürşidim şeyhim efendim	104a	244	131
103	Mr.11	İşim cümle günâh cürm (ü) haḡâdır Beni ‘afviña mazhar it efendim	102b	241	131
104	G.93	Dîdar-ı Hâk ḡalibleri Hâkkı geliñ zıkridelim Bezm-i vişâl ‘âşıkları Hâkkı geliñ zıkridelim	104b	245	96
105	G.94	Bahr-ı vaḡdet sâhiline uğradı benim yolum Hızr-ı tevfiḡ-i İlahî irişüb tıtdı elim	103a	243	96
106	G.95	Süretâ akrân u emşâl arasında aḡkarım ḡamdülilah Hâk katında ğâyet ile ekremim	101b	240	97

107	G.96	Luṭf-ı Hakkā yok nihāyet şübhesiz ey ‘āşıḳān Zıkr-i Mevlā ider iseñ rüz (u) şeb ez-dil ü cān	105b	247	97
108	G.97	‘Āşıḳlara luṭf eyleyüb göster cemāliñ rāygān İhsān idüb şādıḳlara göster cemāliñ rāygañ	106b	248	98
109	G.98	Söyleyen ol söyleden ol diñleyeñ odur hemān Bu vücūduñ bir sebebdir kendüni etmiş nihān	105b	246	98
110	G.99	Kerem eyle bize ey Rab (ü) Raḥmān Yerimiz olmaya ‘uḳbāda nīrān	106a	247	99
111	G.100	Eğer senlik eğer benlik gider ise ara yerden Ene’l-Haḳ sırrı bī-şübhe zūhur ider dilā senden	105a	246	99
112	G.101	Yiyüb içüb gezen insan uyar cānıñı ğafletden Seherde ide gör efgān uyar cānıñı ğafletden	107a	249	100
113	G.102	Ḳudretim yitdikçe Hakkın emrini arar men Her bilenlerden Hudānıñ emrini şorar men	105a	245	101
114	G.103	Mazhar-ı nūr-ı Hudādır dā’im Allah hū diyen Hem-daḫi maḥbūb-ı Haḳdır dā’im Allah hū diyen	106b	248	101
115	G.104	Dāimā ḳalbin münevver ider Allah hū diyen Vaḫdetiñ zevḳin muḳarrer ider Allah hū diyen	106a	247	102
116	G.105	Vaḫdet meyiniñ cür‘asın nūş eyleyen ‘āşıḳlarıñ Leyl ü nehār esrükleri ayılmaz ol ‘āşıḳlarıñ	98b	235	102
117	G.106	İde gör zıkr-i Hudā ola münevver ḳalbiñ Ref’ olub ḥubb-ı sivā ola muṭahhar ḳalbiñ	98b	235	103
118	G.107	Vālih ü ḫayrān(ı) oldum ben Resūl-i Ekremiñ Dilde baḳīdir ḫayāli ol Resūl-i Ekremiñ	97b	233	103

119	G.108	Dünye vü ‘uqbâsı ma‘mür olur Allah diyeniñ Zâhir ü bātını pür-nür olur Allah diyeniñ	98a	234	104
120	G.109	Cümlemize luṭfuñ ile eyle iḥsân yâ Mu’în Bu huşuşda eyle maḳbül bu du’âmız yâ Mu’în	105a	246	105
121	G.110	Ḥad ü ḥaşri yoḳdurur iḥsânınuñ Ġâyeti yoḳ baḫr-i bî-pâyânınuñ	97b	234	105
122	G.111	Her kaçan kim Rabbiñe itseñ niyâzı dün (ü) gün Ḥaḳ ḳabül ider niyâzıñ şübhe itme dün (ü) gün	107a	248	106
123	G.112	Semâdan sırr-ı tevḫîd oldı ızḫâr O sırra vâḳıf oldı cümle ebrâr	90b	222	106
124	G.113	Bâĝ-ı ḳalbim himmet-i pîr ile oldı gül’izâr Ol vecihden hû diyüb feryâd ider dâ’im hezâr	90b	222	107
125	G.114	Ṭâlibân-ı Ḥazret-i Allah ile leyl ü nehâr Muntazır olub cemâle ideriz âh-ile zâr	90a	221	107
126	G.115	Dâ’imâ gül-zâr-ı cennetden nesîm-i ‘aşḳ eser Virir ‘uşşâk-ı Ḥudâya sırr-ı esmâdan ḫaber	92a	225	108
127	G.116	Dünye vü ‘uqbâyı ma‘mür eyleyim dirseñ eĝer Nâr-ı ‘aşḳa yan murâdım bulayım dirseñ eĝer	90a	221	108
128	G.117	Nâr-ı ‘aşḳa yanmayan süzân bilmez ḳandadır Baḫr-ı ‘aşḳa ṭalmayan ‘ummân bilmez ḳandadır	90a	222	109
129	Mr.12	Mü’mininiñ ‘âḳıbeti dâ’imâ ola ḫayır Rabbi yessir lâ-tu’assir rabbi temmim bil-ḫayır	92b	225	133
130	G.118	Aç göziñ(i) cāniñ uyar istediĝüñ sendedir Bu sözümi diñler iseñ istediĝüñ sendedir	92a	225	110

131	G.119 Nūr-ı Hakkā mü'mini vāşıl iden hū zıkridir Hem-sarāy-ı vaħdete dāħil iden hū zıkridir	91a	223	110
132	G.120 Fezkurullah emri ile ideriz Hakkı zikir Geh kıyāmen geh ku'ūden ideriz Hakkı zikir	89b	221	111
133	G.121 Nūr-ı zıkrullah ile qalbiñ münevver ide gör Mā-sivā naqşından evşāf-ı muṭahhar ide gör	91a	223	111
134	G.122 Mā-sivā ħubbın derūndan zā'il iden şād olur Şübhe itme qurb-ı Mevlā ḥaşıl iden şād olur	91b	224	112
135	G.123 Çün ene'l-Hak sırrını bilmez nice Maşūr olur Cām-ı 'aşkı nüş iden 'aşık nice maħmūr olur	91b	224	113
136	G.124 Yā Resūlullah şefā'at it caħīmden kıl ḥalāş Mübtelā-yı derd-i 'isyānım caħīmden kıl ḥalāş	94a	228	113
137	G.125 Ĥubb-ı sivādan kalbiñi zıkr-i Ĥudā ider ḥalāş Ĥıkd u ḥasedden daħi hem zıkr-i Ĥudā ider ḥalāş	94a	227	114
138	G.126 Didi Hak eyleñ ḥabībimden şefā'at iltimās Emr-i Hakkla ideriz her dem zefā'at iltimās	93b	227	114
139	G.127 Nūr-ı zıkr ile münevver eyle qalbim yā Muğīş Mā-sivā ħubbından 'arī eyle qalbim yā Muğīş	85a	213	115
140	Mr.13 O faħr-ı kā'inātiñ ḥürmetiçün Hakkıkat sırrına kıl bizi vāriş	85a	213	133
141	G.128 Sarāy-ı vaħdete dāħil olam dirseñ (sen) ey qardāş Derūñice Hakkā yalvar gice gündüz sen ey qardāş	93b	227	115
142	Mr.14 Seniñ iḥsāñña ḥad yok efendim Şefā'at eyle sultānım şefā'at	83b	211	134

143	G.129	Enbiyā vü evliyānıñ hürmetine vir neşāt Zıkr-i pākiñle münevver eyle qalbim vir neşāt	94b	229	116
144	G.130	Luṭfiña had yok efendim vir bize dā'im neşāt Zıkr ü fikriñle münevver eyle qalbim vir neşāt	95a	229	116
145	G.131	Sırr-ı tevḥīd ile Rabbim eyle qalbim pür-neşāt Dünye vü 'uqbāda Rabbim eyle qalbim pür-neşāt	95a	229	117
146	G.132	Temāşāgāh-ı 'uşşāq-ı Hudadır bāğ-ı vaḥdet Giren anda bulur cāy-ı şafādır bāğ-ı vaḥdet	84b	213	118
147	Mr.15	Bize luṭfuñı hem-rāh it Raḥīmā Seniñ iḥsānıña geldik kerem it	84a	212	135
148	Mr.16	Haṭam çoqdur ḥabībıñ hürmetine Günāhımı bāğışla suçum 'afv it	84b	212	135
149	G.133	Derdleriñ dermānını ḥalk eyleyen her demde hū Zāhir u bātında gönül diyelim her demde hū	107b	249	118
150	G.134	Terk idüb nāmūs (u) 'ārı diyelim Allah hū Dil olur her demde 'ārı diyelim Allah hū	108a	250	119
151	G.135	Qalbiñi ma'mūr ider her dem seniñ ezkār-ı hū Hem-daḥi pür-nūr ider levḥ-i dili ezkār-ı hū	107b	249	119
152	G.136	Qul huvāllāhü eḥad ey Aḥmed-i Muḥtār be-gū Didi Rabbü'l-'ālemīn Qur'an içinde ey ulu	108a	250	120
153	G.137	Ezel bezminde neşr itdi saña feyzini Feyyāz Muḥakkaḳ bil seni luṭfi ile ma'mūr ider Feyyāz	94b	228	120
154	G.138	Cevher-i zıkr-i Hudāyı qalbde iderseñ ḥıfız Bil vücūduñ şehriñi a'dādan idersin ḥıfız	95b	230	121

155	G.139 Cümlemiziñ ol Mu‘ini yā Kerīm ü yā Ḥafīz Dünye vü ‘uqbāda qorqudan emīn it yā Ḥafīz	95b	230	122
156	G.140 Maḥzar-ı nūr-ı Ḥudā-yı lem-yezeldir qalbimiz Maḥzen-i sırr-ı Ḥudā-yı lem-yezeldir qalbimiz	92b	225	122
157	G.141 Maḥzar-ı sırr-ı Ḥudādır kuṭb-ı ‘ālem şeyhimiz Ḥazret-i Naqṣī Efendi oldı cānā pīrimiz	93a	226	123
158	G.142 Sen āsān eyle yā Rab yolımız Şeniñ luṭfına qalmıṣdır işimiz	93a	226	123
159	G.143 Ser-efrāzı nebī sensin şefā‘at idüb eyle şāz Çü sulṭān-ı rüsül sensin şefā‘at idüb eyle şāz	89b	220	124

SÖZLÜK

A

alā	: yüksek.
amāl	: işler.
âciz	: 1. eli ermez, beceriksiz, kabiliyetsiz. 2. zayıf, güçsüz.
adâvet	: düşmanlık, yağılık.
adem	: yokluk, bulunmama.
afüvv	: merhametli, daima affeden, suç bağışlayan(Allah).
agva	: delalete en çok sapan.
ahbār	: haber, ortada dönen söylentiler.
ahcār	: taşlar.
ahirîn	: sonrakiler, sonlar.
ahkar	: hakir olan.
ahrār	: serbest olanlar, köle ve esir olmayanlar.
ahz	: alma, kabul etme.
akdes	: en kutlu, en kutsi, en kutsal.
akran	: eş ve benzer olanlar, yaşlılar.
âlâm	: elemler, sıkıntılar.
aleyhe	: karşı, karşıt.
aleyhi	: onun üzerine.
âlûde	: bulaşık.
ârî	: hür.
arş	: dokuzuncu gök.
asān	: kolay.
asar	: 1. izler, nişaneler, alametler 2. abideler.
asfiyā	: 1. samimi, saf, içi temiz, tuttuğu yol doğru olan kimseler 2. samimi dostlar, azizler.
atâ	: bağışlama, bahşiş.

- avn-ı Hak : Allah'ın yardımını.
 āyā : şübhe ve tereddüt bildiren edat.
 azam : (daha, pek, en, çok) büyük.
 azimet : gitme, gidiş.

B

- bāid : uzak, irak.
 bahr : deniz.
 bahr-i amik : derin deniz.
 bâkî : 1. Tanrı. 2. daimî, kalıcı.
 bāl ü perr : kol ve kanat.
 bār-gāh : girmek için izin almak gereken yer, çadır, divan.
 Bârî : yaratan, yaratıcı, Allah.
 basîr : görüp anlayan.
 bedel : karşılık.
 belîğ : fâsih, düzgün söz söyleyen.
 berter : daha, pek, çok en yüksek, a'lâ, üstün, meziyetli, değerli.
 beyn'el-halaik-i rû-siyeh : kara yüzlü mahluklar arasında.
 beyt : ev.
 bezl : bol bol verme, saçma.
 bî-add : sayısız.
 bi-çün : 1. emsalsiz, eşsiz 2. sebep sorulmaz (Allah).
 bidār : uyanık, uykusuz.
 bi-hakkın : hakkıyla, tamamıyla.
 bi-hemtâ : benzersiz.
 bi-kes : kimsesiz.
 bilâ-şek : şüphesiz.
 biryân : kebab.
 bi-şümār : hadsiz, sayısız, pek çok.

C-Ç

cānib	: taraf, cihet, yan.
cāy	: yer.
cedel	: 1. sert münakaşa, tartışma 2. kavga.
cehr	: yüksek sesle söyleme.
celis	: birlikte oturan, arkadaş.
cilâ	: parlaklık veren.
cünd	: asker, asker topluluğu.
cür'a	: yudum, içim.
çerāg	: fitil, mum.
çevgān	: Allah'ın ezeldeki takdiri.

D

dahl	: 1 . girme, karışma 2. tesir, nüfuz, fikir, niyet.
dāmān	: etek.
dānâ	: bilen, bilici, bilgiç.
duhā	: kuşluk vakti.
duhûl	: içeri girme, içine giriş.
duzahî	: cehenneme mensup, cehennemi.

E

ebrār	: hayır sahipleri.
ebsâr	: gözler, görme hassaları.
edā	: borç veya borç gibi olan herhangi bir şeyi ödeme, yerine getirme.
efdāl	: 1. daha(en,pek) failletli 2. en ala, üstün.
efzûn	: fazla, çok, aşkın.
eltaf	: daha(en,pek)latif, güzel, hoş.
emmāre	: emreden, emredici, cebreden(şehvāni hallerde, günah ve suç işlemede).
enbiyâ	: müstakil şeriat sahibi olmayan peygamberler, yalvaçlar.
enhār	: ırmaklar, çaylar.

enis	: arkadaş, dost.
enva	: çeşitler, türölüler.
envār	: ziyalar, aydınlıklar, ışıklar.
enver	: 1. daha (en, pek) nurlu, çok ve pek parlak, çok güzel.
erham	: daha rahim, merhametli.
esfel	: en sefil, pek aşağı, çok bayağı.
esrük	: sarhoş.
eşcār	: ağaçlar.
etvār	: hal ve hareketler, işler, tarzlar.
evvelîn	: evvelkiler, evvel gelen insanlar, eski zaman adamları.
ezhār	: çiçekler.
ezhâr	: arkalar, sırtlar, satırlar.
ezkār	: anmalar, hatırlamalar, bildirmeler, söylenenler.

F

fagfūr	: Çin imparatorlarına verilen bir ad.
fahr	: 1. övünme, böbürlenme, şeref, onur, kıvanç. 2. büyüklük, ululuk.
fehm	: anlama, anlayış.
felāh	: kurtuluş, selamet, onma.
fer'i	: bir aslın neticesi.
feşān	: saçan, saçıcı.
Fettāh	: kullarının kapalı işlerini açan, Cenabı Hak.
Feyyāz	: feyiz, bereket ve bolluk veren, Allah.
firavān	: bol, fazla, aşın.
firūzan	: mesut, mutlu, sevinçliler.

G

gavvās	: dalgiç.
gāyet	: nihayet, son, uç.
geşt	: gezme, seyretme, dolaşma.
gıll u gışş	: kin ve hile.

gubār	: toz.
gümān	: zan, sanma, sezme.
gürūh	: cemaat, bölük, takım.
güşāde	: açılmış, açık, ferah, şen.

H

habb	: tane, tohum, çekirdek.
Habîr	: 1. haberli, bilgili 2. Cenab-ı Hakk.
habl-ı metîn	: İslam dini (sağlam ip).
hacât	: istekler, dilekler.
Hafiz	: Allah'ın adlarındandır, muhafaza eden, saklayan, koruyan manasındadır.
-hāh	: isteyen.
halās	: kurtulma, kurtuluş.
halet	: hal, suret, keyfiyet.
Halik	: yaratan, yaratıcı, yoktan var eden, Allah.
Halîm	: tabiatı yavaş olan, yumuşak huylu(Allah'ın adlarındandır).
ham	: eğri, bükülmüş.
hān	: yemek sofrası.
han-kāh	: tekke.
hāsıl	: husûle gelen, husûl bulan, peyda olan, çıkan, üreyen, türeyen, biten.
hasr	: sıkıştırma, dar bir yerin içine alma.
hass ü ām	: herkes.
haşr	: toplama, cem etme.
hatm	: 1. hitâma erdirme, bitirme. 2. Kur'ân'ı başından sonuna kadar okuma.
Hayy	: Allah'ın adlarındandır.
hazar	: sabit meskeni olanların oturdukları memleket 2. barış, güven.
hazer	: sakınma, kaçınma, korunma.
heft	: yedi.
hemin	: bu ile, tıpkı bu.
hemîşe	: daima, her vakit, her zaman.
hem-nişin	: beraber oturup kalkan, teklifsiz arkadaşı.
her-bār	: her defa, daima.

hıfz	: 1. saklama 2.ezberleme.
hısn	: sağlam, sarp (yer) kale.
hidāyet	: Hak yoluna doğru yolda kılavuzlama.
himāyet	: koruma, korunma.
hisār	: kuşatma.
hod-bin	: kendini beğenmiş, bencil.
hubb	: sevgi.
hulūs	: halislik, saflık, temizlik.
hūm	: küp, şarap küpü.
hüccet	: senet, vesika, delil.

I-İ

ıktıdâ	: uyma, tabi olma.
ısga	: 1. kulak verip söz dinleme. 2. söylenilen sözü dinleyip kabul etme.
ıctināb	: sakınma, çekinme, uzaklaşma.
ıdhāl	: dahil etme, içeri sokma.
ıfnā	: 1. yoketme, tüketme.
ıfzāl	: fazilet, üstünlük.
ıhlas	: halis, temiz,doğru.
ıhrāc	: dışarı atma, çıkarma.
ıhvân	: 1.sadık samimi, candan dostlar 2. tarikat arkadaşları.
ıhyā	: 1. diriltme, canlandırma 2. taze can verircesine iyilik, lutfetme.
ıkrār	: saklamayıp söyleme, bildirme.
ıksâr	: çoğaltma, artırma.
ıktibās	: ödünç alma.
ılām	: bildirme, bildirilme, anlatma.
ıllet	: sebep.
ımtisāl	: icabedeni, gerekeni yapma, bir örneğe göre hareket etme.
ımtisāl	: 1. îcâbedeni, gerekeni yapma; bir örneğe göre hareket etme. 2. alınan emre boyun eğme.
ımtizāc	: 1. karışabilme 2. birbirini tutma, uygun olma.
ın ü ān	: bu, şu; teferruatla meşgul olma.

- intihāc : yol bulma, varma.
 isti'ānet : avn, yardım etme.
 istinād : 1. dayanma 2. güvenme.
 ittibā : tabi olma, uyma, ardısına gitme.
 izān : 1. anlayış, kavrayış, akıl 2. itaat, söz dinleme, boyun eğme 3. terbiye, edep.
 izkār : hatıra getirme, getirilme.
 izz : 1. değer, kıymet 2. yücelik, ululuk 3. güçlülük.

K

- kāil : söyleyen, diyen.
 ka'r : 1. çukur şeyin dibi, dip, nihayet 2. derinlik.
 kāim : ayakta duran, ayakta bulunan.
 kemāl : olgunluk.
 kemter : daha aşağı, aşağıda bulunan, hakir, itibarsız.
 kesel : gevşeklik, tembellik.
 ketm-i adem : Allah'ın ruh ve cisim alemlerini yaratmayı istediği zaman bütün mahlukların ilki olan cevher-i azharın çıktığı yer.
 kıyam : ayakta durma.
 Kibriyā : 1. büyüklük, ululuk 2. Allah.
 kuds : temizlik, paklık, arlık.
 kurb : yakın olma, yakınlık, yakın bulunma.
 kurretü'l-ayneyn : iki gözün nuru.
 kuūd : oturma.

L

- Lā-yezāl : zevalsiz, bitimsiz.
 lem-yezal : zeval bulmaz, zail olmaz, bakî, kalıcı. (Allah'ın sıfatlarındandır).
 leyâl : geceler.

M

- masiyet : asilik, itaatsizlik, isyan, günah.
- mabūd : kendisine ibadet edilen, tapınılan.
- magfūr : Allah tarafından günahları affedilmiş olması için dua edilen kimse.
- maglūk : kilitli, kapalı.
- mahbūb : sevgili.
- mahcūb : 1. kapalı, örtülü, perdeli 2. utangaç.
- mahmūr : sarhoşluğun verdiği sersemlik.
- mahrem : haram, şeriatın yasak ettiği şey.
- mahz : su katılmamış, halis, katkısız, tam.
- makdem : gelme, dönüp gelme.
- makdūr : güç, kuvvet, kudret.
- makhūr : 1. kahrolmuş, mağlubolmuş, bozguna uğratılmış, yenilmiş 2. Allah'ın gazabına uğramış.
- manzar : nazar edilen, bakılan, görülen yer.
- masūn : saklanmış.
- maşrık : güneşin doğduğu taraf.
- matlā : tulu' edecek, doğacak yer.
- matlab : talep olunan, stenilen şey.
- matlūb : talep edilen, istenilen, aranan.
- mebrūr : hayırlı, makbul, beğenilmiş.
- mecma : 1. toplanılacak yer 2. kavuşulacak yer, nokta.
- mecrūh : cerholunmuş, yaralanmış.
- mefṭūh : fethedilmiş, açılmış, açık.
- mehcūr : hecr olunmuş, terk olunmuş, unutulmuş.
- mekr : hile, düzen.
- melâik : melekler.
- melce : iltica edilecek, sığınılacak yer.
- memlū : doldurulmuş, dolu.
- mesā : akşam.
- mesrūr : sürurlu memnun, sevinmiş.
- mess : yapışma, değme, dokunma.

- meşkūr : şükre, teşekkür değer, makbul.
- mev'ā : yurt, mesken, yer, makam, sığınacak yer.
- mevc : dalga.
- mevkūf : vakfedilmiş.
- muammer : ömür süren, yaşamış, yaşayan.
- muattar : ıtırılı, güzel kokulu.
- mūin : iane eden, yardımcı.
- muazzez : 1. taziz edilmiş, şerefendirilmiş 2. izzet ve şeref sahibi.
- mubāh : işlenmesinde sevap ve günah olmayan şey, iş.
- mugis : yardım eden, yardıma koşan.
- muhalled : tahlid olunan, daimi, sürekli olarak kalan.
- muhibb : seven, sevgi besleyeni dost.
- muhterem : ihtiram olunmuş, saygı değer, sayın.
- mukābil : karşılık verme, karşılama.
- mukarrer : 1. kararlaştırmış 2. şübhesiz, sağlam.
- mukattar : taktir edilmiş, inbikten çekilmiş, damıtılmış.
- muntazır : intizar eden, gözleyen, bekleyen.
- musaddak : tasdik olmuş, gerçekliği, geçirliği resmî olarak yazı ile bildirilmiş.
- musaffa : tavsiye edilmiş, süzölmüş, yabancı maddelerden ayrılmış.
- musahhir : teshir eden, zapteden, boyun eğdiren, elde eden.
- muvaḥḥad: tevḥîdedilmiş;- bir ve tek hâle konmuş.
- muvaḥḥid: tevḥid eden, Allah'ın birliğine inanan.
- mücellā : cilalı, parlatılmış, parlak.
- mücrim : cürüm işlemiş, suçlu
- müdâm : 1. devam eden, süren, sürekli. 2. devam eden, arası kesilmeyen. 3. i. şarap.
- mükedder : bulandırılmış, bulanık.
- müktedâ : iktidâ edilen, uyulan, örnek tutulan.
- mülâzım : bir yere veya kimseye sarılıp ayrılmayan, tutunup kalan.
- mülket : ülke.
- mümināt : iman etmiş, inanmış, İslam dinine inanmış, Müslüman.
- münevver : nurlandırılmış, parlatılmış.
- münezzeh : tenzih edilmiş, temiz,arı, uzak.
- münkâd : inkıyad eden, boyun eğen.

- münkir : inkar eden, kabul etmeyen.
 mürselîn : peygamberler.
 Müste'ân : kendisinden yardım beklenen, yardım istenen (Allah'ın sıfatlarındandır).
 müştak : iştiyaklı, özleyen, göreceği gelen, can atan.
 müteyessir : müyesser olan, kolaylıkla meydana gelen; kolay yapılan, yapılması kolay.
 müttaki : 1. ittika eden, sakınan, çekinen 2. Allah'tan korkan.
 müznib : günah, suç işleyen, suçlu.

N

- na'im : 1. bollukta yaşayış 2. cennetin bir kısmı.
 na're : nara, yüksek sesle bağırma.
 nâdim : nedamet duyan, pişman olan.
 nâgehân : apansızın, birden bire.
 nâsırâ : yardımcı, yardım eden.
 nâ-tüvân : zayıf, kuvvetsiz.
 nazargâh : nazar edilen, bakılan veya bakılacak yer.
 nazir : benzer, eş.
 nehâr : gündüz.
 nehy : yasak etme.
 nekâis : noksanlar, eksiklikler.
 neşât : sevinç, neşe, şenlik.
 ninân : 1. aydınlıklar, parıltılar, ışıklar 2. cehennem, tamu 3. ateş.
 nisâr : saçma, serpme.
 nutfe : 1. fizy. döl suyu.
 nüh-felek : dokuz gök.
 nüzûl : aşağı inme.

P

- pâk : temiz.
 pas-bân : gece bekçisi.
 penâh : sığınma, sığınacak yer.

pend	: nasihat, öğüt.
pervāz	: uçma, uçuş.
peyrev	: arkası sıra giden; izinden giden, uyan.
pişe	: sanat, meslek.
pute	: pota.

R

rağbet	: 1. istekle karşılama 2. istek, arzu.
raygān	: 1. bedava, parasız 2. pek çok, pek bol.
recs	: şiddetli ses.
refik	: arkadaş, yoldaş.
reyb	: şübhe.
Rezzāk	: bütün mahlukların rızkını veren, Allah.
Rıdvān	: Cennetin kapıcısı olan büyük melek.
rihlet	: 1. göç, göçme 2. ölme.
rumûz	: remizler, işaretler.
rûz-ı cezâ	: kıyamet günü.

S

safvet	: saflık, halislik, temizlik, paklık.
sahv	: 1. ayılma, ayıklık, kendine gelme 2. hastanın iyileşmesi 3. sekr halinin zıddı olup bihudluk halinden sonra his alemine geri dönme.
saim	: oruç tutan, oruçlu.
sāla	: meydan okuma.
sāri	: sürücü, süren.
sayyād	: avcı.
sebāk	: ders.
sebıl	: yol, büyük cadde.
sehv	: yanlış .
sekrân	: sarhoş.
sem‘	: işitme, duyma.

- semā : 1. işitme, duyma 2. Mevlevi ayinlerinde tarikat mensuplarının cezbe halinde ayakta dönmesi, zikretmesi.
- Semi‘ : işiten, duyan. Allah’ın adlarındandır.
- seng-i hār : diken taşı.
- ser-efrāz : baş yükselten, mümtaz, büyük, meşhur, maruf.
- ser-efrāz : baş yükselten, mümtaz, büyük, meşhur, maruf.
- serrā vü derra : genişlik ve darlık(sıkıntı).
- ser-te-ser : baştan başa, hep, bütün.
- setr : örtme, kapama, gizleme.
- seyyerān : geziciler, gezenler.
- sezâ : münasib, uygun.
- sivā : başka, gayrı.
- subh : sabah.
- sū-i amel : kötü iş, suç, kusur, kabahat.
- sun' : 1. yapış, yapma. 2. te'sir, kudret.
- sûretā : görünüşte.
- sükkān : oturanlar, sakinler.
- süst : 1. gevşek, sölpük, tembel 2. manasız, değersiz.

Ş

- şādān : mutlu.
- şahadet : 1. şahitlik etme, şahitlik 2. bir şeyin doğruluğuna inanma 3. alamet, işaret.
- şāz : sevinçli, mutlu.
- şebāb : gençlik.
- şekk : şüphe, zan, tereddüt.
- şemm : koklama, koklayan.
- şerm-sār : utangaç.
- şi'ār : 1. alamet, işaret, iz 2. ayırıcı işaret, ayırdedici âdet.
- şugl : iş, uğraşacak, meşgul olunacak şey.
- şûm : şom, uğursuz.
- şümār : hesap, sayı.

T

tāat	: Allah'ın emirlerini yerine getirme, ibâdet.
ta'n	: sövme, ayıplama, yerme.
tazim	: büyükleme, ululama, büyük sayma.
tabh	: pişme, pişirilme.
tahassün	: kale ve hisara kapanma, istihkama çekilme.
tahir	: temiz.
tahmíd	: hamdetme, Elhamdilillah deme, şükretme.
tahsin	: güzel bulup taktir etme, beğenip alkışlama.
takrir	: yerleştirme, yerleştirilme.
takva	: Allah'tan korkma, Allah korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden sakınma.
tathir	: temizleme, paklama.
tearri	: 1. soyunma, çıplaklaşma. 2. bir şeyden, bir işten berî ve boş olma.
tecāvez	: bağışlama, affetme.
tefevvüz	: üstüne alma, üzerine alma (birisi-).
tekrim	: saygı gösterme, ululama.
telbis	: 1. ayıbını, kusurunu örtterek bir şeyi sahtelendirme 2. suret-i Hakdan görünerek hile edip aldatma 3. hile, oyun.
temcid	: ululama, ağırlama.
teşebbüs	: girişme, el atma.
teveccüh	: çevrilme, yönelme, doğrulma.
tevfik	: uydurma, uydurulma, uygunlaştırma.
tezkir	: hatıra getirme, hatırlatma, hatırlatılma.
tül-ı emel	: hırs, tamah, tükenmez arzu.

U-Ü

ukbâ	: ahiret.
ulü'l-ebśâr	: görüş kabiliyetinde olan kimseler.
usât	: asiler, itaatsizler, zorbalar.
usret	: zor, güçlük, zahmet, sıkıntı, zorluk.
uzlet	: bir yana çekilip kendi kendine tenhada yaşama, yalnızlık köşesine çekilme.

ümmü'l-kitāb: 1. aklı evvel 2. arşın üstündeki kaza ve kader levhası 3. Kuran'da Fatiha suresi.

V-Y

vāsi	: geniş, açık, enli.
vecd	: kendinden geçecek derecede dalgınlık.
vech	: yüz, sūret, çehre.
veli	: velakin, amma, fakat.
Veliyy	: 1. sahip 2. Allah'ın 99 adından biri.
verd	: gül.
vusūl	: ulaşma, varma, erişme.
yār-ı gār	: mağara arkadaşı, dostu, Hz. Ebubekir.
yeksān	: bir, beraber.
yevm	: gün.

Z

zāhid	: çok, aşırı sofu, kaba sofu.
zaif	: 1. zayıf, güçsüz, kuvvetsiz, takatsiz, kansız, arık.2. gevşek 3. tenbel.
zāil	: sona eren, devamlı olmayan.
zākir	: zikreden, zikredici, anan.
zāri	: ağlayıp sızlama.
zelel	: eksiklik.
zıll	: gölge.
zühd	: her türlü zevke karşı koyarak kendini ibadete verme.
zünüb	: günahlar.

Handwritten text in Ottoman Turkish script, likely a manuscript or letter. The text is arranged in approximately 12 vertical columns, written from right to left. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

Handwritten text in Ottoman Turkish script, continuing from the top page. The text is arranged in approximately 12 vertical columns, written from right to left. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

۱۱۶۸
 رحمت
 دیوانچه شیخ طرک و کاشانی
 ۷۷

نور و صید الهه علو اوله قلبك دایما
 لیکو نوزد زایله اکنار ذکر صفی دایما
 ماسو صبی کو یولدن ایدر اصلاح شیم یوق
 ایدر ایسکده تکرار ذکر صفی دایما
 بولوسا نرسک کر بود و کفر و دلالت
 ایله اخلاص ایله اظهار ذکر صفی دایما
 کنت کذاسینه و افض و لم یدر سگ کر
 ایده کو خوش طهاره یار ذکر صفی دایما
 دیندم ای فخری سعادت سنده صاده فکر کجا
 عشق و شو طهاره ایله اکنار ذکر صفی دایما
 اولنا ایسه سندن کرم عالم نوله یارینا
 بو خاص جرم قومه ایله کرم یارینا
 لطف لیبوب زو جین قوی ایتم عیال
 شاه سله صید لطف ایمل کل یارینا
 احسان ایدر دینک بره لافظ طومون رحمتی
 امید و وضع ایتم کرم کجا کرم یارینا
 همه دینلار ذکر کرم دور لافظ صفاک ایله
 جمله نیدر شاهنک غریبه یارینا
 بحر می نایسرتنک باقر بوری قار دینه
 جرم خطام صدن فرزون عنوان ایمل یارینا
 شمع عالم رفیع اولان عاشق ره یارینا
 کوسا جراتک الله لطفک ایله یارینا

نور خیر کما نانا ک در ر بصیرت صلاح
 ایچکون خون قالی قالدی ای مقصد
 دینم و عیباده راست اولور ایچکون
 شید جان و ولدان ایله آنک قصد
 عزم شیم نضله بولادی نملک عزو شرف
 اولور صدم قدری عالی اولدی ای لایبیا
 اولان و ایزین ایله شهادت صدق طهاره
 رحمه العالمین سن ی رسول کبریا
 یا رسول الله شفاعت ایله فخری بنده که
 اولمیه باب الحلا یق روز سیه روز جنت
 کما همدن افروز دینم بوزیله ورم سکا
 سنک لطفک صد بود قیلم کرم دایم بکا
 یورم قاره سنم بقرم ایله بوبنده که
 بغضله جرمی عنوانیتا فخرم قلم کرم بکا
 یوعبد عاصری هر کرحیل ایله محشر ده
 لیکو نوزد زایله نیا م نیازم بود در رسکا
 سو صبی ایله قلبم بر اولور ایچکون صد
 بوله نینمندا اولور حاره افروز کل دوا بکا
 بیاید عاصرت کلین سوا صیدت عار یل
 حکیم عالم دانا صومسن قیلم عطا بکا
 بولمک فخری قوی لک کما حق قدری عیب
 عنوانیتنک اللهم قتی مشکل اولور بکا

قلب مومن بلبت صدر کبریا ای طوف
 چون بونی بواله خید و برد رسول کبریا
 علم الا سهار بوزین دم کشف ایلا
 اول تجلی به ملائک قلده جلوه حکما
 قولد ایلمه تجلی نور ذائمه اگر
 پاک و ظاهر بون آینه سی بولوحلا
 نفس شویم کیم ولور سر تا بع فرمان بر
 دینه و عقیده سوزا ولور اول دم
 نور ذکر لاله منور آینه کیم قلبه کیم
 ذات باریدن تجلی به اورسک خریا
 کیم کانی صدر سن الها بری عفو لاله لطفکله ای رحیما
 سنکله مرینه منقاد زهر آنده دخی نهینه راضی بوز علیما
 بری لطفکله شاد ایله دمام دون ملکن نظر کله آیت بصیرا
 کیم آیت خیر عالم هرستین به بری لطفکله نظر آیت عظیمما
 مصونیت جمله اخوانی کدر دن
 دخی بچار خیری بی کدریتا
 سنده شاد و بدر صد مومنونکله مهصبا ای ماه رحمت مهصبا

وحدت میندن نور بوسکران اولی شکرک
 فریاد بر رهجو بولیل و نهان بارینا
 اسکولک لاله نام مشکلات حال ایله کل
 لطفک لاله اعشارین نور کمال بارینا
 تویدینک نوری لاله آینه قلبه مری
 ایلمنور لطف ایوب فضلک لاله بارینا
 بود دره مند خیری قوایک لاله بضایا کدر نیاز
 ایمان ایله قرآن لاله کوم بری یارینا
 ای خداوندم بزه ایله عطا رتبا فاعفر لنا وارحم لنا
 رحمتدن لطف ایوا ایتمه خدا رتبا فاعفر لنا وارحم لنا
 روز محشرده بری بین الامم مغفر تان ایتمه دور ایله کدم
 عیله ایوب عطا کله کدم رتبا فاعفر لنا وارحم لنا
 خدا فرزند کنا هم بی عداد نادم اولدم توبه آندم ایتمه
 لطفک لاله خیریه ایله مسدود
 ربنا فاعفر لنا وارحم لنا
 مومنینی مضر نور جمال آینه خدا طلبدین آینه نور نور ذکر لاله خدا

هم در دینه در مان اولور
طول امل ابله ریب
جان کوزینه کلور عا
راه حقه طوغری کیدت
جان ودلی سسرور اولور
بخزینیک صدر سوزی
طوغری ددر حقه اوژک

یلان دککل کچک سوزی
کل کبیده لم حقدن یکا

حک اصسانن حدیوق دلا
ای حقدن اجتناب ایدر ایک
عاشق وصاد قلمی مطلوبین
لیکوندر الله امیر فی
واصل حق و لوق استرک کرد
جان ودلان ذکر شغلایت خیریا

سند عفو ایدر خدا میدنلوری
کیم دخواکله اولور سمشادمان
شبهه منجبت اولور اکامکات
سند مغلوب اولور ابواب جیم
سند مؤمنل ایدر ذوق و عظیم
سند صائم اولور رعیت اولور
دنیه و عقبا د اولور د ولت اولور
مؤمنین مؤمنان لطف ایدوب
خبری نایزه دانی لطف ایدوب

مرجبا ای شهر رعیت مرجبا

حقه کک اعاشق ايسک کل کبیده لم حقدن یکا
حقه اک صادق ايسک کل کبیده لم حقدن یکا
ذکر حقه شغل ایدیه تک مشکالوی اسان اولور

عشق صفای کجی کو دوزانو بر زبان و له ماه انجی کجی سبب از عشقه الصلا
نفس غولسنه تابع اولیا بلبل و بار سخن عشقه او نور خکا عشقه الصلا
هر دم و هر خطه صفا کرمی دوز بو بر تو نا عشقه قال اولم عشقه الصلا
زکات و ناموس اری صومچو ادکم کجی نام و سخن ترک بدن خان عشقه الصلا

۱۷
باصده خریا لهر زرشب نالان اولوب
عاشق و صادق اولان سوزان عشقه الصلا

جرم عاصی قو کجی بن سنک یارینا بجم یوزم قاره سینده لطفی یارینا
سنک اولم سنه غنایت حال مشکل اولور حضرت فقیق بو شدر علیله یارینا
دو محشرده جلیل ایلم عاصی بندگی بودر سنک نیا زرم و زرشب یارینا
لطف ایلم یوزمه دیک لافظتوسون عجمی قطع امید ایلم یوزمه ایما یارینا
چون لطف ایلم ک هر کجی بو عاصی بندگی که

۱۸
عده الله خری نا جوتکهر دم یارینا
سا که توفیق ایلم علمه امورم یارینا کسری کسب عشقه ایله یارینا

جلدک خالی تسبیح علم و عشقه سکا رحینه نظر ایله علم و عشقه سکا
عده الله یزری امت ایلاک سنک و سنک اولم و خری عجم و عشقه سکا
ظاهر باطنه سنه غیری بو فردا کجی بیری قولعه قبول ایتم علم و عشقه سکا
بو محشرده اولو الحمد و تحنده صشر لطف ایله یارب علم و عشقه سکا

۱۹
علم مومن قولد کله خری نا جید کجی
ایله محشرده رسوا علم و عشقه سکا

شغلات عاشق ذکر عشقه کجی ایلم سنک سکا بجم کجی سوزینم یاری بدرسن سنک سکا
مومنک یاقی بو صید ایلم یوزم کمال آتش و صیده یان عاشق سنک سکا
اهل تصید مجلسینه ایما عرفت یارب داخل اولم ایلم سنک یارینا عجمت سکا
ذکر عشقه شغل ایلم یوزم بلبل و بلبلونه ایلا کنا ذکر عشقه قیام اولم مطلوب سکا
خریا سنک فی شغلات ذکر عشقه و ایما

۲۰
ظاهر باطن مروک عشق ایلم صلا سکا
انصلا کلسون کلن میدان عشقه الصلا باشق طوبی بلبل میدان عشقه الصلا

سنت
ایلم طوبی ایلم طوبی کجی عشقه الکلام
سنت

حرف با

کرم ایله نه لطفکاه یارب
سنگ لطفکاه قالمش برغزیم
کناهم صدق فرزند افسدم
دیدک لطف تو من رحمت الله
جنابکدن رحام بود مدار
بجز لطفکاه مسرور ایله یارب
ببخ لطفکاه عضوا ایله یارب
ببخه قرند ه لطفک ایله یارب
ببخ ایمان ایله ضم ایله یارب

کرم کانی خدا سن بلا شک

بو خیری یم کرم ایله یارب ۱۰

برایم و برین سنس شکر یارب یارب
اکم ظاهر کرم ایله یارب
عدم ان بیری و رید و کتور ک عالم
مصدق بلیوب هر دم نه ان لطفکاه
مصدق بلیوب هر دم نه ان لطفکاه

بیلر شاهن یارب بو خیری دردمند یکی

اکا امت ای سنس شکر یارب یارب ۱۶

بو کرم کانی تو لنگ هر کیمس یارب جانف
لطفک حدی و اوقاف نه ایما ایله کرم
حضرت یوسفک پیشه ر لطف ایوب
قره العینین اولان و لله لور مرتبه
صدق فرزند کناهم همدی قار یوزم

یوری قاره پیر و عا جز خیری ناجیز یک

ایله تو یوسفی نینکی ر فیق یاربنا ۱۴

قلبی بر نوریدرسن و کرم خله دایما
امر و نهم انقیاد و اجا و دل بر نور اولور
الله الله دیلوم بادیه لصفی مدام
انبیا و اولیا لنگ مرتبه نه جلایه
منظور اولور سن خلائک دایما سن لطفنه
دیم و عباد و بیچاره کرم ایله خیری

کرم

عاده دایم

۸۴

حقا که حسنا ندم شک ایله کول کل شنب
 دید باری و زنده حق و بود بیکر شک ایله
 مظهر تیری لطفه ییزی خدی لم بزل
 کما ناعشفه بان یا قل بر و نه کی دایما
 بو کنه کار پیر و عاجز خیری به بار اول کول کل
 مظهر دیدار لطفه سنی دایم روز شنب
 مومن کمال اولان حق بود بر روز شنب
 مومن مومنانی ذکر صبر قند بر روز شنب
 کی که کوز ذکر صبر سنی از جان دل
 هر چی هم بر یار تو صید آسیر عاشق مدام
 حرف تا خیری ناچیزه یاری کول روزی نیال
 ذکر صفت شغل بدنا حق بود بر روز شنب
 روزم قان کما حقون شقا ایله سلطان شقا
 شک حسنا نجد بو قندم ایضا ایله سلطان شقا

کما حقون روزم قان به حقو ایله یارب
 امیدک کسم رحمتی دینک و آیدنه لطفله
 کرم کما خضو سینی سنک لطفکم هیچ صدیون
 اولمخ عمر بویض بیزی ذکر بزی ایوم
 بو خیری کما کاره که هلا اله لطف ایوب
 ۱۷
 دیندن ایتمرد ذکرک دم آخوه یارب
 سو جبین جانیا تم درون عاشق یارب
 منور و امشغله درون عاشقا دایم
 ایلام لوی بر نو خج غیر حال لیسکه
 دلن خدی و عشاق صفا ایچین دایم هر دم
 هجان فکری ایچ محبت شویلاست یاری
 خیا لک ایله مست ولدی دل و جانم ایدر خیر یار
 خلی ایله خیری به کرم ایله مدد یارب
 حقد

یاد ب
سختک

الحی اسم با کک مرمتینه کناهی باغشاه صوم عموا بیت
 خطام صوم در صیبک مرمتینه کناهی باغشاه صوم عموا بیت
 مد و لطفکله باکم ایله احسان وجودم غرق اید و در بحر عصبیات
 سحرده ایدرم آهیه افغان کناهی باغشاه صوم عموا بیت
 کرم ایله اقدم باکم هر دم ره عشقکدن آبرم دما دم
 قولکم یوزنی قاره دردمند کناهی باغشاه صوم عموا بیت
 سوا صبی بله قلم بر اولدی وجودم ملک جند غمزه طولادی
 کنه کار تو همینه بیسم اولدی کناهی باغشاه صوم عموا بیت
 یوزم قار سنه بتم کرم با باغشاه صوم جلوم پروردکارا
 بوخرفی دردمنده قیل عطا با

کناهی باغشاه صوم عموا بیت
 کون آده بولو جایی صفادریاغ وحدت
 سراسر آدن صفیه ایدر لاکنا شفا ویرد و در عجب حالت فرود ریاغ وحدت

نظیفان لیر و خواجه عجل ایضو ایداده
 اگر ترا اسبک باک شفا حق مشکلا و جال بقا
 بجی عو غه خاله حکم ایت یوزم ره سنه کرم ایت
 سنک احسانه یوزم و جی کرم لطف ایل
 کرم با قارا پروردکارا
 بیوه لطفکی همراه ایت رحما
 عجل ایله یوزی روز جزا ده
 کرم با بن بیوه ایله کاشاده
 دعا فرمود در بارب هرگز
 کرم صی صاحبچندن بیوی هرگز
 بوخرفی فقیره قیل هدایت
 عمو اخوان ایله بوکسون سلامت
 سنک احسانه کلک کرم ایت

دی عک حضور ایداده شفا ایله سلطان
 سنک لطف ایله جی شفا ایله سلطان
 بی نظیفان سوس ایت کرم ایت شفا ایله سلطان
 بوخرفی کنه کار قیوه شفا ایله سلطان
 سنک احسانه کلک کرم ایت
 سنک احسانه کلک کرم ایت
 حضور انبیا و اولیا ده
 سنک احسانه کلک کرم ایت
 آبرم دنا لطفکله هرگز
 سنک احسانه کلک کرم ایت
 درونی در دینه ایلام عینایت

در دونه اوله روشن سراسم
 ایدوب عاشقده احسان کل
 وصالک ایله قیل دایم نسلی
 اوله بزم سعادت یچره اخوان
 صفاکسب ایدله هر دم خیران

صفت سربینه قیل باری کجدم وارث
 بوفخری کتدی که ایلاه احسان

خسته عشقکله دایم قیل وصالکله اول
 مقصد عاشقکله نور کتدی که
 بیری دکلهنده قبول ایله لطف ایله
 کنت کتدی ازم قلمی حرم قیل مدام
 بادشاه ملک فرم کرم عشقاسم
 ایدله نومضانکله کوهی استهجا
 نورش کله درونم ایلسد رامتواج
 عالم بیره انیم هیچ غایه عرض حساب

صفت سربینه قیل باری کجدم وارث
 بوج بحر حضرت جمله عسائی جذب ایدر
 خیر باخوان خداده کسدر هیچ قانزواج

نجلی نوری چون نه ظهور ایدر بلاشیم
 قونول ایدر اغیار بدلی اولمده قهر هیچ
 اورواسع مکان دکشا دروغ وحید
 کغایت بر فروری محکم بنا دروغ وحید
 خیر ایدر اولورسک ساکانه شو قیله

صفت سربینه قیل باری کجدم وارث
 جانم خدن عطا وره نهاد رایغ وحدت

نور کتدی ایله شورا ایله قلم یا معنی
 ذکر کتدی دایم لساندن هم دور ایله
 انبیا اولیا تک مرسته روز شب
 شاه قلم رسالت مرسته الامان
 ماسوی صندن آری ایله قلم یا معنی
 فکرت ایله دیمدم بر ایله قلم یا معنی
 نور خرابله بر نور ایله قلم یا معنی
 جمله غلک پاک رط هر ایله قلم یا معنی

صفت سربینه قیل باری کجدم وارث
 خیری بیچاره که لطفکله هر دم یا معنی
 ذکر فک کله نور ایله قلم یا معنی

الهی نور ذراتک هر منجوت
 او خیر کائینا تک هر منجوت
 حقیقت سربینه قیل باری کجدم وارث
 حقیقت سربینه قیل باری کجدم وارث
 اوله دل در دینه وصلک علامیم

طوبی استیک بر وجود کمالک دامانی عیون صغیر سا که کنف ولید الطوبی شیخ
 لی مع الله سر نیمه قوفی لوفی شریف کونی غایم اولو رسیده می سر شیخ
 ماسو احیان در زنجیر ایدر استیک لطف صغیرا بود بر سا آثار شیخ
 حرف وال کلسن و صدقه بلبل ناله سن بند که کوش
 ذوق ایدو بیخرفی دخی چون اللدی قر شیخ ۷۶
 شفاعت با رسول الله محشره مدد حدن فزون اولدی هم بل محشره مدد
 شاه قلم رسلت سنن می محشر حق رقم العالمین ابله محشره مدد
 خاوی مشک اولو رسندن کرم اولان سنم غایه محشر ابله بی ابله محشره مدد
 انبیا و رسولینک اضحی سنن شب سنم لطف حساد کرم ایت ابله محشره مدد
 استکون یا رسول بن عاصی بنده که قیل شفاعت لطفیکله ابله محشره مدد
 خرفی بیچاره ابله شفاعت لطف ایدوب
 شرمسار ابله اقدم ابله محشره مدد ۷۷
 نرزان بندای سمدان سر تو صید اوسره واصل اولدی اهل تو صید

اهلنده دورن حلالدر هم مباح نا اهل اولانده هرگز اولماز مباح
 یحیون اولماز ایدر استیک سنن اخل اهل و اولانده کک غایت صلاح
 ابله انکار دایما سنن متقی دورانی بویق استیک دو عالمده فلاح
 زهد ابله تقوی ابله اولانده هرگز اولور اولانده دوران مباح
 مصیبتدن کور اولور سک خیز با
 ۷۶ سا که ده دوران اولور هر دم مباح
 چاک نوری ابله هر دم تجلی ابله با قیام اولور جانم مدام هر روز صلاک ابله با قیام
 سر عالم معنا نور عشق کله و صلاک نوری محض ایتیک در روز کوی با قیام
 چاک نوری ابله اقسیم دیده دن باشم ایتیک نازه سنن کوی ابله با قیام
 کساد اولسون کل سنن ابله کشف اولده دل و برزخ موریت مدام لطف کله با قیام
 ۷۷ غبار ماسو اولانده ابله ایتیک اول باک
 حرف خا اولر حجتک ابله مدام دورن خرفی با قیام
 بویق استیک در زنده مدام انوار شیخ کک شغل ایدرین بولور اولر شیخ
 طوبی

پادرو عاجوزی قان دوشندک خیزم
 ای یوحنا فردا دسندن زمدسندن
 حد دقرون جرم بن حبیبان زشم بنم
 دیم بزم بوضلا این لیسک غوغا
 صب سو طولدی دم خندا دانی بیله
 لطف ییوا ایله شفا یا رسول الله مدد
 ای قادی و علی سندک دسندک مدد
 معلوم حالیم سندک دسندک مدد
 عالم نوم روز جزا سندک مدد و سندک مدد
 قورترینی لطفک ایله سندک مدد

بو خونی بیچاره ای عشقک ایله وارن بیه
 نور ذانی ککلی نور در جرات
 غوغو غمناک و مار علی عصا
 نظهر احسانک و لسون و ایما
 ابکی عالمده بیره ایله عطا
 سس تو صیدا و له دایم آشکار
 بیخ لطفک بیره اولم یاد کار
 الامان سندن مدد و سندک مدد
 الامان سندن مدد و سندک مدد
 عاشق و صفا قلوب صیح و مسا
 الامان سندن مدد و سندک مدد
 ظاهر و باطنده ای پرور و کار
 الامان سندن مدد و سندک مدد

۳۷

دیلرسک سرتو صیده و وصولی
 سکا دخل یلر ایسه اهل انکار
 اولور آینه قلبک مصفی
 یارین عرش کونک سنده کونک لئک
 ایاطاب و اکو ر اهل تو صید
 فونق طوبی صغین اول اهل تو صید
 اکر اولور ایسک سن اهل تو صید
 دیلر ایسک کون اول اهل تو صید

بلا شیم حضور حقه خورش
 مغرور دکره اهل تو صید
 امتندن یوزی قاره ضعیف قیامد
 دیم و عقاده ایم بن شفاقت خواهم
 امتکن بدو عاجز ناتوانم بی کسم
 شرمسار ایم اولم بنده کی بان الام
 عدله بزره حق لطف ییوا آید و کسم
 لطفک نظرا ییوه مدد قلد کسم
 سوره سبع المثانی صرمینه بنده که
 قیل شفا لطف ییوه روز خنده بنده که

۳۸

دینم و عقیده هرگز لطف یاد و احسان
 مومنین بپوشانم سخن الله الصمد
 ظاهر باطنده خجری بده که لطف ایلیوب
 دایما و برین مراد سخن الله الصمد ۳۰
 بیکس در روانده قائده با رسول الله مد
 اکت صاحبک لجره روز خضره بنف
 ایکی عالم شاهی سنسلی بصیب محترم
 بیکس در روانده کانه ک لجا شمس شرف
 حدن فرزند کرامت قیاس جرم و فی
 او این روز خیزیک سنسلی نجی شفعی
 علم خلوق سنسلی کون خلق اولد لاجرم
 کوروز اولد ذاتکی سیرمه سلطانت
 نور ذلک صحنون اول سعادت سرنیه
 اول مبارک در وصک دایما بوز سوز ماک
 بومنین بپوشانم سخن الله الصمد
 جرم افزون قبل شفاعت رسول الله مد
 ایلم محزون قبل شفاعت رسول الله مد
 بن غریبم قبل شفاعت رسول الله مد
 جرمینه قبل شفاعت رسول الله مد
 لطفک ایله قبل شفاعت رسول الله مد
 جمله نزه قبل شفاعت رسول الله مد
 بن ضعیف قبل شفاعت رسول الله مد
 خلی مد قبل شفاعت رسول الله مد
 وصل ایله قبل شفاعت رسول الله مد
 دعوت ایله قبل شفاعت رسول الله مد

بزم وحدت شمعنک پروانه سنی عشق مینک دایما مستان سنی
 اولدی خجری و جهنک دیوانه سنی
 ۳۳ الامان سندن مدد رجم مد
 سمان نازل اولدی سر نوصید اوسه واقف اولدی اهل نوصید
 اوسه واقف اولیم دینس لجالش سوندا اولر اهل نوصید
 تخصص ایسه عاشق ذکر حقه اولور وصل بخانه اهل نوصید
 ملازم اولسه عاشق ذکر حقه صفت و ذرا و در اهل نوصید
 بو عاشق جهر البسه ذکر حقی مملو در بر لاکم اهل نوصید
 بکشف ایتم ای خجری بوزاری
 ۳۴ سلوک هلینه در بر لاهل نوصید
 خالوروزاق و عبودیتس لیه الصمد جمله خلوق سماک خراج سنسلی الله الصمد
 بیسبیم و باطلور سنسلی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی
 وار تیرسین علم بیتم عدد مدان شمس سنی لطفه حدن بوق و ذمه سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی سنی

سفر از بی بی من شفا آید و اله شاد
 چه سلطان رسد شفا آید و اله شاد
 بی و سر بلیک شاه سلسله رسول الله
 عصا تمهت بد شفا آید و اله شاد
 سکا و استغناء بد و اظهار هر که باطن
 که در اله سلطان شفا آید و اله شاد
 در عالم الجیره سلطان سکا خاخر الجی بز
 شفیع اللذین من شفا آید و اله شاد
 کنه کاران عاصی و مادم ساکم حجاجه
 جی نبوره اطلاق آید و اله شاد
 حرف سر
 کم آیت رسول الله یخبر کنه کاره
 بوزی طاره سده بجه شفا آید و اله شاد
 ۳۷
 نادر که الله امری با اله اید و رضی ذکر
 که قیاما که قعود آید و رضی ذکر
 احمه امثال الورد و در مؤمنان
 انقیاد احمه اید و رضی ذکر
 مؤمن از زعم الله اید و رضی ذکر
 انجمن بجه کند ز اید و رضی ذکر
 ددی حق تو صید بجه خصم در درای خریا

اول حصاره که بود کجای اید و رضی ذکر ۳۸

خبر عالم شاه سلطان رسول و برانه بیسم
 ایله معور قبل شفا آید رسول الله مدد
 انبیا و اولاد که عشقتم غم خزان یکی
 ایله مسرور قبل شفا آید رسول الله مدد
 لیع الله تختک سلطان نسین شیره مز
 فو لیکم بز قبل شفا آید رسول الله مدد
 رحمة للعالمین من رسول الحاقین
 درو مندیم قبل شفا آید رسول الله مدد
 سن شفیع کائنات سن لطف اید و رضی ولیم
 علم هر م قبل شفا آید رسول الله مدد
 حدان سندی سرور هم کتابی عدد
 لطف اید و اله شفا آید رسول الله مدد
 نور عالم و شهزاده اصحاب کریم
 صرینه قبل شفا آید رسول الله مدد
 جبار بارک ال اولاد که در صرینه
 یکسم بز قبل شفا آید رسول الله مدد
 غفلتید کجید و غم چون گاه در یابنده
 دلشمن بز قبل شفا آید رسول الله مدد
 کوی عشقک و خجلی خدا در عاشق
 عاشقتم قبل شفا آید رسول الله مدد
 بنده درگاهکم لطف الله هر که در و هر که
 با که رسد قبل شفا آید رسول الله مدد

امندون در دیندک خبری بیچاره که
 حرف ذال
 ایله شفقت قبل شفا آید رسول الله مدد
 ۳۸

میرزا

ایکی

راه صدقه سعی بدو ای طالب دید اولی
دگر صدقه شغل بدرس جان ودن لیل و نهار
صفت و صفت بدو لیسک شوق کبر طاعت
اهل عشق لهجستین اول طالب لاله اشک
در و عشقه دشمن دوزخ بلز قنده در

خیز یا شیخ کی کامل وجوده صدقه

بند و تسلیم اولیا مرفان بلز قنده در
باغ قلب همت بدو ای اولی کلعتار
باد شاه ملک عشق ضد امری ایله
دو اولی تفکر ایلی از جان و دن
علم الاسرار روزی کشفه اول عشق
تو ک دیو جان و دل زو رشید ناموس عار

مظهر لطف خدای خیز یا عماد کیمید

شکر و حمده صرف ایدرسن عمر کی لیل و نهار
سماوی سس تو صید اولی اظهار
اوسره واقف ولدی جمله ابرار

دیده و عشق ای عمور ایلم دیوسک کر
بوجودک و الغیبی یوم عشقه قریب
مرشدک هر نیم نغمه بلر سیه ای طوط
نور تو صیده موز قلبی ایله مدام

خیز یا سعی ایوب شیخ شریف یک یا پیش

کلشن و صد تده بلبل ولیم دیوسک کر

طالب حضرت الله ایله لیل و نهار
حق تعالی یاده نابل علم بی مقصود
طالب مولانا اولی عاشقوله اولی اولی
هر یک عشق ایلی کو کلنه نایب ایدر
شهره بود روز اول کو کلام عشق یقین ایدر

عارف اولی خیز یا تو صید سعی ایدر

نور تو صید ایلی اوله دله یاد کار

ناعشق باغیمان سوزان بلز قنده در
بجز عشقه طایمان عمان بلز قنده در

خواب غلغدن او با جانك سحر قيراناز
بوم وحدت ذوقی ره مهر را بده كور
بچو طلبك فروزان بلبلوب خلاص ابله
عندب نو حیدر بلبلانك معطر ابله كور
سكا حسی خاتم احسان ابله دیوسك خدا
ذکر فکرك در و شربك له مگر ابله كور

نظر لطف خدا اولوق د بلسك خجربا
شبهه اتم قریب هو اصل اصل ابله شاناز
ماسو صیبن در و ناله ابله شاناز اولوق
شبهه اتم قریب هو اصل اصل ابله شاناز
ماسو صیبن خدان كشی بی ابله بعید
كیچك نوز ابله كشی و انا خراب اولوق
صغما قلبنی علو زید زهر و زشب
ظاهر و باطنده وهم در حیدر شاه اولوق
امر و نیه امتثال ابله كشی معور اولوق
امثال تم نيك حالی مدام و كشی اولوق

خجربا تو صید حقه غریبی ضریف ابلان
دینه و عبادده اول كسه مدای شان اولوق
چون نالمنی سرتی بلزیم منصور اولوق
جام عشق نوش ابله عاشق نیم معور اولوق
دینه و عبادی تعمیر نيك ن كچین
بور و صودك شهر وای عاشق نیم معور اولوق

کیم ایتمسه صصن تو صیده تخصص
نجانم واصل اولوق بود را خبار
بر عاشق ولسه تو صیده ملازم
ظهور ایدر ابله و صیده انوار
خجربا هر ابله تو صیده ایتمسه عاشق
اکاهدم اولوق ارجار و اشجار

سلوک اهدینه كشف اولوق بر اسرار
نور صغم بومنی واصل ابله هو ذك ایدر
هم سرتی وحدت ابله داخل ایدر هو ذك ایدر
كشف اولوق اسلكوره علم روزی هو سیده
ظاهر و باطنده هم كامل ابله هو ذك ایدر
مکتبه غزایم ذابم کیوی و كور ال سبتی
خبره اولوق و رسك سنی فاعل ابله هو ذك ایدر
هر چی كی ایتمسه عاشق بر ظلمه دله
علم اسكلابی ذابم ابله هو ذك ایدر
حضر توفیق الهی ابریسور سا اكلوره

خجربا بود و لنگه نایل ایدر هو ذك ایدر
نور كرده ابله قلبك شور ایدر كور
ماسو انقشندك اوصا مطرا ایدر كور
امر و نیه امتثال ابله كشی معور اولوق
روح نفس ذره جان عشق نیم معطر ایدر كور

خوار

سنک خاک کبیر منکر لای فاک و ش حکم خله دورید عشاق هر شام و سخن

اولمق استوسنک که مضبول درگاه خدا
راه صدمه فخر تا تو که دیده کو حایله سر

قیل میسر بالعی صفر نیز اول خیر
نومینک عاقبتی و نیا اول خیر
مشکل اولان شدرینی دایم بخاره تک
لفظکله ویرم درین دایم بخاره تک
علم ترسند اولان رضطر و حسنا باکم
عاصیا نیز مکتله ایله غفران باکم

حرف ذال
مظهر نور خدای لم یزلدر قلبیمیز
نور ایمانله منور قلب مؤمن دایما
در کصه شغل باه بر نور اولور اول خانم
مطلع نور خدای لم یزلدر قلبیمیز
منبع نوری خدای لم یزلدر قلبیمیز
مطلع نور خدای لم یزلدر قلبیمیز

سالک صحت درونده در یکجا یا نور
نفسی صلاح اعلی چون ببول بر سر

بچه مدت تریله خاک کل مغفور اولور
باش حق بالذاتی وارخه دیوان صفا

آج کوک جازک و بار استدیگ سنده
سهری کرم بیا که کند و کند و که
بیت صدف قلب مؤمن بنده پیبردی
پرده کو که هر که او مؤمن کامله دیو
فخر یا بدو از تلقی بلوک سن عیب در

دایما کلا حسند نسیم عشق اسر
اول خدیو بر له کلور عشاق هم و حلال
عشق صمد غدی بر عهدیم بر همان نشتم
دور عشاق خدیو سر سعادون خدیو
داده خود بینی کو یک عشق صمدی خدیو
اون کو یک عالمی کشت با ایسه بر سر

سنک

۴۷ دیلر یوم جزاده فخر یا مغفور اولور

۴۸ آج کوک جازک و بار استدیگ سنده

با غسله هر می عفوایت کنا هم
 کچه کو ندر بود رسندان رجامون
 غریق بحر نصیبا نم کدریا
 خاواز آیدوب عفو آله صوجوف
 ایلله ایوب
 حرف سین
 بوخرفی کنه کار کله بازب
 سن آسان آله جمله مشکلمیز
 دیشقی الیک صیدمیدن عشق آلهاس
 ام رطل ایده رزهدم عشق آلهاس
 لطف بدو آله شفا یارسول الله یوه
 ایده زده ایم جنابندن شفا آلهاس
 دیدحق شانکه لوراک شکر یوقدیم
 غایب بودن اینوز هر چه عشق آلهاس
 اولم سن سن و لوراک عرش کوس لوع قلم
 امینتک علمسی ایدر شفاعت آلهاس
حرف سین
 عاشق کد زان زدن خورنی بیچاره سنگ
 شو قکله ایدم دایم شفا آلهاس
 سرای وحدتم دخل اولم دیو سکن آفرینش
 در و بیخ هم بولور کچه زاندر سن عرش آلهاس
 بوقانیه نه کله کد ایدر یوریا سکن آلهاس
 صحنی بلک لیچون کله کد عشق بیل سن آلهاس
 وجود قلبه زان لب و لوراک شاه سن آلهاس
 بیخکی

سرب غیب الغیب واقف اولور اسرار خدا
 مشرق نور خدای لم بزلدر قلبه بیز
 خرفی بیچاره به لطف ابدی رب کدریم
 مظهر نور خدای لم بزلدر قلبه بیز
 مظهر سر خدا در قطب عالم شخیمیز
 حضرت نفسی اقدی اولدی جا پای بیز
 ایدم لم صبح و مسا و صبحی آشکار
 نور کد ایدم سنور اولدایم قلبه بیز
 خلقه ذکر ایدوب کل کو خلی نور بی
 بوسنا اولسو همیشه ظاهر و باطن بیز
 حوتمالی فیض لطفک بیزه خواه ایلیم
 دنیه و عقیاده هر دو بیز و در مخصوص بیز
حرف یه
 آجیله کله طبعک خرابی ایدم کور
 همت بیز ایله تحسین ایدم لوراقیمیز
 سن آسان ایله یارب بوسیمیز
 سنک لطفنه فالمدیر اشیمیز
 سنور ایله نوری ذکرک ایلله
 کچه کو ندر ایلدی دلدریمیز
 دخی فکرک ایلله هر دم افندم
 سنور ایلله یارب قلب لریمیز
 یوزم قاره سنه باقمه خدا ایا
 دو عالمده بیاض ایلله یوزیمیز
 دایم

صفا حسنا انشا الله انك في مكان مديني لطف بيدنا عجله قبل خلاص

صرف صفا برسول الله اما من صميمه خيري في

صفا بعد رجاءه عجله قبل خلاص

الذي نحمدك نشركم في سكا فضي فياض بحق بيل سني لطف اليمهور ايد فياض

اكرام غائب ولم يبرسك ايا صافي مدلي ذكره مشغول وسني منصور ايد فياض

كاهي خذا ونك غفوا نوس مشكله ننا ايل كيم كوند سني معضو ايد فياض

عجب صفا اسعد خذا نك قولاه هون عجلي ليوب هدم سني پونورا ايد فياض

صرف ط ايدوا حسنا نني ظهار خذاي لم بزل خري

كرموا ليوب داي سني سور ايد فياض

انبا اولما نك صميمه و بر نشاط ذكر با لك له ستور ايله قليم و بر نشاط

هرم و هر خطه و در نيم ديك ديك دعي مولاي قلم فكم قلم و بر نشاط

بجزو نذ الله الله ديون دارا يلرم عزمه محضه مخزون تم لطف رت و بر نشاط

اول فرجه سني باطن و ظاهر دني ذات با لك صميمه اول معيم و بر نشاط

غير بجز عشق و بودي بقصود بودي حسن جناب قدس قدس بودي نور قدس نور قدس

التي سعي عا شقه ظهورك عجله اوسه وقف و لما ضم جانشن تم سني خري قدس

صرف صفا اكراد و فاد رسن هيئته خري ذاره

ا و رسن نائل البده لم ذيبم قديش

حب سواد قلبك ذكر خدا ايد خلاص صفا حسنا ذكركم ايد خلاص

ذكر صفا شغل باين صفا لطفم عظم او نور هر خدا دن موفقي ذكر خدا ايد خلاص

ذكر خدا ايد كشي صفا يعين او نور مدام بعد خدا دن غافقي ذكر خدا ايد خلاص

ذكر خدا ايد نك قلبك بود ايدم خلاص ناي عجميد سناكي ذكر خدا ايد خلاص

اي خري بجا رسن ذكر صفا شغل ايدم كور

عجله كردن ذكر خدا ايد خلاص

بارسول الله شفا ايت عجله قبل خلاص جنابه و عصبان عجله قبل خلاص

كيمي سندن استغاثك و ليل ليل بودي عزمه محضه انري عجله قبل خلاص

روز محضه صفاتي عجله ايدم قبل كرم لطف عظم انري عجله قبل خلاص

عجله

قول کردن روسیه بوختری با جودیک من عرف سرینه ولف ایله دیم ووشناط

حرف ط علم وک اول مصیبتی با کیم ویا حفیظ

دنبه وعضیاده قورقودن میناب با حفیظ ۶۱

لا و حشده جلیل تم بری لطفک ایله دایما لطفک مظهر ایله بیری یا حفیظ

جهیم خدن قوز دند ساک معلوم حالین یوزیم ک قارده سینه با قوه غنویت یا حفیظ

برو لک عامیلا ز کلاک فیکو با کیم بیری رد تم افریم ایله احسان یا حفیظ

علم یونن قوللا کله فخری ناجیز یکی

لطف احسانه مظهر ایله دایم یا حفیظ ۶۲

جوهر ک خدی قلیده ایدر ک حفظ بیل وجود ک شهرتی عدل ایدر حفظ

کذا لا یغنا ابرو ک دیلر لیسک دیمدیدی اسماسی فیکده ایدر ک حفظ

عالم لاهوتا و جان دیلر لیسک ای کول هر قده سنت اعلا ایدر ک حفظ

بوت غشقی لیر ک اولور لیسک طبع کیمای معنوی بی هر کز ایدر ک حفظ

من عرف سرینه ولف اولور لیسک ک ۶۳

هره احسانه مظهر ایله فخری قولی

۶۰ انبیا اولو لیا ناک صر متینه ووشناط

سر یو حید ایله کلیم ایم ایله بوشناط دنبه وعضیاده ایم ایله قلمیم بوشناط

لطفک فالمش بر عید عاجزم ایله کسم ظاهر و باطنده ایم ایله قلمیم بوشناط

حضرت یوسفک بر شد رسال کینه دالم انلک قلبی ایم ایله ایم بوشناط

نور اسمایله ایم قبل منور قلمی روز شب سندن نیازم ایله قلمیم بوشناط

بیکس ودم نازده فالمش خنجر که

ایله ایم دایما قلبی ناک بوشناط

لطف حد یوق قدم و بر یوق دایم نشاط ذم فک کله منور ایله قلم ووشناط

روز حشده جلیل تم بی بین الامم بود رسند نیا زیم کیم کوز ووشناط

رحمدن قطع امید ملک دیدک بیره قطع امید تموز و یوز بیره ایم نشاط

علم نومند ایله بو عید عاجز بنده کم حضرت یوسفک بر شد و یوز بیره ایم نشاط

مؤمنین مؤمنات ایله بو بیره عاجزک ووشناط لطفک ایله دایم بوشناط

قولی

عدته ذکر صفه یا نیا قلم به چرخ
 ذکر حق موندنک هر دم شعارندند
 کیم یاد رس ذکر حق بود البته نجاست
 عاقل ایست ذکر حق نم دینند جدا
 صرف قاف
 سعی بدم کور ذکر صفه خیز بایل و زهار
 صفک اصحاب نیل دایم دیننده اوله فصاحت

ما سولحتن غازی با قلم بالطفیف
 هر چه خوبت فضلک ایلمه خشنه بحیل
 نوره خیم عزیزم قلم احیا ایلدک
 خانقاه اولسودنم ورم ملک عاشقانه
 صرف قاف
 ذوق روحانیت اصنا ایلمه قلمه
 باد شاه عشقه ماوی ایلمه قلم بالطفیف

بر وجود شریقی غیر یو ایلمه عاشق
 هم کول و صینه تصور ایلمه صفه عاشق

حرف عین
 غیر با تقوی ایلمه سرتکی ایلمه حسن حفظ
 باری قرآن کریمک صرمینده با سمیع
 لطف ییلاو انم بحیل بیلاو روز جزا
 دایم اصحت سلامه ایلمه سوزنیت باری
 صوک نفضده قیل بیدر یوه صحنه خاتم
 لطف لطف صفا انم مظهر ایلمه خرفی بنده کی

دایم انم آنکھا تک صرمینده با سمیع
 اهلن هر کول اوله هم منباج دورن سماع
 بیچون ملاد بر ایستک سرتکی براد و یولیل
 انم آنکا صفتی اولدک دور انسی
 زهد ایلمه تقوی ایلمه اولدوره دخل ایلمه
 حرف غایب
 متقیندن اولو ایستک خیر با سمیع کور
 سلکده دورن صلوات اولور دینی بر سماع

حرف غایب
 سلکده دورن صلوات اولور دینی بر سماع

فنا بجزیره تفرس اول و کوکورد اول باقی
 بچم و طایفه رضیت بجزیره ای عاشق
 بوفانی عزیزم با هم صفت عین بولکم
 ای که عالمه شیشه بولم سوزان عاشق
 نقوش علم هر کیم با تو بلال اسم عبرت
 بوقانیده و با قیده بولم غمزه ای عاشق
 تو صبا ایله دگر کام سکا کشف لانا اسرار
 نصیحت آل بو خورشید ای که گوشت ای عاشق
 زالم و حیران اولدم بن رسول اکرمک
 دلده با قید رضای اول رسول اکرمک
 هر دم آباد ایله یارب دروغم ملک
 فکر ایلمه درو شب دایم رسول اکرمک
 روسیه بلی نظاریق اقم غمزه بنی
 لطف کیم صمیمینه اول رسول اکرمک
 اول سید کیم سوزم اندر غمک فکر ایله
 عاشق سوزاید سوز اولدم سوز اول کرمک
 یا الهی بو کیم نکاد غمزه ای لطفک ایله
 صمیمینه معجزت ایله رسول اکرمک
 صد و صصری بود قدر اصسا ننگ
 غایبی بوق بحر بی بابا ننگ
 کله ننه علی بر شتر کسنگ ننگ
 صنعه نه فهمی بو شمشیر کسنگ ننگ

بلبل دل نغمه لیمه عجمی زاهد
 باغ قلبم همت بولم ایله کلا عشق
 ناله و افغانله فریادیمه دخل ایله
 بودم بحر و صحرایا بولم ایله آثار عشق
 جز بنده حق بار غارم در بنم لیل و نهار
 خانقاه دله تزکله ایله ایله ذکا عشق
 دگر حق مرت ایله دایما و برر حلال
 ای که جو حسن انظار ایله ایله ذکا عشق
 ۶۸
 خیر با اینک شبت بر غمزه کاهمه
 مد الله سکا کفر ایله ای طو عاشق
 باد بزم السنه نوشیدن مراد عشق
 نغمه بولم ایله ایله کند و ای طو عاشق
 عالم لاهوت بر و زانکجه روز شب
 بال و برن عشقه ایله ایله کند و ای طو عاشق
 کیم کوکورد غمزه نغمه الله و نیک
 و صبا کله ظهور ایله ایله کند و ای طو عاشق
 کیم ایله صحنه توحیده شخص دایما
 بحر قلبه موج و دریا بولم ایله ای طو عاشق
 خیر با ذکر دایم بخت ایله ای طو عاشق
 ۶۹
 شیشه نغمه سکا کفر ایله ای طو عاشق
 خیر با ذکر دایم بخت ایله ای طو عاشق

نقوش ماسو لهرنگ کفر ایله ای طو عاشق
 حلال و زانکجه بولم ایله ای طو عاشق

ذکر حق شغل بدست درگاه شریف دین و عقبات موبدیر الله هو بدست
خانم دلدن سوختنی هم طریح ایدر **حبت حق قلبه اذخال ایدر الله هو بدست**
سنت بعبودی اجوا ایدر سن خنریا
روز محشر ده بوزن آغ ایدر الله هو بدست
وحدت مینک طرم سن نوزن آغ ایدر الله هو بدست
صک جان کورم فریاد ایدر الله هو بدست
ببغیر نایع ولان توید ایدر الله هو بدست
علم موزک مقصود نطق الیوب فضلی ایله نایلا ایدر الله هو بدست
بوختری نایبوزنی اتم عییل باربنا
روز خنریا این لام مریننه عاشقک
اید کور دکر خدا اولم موز قلبک رفع اولد صیب سوال اولم مظهر قلبک
دلده باق آتش توید مدام عاشق روز صیب بویده کور اولم مظهر قلبک
علم مشکل اولد آسان صق کرم ایله مدام فضل احسان خدای اولم مظهر قلبک

ای زاهدان دخل ایله فریادینه عاشقک

راز قیدر بنده و آزادده تک دست کور ایدر تو افنا ده تک
کده با سینه کوره بونم فلک **توره نا جیز در دین رب و شک**
خالق و راز قیدر عالمک و خنریا
کل تدبیر و تصرف هب انک
دینم و عشیا سحر و اور اولد الله دینم **ظاهر و باطن بنور اولد الله دینم تک**
خنریا شکلن آسان ایدر فضیله هم **تخصی بر نیبیس بنور اولد الله دینم تک**
لیجم کور دکر الله دینم تک هر چه ایله **لطف خنریا مرموز اولد الله دینم تک**
مکتب فراده عارف مجتهدین طریق اوله **عالم لجم عظم مشهور اولد الله دینم تک**
مصطفی تک سنیقنه اقد ایدر تک **شبهه سزا اعمال ایدر اولد الله دینم تک**
طالب سنی ضعیفت اولد خنری عیال
راه صده سنی مشهور اولد الله دینم تک
مومنک فلان منور ایدر الله هو بدست **هم کور کل ارض بجای ایدر الله هو بدست**
لیجم کور دکر الله دینم تک **علم مشکلی آسان ایدر الله هو بدست**

دلده تکراریده کوردم صحنی لیل و نهار دایانور خضایه اول منظر قلبت
 قلب عشاقم بخلی بدر الله خضری
 سنده شیخک کیمی سحر طابت اول انور قلبک
 ای نفس شوم ایندک قلاوس بودال انصافم کل
 بپروک کلوت کتبی شبان نوم لاکل عصیانم
 ام ختم منقاد ایسک راضی اولور سندن خدای
 لوانقظن من رعیتی یکا بیه قزنده صق
 درویش محمد خجری بم منقاد اولور سن ای کوکل
 آشدیم لوم هر روز شب ایوعل انصافم کل
 من عرف سربزه واصل اولم دیوسک کل
 من ندانم درین الحق دیل ایسک سن کبر
 مکتب عرفانم دخل اولم دیوسک کل
 کیماک اصفا ایسک سق سوزی شیخ شریف
 لطف صفت نظر اولور ایسک سن ای کوکل

طاهر

ظاهر باطنده صفت لطفتم نظر اولور
 کیده صدق کمال سنکله ای کوکل
 باستان عالم اوهوت اولم دیوسک خدایم
 فاذک ورنی دلیحق قزنده بوقدر شکون
 ام خضدن غنیر ایتم صفتن هیچ التفات
 امر ویدیه انقیادده خجریم حمد اولوب
 صفت صفت کرا عشق ایسک توحیده کل
 ذکرت نائل نائل عاشقی مقصودونم
 باغ و صدف بر مقام عالیدر سنده کبر
 عشق و صدق نازک کاشا اولور ملام
 کوش بدرسک خجری بیچاره تک بندک کبر
 فاذک ورنی دلیحق بیلور ایسک توحیده کل

هکت بودند ذکر صفه ابرو بود مقصود بینم
 سندی شغل ابرو ذکر صفه دائم ای کو کل
 دیم و عفتاده صفه لطفه منظر و نور
 کیم اید رسم ذکر صفه استغالی ای کو کل
 مطلب علایق اوله دیداره نازل و لغه
 ذکر صفه غیری چاره بود قدر کلم ای کو کل
 اهل طغنه ذکر صفه باقم صفتی بهم بوده
 فا ذکر ذکر اکتی اید صحتی میل ای کو کل
 خیر نایل و نه از یاد و نیاز و ناله ای
 صفات امری و ذکر ذکر شغل ابرو ای کو کل
 لطف اید و سلطه کونین منبذ و الجوال
 عفتو اید لطف اید هم اید عرض مجال
 سر تو صید اید قلم اید علو یا کبریم
 دایما فیضینی صصال اید هر روز نایل
 عالم او هون پر و زانک است و جادول
 فصلک اید بود ذکر اید اعطای بر و بال
 ومع الله سرتین اید بوضعتم شکار
 لطفیکم هر دم اید بیده کی صاحب کمال
 باغ و صفت کلام بدین شهرت عشاق حق
 لبیل آساهو دیوب اید در آمدید وصال
 الامان ستمت مدای ربی رغان الامان
 ایداه اصفا کرم خیر هم صسن حال
 ایداه اصفا کرم خیر هم صسن حال

وحدت بافتنک بیلک کوشنک استازینک
 طوت و شدت کامل ای تو صید کل تو صید کل
 بیهارک سندی صبر الیسن شهره سنی
 مقصودینی حاصل اید تو صید کل تو صید کل
 کیم صفتک امر اید کن اشتراک سیری زاهد
 خصیص اید و اولی تو صید کل تو صید کل
 وحدت باغی کو لونی سیم آلبین عاشقانه
 اصفا اید صی ادره تو صید کل تو صید کل
 یونس اید سویشتم معناده بو خیری کبی
 حد در ای لطف اید بر تو صید کل تو صید کل
 صفه کجاست ای صیک تو صید کل تو صید کل
 عشق و دین باغی صیک تو صید کل تو صید کل
 هر روز شب ذکر صفت منعل اید هر روز اید
 بر نور و نور و راهی تو صید کل تو صید کل
 تو صید سبیل صفتی اید لیل کبد صفت سوا
 صفتی لطفه منظر اید تو صید کل تو صید کل
 شهر و جود و لور این مستلیده هزار کیم
 ذکر صفت اید صلاه من تو صید کل تو صید کل
 ای عاشق صادق ای کرم و بکل صفتک بر سو زوی
 خیری دیدی بر خوشی صفت تو صید کل تو صید کل
 من رف سرتین واقف و لبق استوسک کو کل
 ذکر صفتک اوله خالی کیم کوز ای کو کل

امضه مقدمه برچی صوفیایه که کبریا و زار
 صفتک وصالی که همس خرم زارت نامک
 عاقلک عالماتک ابرو کلوی هنر زنده
 ظاهره و باطنده هم احصا حق یاری قلب

ای عاشق صاف که بود در عهد خجری کجی

لطف صفت مغرور اولام دیوسنگ که تو صیده کل
 شاه عالم مصطفی بیات صلا تیل سلام
 کجی کو زنده اله اول سلطان هم نام اتباع
 کیم یاد ریشه صلا تی هم سلاهی سیده سز
 سندی بیخبر عاشق کس کی عاشق ناق

اشبهه صور ز لطف صفت رسو بلدی می خجریا

ای صلا تیل سلام جان و دلان و السلام
 سورتا افزان و امثال ره سنده احقرم
 عدلده حق تشنه غایت ایله اکر هم

سنس لته الصمدی بادشاه لایزال
 لم یلد ولم یولد سنسن انجی شهبه سز
 سنس اولون سنس نایت قولده مسک اولور
 عاشقیا تک علم سنسک همدی بن فو لک

بوکم کا روزی قاره خجریک عصیان تی

رحمتک ایتمه سنس ای بادشاه لایزال

عالم لاهوتی پرو زاننگ استوسنگ کوکل
 ذک صفت شغل دیدرس کجی کو ندره دایما
 ذک صفت شغل دید نظر بر دیلو مقصود تم
 امر و نهیه امثال بدو صفتی که لایله کور

اوله صفت سنس کربن خجری با جبر کجی

صفت مقبول اولور لیت صفتی که لایله کوکل

ملت دل اولون جاده دیوسنگ که تو صیده کل
 دل در دینه در مان بوم دیوسنگ که تو صیده کل
 امضه

حضرت فیتک رفیق الیوم ام عاتقہ
 لطف احسانم اولما ازیسندنا کریم
 الیہ توفیقک رفیق ہر دم یارب سالکم
 سستیب الغیبہ واصل الیہ فخری قولکی

کرم الیوم اللہ بن غاصی کنتہ کارم
 انینجب غلہ عصیا لدر کریم و غنوا الیہ
 فتحی تم علی قولکم بن سنک یارب
 صیدک مصطفی صلی صلا من الیہ تو عاصی

کرم فندسین فندم با غلمم و غنویات افندم
 کرم فندسین فندم با غلمم و غنویات افندم
 کرم فندسین فندم با غلمم و غنویات افندم

من ذمکم در سن الذم کنتہ فلذہ جرون
 علم الایسما رومون فم یذککسون برو
 همت یذہلم لطف صفت مظهرم
 لطف صفت عمدا شکر ای کوکلی فخری الیہ

کت کذہ واصل اولدم بن طلسم اعظم
 یالهی برکنہ کار قولدی کیم قیل کردم
 حقیرم علم علی فقولدی کیم حالده
 انبیا و اولیا کیم مبینہ یا الیہ
 ذات بیجوئی تجلی ابتد علی و سوا کما

حضرت توفیقی الی اربینور سالصکاره
 همت یذہلم فخری انیکله بکدم
 ظاهر و باطنده تم جملہ الیہ کردم
 نور توفیق الیہ بر نور الیہ قلب عاشقی

صفت

عزیزم مرشدم شیخم افندم
 التوسیع علو الایمان والایمان ذکر حق و تدبیر
 انجون باغ قلبک ولدی کلزار
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 عزیزم سر صفا مظهر آید
 درونی ذکر صفا انوار آید
 کز اوه اهل عشقه زهی بر آید
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 خدای روح شریفک آید خندان
 انیسک اوله دایم نوز قرأت
 اول قیوک همیشه باغ رضوان
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 جوار صفا ایتمده که عزیمت
 بوخیری در دمندی آید دست
 دیوب الله اودمه آید صلت
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 دیدار حق خالیدی حق ملک ذکر آید لم
 بزم وصال عاشق و معشوق ذکر آید لم
 که که آید ذکر خضرت کید کعب سوا
 کربت مال بولوطرا حق ملک ذکر آید لم
 نطفه ایکن ایکن آید خضرت ایکن ایکن آید
 در تلی به در میان ایکن ملک ذکر آید لم
 زانام می مور و نور و نور و کل سرور انور
 عید کربت به دور و نور و نور ذکر آید لم

من انیلوی غفر ایکن صعبا الذری محو ایکن

لطف آید و صفتک و بجزک آید بر روی
 سع طایم ایسید و بن آید ی اقر و دسر
 باغ وحدت کون الیون سیران آید کن ناکن
 عشق شوق صوفی کلوب سول کج آید بلبل
 لطف آید مولای رعای صوفی بچاره
 عزیزم مرشدم آیده عالی مسکنم

عده نده غمت بپایله ای خیری بستم

باغ قلبه آجلدی تازه نازه سنبلم
 ذکر صفا غنوی هم بولم فر عاشق مدام
 سر صفا کو کله فصل صغیله غرور
 لطف صفا منتظر وور ایسه عاشق مدام
 انبیا و اولیا بلدر یکی سر صفا
 بال و نور صفا اولی قولق آید عاشق مدام
 سنت بیغدی فریض حق ای شان
 سر صفا و سر صفا و سر صفا
 غافل اولی ساکر آید عیداری عاشق مدام

پاک اولودسه خانه قلب صغیر نزل
 سر صفا و سر صفا و سر صفا
 جملی سبب صفا لطف صفا مدام

ساحل جره اویستور غفر عاشق مدام

بنی ایکن ز اقله عزیزم مرشدم شیخم افندم
 جهادک هم غرطوطری کوز یا شنبله

بوزم

عجزه و لطفك ايله الله احسان يا معين
 بخصوصه ايله قبول بود عاظمه يا معين
 سن عليم من علم خبير من نور كريك حاله
 اهل اصلاح لطفك ايله عاصبا يا معين
 حال غايب مكد لطفك ايله ايله كسر
 هر چه خطمه ده سن هر چه يا معين
 هر چه نرسد نرسد لطفك ايله عجبيل
 روز خوشه نرسد لطفك ايله يا معين
 بوسه رو بخري تا جزنگ از جان و دل
 بود در سندن نياز من عفو يا معين
 سولين دل سولين دل دك اين ده هفت
 بود جو ك بر سبد كندي و نمش نهان
 نرسد عيگ نرسد را ايله صاف جدل
 كوستون و لدر كا اشيا خون بر عيان
 اهل اشيا خالقيد را دل كرم ذر لطفك
 جان كو زله هر نيه استك نرسد و در بيان
 اول قوم و لم بولد ر عجم اشيا فرسيد
 في نظير و يمثالا ايله صلا كات
 بومشول سوزي و بخري عا جند سا
 شور با بلگيم سويلدن و لدر سا از دل جان
 لطفك بوق تايت شيه سوزي عاشقا
 دك هو ايله ايدريك روز شيد دل جان

بو خري بي صحو ايله عيگ كرامت
 قدرتم بند كجمن امري آزار من
 هر بلند دن خدا نك امري صور ار من
 اي كو كل قبلتكم كرم كصف ايله جدر
 صفة تولى ايله كل لطفك ايله اول بار من
 كچه كوند زنى بولنده ايله كسى بليغ
 ايلدم بدم استند هفت چون اقرار من
 صفة كراين بولور ديمه و عقبا ده فراغ
 الله الله ذكرى و لاهى روز شيا دكار من
 مبتداى در و عصبا عفو قبل يا كرم
 دانا استند او مارم مغفرت او مار من
 بخري تا جزنگي اول كو كل نيل سست
 كچه كوند ايله ايله عصبا غم افلاز من
 هر سنك كريك كرا ايله از ابدون
 افلاطى سري شيه نرسد و لدر اول استند
 بعيد عجم سوزي ايله صحو دن نفس بليغ
 نياز ايله مدم هفت خلاص ايله مكر دن
 اكر او عا ايلك نرسد هفت كاشف و نور
 شيه هفت ايله هفت و لور من و ايلور دن
 اكر او عا ايله بولور مرگ دل هفت
 اولور من لطفك ايله اول ايلصا اولور دن
 مدي ذكره نقل ايله بولور مرگ دل هفت
 صفتك ايله كل صلا ايله اولور من
 بنارسك و شيع عجم اكر سندن ايله بخري
 صفتك ايله كل صلا ايله اولور من
 استند

ذکر حق بلباسیک صد قبله بی شهر یوف
 دلبه و عباد و حق ذکر آید بون و لوفلاح
 حق تعالی اولی حد صریح بی چون دایما
 صد لله نظر لطف ضایع روز شب
 شکر آید لم دایما خیری ایله اوصافان
 دایما قلب منور آید الله هو دین
 ظاهر و باطنده هرگز عندهی نوسید ایله
 دور و حبس و بالین کند و فی نظری آید
 دایما صاب سوادن طاهر آیدن قلبی
 راه صفا و خیر باسی بلین لیل و نهار
 جمله مقصودین مستغیر آید الله هو دین
 کدم ایله بیزه ای رب رحمان بیزه اولیه عباد و نهار
 مدد سلطان کونین صریح مینه بیزه لطفی ایله دایم احسان

نور

سوز اوله فیضتک ایله عشاق
 تجلی نور بی قبیل اشکاره اوله لم ظاهر و باطنده خندان
 شریبنده طریقه کعبه بیری لطفکله دایم ایله شانان
 عاشق و لطف البیوت کو ستر عالمک رایگان
 روز خراش قافله جمیل بارشنا فصلتک ایله بین الامم کو ستر عالمک رایگان
 انقسطون رعیتی بدک بیزه آید
 نظر نور خیری خدایم ایله الله هو دین
 دین و عباد و رخصت آید و کسم ملام
 عالم الله هو دین هرگز این دن اوله قاراکا منبع نور رضا در دایم الله هو دین

تجلی آبله موله او یا طابکی غفلندن
 در دلک در مانگی خلق بدخمد
 ظاهر باطنده کو کل بیه لم همد مدده هو
 هو دیند ازنی لور حق تعالی شهبه سز
 کل کو کل بزده سنطه بیه لم همد مدده هو
 ذکر صد رطابی طلونه واصل آیدن
 دینم و عفا ده کو کل بیه لم همد مدده هو
 فاذا ذکر و ذکر الکریم و حق قرآنه چون
 روز شب کو کل سنطه بیه لم همد مدده هو
 ذکر صد غایبی بویار و فادار بونا دم
 کل کو کل خشمی به بار اول دیم لم همد مدده هو
 ندیکی هموار آید همد سنک ذکار هو
 همدی پر نور آید روع دلی ذکار هو
 ذکر بوضدک صفاسی بدله باقیدیم
 عاشقنده محض رعد و دلا ذکار هو
 هو ایله هموار اولور خان می شک بود در
 سالک و بوضنا صبح مسال ذکار هو
 شهبه سز کل از صند در رون عاشقه
 همد افغان آید پر بلبلوی ذکار هو
 حضرت صدقن رجالت هم می عفو آبله
 در د عصیان دلا در خیز با ذکار هو

مکتب عرفانه کدوب من عرف و من العرف
 عالم ربانی ولور دیم الله هو دین
 اولیام همد اولان خیر با لیل انار
 مرد کامله بلا شک و ایم الله هو دین
 هر خدیگم زکم انک نباری ووی کون
 حق قول آید نیازک شهبه انیم دوی کون
 اولکم بعد قولین ویر مردن تم شک
 آدمی شک جا ولدن خیل باری دوی کون
 یور سور ووب در کل هنم انک نباری شوی بل
 اول همد در کل هنم انک نباری دوی کون
 لطف آید به طایفه انفق من رعفی
 انک چون قطع امید بیز تر دوی کون
 دیم بیدی حوزا او نطق صوتک بازه
 فانی شکل ولور دیم حالیز هو ووی کون
 بیوب لچوب کتک نمان او یا طابکی غفلندن
 سوره آیده کور فغان او یا طابکی غفلندن
 بولک اومر طوز قبری اصل صناد قوشده
 سنی لور اولله او یا طابکی غفلندن
 بچون ویلا ولور سن علق ورنه خود
 کوزک آساکه کل بولور او یا طابکی غفلندن
 اما نند ک صفت بومال ملک کل بغه
 الوی سینه و پر غیوه او یا طابکی غفلندن
 علل بله بوسور لرام یا خیری بچهاره
 بخلا

خدا آنک ذکر یک آید در هر روز و نوبت و این شب روز ذکر شغل ابد مدام قلب حاصله
سلاطین که کسب می خرد آنک ذکر بی غایت
صفت که آید نام تو چه آیت خلوصیه
صفت احسانه مظهر سنی غیری هر نده

صفت احسانه مظهر سنی غیری هر نده

درد و حقیقه سکر آیه مدام قلب حاصله

کوی او بی بر تو رسد آنک که با الله دینی را خاند می علما اول فکر که با الله
نمود تو دل که هرگز نسک لطفه مظهر در پیوسته ای هر مدد موحده که با الله
موجود تو دلک سنک عظیم انشا تو دل که در برنده انزه هر مدد احوال آیه با الله
سنک ذکر آنک آید نده عداوت آیه آنک هر که مدرا آیه لطف آیه طریق و برده با الله

طریق اهلیند بعضی آید ز اولو مشهور یا غیری

حجت اولی لطف کله معانی با الله

عده الله مظهر آیتک بود فی لطفک مظهر آیتک هر قدر دوستی حجت لطفک
بود که کار بد و عاجز بندگی با آریا دینه و عقیده هر که مظهر آیه لطفک

تو که آید ناموس عاری دینم الله هو دل و لور هر چه در عاری دینم الله هو
محو آید ذکر خدا دلان سویی و مبدم بذل آید و توصیه و آری دینم الله هو
مظهر و لور و لیا فیض خدایم و انجا بیزه و لطف آیه باری دینم الله هو
فصل غیری نوبت طایب سبک ششم جمله احسانه باری دینم الله هو

نور ذکر الله آیه لوسون در و لور برینیا

آیه لم ای غیری آری دینم الله هو

قل هو الله احدی احد مختار بگو دیدت العالمین قرآن یحید ای و لو
سندی بر تو بوری وی صفت بی سوره لا شکر که قدر آیه جمله عالم طوبی و لو
ذات یحیی منزه در نشا یصدت آنک یوم بوبله آید از قرآن یونس صفاق قو
واض و لو من عرف سنی صفت ذکر آید عشق حق آید در روزنده آنک نام غلو

خبر با مرت قلبه کوی سوزد یاد آریا

آنچگون عاشقان سو قیلم در بر تو هو و هو

صفت ذکر نینه شغل آید مدام قلب حاصله مراد نینه لور باقی مدام قلب حاصله

خداک مبره نهم در مقام آید ای بار
اسیر نفسی و لب هر زبان آید حکم عصیان
اولید و لطف فانی و کل دایم سنک ایله
بوله لم توبه نظر کن کوکل دایم سنک ایله
بوکه خجریه بار اول نزه و جان بد رعیت

که تا کم بولیم بوز صفت کوکل دایم سنک ایله
وجودک باعث کون مکان در بار رسول الله
بو کونوت عالمی و لم توبه بید اوسید کون
سلسر عالم و آدم سنک نور طره قیامدر
جبال کسکتانند چید و روشک هزار اول
سز اول عتقایی بهیمنان و پیر و آدم سنکیم
ظهورک باعث نظم هماندر بار رسول الله
شکل جله موجودات عیاندر بار رسول الله
بوسا و صیحه مجتوبه نهادن در بار رسول الله
انچونده نما کای تغافلدر بار رسول الله
سکا فوق اصلا عرض شیاندر بار رسول الله

بوغجری بندک لایضا صفت اوله خجری
آنک در درد روی یک یماندر رسول الله
جان و دل بیغیوه عشق لایسک صدو علیه
صاحب صبر روز جزا شک غم کل صلوه علیه
سنک پیغیونک ایله در ایسک اکبر
نابل اولوش لطف پیغیونک صدو علیه

بیکسو و در مانده قائم بالاله العالمین ظاهر و باطنده دایم مظهر لیل لطفک
بوکنه کار تو کی بی لام لامه عجیب ایله خجسته ره رسوا مظهر ایله لطفک
بار اول و رسک ای کوکل خجری ناچاره کرد

حق تعالی سنی دایم مظهر ایله در لطفک
هر میده توبه یارب ایله ک بجد کناه رحمت غفرانی ایسک کرم یا بریناه
عضو احسان اولدی هر چه جدا بانداید یادید و هر چه خطا مزاید ره زهیل و آه
اول استغفار بر بنویسید و کاهک مدام فضل و صساند دایم ایله ک بر غم راه
معصیت که هدم اولدی بر دم عاقله مدام دغلا غما لبر ایسک جهانده برسیاه
فضل لطفک قبول ایله و عاقله و خدا هر که اهلای ایسک بزنیازه قبله کاه
نار تو بردن صفد ق بر صفتک ای خجری

سایه لطف صلابی ایله ک بزیا رکاه
توضیح بده لم صفت کوکل دایم سنک ایله و کم لم زاریله باشی کوکل دایم سنک ایله
کیچک نوزد زاید و عصیان غریب هر چه اولدی هر ویف بده لم توبه کوکل دایم سنک ایله
خدا آید

سنة عشقك عاشقك بولوك عزت و عبادك
و قضاهم و باطنده و كلون ريشهم چاره

بجی سورة اخلاص كرم آیت رسول الله

شفا الله لطف ایل بو خضر کتار

جیدی سن جناب کبریا ک بارسوال الله
شفیع سن جمع عاصیا ک بارسوال الله

که وه میلینک شاهی سن ایکی عالمده
اما یسن جمع ایدانک بارسوال الله

سبارک مقدمک مرشد بریندای آن وحده
الچون بریندای حال شانک بارسوال الله

خواجه ایلوب ذلک کالواک شانه
سن ولک علنی کون و مکانک بارسوال الله

صلواتی سلام و سوزن زمانه خضر و کسبیک
شاه و ضمیفنت نشانک بارسوال الله

بو خضر کتار شفا ایل محشرده

چورد اولماز کلام و درفشانک بارسوال الله

برعاصی و کتارک شفا آیت کرم ایلله
حیات ایل محشرده شفا آیت کرم ایلله

دیدی اولواک اولواک خد اشدانکه سلطانم
بو کتار کتار شفا آیت کرم ایلله

جمع انبیا ک شاهی سن تحت و سالتده
اسلام شفیع سن شفا آیت کرم ایلله

هر کیم شرفیت و ذره در قرینده باصبر قدم
مظرا و اولو لطفی شمع شمع بروق صلوات علیه

عظیم ایلله تکرم ایلله لیل و نهار هم شوقیله

ای خضر یا هر حال ایلله از جان و دل صلواتیله

بارسوال الله کرم ایلله بو عاصی بند که
ایله محشرده رسول قبل شفا آیت کرم ایلله

امنکدن بیدر و عاجز برکت کار مجرم
لطف ایل و صغیرن حال ایلله شفا آیت کرم ایلله

قوة العینین اولواک و اولو مرشد
عاجز و در ماده قالد ایل شفا آیت کرم ایلله

شفا شفا عت ایزانک اولور من و ذره
دوزخیدن اولمیم قبل شفا آیت کرم ایلله

بو کتار کتار خضر یا غم چیل روز جزا
چار بارک مرشدین قبل شفا عت بند که

شفا عت ایلله سلطانم بن عاصی و کتارک

کرم ایلله رسول الله صوم چور قدریونم قاره

شفیع ایلله رسول الله بن سن همان ایچن
کرم ایلله مرده خد صافی بو نا چاره

غم عشقک سلطانم حکم برون کورم بر شم
عاشقک قالد صغیر ایلله اولور

سنة

استندون رو سپهر خیزم ایله مرعت
 دنیا کوسه و مالک لطف ایوب زنده که
 نسلی الی قریب زنده الله دیم دنیا الحمد
 بروی انسان ایوب صحی و بروی دعا
 ایوب لطفیه بیوه هر دم احسان
 عیالت فراد و سر و صدی از عالم و عیال
 غدا ایوب زنده عیال به عونت یوسفی عیال
 حدیث لطف و الحمد مدام مؤمنه الحمد لله
 کوردی بیوه عیالی مدد وجود علم الحمد لله
 بری سلام ایوب زنده مغز زنده ایوب الحمد لله
 لک خون سوزک ایوب زنده دیم در بر الحمد لله
 زک لطف و الحمد بیوه ایوب الحمد لله
 بیرون ایوب زنده عیالی شکوه ایوب الحمد لله
 بیرون ایوب زنده دین و یارب سکا الحمد لله
 بیرون ایوب زنده عیالی شکوه ایوب الحمد لله

صیبی سوزد آنکه آنقدر تصدیق ایامی لطف ایله خدا صحی شفا آیت کرم ایله
 بو عاجز خجری بی محشره و سلطان مجمل تم
 مجن سوره اوله من شفا آیت کرم ایله
 وجود ک رحمت ولدی مؤمنینه شفا آیه لطف آیت مذنبیه
 شب معراجده اصلا شبهه تریوق امام اولاد ک کرده مرسلینه
 کرم آیت روز محشرده عصانه کبریا سن سن رحم مؤمنینه
 ساک تابع اولان مکسه مدای بایستور ریشبه یوق صبل مینیه
 بو عاجز خجری ایله شفا آیت
 کرم آیت اسم اعظم صر مینیه

با رسول الله شفاعت ایله کتورنده که مهنت تو ایستک مشکل اولور بوند که
 چهار بار و هم اما همین صر مینیه اوله مان مهنت آیت صر مینیه محشره هر که بنده که
 روز محشرده شفاعت ایله سلطان مدد لطف ایوب بایک کرم بین الام بوند که
 اولون و آخرینک حل ایستک شمشیر رحمت نیدی صر مینیه لطفیه کتورنده که

استندون

بن خاصه و کنه کارم شعثا يا رسول الله
 دمام لطفك و مادم شعثا يا رسول الله
 ايشم خياطه همگي ام آيت روز محشره
 كين عاجز و ناچارم شعثا يا رسول الله
 سنگ لطيفه قائم كنم زيرم و زير زير
 غريبم عصيانم شعثا يا رسول الله
 بخي و روا خلد من كرم ايله بو عاصيه
 هواي نسيه شعثا يا رسول الله

شعثا يا رسول الله
 شعثا يا رسول الله
 شعثا يا رسول الله

كنا هم يوق بوزم قاره شعثا يا رسول الله
 كاستند اولور حاره شعثا يا رسول الله
 كچم نذر ايشم عصيانم بوزم اوصيه
 بو عاجز يور و ناچاره شعثا يا رسول الله
 كرم ايله اسلطانم كرم كافي خدم من
 ايشم عصيان بوزم قاره شعثا يا رسول الله
 بچو و ايلي گلنك سبب من سلطانم
 كرم ايله كنه كار و شعثا يا رسول الله
 بو خري و بچيل اتم خدم روز محشره
 كنا هم يوق بوزم قاره شعثا يا رسول الله

ايد رسول حضرت حق قرائت بنده كه
 وي صيب ذات مطلق قبل شعثا بنده كه

حق تعالی جمله مزی شاد و خندان ایلیم
 قهر برنده و آنچه تم شاد و خندان ایلیم
 سه غیب لقیبه واقف و لقا سزا سزا
 حق و برتر جمله مراد من شاد و خندان ایلیم
 علم الاسما روزین مهم ایدم در سگ
 همت یار ایلیم شاد و خندان ایلیم
 عالم لافوته پرو و اناک سزا سزا
 آده باری حق تعالی شاد و خندان ایلیم
 عصر بوقاطی ایشور عا شفقده
 آنکله هدم اولکم شاد و خندان ایلیم

علم و منزلت ایلیم بو خرفه نا چیز یکی
 حق تعالی دینیه و عقبا ده سادان ایلیم
 ظاهر و باطنده دایم ایشم حسان ایلیم
 ظاهر باطنده رصف نه در در سزا
 ایشم امتثال عذت احسان ایلیم
 نه خندان با خندا بدر همت حسان ایلیم
 علم الاسما روزین مهم ایدم در سگ
 مصطفی تک سنبله جنت احسان ایلیم

بوزی قاره پاد و عاجز خرف نا چیز یکی
 جنت دار نهمده صلوات حسان ایلیم

ای عاشق صاقله یلوارم الله عشق او دینه یا فخر یلوارم الله
عبیدی سترایله همی غفویله هر دم برده لطف لیه یلوارم الله
اصا ناک صو قد لطفه خدیو قدر بجز کوی بودر یلوارم الله
هر شام اسم اصا ایدیه اول سلطان مشکلا اوله آسان یلوارم الله
ویرنه اوله آباد عاصیلورم اذاد

خجری اوله هر دم شاد یلوارم الله
خو لطفه نظر اولان سنبلی در یلورم عاقله ره رهبر اول سنبلی در یلورم
کوندن ال حبوب خجی صیده نیندین وارنی عجان سنبلی در یلورم یلورم
فایزه اولد و لنته ظل ضیال غز تنه الایمن شهر تنه سنبلی در یلورم یلورم
بمورن کلک تنه نه بلبلورم کونینه ارون خدا سنبله سنبلی در یلورم یلورم

بولطف صقم صبح شام سکرین داده یلورم
ای خجری خاصیله عام سنبلی در یلورم یلورم
تا دل و یلورن سنبله سنبلی در یلورم یلورم میل آنز غفوی که سنبلی در یلورم یلورم

امکندن برکنه کار مجرم عاصی بنم ذاب بار صغی خجریون قبل شفا بنده که
هر دم فروزی بی قیاس در لطفکم بود شکار آن مدد ای خجری عالم قبل شفا بنده که
تم ملک ذات شریفیکه ایدر لر اوقتیاس رحمة العالمین سن قبل شفا بنده که
اول مبارک هفت مکله بولکم هم غری عز و شانک هم منته قبل شفا بنده که
انبیا و مرسلینه مقصد اسن شیره ستر هم شفیع الذین سن قبل شفا بنده که

روز خمسه ده کنه کار خجری لطفک ایله
شس اسرا نتمه اقدم قبل شفاعة بنده که
بیزه دایم اوله ناصر و حمی و الجلال الله قوشنی اودر فاد روحی و الجلال الله
دروغی دیده لم بولم بودر زنده هم شیره موصد قبله ناظر روحی و الجلال الله
سرفی و صدمه بول روحی و خور زنده اغیار که دیز حاضر و ناظر روحی و الجلال الله
ظومیله اگر عاشق دیر ایسک اگر توبه دنوبکندن دیر ظاهر روحی و الجلال الله
کلای خجری نیاز ایله در و خدی که حقه

ایده لطفی دم آخر روحی و الجلال الله

سطروده آنک سرفه سلوک اهلیند که اولاد
 جلیب صیفا اید غزیرم حضرت نقشی
 دلانوز اسما کورینور و ع شریندن
 بکانون جلال اید غزیرم حضرت نقشی
 در نوم محض انوار اولدی روح شریفیندن
 بکاشمض ضعی اید غزیرم حضرت نقشی
 ضابط حق اید و عت غزیرک روح پاکینده
 ربیب و لیا اید غزیرم حضرت نقشی
 بوخونی کنه نکاره مجده نظر ایتدی
 غزیرم شدیم شیخ اقدم حضرت نقشی
 غزیرم بدیم نقشی افندی
 دخی هم شدیم نقشی افندی
 سلوک اهلن اولشد بر روحیه
 نظر انسه ایدی نقشی افندی
 اولشد روی رسول الله دانی
 نیجه سالک و ی نقشی افندی
 اید روی آشنا نقشی افندی
 اولوردی رهفما نقشی افندی
 کوب لطف حق نقشی افندی
 صفا لطف ایه نقشی افندی
 مجده الله نظر ایتدی فقیرده

بوکلشنک بکمی سون کیسی بلیک
 الذی همان نرسنبیل تنبلی دیر لر بایره
 باقر و باغ انهارینه سنبلده کی ذکاتیم
 واقف و الا اسرارینه سنبله دیر لر بایره
 ابروشد سینه برصد انفس و ملک ایدر
 فکتمد رشک زینا سنبله دیر لر بایره
 اول سنبله بر نرسد لخری کما حکم کسبل
 بسدر دله نقشی بدل سنبله دیر لر بایره
 دید رضی طالبوری دوران دیر لر هوایله
 عید وصال عاشقاری دوران دیر لر هوایله
 قلبه باسنی نایه افندک دید حق کورده که
 اسرار حضرت برده دوران دیر لر هوایله
 هم کیم ایدر که خدا دلن کیدک حب سوا
 ایکنی صبح مسا دوران دیر لر هوایله
 درویش محمد خلوتی صفد بیلور بو عزتی
 چله محمد متی دوران دیر لر هوایله
 مجده الله بو خلقی بیره غزیرم حضرت نقشی
 محبت ان شریف اید غزیرم حضرت نقشی
 اولشد و در سلوک اهلن رسول الله هر مدینه
 رسوا اشد ایدی غزیرم حضرت نقشی
 کوه اهل نوحیده انی فلشدی حق می رسد
 ایکنون رهفما اید غزیرم حضرت نقشی

سحر

توصید ایست خاشقرد حق دوست در دین تو صید کل دایم و در سحر و جادو
 تشنه یوب هر بارش تم صفت سوسو عمل صالح علی دین تو دوست در دین
 زک الوله ذکر صفت نقاد ایست حق مزینه ذکر صفت مع الین کور و صفتک در دین
 علم بیلو کلدیر تو صید دعوت بیدیر اول دعوت و یاندر حق دوست در دین
 ای خیری بیجا و سن ذکر صفت دین نوم
 بساک دایغ شکر ایست دوست در دین
 صید دنیا ایلم کرده اوله اکلای فریدی دایغ صفت کزین مشغول اوله اکلای فریدی
 کشف و صید دایم بیل شوریده داش آه و افغان بیبوت نال اوله اکلای فریدی
 بنه عشق و جوین فال بیل و اکلای اوله اکلای فریدی
 شاه سلطان رسل سنتن اجرا ایدن کیم بر تاصیج دیک بیدر اوله اکلای فریدی
 عالم اهلوت پر و از ایلیت اکلای فری آتش تو صید ای برین اولان اکلای فریدی
 کندوزین بیک دلین تور ایدر افغان قاب تو سین سرین موقوف اوله اکلای فریدی
 خان فلان سوا صیدن عاری ایلیوب بلدیکن کچون عارف اوله اکلای فریدی
 کچون کوز طالب دیدر اولان اکلای فریدی

نفس ایوب اذن و بودی دعایم بوکدر خیزی به نفسی اقلدک
 مدد سندن مدد سندن الهی که سن سن بادشاهلر بادشاهی
 کوردک یازی اقلیم وجوده نصیب ایستک یزه اسلام الهی
 آنک شکرین ادا آنک قتی کوع بری شکره موافق قبل الهی
 بو یبرو عاجز می محشر کوننده بحیل اتمه کرم ایله الهی

بو خیری فو نکک هر چه تم کنان
 بافتله جرمی عفوایت الهی

آمینه فرمان بر اوله صفتک ایدر رحمتی اوله بیلو دینیه و عقیاده اتمه رحمتی
 فاذکر و فی دین حق قرانده یزه شریف صفتی کز ایدن کشیدر بو رولت رحمتی
 اهل تو صید مصفق دخل ایستک کل انله دخل ایلیت بو نماز اصلا رحمتی
 اهل تو صید اولق ایستک برادر سندی جان و دل حق فکر ایله بو دوست رحمتی
 کل کول خیزی به بار اول و وفی کون همراه و سال
 بو لوق ایستک سن دوی کون صفتکده رحمتی

توصید

سربینه الغنیه واصل اولون ای خیزی با

روز شب حق لطفه نظر اولان کوردی

دینار عقیبه اعماله کوردی

مغفرتم لایسم بر کلمه موی با معنی

وحد فرمود و حدس ذبح الله الصید

جله ترک اول معنی ضلک اللفظ

خیزی ناچیزیک ایله نازینی قبول

صفت فرد وسده سکان لایه سلطانم بوی

واصل ستر خدا اولم دین کلسون بوی

صورتی معنیه تبدیل ایلد فخر بوی

نور اعداء دما دم آشنا اولمده بوی

عاشق و صادق اولمده ایلد ایلد ایلد

عالم عشق بختی ایلد کده خیزی

واصل حق و مشر طالب اولم کلسون بوی

تم

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'فردوسه کوردی', 'صفت فردوسه', and 'فردوسه کوردی'. The text is dense and covers the bottom half of the page.

نور قوجید ایله علو اولر قلیک دائمًا
ما سوچتی کوجیلان کیدار اصلا شیب
بولق شتریک کر بو کونیز دولتی
کنت کنزاسینه واقف اولم دیر سیکلس

دیمدم ای قخری سحی ایت سنده صادقلر کی

عشق و شوق ایله اکنار ذکر حقی دائمًا

اولماز ایب سندن کرم حاله نوله یاربنا

لطف ایوب روز جزین قوکی نیه محیل

احسان ایوب دیدک بیه لاقنقطه من حق

هر دم دیدلان ذکر کی دور ایله فضائل

بو قری نا جینیک باقمه یوزی قاره سنه

جرم خطام حد دن قزوت عفو ایمل یاربنا

شیخ جمای جمع اولاد عاشقو یاربنا

وحدت میندن نوش ایوب کن اولان ^{عقلدار}

اک الیز ایله تمام مشکلاک حل ایمل

توحید کک نوری ایله آینه قلمی

بودر دمسند قخری قوال ایبرضا کلان نیاز

ایمان ایله قرآت ایله کوجو ربزی یاربنا

دیوچه
شیخ قهری سید
رحمتش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نور قوجو کاشناک ویرر ایبصار وحلا
دینا و عشقاده راحت اولور اولم شکر

عشره شریفیه بولای ذفاک عزو شرف
اولین و آخرین یلر شهادت صدایله

یار رسول الله شفاعت ایله قخری بنده که

اولمه بین خلایق روسیا روز جزا

کنام حد دن قزوندن روز ایمل و کما

یوزم قاره سنه باقمه کرم ایله بو بنده که

بو بعد عاجزی هر کیم ییل ایله محشره

سواجی ایله قلم بر اولد هم حسد برله

بو پیر عاجز ک قلبن سو اجندن عاز قیل

بو کتر قخری قوکی ک کنا جمی بودر در غایت

عفو ایتر سیک اللهم قتی مشکل اولوب کما

بزرگوار و مظهر زینت عظیمها

مصونیت جلالت حضور کلدردن

دخی بیجان فخری کربیا

مرجبا ای ماه رحمت مرجبا

مرجبا ای شهر رحمت مرجبا

لطف حقه مظهر ولور بی کجا

مرجبا ای ماه رحمت مرجبا

سنده مفتوح اولور بوزیم

مرجبا ای شهر رحمت مرجبا

هم حضور حقه اول عزیزت

مرجبا ای شهر رحمت مرجبا

فخری ناصیه دخی لطف لایوب

قیل شفا عت جمله مزه لطف لایوب

مرجبا ای شهر رحمت مرجبا

حقه کوکل عاشق ایسک

حقه کرم صادق ایسک

ربنا فاغفر لنا وارحمنا

ربنا فاغفر لنا وارحمنا

مغفرتین ایتمه دور ایله کرم

ربنا فاغفر لنا وارحمنا

نام اولام توبه ایتمه ایتمه رد

لطفک ایله تخیر ایله مدد

ربنا فاغفر لنا وارحمنا

مؤمنینی مظهر نور جمال نیتای خدا

چون بونی بویله خبر و بروری رسول بریا

اول نجای ملاک قالد ایله جاه طاکا

پاک طاهر اولوبن آینه سی بولوجلای

دنیا و عقبا ده رسوای اولور اولادم دلا

نور ذکر ایله منور ایتمک ایسک فکلی

ذات بارین نجایم ایر رسک فخریا

بزرگوار ایله لطفک ایله رحمت

دخی نهیسیکله راضی بر علیها

درون ملکن نظر کجاه ایتمه بر

ظاهرو باطنده سندن خیری بود قدر کنیز
بزی قولغه قبولیت جمله من محتاج کما
یوم محشره لواء الهادی تحفته حشری
لظفکله ایله یارب جمله من محتاج کما

جمله مؤمن قوللر کله فخری ناجیز یکم
ایله محشره رسوا جمله من محتاج کما

شغلیت عاشق ذکر حق کرا ایستاس کما
باقمه منکر سوزینه یارق ایدرسن سن کما
مؤمنای ایمانی توحید ایله بولور چون کمال
آتش توحیدیه یان عاشق ایستاس کما

اهل توحید مجلسنه داغما رحمت اینر
داخل اولوق استر ایستاس حق یارب رحمت کما
ذکر حقه شغل بدلس ایدر بولمونه
ایله کنا ذکر حق فیج اوله مطلوب کما

فخیا سندن غمی شغل بیت ذکر حقه داغما
ظاهرو باطن مزینک حق ایدر اصلا کما

الصالا کلسون کلن میدان عشقه الصلا
باشی طوب ایلمین میدان عشقه الصلا
عشق حقه کیم کوندز یانوبن بریان اوله
ماه انج کیمی سیاران عشقه الصلا

نقش اغوا سینه تابع اولمیان لیل و نهار
تحت عشقه او تونر حنکار عشقه الصلا
هر دم و هر لحظه حقا ک امره ادره بویوب
نار عشقه قال اولان مرزان عشقه الصلا

شراره ایدوب ناموس عاری حق یارب
تاج و نقش ترک ایدین خاقان عشقه الصلا
باب حقدن فخریا هر روز سب نالان اولوب
باب حقدن فخریا هر روز سب نالان اولوب

عاشق و صادق اولان سوزان عشقه الصلا

مشکلا لب آسان اولور
مشلکله شغل ایدر ذاک
هم در دینه در زمان اولور
کل ایله لم حقدن یکما

طولا امل ایله دیا
ایدرسی حقدن جلا
جان کوزینه کلور غمی
کل ایله لم حقدن یکما

راه حقه طوبی کیدان
لطف حقه مظهر اولور
جان و دلی مسرور اولور
کل ایله لم حقدن یکما

بو فخرینیک حقدن سوزی
طوغر ایدر رصقه اوزک
یالات دکل کجیک سوزی
کل ایله لم حقدن یکما

حقا ک اصمانت حدیوق دلا
امرینه منقاد اولور سوز داغما
بزی حقدن اجتناب ایدر ایستاس
مظهر الطاف حقدن داغما

عاشق و صادق ایدر مظلومونه
ایرکوزن توحید حقدن داغما
کیم کوندز الله الله دیر فی
شش مسار ایتیر خذ روز جنر

واصل حق اولوق استر ایستاس کما
جان و دلدان ذکره شغل بیت فخریا

جمله ناک خالق سمنن جمله من محتاج کما
رحمتی مظهر ایله جمله من محتاج کما
حمد لله بزی امت ایستاس دوستکده
اولوبن و آخربن هب جمله من محتاج کما

لطفك الاله اياه مسرور مغفرتاه دائما
 انبيا و اوليائك حرمته جماله في
 مظهر ولورس خندانك دائماسن لطفه
 دنيا و عقابه بيجار كنهكار فخر في
 شاد و خندان اياه يارب مغفرتاه دائما

حرف الباء

بجمل ايمه بي محسنه يارب
 بي لطفك مسرور اياه يارب
 بي لطفك عفو اياه يارب
 بزه قنده لطفك اياه يارب
 بديان اياه ختم اياه يارب
 بدمك لطفك من رحمة الله
 بجانك رجاء بودر مدعي
 بكمكافي خندان سن بلا شك

بوفخر بي كرملر اياه يارب

مدم بزرين سنن شكر يارب يارب
 اكظا هر كرايطن كرملر ايلاك دائم
 عدملك بزي داريدوب كوردك عالمه
 مصدق الميوب هم بزه انواع لطفك
 بديان اياه سنن شكر يارب يارب
 مؤحد الين سنن شكر يارب يارب
 اكا امت ايذن سنن شكر يارب يارب

باجر بوزم قاره سنه لطف ايلو يارب
 حضرت توفيقك ايرشد جمله يارب
 بودر سندان نيانم روز شب يارب
 قطع اميد اعجز بزي دائما يارب

جوق لطف ايلاك هر كره عاصي بنده كه

حمد الله فخرنا جيزيك هر دم ياربنا

سكرتقو صيلايم جماله اموم ياربنا
 بو كنهكار قولك هيرج كيمه بلن حالي
 لطفك حديق اقدم دائما اياه كرم
 حضرت توفيقك يتشدر لطف ايدوب
 قرة العين دانلد ورتلو هر مرتبه
 حدردن اقزوندركنا هم حمد في قاره بوزم
 بوزي قاره بوز عا جز فخرنا جيزيك

اياله توفيق شريفكي رفق ياربنا

جماله مسكل اولور آتانا لطف حقه دائما
 جوهر كره خذي لم بزل له دائما
 جان و دلن كوچوك بوند عشقه دائما

بوکنهکما بیرو عاجر خجری یارا اول کوکل

مظهر ایدر لطفه سی دایم توشب

مؤمن کامل اولمحق هو دیر لر روزشب

مؤمنی مؤمناف ذکر صقه قاندر بر

کیچکونوندر کرحقه سعی ایدن ازجان اول

هر چی جهر بله تو صید ایتیهو عاشق مله

خجری ناچیزه یارا اول ای کوکل روز لیلال

ذکر حقه شغل ایدن لمحق هو دیر لر روزشب

حرف النساء

سندک احسانکم حدیوق اندم شفا ایسطانم

دجمل حضور اولیاده شفا ایسطانم شفا

ای لطفک لمر و زمره حیل ایه حضور انیاده

اکرا تجتربسک کما شفا حی شکل اولور حال بغایت

حق سور اخلاص کرم ایت یوزم قاه سنه باقمه کرم ایت

بی لطفکلم مسرور ایت کرم ایت شفا ایسطانم شفا

سندک احسانه یوق حدوغایت کرم لیل یوب لطف ایله باک

بوخجری کنهکما فقیره شفاعت ایله سدطانم شفاعت

کنا هم صوقه یوزم قاه بی عفتو ایله یارب

امیدک کسه رحمتدن دیدک قرآنه نطقکله

کرمکافی خذ اسدسن سنسک لطفکله حید قو

اولنجی عمرین حاضر بزنی ذکر ندان ایدمه

بوخجری کنهکاره کرم لیل ایله لطف ایدوب

دیلمدن ایتیه رد ذکرک دم اخره یارب

سوا حبتن عجاب ایتیه درون عاشق یارب

منور اولر عشقکله درون عاشقان دایم

ایدر عاللمدی بر نور خجی عرض حال ایتسک

دلی اخذ ایله عشا ک صفا لطفن ایدوب

همای فکر می دایم حجت شو ایله مست ایتد

خیاالک ایله مست اولدک دل و جانم ایدر یارب

نجلی ایله خجری کرم ایله مدر یارب

حقک احسانه شکر ایله کوکل سن روزشب

دیدک بزه قرآنه حق و بر کیم شکر ایدک

مظهر ایتدی لطفه بزنی خلیلم نزل

نار عشق یان یا قل بر وانه کی ای کوکل

دور حیل کور و سکن کور و زینتک اهللا روزشب

بوزم قاده سنده باقمه کریمیا باغشله صوجم بوردرد کارا

بوخچی دردمسنده قبل عطا یا

کناهی باغشله صوجم عفویت

نمانگاه عشاق خدادریغ وحدت کین انده بولور جای صفادریغ وحدت

سرسلار دن حقیقه کور لر که عا شقلم ویرردوق عجب حالت قزدریغ وحدت

تجلی نوری چون انده ظهور یابدرد بلا شهم اور ورا ح مکان دلکشادریغ وحدت

فوض لر انده انباری دلیلی املایم همیج کفایت برقوی محکم بنادر یغ وحدت

نخربا بیرو اولور سداک سالکانه شوقیلر

جاب صفدن عطا و رهنما در یغ وحدت

حرف الشاء

نور ذکر ایله منور ایله قلم یا معنیث ما سوا حیدن عاری ایله قلم یا معنیث

ذکر یکی دایم لسا غداک بنم دور ایله فکر ایله دمدم بر ایله قلم یا معنیث

انبیا و اولیا ناک حرمتیه روز سب نور قر نلیر نور ایله قلم یا معنیث

شاه اقلیم رسالت حرمتیه الامان جمله عهد با و وط هر ایله قلم یا معنیث

مخبری بیچاره که لطفکله هر دم یا معنیث

ذکر و فکر کله منور ایله قلم یا معنیث

الهی نور داتاک حرمتیجور حقیقت سینه قبل نری وارث

کریا قادا پرورد کارا سنک احسانه کللاک کرم ایت

بزولطفکی هر لم ایت رحما سنک احسانه کللاک کرم ایت

بجمل اینه بزولطفکله حضور انبیا و اولیاده

کرم بان بزولطفکله سنک احسانه کللاک کرم ایت

دعاصر بوردرب هر کس آیر و نمان لطفکله هر کس

کروه صالحین بزولطفکله سنک احسانه کللاک کرم ایت

بوخچی فقیه قبل هدایت درونی درودینه ایله عنایت

قواضوان ایله بولسورت سلامت

سنک احسانه کللاک کرم ایت

الهی اسم پاک حرمتیه کناهی باغشله صوجم عفویت

حظام جود و رحمتیه کناهی باغشله صوجم عفویت

مدد لطفکله بکا ایله احسان وجودم غرق ایدردردر بعصیث

سحرده ایدرم آهله افتاب کناهی باغشله صوجم عفویت

کرم ایله اقدم بکا هر دم

قولکم بوزی قار دردمند رم عشقندن آیره دماده

سوا صبی ایله قلم بر ایله کناهی باغشله صوجم عفویت

کنشکالوق همیشه بیتم اولاک وجودم ملکی جند غم طولای

کناهی باغشله صوجم عفویت

ناهل اولئله هکزه اولماز مباح
 اهلنه دوران حلالا هر مباح
 اصل دورانه کونک غایت صلاح
 بولوق استرسکده و علامه فایح
 هکزه اولور اولله دوران مباح
 متقندن کورلور سدک فخریا
 ساکده دوران اولور هریم مباح
 اوله جامه مدم مسرور وصالک ایلر یاقاح
 وصالک نوری محض تیون درون ملکی یاقاح
 اچیلور قاده سنبله کونک باغده یاقاح
 دل و برین معمورایت مدم لطفکله یاقاح
 غبار ما سولون هب اولوب آینه دل یالک
 اوله صبرک ایلله عملو درون فخرک یاقاح

صرف لطفاء

بولوق استرسک درون مدم انوار شیخ
 کوصقه شغال ایلر سین بولور نور شیخ
 عون حقله ساکده کشف اولیس لطور شیخ
 کونک بوی ظاهر اولور سنده دخی اسر شیخ
 لطفه و حقله ظهور ایلر ساکده انار شیخ

او فخرک انارک هر متجور
 حقیقت سرینه قیل بزک وارث
 مورا اول دل عشقکله دائم
 اوله دل در دینه وصالک علامه
 درون مده اوله روتش سر جسم
 حقیقت سرینه قیل بزک وارث
 ایدوب عاشقده احسانکلی
 جمالک کوسه توب ایلله تجلی
 وصالک ایلله قیل دائم تسلی
 حقیقت سرینه قیل بزک وارث
 اوله بزیم سعادت انجیر ایلون
 صفاکب ایلهر هریم ضرورون
 بو فخرک لکترک ایلله احسان

حقیقت سرینه قیل بزک وارث

صرف لطفیم

حسیتم غنقله دائم قیوم وصالکله علاج
 شربته وصالک ایلله دائم اوله صحت مزاج
 مقصدی عاشقده کوب نور ذکا کرسنک
 کوشه کلخله بر در عاشقده قهر بزجاج
 بزک در کاهنده مقبول ایلور لطفکله ایلله
 ایلهم نور صفا کله کروه ایتهاج
 کنت کنز ارا زینه قلمی محکم قیل مدام
 نور شو کله دروغ ایلندار امتزاج
 بادنا حلاک قهرم کوجیه عشقا مشربیم
 علم انجیر ایتجم غیزه عرض اصباح
 موج بحر معفرت جماله عصفای جذب ایلر
 فخر یا ضون خذاه کسه لر صبح قالمز آج

صرف لطفاء

دور حجوز ائمه لطفندك بنى ايله مدد
 لطف ايدوب ايله شفاعت يار رسول الله مدد
 آل و اصحاب حوضه لطفك ايله قیل کرم
 لطف ايدوب ايله شفاعت يار رسول الله مدد
 ساکامت ايلدی اتدی غنیز محترم
 لطف ايدوب ايله شفاعت يار رسول الله مدد
 قیل شفاعت لطف ايدوب روز جزه بنده
 ای و احد جزه احد سندن مدد سندن مدد
 معلوم حکا عالم نيم سندن مدد سندن مدد
 حامل نوز روز جزه سندن مدد سندن مدد
 قوت يار بنی لطفات ايله سندن مدد سندن مدد
 بوخیز بیچاره به عشق ايله آواره به
 درد ايله بریاره به سندن مدد سندن مدد
 الامان سندن ملایم مدد
 الاثام سندن ملایم مدد

۹

امتدن یوزی قاره بن ضعیف قیل مدد
 دینا و عقبا ره دایم بن شفاعت خوه حکم
 امتکدن بیرو عا حقا تو تم بیکسر
 شرمسار ائمه اقدم بنده کی بی الامم
 حمد لاله بنده حق لطف ایدوب ائمه کلام
 لطفک مظهر ایدوب حرم مدد قیل محترم
 سورع سبع لکلاف حوضه بنده که
 بیرو عا جز یوزی قاره درد سندن قخری به
 لطف ایدوب ايله شفاعت يار رسول الله مدد
 ای و احد جزه احد سندن مدد سندن مدد
 حد قوتن جرم نيم عصیا نذر ائیم نيم
 دایم ائیم سو خطا ائیم سیک عفو عطا
 حسب طولک دل حقد و حسد دخی بیله
 بوخیز بیچاره به عشق ايله آواره به
 درد ايله بریاره به سندن مدد سندن مدد
 الامان سندن ملایم مدد
 الاثام سندن ملایم مدد

کاشنی و عهد آه بلبل نالاسنی تیلکله کوکوش
 دوق ایدوب غنیز دخی جورنا ایلدی اقره شیخ

حرف اللال

شفاعت ايله يار رسول الله محشره مدد
 حددن قزون اولدایم حرم ايله محشره مدد
 نئا اقلیم رسالت سین سنی عجب و حق
 رحمة العالمین سین ايله محشره مدد
 حالیم شکل اولور سندن کرم اولاز ایه
 غیره محتاج ائمه بزرگ ايله محشره مدد
 انبیا و مرسلینا افضلی سن شله سن
 لطفه اصنا و کرامت ایل ايله محشره مدد
 امتکدن يار رسول الله بن عاصی بنده که
 قیل شفاعت لطفک ايله محشره مدد
 قخری بیچاره که ايله شفاعت لطف ایدوب

شهرسار ائمه اقدم ايله محشره مدد

نزول ائدی سعادن سر توحید
 اوسره وصل اولدی اهل توحید
 دیر سیک سر توحیده و صوفی
 ایاطالب اولدی کور اهل توحید
 کما دخل ایلر ایه اهل نکار
 قولاق طوقه صفین اول اهل توحید
 اولور آئینه قلبک مصفی
 اگر اولور ایا سکن سن اهل توحید
 یار بن عشر کونکه سنده کونکه ائناک
 دیر سیک اگر اول اهل توحید
 بلا شبهه حضور حقد خنجر

معزز در کوزه اهل توحید

الاف

دینا و عقیده هرگز لطف ایوانا ایشا الی

ظاهرو باطنه نخدی بنده که لطف الیوب

دائما ویرت مهند سن سن الله الصمد

بیکس و در مانده قائم با رسول الله مد

امت اصحابک ایچو روز محشره بخ

ایکی عالم شاه سنن ای حبیب محترم

بیکس و در مانده کاندک علی بن شهبوق

حدیثی و نذر کنا می قیاس جرم دخی

اولین و آخرین سنن انجی شفعی

جمله مخلوق سیکچون خلق اولدی لاجهم

کومر اولم ذنکی سیرمه سطا تم مدد

نور ذلک حرمتیون اول سعادت سرتینه

اولبارک و روضه کدر تا یوز سور مکاه

خیر عالم شاه سلطان رسول ویرنه ایم

انبیا و اولیا نیک عشقه عجمانه می

لی مع الله تنک سطا منی بوق شهره فر

رحمة للعالمین سک ای رسول الحاق فایف

در مددم قبل شفاعت یا رسول الله مدد

مظهر صنادک اولسون دائما

ایکی عالمه بزه ایله عطف

سرتو حید اوله دائم آشکار

فیض لطفک بزه اوله یاد کار

بزم وحدت شمعک برونه می

اولدی خدی و جهنک دیوانه می

الامان سندن مدد ربم مدد

سعادن نازله اولد سرتو حید

اوسره رفق اولایم دینلر

تخص ایتمه عاشق ذکر حق

ملازم اولسه عاشق ذکر حق

بر عاشق جهرا ایتمه ذکر حق

بترک نشایتمه ای خدی بوزاری

سلواک اهل ذمیر اهل توحید

خالق و زرق و عبو سنن الله الصمد

بی شبیه و بی نظیرین لاشریک سن شهبوق

وارا بارس جملری کتم عدمدن شهبوشن

لطفه حدیثی بوق اقدم سنن الله الصمد

نامه

حرف اللام

فانذره الله امره ايله ايدنه رزقي ذكر
 كاه قياما كاه تعورا ايدنه رزقي ذكر
 امر حقه امثال لايه درر مؤمنه
 اتقيادا امر حقه ايدنه رزقي ذكر
 مؤمنه بر حمد الله ايدنه رزقي ذكر
 لويح ال بر نور اولور در اتم حقاك ذكر ايله
 ايكچون كيجي كو نوز ايدنه رزقي ذكر
 ديداي حق توحيده بنم حصصه در راي خويا

اول حصصه كبرياك ايجوت ايدنه رزقي ذكر
 دنيا و عقباي معمور ايليم ديرسك كمر
 بو وجودك وار لخي بوته غنقه قيوب
 ناره غنقه يان مدتم قال اوليم ديرسك كمر
 مهشك هره كم قيلم ايلير اناي طوب
 اهل شمع اهل حقدن اوله يم ديرسك كمر
 حفاك اصصانه مظهر اوليم ديرسك كمر
 خيرا يحي ايلوب شمع شريف بك يابش
 كلتنك وحدته بيل اوليم ديرسك كمر

طالبان حضرت الله ايله ليل دنهار
 منتظر اولوب جماله ايدنه رزاهك زار
 حق تقالي ايدنه نائل جماله بي مقصوبه
 ختم عالم صرسته هم محق چهار بار
 طالب مولاناك عاشقانه لايق اولان
 سعي ايلوب داتم خذ ناك ذكرين ايدنه
 هر كيك عشق الهوي كوكلنه تا نيز ايدر
 شهنه بو قدر اول كوكله عشق حق ايدر

والله

سن شفيع كما شفاين لطف ايدو عفو اولده
 جلاه هم قيل شفاعت يارسول الله مدد
 حذر ان اسدي سهو ارحم كانهم بي عدد
 لطف ايدوب ايله شفاعت يارسول الله مدد
 نور عالم اول ايك نيزه اصحاب كرين
 حرمته قيل شفاعت يارسول الله مدد
 چار بار اول اولاد كرم حرمته
 بي كسمن قيل شفاعت يارسول الله مدد
 غفيايه كجك عجم چونك درياسنه
 دلمتم بن قيل شفاعت يارسول الله مدد
 كوي عشقك برنجي خذدر عاشقه
 عاشقينم قيل شفاعت يارسول الله مدد
 بنده دركاهك لطف ايله هر كره وجهكي
 بالكوستر قيل شفاعت يارسول الله مدد

امتكان در درمناك فخر بيجاك
 ايله شفقت قيل شفا يارسول الله مدد

حرف اللام

سفر اري بني سنن شفاعت ايدو الله شفا
 جو سلطان رسول سنن شفا ايدو الله شفا
 بني و مرسلينك شاهين سن يارسول الله
 عضا حرم ايدو شفا ايدوب ايله شفا
 سكا در استناد هم كره ظاهرك باطن
 كرم ليله سلطان شفاعت ايدو ايله شفا
 روح عالم يحي سلطان هم كره حجاز نبي
 شفيع للذنين سنن شفاعت ايدو ايله
 كنهك از ان عاصيل و مادم كره حجاجدر
 بحق روح اخلاص شفاعت ايدو ايله شفا
 كرم ايت يارسول الله بو فخر كنهكار
 بوزي قاره سنه با حقه شفاعت ايدو ايله شفا

ظهور ایدر اندک وجهه سنده انوار

بچین جهر یله توحید ایتسه عاشق

بترکشف ایتدک ای قهرک بورازک

سلوک اهلته کشف اولور بوساسر

نور حقه مؤمنی واصل ایدن هو ذکریدر

کشف اولور سا کلامه جمله رموزی هویله

مکتب عرفانه دائم کیورین کور آسبوق

هر قنچکی ایتسه عاشق برنظ روح دله

حصن توفیق الهی ابرینشور سار کلامه

قنچیا بودولته نانا ایدن هو ذکریدر

نور ذکر الله یله قلبک منور ایدر کور

امرو نهیه امثال یله کشتی همور رولور

خون غفلدن اویار جالک کهره قیل بنار

بچم قلبک فروران ایلیوب اخلاص یله

سا کرسن و خاتم صان ایدر دیر سنجلی

مظهر نطف خدا اولوق دیر سنجک قنچیا

آقدکی سنت بالا پیر یله کور

عارف اولار قنچیا توحید صد حقه سعی ایدر

نور توحید الهی اوله دله یاد کار

نار حقه باغینا سوزان بلر قنده در

راه حقه سعی ایوب ای طالب بدلا اولار

ذکر حقه شغل ایدن جان ودلان ایل ازار

حقه وصلت دیر ایسک شو قنچیکر عیاش

اهل عشقه همذنین اول طالب و اولایسک

قنچیا شیم کجی حاصل وجوده صد قیاه

بنده تسلیم اولمان عرفان بلر قنده در

باغ قلبم حمت بر ایلله اوله کل عزار

بادشا ملک عشقم خدا امری ایلله

لاوالی تفکر ایلین از جان و دل

علم الاسما مور کشف اولور شورا عیاش

مظهر نور خدای قنچیا حکم بنیدر

شکر همه صریض ایدن غم کجی ایل ازار

سعادن سر توحید اولای اظهاری

کم ایتسه حصن توحیده تحصن

نجانة واصل اولور بورد ارضبار

ویر عشاق خدی بر ساسمان خبیر
 زاهد خود بینی کور کم عشق خدی خبیر
 اون سکر نیک عالم کت ایستد نسر
 ذکر صفله در داید عشاق هم نام و کسر
 اولمق استرسک کو مقبول جا خدا
 راه صفده فخر بارتک اید کور جانیه ک
 قبل میسر یا الهی عسره یمزله خبیر
 رب سیر لا تقسر رب تمم بالخیر
 مؤمنیک عاقبتی دایما اوله خبیر
 رب سیر لا تقسر رب تمم بالخیر
 مشکال اولان انبار بی دایما بیجانک
 ایله آسان اول معینی دایما بیجانک
 لطفکاله ویرم دین دایما بیجانک
 رب سیر لا تقسر رب تمم بالخیر
 ججاه مر سندان او مار ز فضل و احسانا یاکریم
 عاصیان ز محنتکاله ایله غفلن یاکریم
 جملیه ایله مدعی لطف و احسان یاکریم
 رب سیر لا تقسر رب تمم بالخیر

صفحہ الذاک

مظہ نور خدی لم یزلار قلبن
 محنت سر خدی لم یزلار قلبن
 نور ایمانله منور قلب مؤمن دایما
 منبع نور خدی لم یزلار قلبن
 ذکر صفه شغل ایله بر نور اولول خانی
 مطلع نور خدی لم یزلار قلبن

ماسوی صغری در روزگار زائل ایدن شان اولور
 شبیه ایچه قریب موی حاصل ایدن شان اولور
 ماسوی صغری خدی ز کشتی یار بعد
 کیچر کوزندانک ایسی دایما فریاد اولور
 جب صفله قلبی ماولو ایدن روز سنب
 ظاهر و باطلده وهم روز خیزله شاد اولور
 امر و نهید مثال ایله کشتی مشهور اولور
 امثال

فخر یا تو حید صفه عجز صریق ایلمان
 دنیا و عقبی ده اول کیم مدعی شاد اولور

چولن انالقی سیر بلین نیجه منصور اولور
 جام عشق نوز ایدن عاشق نیچ مشهور اولور
 دنیا و عقبی قهر ایلاک کچمین
 بوجود ک شکر علی ک عاشق نیچ معقولور
 سالک حقتک در روزنده در کینا یا تورا
 بجهفت اسماء ربانی یاه مشهور اولور
 نفسی اصلاح اتیکچورت ان بول بر مشندک
 نیجه مدت زینتله خاک کل فقصور اولور
 باش ایچ یاقین یاق و اینج دیون حق
 دیلر یوم جزیره فخر یا مقصور اولور

آج کوزک جانک او بار استدیک سنده
 بوسور مع کل ایسک استدیک سنده
 سر سکر نیمه بیانده کندو کل کندو ک
 مرشد کامل الن هوت استدیک سنده
 بیت صفه قلب مؤمن بز معبود یک
 غل و غفلان پاک اید کور استدیک سنده
 برده کولده هنر که مؤمن کامله بول
 مؤمن کامل ایسک استدیک سنده در
 فخر یا براتو زائق المیلاک سن عید
 آج کوزک جانک او بار استدیک سنده

حرف السين

ديكحق ايلك صيميدن شفا التماس
 لطف ايدوب ايله شفاعت با رسول الله زره
 ديدى حق شاكلاه لولاك شكمير بودد بزم
 اوله سن اولن بلكم عشق سن لوح قلم
 عاشقكار تازانن مخفي بچاره سنك
 شوقيكلاه ايله رم دائم شفاعت التماس

حرف الشين

سرك وحدته دخل اوله برك اي قر نيش
 بوفايه نيك كلاك اكر بيلور ايسك مزه سك
 قنجي سن عرف سركي ظهور ايدار نيشك يوق
 غنيق مجر عشق اولوب در مقصودي بولور سن
 نالحق سركي عاشقده ظهور ايتك عجميدر
 اكر بار وفادرسن هيمنه قنجي زاده
 اولور سن نائل البته صلدي نيشن اي قر نيش

حرف الصاد

صبورون قلبكي ذكر خدا ايدار خلاص
 حقد حسدورون دغمي ذكر خدا ايدار خلاص

سعيب الغيب واقف اولور اسرار خدا
 مخفي بچاره به لطف ايلاي رب كرم

مظهر نور خداي لم بزلاز قلبنر

مظهر سر خدا در قطب عالم شمشير
 ايدلم صبح و مسا توحيد حق آشكار
 حلقه زكوه كوروب كل اور تجلي نور نيز
 حق تعالى فيض لطفك بيزه همراه ايله
 اصيله كلنر طبعك مخفي با سعي ايله كور

هت بير ايله تحسين ايدار قر نيش

سن آسان ايله يارب يولنر
 منور ايله نور ذكر ايله
 دحي فكر ايله هر دم قدم
 يوزم قاره سنه باقمه خدا يا
 باغشاه جرمي عفو ايت كاسهم
 عزيز مجتصيا تم كسريا
 بو مخفي كنهكار كله يارب

سن آسان ايله جمله شك كنر

صرف اللطاء

انباوا اوليائك حرمته و بر نشا ط
 ذكر با كلكاه منور اليه قلم و بر نشا ط
 هرم و خطه دور تيمه و يلان ذكر كرمي
 دعي عملو اليه قلم فكر اليه و بر نشا ط
 كيجو كوندز الله الله رويون زار ليروم
 عهته محمشه محرفو تيمه لطف تيمه
 اول آخره خوشي باطن و ظا هر دهي
 ذت و باكله حرمته اول محشم و بر نشا ط
 هرم اصا نكه مظهر ياه مخري قولكي

انباوا اوليائك حرمته و بر نشا ط
 دنيا و عقبا ده ريم اليه قلم و بر نشا ط
 ظاهرو باطنه ريم اليه قلم و بر نشا ط
 الازو قلمني ريم و اتم اليه و بر نشا ط
 روز شب سندان نيازم اليه قلم و بر نشا ط
 نور اسماء اليه ريم قلم نور قلمني

يكسي و در مانده قلمني قلمي بجا ره كه
 اليه ريم و اتم قلمني الاز و بر نشا ط
 لطف حد يوق اقدم و بر نه و اتم نشا ط
 ذكر و فكر كله منور اليه قلم و بر نشا ط
 روز محشره حجيل تيمه بين الامم
 بود رسندا نيازم كيجو كوندز و بر نشا ط
 قطع اميد تيمه بز و بر نه ريم نشا ط
 نشا ط
 حضرت توفيقك ابر سندا و بر نه ريم
 جلاله مؤمنان اليه بوعبد عاجز بنده

فهر خدا دن مؤمنی ذکر خدا اید خلاص
 ذکر خدا شغل یابن حواطفه مظهر اولور
 بعد خدا دن عاشقی ذکر خدا اید خلاص
 ذکر خدا ای دن کنشی حقه یقین اولور صدام
 نار حچمدن سالکی ذکر خدا اید خلاص
 ای مخرب بیچاره سن ذکر حقه شغل اید کور

جمله کدر دن ذکری ذکر خدا اید خلاص
 مینای درو عصیان حچمدن قیل خلاص
 عرصه محشره لای حچمدن قیل خلاص
 لطف حقه الهی حچمدن قیل خلاص
 مدینه لطف اید و بر نه حچمدن قیل خلاص
 بار سندان الله اما مین حرمته مخرب

حق قالدین رجا ایدوب حچمدن قیل خلاص
 حرف اضداد

الذ بر منده نشا تید سکا فیضی فیاض
 محقق سبیل سنی لطف یله معهور اید و بر نشا ط
 اگر تاره به غالب لم در سیک ای صادق
 مدعی ذکوه مشغول اول سنی منصور الاز
 کنا همی خداوند عفو لای رسد مشکلا
 نیا زایله کجکوند ز سنی مغفور اید و بر نشا ط
 عجب اصالی و اسعد خدا نك قول هر حرف
 تجلی لیبوب هر دم سنی بر نور اید و بر نشا ط
 ایدوب اصابتی ظهار خندانم نزل مخرب
 کوه ایدوب ز غم سنی مسرر اید و بر نشا ط

بزی قرآن کریم حرمته یا سمیع
 شهادت ائمه حبیب حرمته یا سمیع
 لطیف ایوب ائمه جمیل بین الامم روز جزا
 انبیا و اولیایک حرمته یا سمیع
 دایما صحت و سلامت ایلمس و ریاست بزی
 خضایک ایله اسم پاک حرمته یا سمیع
 صولک نفسله قیل میسر بزه حسن ضاعده
 لطفک ایله ذات پاک حرمته یا سمیع

لطف و احسانته مظهر ایله فخری بنده کی

دایما ام الکتابک حرمته یا سمیع

اهلنکه هرگز خلا لادهم صباح و درون سماع
 نا اهل اولاده هرگز صباح اولماز سماع
 نیچون اولماز در ایسک سنک بیلدوشو بیل
 اهل روزانه کزک زهدک صباح اول سماع
 ائمه انکار صتی اولنلک دور ایتم
 قریب و لاستر ایسک ایله دورن سماع
 زهد لایقوی ایله اولنده دخل ایله
 هرگز اولور نلکه دورن حلال هم سماع
 مستقیم دن اولور ایسک فخری بنده کز
 سا کرده دورن حلال اولور دخی هم سماع

حرف العاشر

حمد لله ذکر حقّه یا ندی قلبه جمع
 او ما دمکم ایکی عالمه یوز نیر اولماع
 ذکر حق مؤمنلرک صدم شعار نندرد
 ایکیصون ذکر حقّه هرگز تیر لریماع
 کیم ایدرسه ذکر حق بولور البته نجاة
 ذکر حق نادر جمیع بدن مؤمناید ایرماع
 عاقل ایسک ذکر حق ائمه و بنیاندن حید
 ذکر حقّه دایما فاعل درر محمدر طماع

مؤمنین مؤمنات ایله یوز عاقل جمع
 ویرم بدن لطفکله ایله دایم برنشا ط

قولر کلدن روز سیه بو فخری با حینر کیم

من عرف سر سینه واقف ایله دایم برنشا ط

حرف الحادي عشر

جماله سنک اول معنی یا کریم و یا حفیظ
 دنیا و عقباً قورقون امین بیت یا حفیظ
 روز محشره جمیل ائمه بزی لطفک ایله
 دایما لطفک مظهر ایله بزی یا حفیظه
 جریم خلدن نوز ندر سا که معلوم طالعیر
 یوز عزیز قار سنه باقیمه غوریت یا حفیظه
 بر بلور عاقل صیقل نخلک قورک یا کریم
 بزی رایتیه اقدام ایله احسان یا حفیظه

جماله مؤمن قولر طالع فخری با حینر کیم

لطف احسانته مظهر ایله دایم یا حفیظ
 جوهردن خدی قلبه ایدر سا حفظ
 بیل وجودک شهرت اعدان ایدر سا حفظ

کمز لایق بی بر ایمرک دایر ایسک و صدم
 یکه سما سینی قلبکله ایدر سا حفظ

عالم لاهوت و اوتجا دایر ایسک ای کوکل
 هر وقت سنه امت احمدی ایدر سا حفظ

بوتّه عشق ایچم اکر اولور ایسک طبع
 کیمیا مغربی هرگز ایدر سا حفظ

من عرف سر سینه واقف ایستراک کز

فخری یا تقوی ایله سکی ایدر سا حفظ

حرف العاشر

سعی ایزه کوز ذکر حقه فخر یا لیل و نهار
 حقائق احسان لیل دائم اولاد فخر دنیا ده صلح
 حرف الفاء
 ماسوا حبیدن عاری ایله قلم با لطیف
 جسم عفتوایت فضلك ایله ایتمه محشره رحیل
 نوره عکله فخریم قلم احیا ایله ای
 خانقاه اولسون درونم مملکت عاتقاه کلشن
 ذوق روحانیت احسان ایله اقلیم دله
 بادشا عتفه مأوی ایله قلم با لطیف

حرف القاف

بروجوشهری تعمیر ایله معارف عشق
 بیل دل نغمه ایله عجمی زا هدا
 ناله و فغانم فریادیمه دخل ایله ای
 جذبه حق بارخانمدر بنم لیل و نهار
 ذکر حق مرآت قلبه دنا و بر جلال
 فخر یا ایله تنبیه بر شتر کما عمله
 حمد لله سا که تقیر ایله ایله اولو عشق

باده بزم السندون نوش ایله احرار عشق
 عالم لاهوتی پرواز ایله کجیورت روز شب
 کجی کوندر هر نفسده الله دیر نیک
 کیم ایدر حصن توحیده تحصنه زینما
 فخر یا ذکر و دوامه شغل ایدر سک روز شب
 شهبه ایتمه کاشی کشف اولو اسرار عشق
 نقوش ماسوا الله کمال کسبل قر عزت ای عاشق
 قناجه بنه غول اول بولر کور دولت باقی
 بوفانی غنیه باقمه حقیقت خیزن بول کیم
 نقوش عالم هم کیم با قلوب لمان اس عبرت
 توجیه ایله در کاهه سا که کشف اولو تا اسرار
 نصیحتی لای بو فخریدن ایله کور همت ای عاشق

حرف الالف

دله و صیردن اولدم بن اولدوسل اکرمک
 همم اباد ایله یارب دروغم مکتبی
 رو سینه بین لایق ایتمه محشره بنف
 اول سیه کیسوی غم ندر خلد فکری ایله
 دلایه باقیدر خیالی اول رسول اکرمک
 فکری ایله روز شب دغم رسول اکرمک
 لطفیکله حرمتی اول رسول اکرمک
 عاشق شوریده می اولدم رسول اکرمک

۱۸

ذکر حقیقت شغل ایدرسک دنیا هیچ شبهه یوق
 دنیا رعقبای معور ایدر الله هو دعیاک
 خانه دلان سوا صبی اخراج ایدر
 حبصتی قلبه ادخال ایدر الله هو دعیاک
 سنت بیغیبری اجرا ایدرسن خریا
 روز محشره یوزین آغ ایدر الله هو
 وقت منک جهن سن نوش المین عاشقارک
 لیل ونهار سرکری اکین اول عاشقارک
 حفاک حال کور مک فریاد ایدر له هو دیو
 ای نهده دخل ایله فریادیه عاشقارک
 بیغیره تابع اولان توحید ایدر روزب
 توحیدنه دخل ایلای زهد عاشقارک
 جلمزک مقصود نی لطف ایلور فضلی ایل
 نال ایدیه قادر خدا حرمته عاشقارک
 بو فخری نانا جیز نیکی اتمه جمیل یارینا
 روز جبر ایلن الام حرمته عاشقارک
 ایدیه کور کرخدا اوله منور قلباک
 رفیع اولوب حسب اوله مظهر قلباک
 دلاه یاق آتش توحیدک مدام ای عاشق
 روز شب حتی ایدیه کور اوله معطر قلباک
 جمایه اشکال اولور آسان حتی ذکر ایل مدام
 فضل واحسان خدای اوله مظهر قلباک
 دلله تکرار ایدیه کور کور حتی ایل ونهار
 دایما نور خدای اوله منظر قلباک
 قلبه عشاقه نیجی ایدر الله فخری
 سده شیخ کی سعی ایتا اوله نور
 قلبک

صرف اللام

یا الهی بو کینکار فخری لطیفک الله
 حرمته مقفیت ایله رسول اکرمک
 حد و حصری یوق قدر احسانک
 غایتی یوق جبر پیا اتل
 کهنه علی ایشخ مکله نک
 صفتنه فحش ایشخ مکله
 راز قید ربنده و آزاده نک
 دست کبیر دیر قور افقاده نک
 کبیر یاسنه کوره بونه فلک
 ذوق ناهیز دردی ریب خیشک
 خالق و راز قید رعالمک ای فخری
 کل تدبیر و تصرف هب آنک
 دنیا و عقبای معور اولور الله دینه نک
 ظاهر و باطنی بر نور اولور الله دینه نک
 حق قائم کلان آتسا ایدر فضلیله هم
 نفس بر تلبیس معنور اولور الله دینه نک
 کیجه کوندز الله دینه نک هر وجهه
 لطف حقیقه قلبی مسرور اولور الله دینه نک
 مکتب عمر فاده عارف مجلسنه حاضر اول
 علم ایجی علی مشهور اولور الله دینه نک
 مصطفیانک سنته اقتدا ایلنارک
 شبهه سن خالی مبرور اولور الله دینه نک
 طالب حقیقت اوله نک فخری هم این
 راه صفده سعی مشکور اولور الله دینه نک
 مؤمنانک قلبن منور ایدر الله هو دعیاک
 هم کول و صحن مجال ایدر الله هو دعیاک
 کیجه کوندز الله دینه بوم سنک ایله
 جمله مشکلی آسان ایدر الله هو دعیاک

حضرت صفا که عاشق ایستد تو حیدیه کل
 ذکر حقد ز نائلان عاشق مقصود نه
 باغ و حقد بر مقام عالی در سنده اگر
 کلش و حقد نه فانه کل کشار اولور ملام
 کوش ایدر سگ فخری بهانه بندن اگر
 فاندونی دیک عشق بیور ایستد تو حیدیه کل
 طوت مرشد کمالن تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 مقصودنی حاصل ایدر تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 تحصیل ایدر اول قولی تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 اصسان ایدر حق ایدر تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 یونس ایلسو بیستیم معناه بو فخری کی
 حقد زانی نطق ایترین تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 عشق او دینه باقی ایستد تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 بر نور اولور دل خانسی تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 لطف حقه مظهر ایدر تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 ذکر خدا ایدر صلاک تو حیدیه کل تو حیدیه کل
 فخری دیک بر خورشید تو حیدیه کل تو حیدیه کل

ای نفس نوم ایترک بتر سهر اول نسا کل
 پیر لاک کلوب کتکشتنا تویم ایلی عسینا
 ام حقه منقاد ایستد زانی اولور سدا
 زانه نغوا من زحمتی دیک بیره قرآذ حقه
 درویش محمد فخری به منقاد اولور سن ای کو کل
 ایشلیه لوم هر روز شب ایو عمل انصاف کل
 من عرف سنیم و عمل اولیم دیر سگ کو کل
 من ندیم در سن آلق دیر لیر سگ سن اگر
 کیتم اصفا ایدر ایستد حق سوزی هر چه بود
 ظاهر و باطنده حقد لطفه مظهر اولور
 کیم ایدر س فخری ایله ذکر حقی ای کو کل
 کیده لم حقدن یکا کل سنکلا ای کو کل
 یا سنا عالم اهو اولم دیر سگ مدام
 فاندورنی ددی حقه قرآذده بر قدر سگ
 ام حقدن عینی بهر نیم صفتین هیچ الفت
 امر و نهیه انقیاده فخری به حقد م اولور
 کیده لم حقدن یکا کل سنکلا ای کو کل

صفت

عاصیانان حمله سندان حمدی بن قوئلک

توبه عزیمتیه ردای پادشاه لایزال

بویله کما یوزی قاره خرنیک عصیان

رحمت کیمتیه سدا پادشاه لایزال

عالم اهوره برزانیتمک استرسک کوطل

ذکر حقه شغل یدرسک کیم کوندر دا نما

ذکر حقه شغل یدنل یرید مقصود نه

امر نهیه امتثال یدوب صق کرایده کور

اوله صیقین سست و تپل فخری ناجیر کیم

صق مقبول اولور البت حقی کراید ک کوطل

مات دل بولس جلا یررسک کرتو حیده کل

امر حقه مقدر و یکی صقی فایده کور لیل و نزل

حقی و صالی کعبه سن هر دم زیارت اتیکم

عارف لک عالم لک ایر کلمه مندر لره

ظاهره و باطنده هم صا حق باری قیلوب

ای عاشق صادق کور بودر مند فخری کیم

لطف حقه مظهر ولم یررسک کرتو حیده کل

حرف المسم

من عرف سینه و اتقا اولق استرسک کوطل

هیا زلزله کرسقلا یرید مقصود نه

دنیا و عقیده حقی لطف مظهر اولور

مظلیل علا اولان دیدر حقه نامل و راح

اصلی طغفک و غلنه باقمه صقن بیهوده در

خزنا بلل و نهار یدوب نیاز و نالی

حقی امری و زک ذکری شغل یرید ک کوطل

لطف یدوب سلطان کونین حقیته ذللال

سرتو حیده یله قلم یله مملو یا کرس

عالم اهوره برزانیتمک استرجان و دل

لیع الله سرب یدله بو ضعیف آشکار

یاع وحدت کلمه یرد شهبه سر عشا حق

الامان سندان مددی رب رحمان الامان

ایله احسان کرم فخری هر دم حسن و صالح

سنن الله الصمد ای پادشاه لایزال

لم یلد ولم یولد سنن انجی شهبه سر

سندان اولر سعنایت قولره مشکلا اولور

لطف یدوب ایله مدد ای پادشاه لایزال

۷۷۸

عمت پیرایه فخری کنی ایله یکدم
 دنیا و عقبا و درخی جملیه ایله کرم
 ظاهر و باطنده ربم جملیه ایله کرم
 نور تو حید ایله بر بوزر ایله قید عاشقی
 دایم الطفاک ایله عاشقانه ایله کرم
 حضرتون فینک رفیق ایله مدام عاشقانه
 هر دم و فخرده عاشقانه ایله کرم
 لطف و صفا کرم اولم ایسه سندان کرم
 قتی مشکل اولدم عاشقانه ایله کرم
 ایله توفیق رفیق هر دم یارب سالک
 لطف ایوب ایتمه جمل روز جزا ایله کرم

سترغیب الغیبه واصل ایله فخری قوت کنی
 در مدید یکسم لطفک ایله کرم

کرم ایله کرم الله بن عاصی کنه کارم
 ایتمه هر چه و عصیاندر کرم ایله عشق کنی
 قتی مجرم قتی عاصی تو کرم بن سنگ یارب
 کرم ایتمه قتی زنده عزیز قتی مجرم عاصی
 حبیبک مصطفی حق خدای صلای و عاصی
 بو فخری کنه کاره کرم ایله یارب

اگر ظاهره باطنده سکا غایبه محتاجم
 کرم کانی خدای سن اقدم
 باغشاه جرمی عفوایت اقدم
 ایتمه جمله کناه جرم خطا در
 بنی عفو یکم مظهرایت اقدم
 اگر سندان هدایت اولماز ایسه
 قتی مشکل اولور حال اقدم

شاه عالم مصطفی باریت صلا تیه سلام
 عاقبتک خیر یلدر الله سنک والسلام
 کیم کوندر ایله اول سلطان ذره هم اتباع
 دنیا و عقبا کیم محمود ایدر الله والسلام
 کیم ایدر ایسه صلا تیه سلامی شهنشاه
 آنی مسرت ایدر الله صوک دمنده والسلام
 سینه پیغمبره عاشق کنی عاشقانه
 جان و دلدن ایلمن سینه صرلاقی والسلام
 اشبو سوزی نطق حقد سوز بایتم ای فخری

ایتمه صلا تیه سلامی جان و دلدن والسلام

صورتا قران و امثال آره سنده احقرم
 حمد اله حق قنده غایت ایله کرم
 من ندم در سن الامم سکتب عرفانه چون
 آنکیم چون حدک اسما سنه حاله اعلم
 علم الاسما مورنا ختم ایلمن کلون برو
 واقف اولم من عرف سینه حاله اعلم
 همت پیرایه هم لطف حقه مظهرم
 حضرت توفیق الهی ایله حاله حمد هم
 لطف و حقه حمد شکلایت اکر کونل فخری ایله

کنت کنت واصل اولم بن طلسم عظیم

یا الهی بزنهنکار قوتلیم قبل کرم
 روز محشره حیل ایتمه بنی بین الامم
 حق کرم و هم علم سن قوتلیمیک حاله
 مغفرت ایله بزی لطفک ایله دمدم
 انبیا و اولیادک حرمتت یا الهی
 ذره دکلو بکام عشقک ایله احسان کرم
 ذات بیخوبی تجلی ابتدی حمدا و سوزا کما
 نار عشقنه عاشقان یا بادی باقری دمدم
 حضرت - توفیق الهی ایشبور سالکرم

بوزم قاره قتی جو قدر کنام
 اخدم خانقم بروردگارم
 قتی مشکل اولور اموال حاصل
 کرسندن عنایت اولم ایسه
 سنک لطفکده دائم بیاهم
 کرم ایله بو عاصی به مدامی
 بنم بر کرم قیل هر وقتده
 سنک ذکرندن آیرو لسانم
 باغشلم حرم عفو ایله ادهم
 کناهم جوقدرد بوزم قاره الهی
 جعلی ایله فخری به اقدام
 کجه کوندوز بودرسندن نیانم
 کجه کوندوز بودرسندن نیانم
 خداندا نزه لطف ایله دا شر
 دور کون لطف احسان ایله دائم
 سنک لطفه قالمشدر ایتمیش
 نزه لطفکی هدم ایله دا عشر
 بو بر ناتوات عبد ضعیفه
 لطف ایلوب نزه کرم لیلر دائم
 کناهم جوق بوزم قاره خدایا
 باغشاه حرم عفو ایله دا عشر
 جمع مق منین ایله الهی
 قولک فخرک بی مسرور ایله دائم
 بجزه ساد ساهلنه اولغده بنم یولده
 حضرت توفیق الهی بر شیوب طودی اده
 لطف ایلوب وصفک اولجه ایله بر یونیا
 سع جانم نیندوبن ایلا قرار دلم
 باغ وحدت کلار بن سیران ایدر کناکهان
 عشق نوقد جوش کله بکوب ایلا جانم بیلیم
 لطف ایلوب مولای ایشا بوضعیف بیچاره به
 قیقام مرسته ایدر عالم منترم

کناهم حدردن افزون توبه باراب
 قبول ایله رجوع ایتدم ایتدم
 دیدک لالتقظوا من رحمة الله
 ایدم کسرم هرگز افند م
 بر کمن فخری بی روز جزده
 کرم ایله جمیل ایتدم ایتدم
 باغ وحدت بیلش کوش بیلیم دین مدام
 حاضر اولسون اول کسنه خلقه ذکره مدام
 باغ قلمده اچلسون و نما حنت کل
 دین عاشق حاضر اولسون خلقه ذکره مدام
 واقف اولما سترایک ستر توحیده کرم
 حاضر نیسون کجی تارنا صبی ذک ذکره مدام
 معصن توحیده کخص ایدن عاشق شاد اولو
 سنده اولوق بیلرایک حاضر اول ذکره مدام
 خلقه توحیده ده حالت جوقدرد رای فخری
 اهل حال اولوق بیلرایک حاضر اول ذکره مدام
 لطف حقظه ظهور ولم بیلرایک هر صبح و شام
 قیل توجع حضرت نفیته افندی به مدام
 آشنا اولوق بیلرایک سید الکونین ایله
 قیل توجع حضرت نفیته افندی به مدام
 حضرت سلطا اویسک ستر سترایک
 قیل توجع حضرت نفیته افندی به مدام
 نور اسماء الهی ایسون درین ظهور
 قیل توجع حضرت نفیته افندی به مدام
 اهل حال اشغیر طالاشنگ دنیا ده
 قیل توجع حضرت نفیته افندی به مدام
 فخری آسا وجد و حال تاله تاله اولم
 قیل توجع حضرت نفیته افندی به مدام

اول قبرك همیشه باغ رضوان
 جو رصق تیلکه غریبت
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 دیوب الله اودمه ایندک رعلت

عزیزم مرشدم شیخم افندم
 دیدم طالع حقی طاک ذکر ایدہ لم
 ککلا بدر ذکر خدا دلاد کبدر حب سوا
 من آت دل بولور حلا حقی طاک ذکر ایدہ لم
 نظم کین انسان ایدن قطره کین عانا ایدن
 دل خانسی معور اولور محزون کوی مسر اولور
 بنم وصال عاشقناک حقی طاک ذکر ایدہ لم
 در تلمه در مان ایدن حقی طاک ذکر ایدہ لم
 هب ذکرین مهور اولور حقی طاک ذکر ایدہ لم

مدنلی عصفیالین عصیانلی محوایلین

بوغنی صحوایلین حقی طاک ذکر ایدہ لم

صرف للنور

قدرتم تیدک حفاک امری آزار من
 ای کول تیلک ایتہ کی صفتین الیه حذر
 کیچ کوندنق یونده ایدہ سعی بلیغ
 حقی ذکر ایدن بولور دنیا وعقباده فالاح
 مبلای درو عصیانم عفو قبل باکریم
 دنا سندان او یارم معفرت امار من
 هر بلر دوت خذناک امری صبور من
 حقه قولق ایدہ لم کل لطف ایدوب اول آت
 ایلام بزم السده حقه چون اقر من
 الله ذکرای اولوی روز شب انکار من
 کیچ کوندن آه ایدوب عصیانم اغلا من

حمد الله همت بر ایلله ای فخریم
 باغ قلبد آبلای تازه ناز سنبلیم
 ذکر حقدن غیری هم بولما نداشتی مدام
 سر حقله کوه کلاه فضل حقیله ظهور
 انیا او اولیا بلد ببرد یکی سر حقه
 سنت بیغری فرضی ایشلین
 سر حقد چون سنک اوزکی تحریک ایلین
 بالکلور سر خانی قلبه حقیله نزل
 سر حق بحر عمیقدر فخر بنه حد یوق و ف
 ساحل بحر ایشور نغنی با عاشق مدام
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 ایدر دای ذکر حقی ولاده تکرار
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 درونی ذکر حقیله انور ایدک
 عزیزم مرشدم شیخم افندم
 اینسک اوله دایم نور قرآنت

سر حق بحر عمیقدر فخر بنه حد یوق و ف

ساحل بحر ایشور نغنی با عاشق مدام

بنی با فداک طریقه عزیزم
 جهان نغنی طولای کوز با سنبله
 آلوب سید علاء الین دن اذکار
 آنکچون باغ قلبک اولای کلنزر
 عزیزم سر صقه مظهر ایدک
 کوه اهل عشقه رهبر ایدک
 خذای روح شریف اید خذناک

سؤیله بلیکم سویلدن اولار سا ازل و خط
 لطفه یوق نهایت شیر سزای عاشقا
 ذکر صق ایلر ییک صد قلم هیچ شیه یوق
 دینا و عقبا ده صقی ذکر ایدن بولور فلاح
 حق تقالی اول محمد حمیت یوسف داعا
 حمد لله مظهر لطفه خدایر و زو زو شب
 شکر ایدم دا تا فخری ایلر ای صداقان
 دا تا قلبن منور ایدر الهه هودین
 ظاهره باطنده کهنه عین یو حید ایله
 روز شب رحیم و بالان کنده نی نظیر ایدر
 دا تا حب سوان طاهر ایلد قلبنی
 راه حده فخر یا سحی ایلین لیل و نهار
 جمله مقصودین سخن ایدر الله هودین
 کرم ایله براه رب رحمان
 مدد سلطان کونین صفت
 منور اوله فیضک ایله عشاق
 ایله معلومه هر مده یکسان
 ایچلی نورنیف قبل آشکاره
 اولم ظاهره باطنده خندان

اگر سنلک اگر سنلک کیدر ایه ایه یوق
 عید اینک سعی ایدر خندان نفس بیلین
 اگر ایماز ایا یک نفس حقیقت کتفا اولور
 مدنی ذکره شغال ایله بولور عیال تصوم
 بنارس عشق حق ایلم اگر سده ای فخری
 صق شک ایتکل اصلا خلاص اولور سن
 جمله نه لطفک ایله ایله احسان یا معین
 سن علم سن خیر سن قول لری کاک حاله
 حاجت غایت مکار لطف ایدر با ایلک هم
 جرم خدندن قوزندر لطف ایلد ایتیم جمیل
 بوسیا ره فخری نا جیدر کلامت ارجان ز دل
 بودر رسندن نیازی هر هن عشقو نیت یا معین
 سویلدن اول سویلدن اولر کلین اورده ان
 نوریسک نور صقدر ایله صاق جلد
 جمله اشیا خالقیدر اولر کرم ذوق لال
 اول قدیم ولم بزلدر جمله اشیا فر عیدر
 بو مول سوز لری ای فخری عاجز هنکا

الطفا بدوب دیناره لاتقظوا من رخصتی
 ایکیون قطع امید ایتمیز برز وون کون
 دیم بیدی فخریا لاتقظوا چون که بره
 قاتی مشکل اولور ایدی حال نه روزون کون
 بیوب ایچوب کرن انشا ویا جانی غفلدن
 سحر مه ایده کور افعا ویا جانی غفلدن
 یولک اوزده طوزغنی جل صیاد تور مشد
 سخی اولار او والهی ویا جانی غفلدن
 بیچون بوبله اولور سن نغلاک وزر خود
 کوزک آج ساک کل دیرس ویا جانی غفلدن
 اماندر ساک صفت بومال ساک کل باقمه
 آویسندن ویرغیر ویا جانی غفلدن

عمل ایله بوسوز لرله ایاقچی بیچاره
 تجلی ایله مولی ویا جانی غفلدن
 حرف لاله

درد لرد در مانی خلق ایلمن هر مده هو
 ظاهر باطنده کولک دیم هر مده هو
 هو دیندن راضی اولور صق تقالی شهر سن
 کل کولک بزده سنکله دیم هر مده هو
 ذکر صقدر طابی مطلوبه واصل ایدن
 دنیا و عقباده کولک دیم هر مده هو
 فاذکر واذکر انهار دیک صق قرآذده چون
 روز شب کولک سنکله دیم هر مده هو
 ذکر صقدنا غیری بر بار وفادار بولادم
 کل کولک فخریه بار اول دیم هر مده هو
 قلبی مهور ایدر هر دم سنک اذکار هو
 حمد غمی بر نور ایدر لوح دل اذکار هو

شریقه طریقه کربیا
 بنی لطفکله دائم ایله شادانت
 مودله فخری بیچاره کله کما
 او مار سندر الهی عشق غن
 عاشقانه لطف ایوب کوستر جمالک رایگان
 احسان ابدوب صادانه کوستر جمالک رایگان
 روز هر لغت شقای اقیه جمیل یار بنا
 فضلك الیمن الا هم کوستر جمالک رایگان
 لاتقظوا من رخصتی دیدار بوز ایدوب کرم
 امید صر قطع ایتمیز کوستر جمالک رایگان
 جمله نیل سروری صر متنا ایله کرم
 بو فخری ناخیر کیم کوستر جمالک رایگان

مظهر نور خداداد دائم الله هو دین
 هدغنی محبوب صقدر دائم الله هو دین
 دنیا و عقباده راحت ایدر اول کس مدام
 کیجه کوزد عشق حقله دائم الله هو دین
 عالم لاهو زده هر کرایس بر آشت اولر کا
 سنج نور خداداد دائم الله هو دین
 مکتب خیراته کیر وین غن خرف درسن اللات
 عالم ربکی اولور دائم الله هو دین
 اولیا به حدم اولان فخر یا لیل و نهار
 مره کمال بار بلا شک دائم الله هو دین
 هر چنکم ربکے نیازی دون کون
 حوق بولایدر نیازی کوشه ایتد وون کون
 اول کیمیدر قول برین دیر برین ایتیشک
 آدمی کله خا اولدن قیل نیازی دون کون
 یونره زروب دیکاهنم اتک نیازی شو یا لیل
 اولر حیدر دیکه ندرن ایلمرز دور کون

لطف

مردم اولور نائل مدام قلب خا صلاه
 روز شب ذکره شغل ایله مدام قلبخا صلوه
 بوسوز حقدن ایتیان اگامدم قلبخا صلوه
 دیاه حقدن مرادکی مدام قلبخا صلوه
 حقدن درگاهنه دایم توجبات خذوصول
 حقدن اصانه مظهر سن ای فخری هرگز نه سن

درون حقه شکریم مدام قلب خا صلوه

دخول خانسه سما اوله قده کل یا الله
 بزنی حشر ایله هر مده مؤحد لر یا الله
 بزنی ده الله هر مده اذخال ایله یا الله
 کرم لر ایله لطف ایله مرادین فریم یا الله
 طریقی هلنه بعض ایدن اولور مهور یا فخری

معنی ایله یا الله

مظهر ایتدک همدغی دوستک محمد لطفکم
 دنیا وعقباده هرگز مظهر ایله لطفکم
 ظاهر باطنده دایم مظهر ایله لطفکم
 ایله محشره رسوا مظهر ایله لطفکم
 حق تعالی سن دایم مظهر ایدر لطفکم
 یا اولور سدا ای کوکل فخری نا چیزه کرم

عاشقینه محض حقدن دلان اذکار هو
 سالکه و بر صفا صبح و مسال انکار هو
 هر دم افغان ایتدیر بیللری اذکار هو
 حضرت حقدن رجایت جرحینی عفو ایله

درد عصیان و وار فخرنا اذکار هو

دل اولور هر مده عاری دیر لم الله هو
 بدلا ایدوب توحیده واری دیر لم الله هو
 بیرونه لطف ایله باری دیر لم الله هو
 جمله اصان ساری دیر لم الله هو
 نوز ذکر الله ایلم اولسون درون پر ضیا

ایده لم ای فخری زاری دیر لم الله هو

دیدد رب العالمین قرآن المجده ای اولور
 لاشکر لیک قدر تیر جمله عالم طوطی طور
 بوکام بوکام ایدر اقر مؤمن صادق قنوا
 عشق حق ایلمر روز نده آنک دایم غلوه
 قاصو الله احدای احمد مختار بکو
 سندغی بر یوری اوی حضرت بیغبار ه
 دات بیجوئی مظهر هدر تقا تصدنا اندک
 واقف اولور من عرف سینه صقی ذکر ایدن

فخریا صراحت قلبده کورینور دیدار یار

اینگجون عاشقان شو قیلدیر بر هو هو

سن اول غمغماي سیهنتا دی پروده ورسلم

سکا فوق السماء عشر آ شیندر یارسوالله
بوفحی بنده که ایله شفاعت تا اول بخنی

انک دره درونی پاک جاندر یارسوال الله

از جانه ددلی پیغمبره عاشق ایسک صلوعلیه

صاحب جیبار روز جزا شک اتمه کل صلوعلیه

سستی پیغمبرک احبر ایله ایسک آکر

ناقل اولور سلسک لطفنه پیغمبرک صلوعلیه

هر کیم بشریت اوزره در قربتیه باصر قدم

مظهر اولور صق لطفنه هیچ بیله یوق صلوعلیه

جمله نیلم فیصلی اخر زمان پیغمبر

ایتدی بزای امت اکا حقه شکر صلوعلیه

تعظیم ایله تکرم ایله لیل و نهار هم شوقیه

ای فخر یار هم حال ایله از جان و دل صلوعلیه

یارسوال الله کرم ایله بو عاصی بنده که

ایله محسنم ره سوا قیل شفاعت بنده که
شده که لطف ایروب صدقن رجایله شفاعت

قره العینین اولان دولولور هر مرتبه

عاجزه دره اده قائم قیل شفاعت بنده

سلس شفاعت اتمز نیسک اولور من روزخی

دوزخیدان اولیمیم قیل شفاعت بنده که

هر منم توبه یارب ایلاک یحید کناه

رحمت خفرتی ایتلک بجا برینناه

عضو احسان اولای هر مده جنان بنایمید

یاد اوب هر دم خطا من ایده ز اجهیل راه

اول استغفارینم مقبول در کاهلک مدم

فضل او صانته دتم ایلاک بزخم راه

معصیله اهدم اولاق بزخم علامه مدم

دفتر اعمال من ایتلک جهانه بزسیاه

فضل لطفلا قبول ایله دعا منی خدا

در کاهلکی ایتلک بزینان قیل کاه

نارقه بندت صدق بز صفا کای فخرنا

سایه لطف و خدای ایلاک بزینا کاه

توجد ایده لم حقه کوکل دتم سنک ایل

دو کلم زار ایله باشی کوکل دتم سنک ایل

کیچ کوکوز ایدوب عصیا غیوریم کولم

دروغای ایدوب کوکل دتم سنک ایله

خدا تک امر بنه هر دم اطاعت ایدم ای یار

اولدوق لطفه قابل کوکل دتم سنک ایله

اسیر نفس اولوب هر آن بقدرتک حقه

بولم لم توبه غفلت کوکل دتم سنک ایل

بولکتی فخری به یار اول بره رحمان ایده صحت

که تا کم بولم وز صفت کوکل دتم سنک ایل

وجودک باعث کون مکنا ذر یارسوال الله

ظهورک باعث نظم جها نذر یارسوال الله

بولکتی عالی اولما ذریه پید اولمکتی سن

سنگلم جمله موجودت عیان ذر یارسوال الله

سر سر عالم و آدم سنک نوز طرافا قدر

بواسر چشم مجویبه نهان ذر یارسوال الله

جمالک کلستا نند ف حد و تنگ هر از اوله

آنچون دتم کارک فغان ذر یارسوال الله

جمع ابياتك فها هيمن تحت رسالته
جميع ابياتك فها هيمن تحت رسالته
جميع ابياتك فها هيمن تحت رسالته

بوعاجز نخري محشره سلطانم جميل ايمه
بوعاجز نخري محشره سلطانم جميل ايمه
بوعاجز نخري محشره سلطانم جميل ايمه

شفاعت ايله لطف ايت كرم ايله
شفاعت ايله لطف ايت كرم ايله
شفاعت ايله لطف ايت كرم ايله

امام اولاك كرده مرسليه
امام اولاك كرده مرسليه
امام اولاك كرده مرسليه

كريم ايت روز محشر ده عصا
كريم ايت روز محشر ده عصا
كريم ايت روز محشر ده عصا

ساك تابع اولان كس مدام
ساك تابع اولان كس مدام
ساك تابع اولان كس مدام

بوعاجز نخري ايله شفاعت
بوعاجز نخري ايله شفاعت
بوعاجز نخري ايله شفاعت

كريم ايت اسم اعظم حرمتيه
كريم ايت اسم اعظم حرمتيه
كريم ايت اسم اعظم حرمتيه

رحمت ايت عزيمه محشره كهتر بنده كه
رحمت ايت عزيمه محشره كهتر بنده كه
رحمت ايت عزيمه محشره كهتر بنده كه

لطف ايدوب ايله كرم بين الامم بنده كه
لطف ايدوب ايله كرم بين الامم بنده كه
لطف ايدوب ايله كرم بين الامم بنده كه

بوكنه كار نخري بي ايمه جميل روز جزا
بوكنه كار نخري بي ايمه جميل روز جزا
بوكنه كار نخري بي ايمه جميل روز جزا

چار ياره حرمتيه قبل شفاعت بنده كه
چار ياره حرمتيه قبل شفاعت بنده كه
چار ياره حرمتيه قبل شفاعت بنده كه

شفاعت ايله سلطانم بن عاصي وكنهكاره
شفاعت ايله سلطانم بن عاصي وكنهكاره
شفاعت ايله سلطانم بن عاصي وكنهكاره

شقيقم ياروسال الله بن سنن نفا الحق
شقيقم ياروسال الله بن سنن نفا الحق
شقيقم ياروسال الله بن سنن نفا الحق

بغ عنفك سلاطتم جكر بر خور كورم برغم
بغ عنفك سلاطتم جكر بر خور كورم برغم
بغ عنفك سلاطتم جكر بر خور كورم برغم

سندك عنفك عالمه شاعر بولور عترت و علاقه
سندك عنفك عالمه شاعر بولور عترت و علاقه
سندك عنفك عالمه شاعر بولور عترت و علاقه

بحق سورة اخلاص كرم ايت ياروسال الله
بحق سورة اخلاص كرم ايت ياروسال الله
بحق سورة اخلاص كرم ايت ياروسال الله

شفاعت ايله لطف ايله بونخري كنهكاره
شفاعت ايله لطف ايله بونخري كنهكاره
شفاعت ايله لطف ايله بونخري كنهكاره

جيبى سن صباب كبر يانك ياروسال الله
جيبى سن صباب كبر يانك ياروسال الله
جيبى سن صباب كبر يانك ياروسال الله

كروه مرسليك شاهيسين ايكى عالمه
كروه مرسليك شاهيسين ايكى عالمه
كروه مرسليك شاهيسين ايكى عالمه

مبارك مقدمه كرم ايت ياروسال الله
مبارك مقدمه كرم ايت ياروسال الله
مبارك مقدمه كرم ايت ياروسال الله

خدمدح ايلوب ذاك ونيك اولانك شاه
خدمدح ايلوب ذاك ونيك اولانك شاه
خدمدح ايلوب ذاك ونيك اولانك شاه

صلا تيلسلام اولسون زمان حشره رايك
صلا تيلسلام اولسون زمان حشره رايك
صلا تيلسلام اولسون زمان حشره رايك

بونخري كنهكاره شفاعت ايله محشره
بونخري كنهكاره شفاعت ايله محشره
بونخري كنهكاره شفاعت ايله محشره

جورد اولماز كلام درفشانك ياروسال الله
جورد اولماز كلام درفشانك ياروسال الله
جورد اولماز كلام درفشانك ياروسال الله

بن عاصي كنهكاره شفاعت ايت كرم ايله
بن عاصي كنهكاره شفاعت ايت كرم ايله
بن عاصي كنهكاره شفاعت ايت كرم ايله

ديده اولانك اولانك خلد شاهك سلاطتم
ديده اولانك اولانك خلد شاهك سلاطتم
ديده اولانك اولانك خلد شاهك سلاطتم

تجلی نورینک مظهر لریک بز دیرلم روز شب الحمد لله
 اکرست و ضناره همیشه خداوند دیر الحمد لله
 بوخزئی کنهکار از جان و دل
 مدام دیرز شکر الحمد لله
 یوزم فاه کنا هم جو ققدم کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 سناک احسا نکصد یوق اقدم کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 کیرم الله عیال نیجه الهی بنی روز خیر الطفت الهی
 نیازم بودر سندان الهی کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 قواک ایچی مدام خطا در ساک لایق اولان عفو عطا در
 اقدم سین سکا و شن عطا در کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 دیرک لا تقطوا من رحمة الله بز لطف البیوب قرآده و الله
 امیدم کسرم هر مده و الله کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 بوخزئی کنهکاره کرم ایت کنا هنی باغشاصو جن عفو ایت
 کرم الله نیاتی قبول ایت
 کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 حق تعالی جمله مشکلاک آسان ایلیه مؤمنینی مؤمنات شاد و خدا نان ایلیه
 لطف ایروب این لامم بوعد عا حنی بنه روز محشر ده عیال اقیه احسان ایلیه

دخی یوردی بز اسلام و عیال بزنی انسان اید و یوق و یوردی ادغان
 دیرلم و انما الحمد لله ایدوب لطفیله بزهرم احسان
 خدا ی لایزاله دخی تجید عجیب حالت فرزند سر تو حید
 دیرلم و انما الحمد لله محقق سبیل فرحدر قلب تجید
 بزهره عزت اید فخری نعمده مخلدا ایله بزنی حجیمده
 کیجه کونذ دیرم استغفر الله
 دیرلم و انما الحمد لله
 مدام مؤمنان الحمد لله خدا ناک لطفی و انما الحمد لله
 وجود اقلیمه الحمد لله کتوری بزنی صحی عدمدن
 دخی اعانله الحمد لله بزنی اسلام ایله معتر
 همینه دیرلم روز شب الحمد لله دیدی لا تقطوا من رحمة الله
 خدا و نام بوخزئی کنهکاره
 ایدر انعام شکر الحمد لله
 بزهره نعم شکر الحمد لله خدا ناک لطفی و انما الحمد لله
 شکر و نام شکر الحمد لله محمد امتدن ایتدی بزنی
 دیر زیارب کما الحمد لله مقر و انبیاء اولیا بزنی

عرض حاجت ایته رک کلاک سنک در کاهکده

حق تعالی جمله نزدی شاد و خندان ایله
 صبر عزیزی رضی دایم شاد و خندان ایله
 سرغیب الغیب واقف اولوق استوسلا کوکل
 علم الاسما و موزین قهر لیدیم دیرسلا کور
 عالم لاهوت بر روز ایتمک استوسلا کور
 حضرت توفیق الهی ابریشور عار شفقو
 آنک ایله هم اولکم شاد و خندان ایله

جمله مؤمنلایله بوختی نایجیز کی

حق تعالی دنیا و عقبا ره شاد و خندان ایله

حق تعالی جمله زه صحت اصنا ایله
 ظاهر و باطنده دایم راهت احسان ایله
 من عرف سر سینه واقف اولوق استوسلا کور
 علم الاسما و موزین قهر لیدیم دیرسلا کوکل
 ظهور باطنده زه در دیرسلا کور
 نه صقدن اجسا بدر رحمت احسان ایله
 مصطفی نیک شتیله جنت احسان ایله
 یوزی قاه بیرو عارض بوختی نایجیز کی

حقت دار بقیده وصلت احسان ایله

بن عاصی و کنه کاه رسم
 دماوم لطفات او مادم
 شفاعت یار سوار الاله
 شفاعت یار سوار الاله
 کرم ایته روز محشره

جمله مؤمن قولیلر حبت و فرود سده هم اولکم و اول رحیم الله اسکان ایله

شش شیطانان نبری حفظ الیوم یطی ایله
 طوع نفسه بنه حق قرآنی یولاش ایله
 روز شب ذکر حقه شغل ایده لم ای عا شفا
 اول سیل جنت نبری فرمان ایله
 حق تعالی بوختی کلاقر قولینی دایما

لطفی ایله هر دم دلخط شانان ایله

مرات قلبیلر مجلا سعی ایله دایم نور ذکر ایله
 هنر یا و کلمه مقابل کوکونور آتیه نور ذکر ایله
 کور و کلاک استوسلا حقا جمالان دایم اولکو نور ذکر ایله
 شاد و روزنایه کوکونور خلیج سندره کوکونور نور ذکر ایله
 نایجیز کی و معیم دیرین کور و ملازم اول یوزی هر آن کور و زان لایه ناری سونور آتی نور ذکر ایله
 حقا طریق ذکر و مدام اولوسلا روز لایله کده
 هیچ شیخ بووق جمله کلاک اولور ایشا نور ذکر ایله

امثال ایله حقا امرینه ای بوختی سنده ذکره شغل ایوب

خانه قلبی برضیا ایله دایم سعی ایته یوز ذکر ایله

در تبتی هم در مانه کلام یا اللهم قیوم
 لطف ایوب ایله عتاب ایله عتاب بوضعیف عیال
 سن نریسین هم رحیم قولدیک یا الاله
 دنیا عقبا ره نبری مظهر ایته لطافه
 لطف ایوب ایله کرم ایته جمیل بین الام
 مظهر ایله روز محشره نبری عقرب کله
 خاتم سنس اقدام عبیره محتاج ایله
 ظاهر باطنده مظهر قیل نری احسان
 لطف احسان ایله هر کله بوضعیف ناجا کله
 پیشا لطف حد یوق دایم سندن

بوسیا ره بوختی نایجیز کی ایله کرم

املبارک مقدسکه بولدی هم عشق عرف
 غرض اناک حرمته قیل شفاعت بنده که
 انبیا و مرسلین مقتداسن شهب سنر
 هم شفیع المذنبین سن قیل شفاعت
 بنده که
 روز محشره کنه کار فخری بی لطف الیه
 شمسار ایتمه اقدم قیل شفاعت بنده که
 برفه نام کار له ناصر او حتی ذوالجلال الله
 قوی شسته او در عباد او حتی ذوالجلال الله
 در روز ایدم بوبه که بوقدر هیچ شبهه
 موحدا قلم ناظر او حتی ذوالجلال الله
 ساری و حدت بول بوق قومه زنده بخاری
 که زین احاضر ناظر او حتی ذوالجلال الله
 خلوصا که عاشق ادرایسک اگر توبه
 دنوب مکن ادر طاهر او حتی ذوالجلال الله
 کلای فخری نیاز الیه در روزی در که حقه
 ایدم لطفی دم آخر او حتی ذوالجلال الله
 ای عاشق صادق بلور له الله
 عشق او دینه یا نقل بلور له الله
 عیبی ستار له هم مری عفو له
 هر دم بزه لطف الیه بلور له الله
 اصافی اناک جو قدر الطافه حدی بوقدر
 محکم می بولار بلور له الله
 هر شام و سخن احسان ایدم بزه اول سلطان
 مشکل اول آسان بلور له الله
 ویرانه اوله آباد عاصیل اولم آزار
 فخری اوله هر دم شاد بلور له الله
 حق لطفه مظهر اولان سنی کریدر له به
 عاشقده ره بر اولان سنی کریدر بزه

کربن عاجز و ناجارم
 شفاعت یا رسول الله
 سنده لطفه قالمشتم
 که زین هر دم فزودر
 غریبی بحر عصیا شمر
 شفاعت یا رسول الله
 بحق سورع اخلاص
 کرم الیه بو عاصی به
 هوای نفسه منقادم
 شفاعت یا رسول الله
 بو فخری سیاریه کرم ایت یا رسول الله
 سکا غایتیه محتاجم شفاعت یا رسول الله
 کنا هم جو یوزم قاره شفاعت یا رسول الله
 بکاسندن اولور جا نه شفاعت یا رسول الله
 کیجه بوندد اینغم عصیان نوز البرور صتم
 بو عاجز پرونا جا نه شفاعت یا رسول الله
 کرم الیه اسطام کرم کانی اقدم سن
 اینغم عصیان بوزم قاره شفاعت یا رسول الله
 وجود قابینه طلاک سیتین آسطام
 کرم الیه که هکان شفاعت یا رسول الله
 بو فخری بی جمیل ایتمه اقدم روز محشره
 کنا هم جو یوزم قاره شفاعت یا رسول الله
 ادر اول حضرت حق شفاعت قیل بنده که
 وی حیب ذات مطلق قیل شفاعت بنده که
 استکان بر که هکام رحیم عاصی سنم
 ذات باری حقیقون قیل شفاعت بنده که
 جرم فزودن قیاسدر لطفه بوقدر شمار
 آل مدد ای فخر عالم قیل شفاعت بنده که
 در فلک ذات شریفه کلم ایدر اقباسو
 رحمة العالمین سدا قیل شفاعت بنده که

بجده الله بخلق اجمعه عزيم حضرت نقشه
 بولوشد رسلوا اولاهن رسول الله هم رومه
 كرهه اهل توجهه اذ قبله كحق مرشد
 سحرده اندك سري سلوا اولاهن كنفه اولور
 دل انوار سما كو نيور روح شهنيدان
 درون محض انوار اولاد روح شهنيدان
 جناب حق ايد صحت عزيمك روح پاكه
 بوخوي كنه كار مجدلات نظر ايتيك
 عزيم مشدم شينم اقدام حضرت نقشه
 دعوى هم مشدم نقشه اقتداك
 سلوا اولاهن اولاد شيروردي حق
 اولاد شيروردي رسول الله دعوى
 جمع انبيا و اوليا بيته
 توجه ايت عاقل سحرده
 كچه كوندن ايد لر ايدى زارى
 كوب لطف حق نقشه اقتداك
 بجد الله نظر ايتيك فقيره
 حقاك لطفى ايله نقشه اقتداك
 نفس ابدوي ابد و بركى دعوايه
 بو كنه فخرى نقشه اقتداك

كندون لاكجوب حتى وقت شربندان ايجين
 فاقجهان دولتت طل و ضيال عزيمت
 باقرضا حاشنه زيبيل و نه كلت
 بولطفه صفة صبح و شام
 اي فخر يا صاحب عام
 تادل و يرلان سنبيل لر دير لر بزه
 بو كلتنك كچي كلن سور كيسي بيلين
 باق و رو باغ ازهانينه سنياه ك اذكائينه
 ايرستك سمعه برصدا اشع مال ايد لر دنلا
 اول سنبله ايرض سال فخرى كلكم كسل
 بسدر در نقشه بدل سنبله دير لر بزه
 ديدار صق طابله دي دوران ايد لر هوويله
 قلب باسني پاذا ايتك ديدار حق كور مكم
 هر كيم ايد رك خذال دن كيد حبس
 درو شير حيد حلو ق حقدانه بيور بو عزيمت
 جماله محمد امين دوران ايد لر هو ايله
 حرف اليا

مدد سندن مدد سندان الهی
 کوردلک بزى اقليم و جود ده
 ايلک شکرين ادا ايتک قبح کوم
 بويزر و عا حيزي محسرت کوننده
 بوفخري قولک دام نم فنا هن
 باغشله جرمي عصفويت الهی

اھرينه فرما نبرو لاد عتقک ايد راحته
 فا ذکر و ندي حق قرآنده بزى مشهه قو
 اهل تو حيدک صفتين و ظلم يلجسني کو طر
 اهل تو حيد اولوق استر ايسک برادر سندن
 کال کو کل فخر يار اولد
 بولوق استرسن دون کون حق قتله راحته

تو حيد ايلان عاشقانه حق کو ستور ديداريني

نقسه اويوب هيار سن ايتيم صفتين سوء عمل
 تو حيدک کل دام کورم ديرسن حقک ديداريني

صلح عمل ايد لکه حق کو ستور ديداريني

ترک ايله ذکر حقى مقفاد ايسک حق امرينه

ذکر حقى ضما ايلان کورم صفتک ديداريني

جمله نيل کل ايلر تو حيدک دعوت ايتدليل اولد
 اي فخر يار سنان ذکر حقى دلان تو حيد
 ساک دض شکر ايله حق کو ستور ديداريني
 صب دنيا دن تعري ده اولان اکلر بزى
 کلش و حدتده دام بيل شوريده و ش
 بوته عتقده وجودين قال ايدو اکلر
 شأ سطا رسلسنتن اهل ايدت
 عالم لاهوت برور ايلينلر اکلر من
 کندوزني بيلک دايين روز ش ايدر فغان
 خانه قلبن سو حيدن عارى الميوب
 سرخي الغيب و اصل اولوبن اي فخر يار
 روز ش حق لطفه مظهر اولان اکلر بزى

دنيان عتقايم ايمانله کوجور برعم بزى

صورت نقسه مکر ايلسنان امين ايله بزى

مخفرتله ايله سرور و جلم بزى يا مغيب

رحمتندن دور محجور ايله يارب بزى

واحد و فرد احد سن دعوى الله الصمد

لطفاک ايلور و محشوره عجيل ايتيم بزى

جلمزك اول معيني فضلك ايله لطف ايدوب

مردود نامرود محتاج ايمه زاتم بزي

خزي ناجيريك ايله نيازتي قبول

حتت و فزودسه سكان ايلر سها نم بزي

واصل سخذ اولم دين كلسون بزي طالب نورقا اولم دين كلسون بزي

صورتق معنار تبديل ايلين قطن بيلور زاهد سكال ايشا اولم دين كلسون بزي

نور احمد له دم ادم آشنا اولمده بزي هر دم جملر صفا اولسون دين كلسون بزي

عاشق و صادق اولان طالب له ايتدك صلا فوز كره آشنا اولم دين كلسون بزي

عالم عشق بجلي ايلدكده خزي

واصل صق اولمشن طالب اولان كلسون بزي

مسك

EK-4

EK-5

Şeyh Muhammed Fahrî (solda), damadı Seyyid Muhammed Şeyhî (sağda)

ÖZGEÇMİŞ

Sevda ÖZDEN, 3 Eylül 1984 tarihinde Ankara ili Çubuk İlçesi'nde doğdu. İlköğrenimini Büğdüz İlköğretim Okulu'nda, orta öğrenimini Çubuk Anadolu Lisesi'nde tamamladı.

2002 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü kazandı. Haziran 2006'da bu bölümden mezun olarak aynı yıl Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eski Türk Edebiyatı Anabilim Dalı'nda Tezli Yüksek Lisans Programına başladı.

ÖZDEN, bekar olup, İngilizce bilmektedir.